

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. १३४-अ-४
घ
Title सिद्धान्त कौमुदी व्याख्या हर्षोद्दिष्टी
Author ज्योतिष्य सरस्वती
Extent ७७५ पत्र Age
१३४-अ-४
Subject व्याकरण

सिद्धांतकोषदीक्षा
तत्त्ववेदिनी नामधेया
उत्तरार्धम्

१३४

१३४ व. नारायण

नं- १३४ घ-४
 हिन्दु न केजी काका
 तेल कोरुसी
 पुस्तक
 पत्रिका
 १३५ घ-४
 कोरुसी
 पुस्तक

कदंतत ख वोचि नी प्रारंभः

ओं श्रीगणेशाय नमः ॐ समस्तजगतामीशो जगदानन्दकारको जगतीजनको वंदे पार्व
 ती परमी सुरौ । कृदतिडिति तिङ् निप्रत्ययस्य कृतं सौकर्यात्कृतोतिङ्ज्ञानत्वात्
 तिङ्निर्गुणानन्तरमेव कृतानि रूपान्मुचितमिति तिङ्निर्गुणकृतोतिङ्प्रयित्माह धातो
 नत्वतिङ्निर्गुणोत्प्रागेव स्पृशोनुदके क्तिन् ऋत्विक दधृत्पित्यादिना लिङ्नादिति रूपेण
 कृतमिति कथं मिये भवडक्तसंगतिचेदत्राहुः किन्तादिति रूपेण स्य तत्र प्रसंगिकत्वात्प्राधा
 न्येन च कृतानामत्रैव निरूपणोक्तोक्ताशंकावकाश इति यद्यपि धातोरेकावोहलादेरिति सू
 त्राह्यतो रित्यनुवर्तत पवनथाप्यर्द्धधातुकसंज्ञाया आश्रितशब्दव्यापारत्वाभावात् पुनर्धातो
 रिति ग्रहणं कृतम् अन्यथा अर्द्धधातुकं शेष इत्यनेन तिङ्शिद्धिर्न स्यात्तातोर्विहितप्रत्य
 यमात्रस्यार्द्धधातुकसंज्ञाया लभ्यां प्रभ्यामित्यादाविट्गुणोत्प्रातोर्विहितत्वेन भ्योमा
 देरार्धधातुकत्वात् पुनर्धातुग्रहणे कृतैस्तत्र व्यादयद्रवधातो रित्येवमविधानात् भ्या
 मादेरार्धधातुकत्वेनेति दिक् प्राप्तादेशाद्वा तदधिकार इति पक्षो युक्त इत्याशयेनाह प्रात्
 तीपसमाप्तेरिति तृतीयाध्यायसमाप्तिपर्यन्तमित्यर्थः प्राप्तादेशादिति पक्षे तत्तिङ्शिक्षा

र्वधातु कर्मित्यत्र धातोर्वित्यधिकाराभावात् षोऽन्त्ययमात्रस्य सार्वधातुकत्वे सार्वधातु-
 कर्मणिदिति द्विजैव हरीवित्यादौ षोऽर्द्धिनीतिगुणः स्यादिति रोषे स्यादेतत् धातोर्लकारे स-
 ति तस्मिन् परतो नित्यत्वात् करिष्यतीत्यादौ प्रथमस्य प्रत्ययप्रवृत्तौ निवाद्यप्रसंगः यत्र तत्ति-
 वाद्यश्रयो विकरणसूत्रैव व्यवधानाभावात् भवन्तीत्यादौ निवादयः सूरिति चेन्नैवम्
 विकरणोभ्योनियमो बलीयानिति स्वीकारात् अथ वा विहितविशेषणप्रयत्नो न था-
 तोर्विहितस्य लस्येति व्याख्यानादिषु सिद्धेः तत्त्वे वै विहितविशेषणप्रवणे विह्वलाभा-
 इत्यस्माद्धानो विहितस्य लटः शविकरणव्यवायेऽपि विदो जटो वेति एलादयः सूरिति
 चेदत्राह हरदत्तः धातुनात्र विहिते विशेष्यते विदितात्वात् नैतर्ह्यमिति नथाचायमर्थः
 संपद्यते धातोर्विहितस्य विदो नंतरस्य लटो न लादय इत्यभ्युपगमाद्वै तेनैव विहितस्य ल-
 टो एलादयो भवन्ति नुविंदते लट इति दिक् विधेया निर्देशात् सूरित्वाच्चाधिकारसूत्रमि-
 दमित्याह अधिकारोयमिति तत्रोपदमित्यादि षतेन कृत्संज्ञोपपदसंज्ञोरिह विधानसो-
 ष्टवापदितीयो धातुधिकार आवश्यक इति धर्तुं अयं भावः यदि द्वितीय धातुधिका

न. बो

गेन स्यात्तदा पूर्वपात्रयकारेपि कृडपदसंज्ञे स्यात्तोरष्टापत्तौ तस्य प्रमीनिर्दिष्टमात्रस्योपप
देन सिलुडि त्वादौ लोपंते उपपदेति रित्येवमनिष्टोष्टेः प्रसज्येत तद्विषयात्तधिकारप्र
त्ययस्य कृत्संज्ञाया करिष्यतीति दौ स्य प्रत्ययस्य कृत्तेन कृत्तद्विने निपदकत्वादौ त्सर्गिक
मेकवचनमिति सर्वसंमतत्वेन सप्रत्याय प्रसंज्ञाच्च तस्मादधिकारविशेषे प्रनयोः सं
नयोर्विधानार्थमयं अधिकार इति वा स ह्यो अपवायेन नित्येवायेनामेकविडत्सर्गस्या
पि हृत्यर्थमिदं सूत्रे अतएवाचोयत् ऋहलाण्यदित्यायपवादिष्ययेत व्यदादयोपि
प्रयुज्यते भव्यं भव्यतव्यं कार्यकर्तव्यं करणाय वाच्यं वस्तव्यमित्यादिपरिभाषेति अधि
कारसूत्रमिति स्वीकृतं तस्य अधिकारेण विच्छेदाद्वा स ह्यपत्तौ प्रवृत्त्या च सित्वा संज्ञे आ
स्यतमोक्तमित्यादि रूपाणि न सिद्धंति इह हि भोजनार्थं त्वादौ स न स पूर्वकालता गम्यते
क्ताप्रत्यये च न मर्थाधिकाराद्वा वेभवन्ति लाकोशेपितत्रैवेति समानविषयत्वाडभयो
र्वाप्यवाचकभावः स्यात् किंच वर्णाक्ता इत्युत्सर्गः सवरादिफ इत्यनेन वा येनानवेष्टा
यतिः रकारादीनि नामानि ए एव तो मम पार्वत्याधिप्रयोगविशेषात् अममैवार्थमन

२

सिनियामहदतादिभिः परिभाषामित्युक्ते पतेन शाकिलिङ्गे चेति सायकाद्या सत्पवि
 रोपेरनित्यत्वेन स्यादधिकारादन्तरेषु कृत्यत्वेन मलवत्तयेषु वा सत्पविधिना स्तीति सिद्धौ
 न संगच्छेति दिक् वा सत्परेत्यत्रासत्पक्षेदः अन्यथा लाघवे विशेषाभावेनासंदेहाय स
 ह्योवेति ब्रूयादित्याशयेनाह असत्परेति किं कर्मण्यण्डत्तर्गः आतोनुपसर्गक इत्य
 पवादः सत्सर्गस्य नित्ये वा कोयथा स्याद्वादः केवलदः न वक्तुं न सत्परेत्यत्राह
 कयोऽप्यसत्पत्तामिष्ट सिद्धिरिति वाच्यम् नानुबन्धकतमसाहप्यसिनि सिद्धांतान् अ
 स्त्रियामित्यत्र स्त्रीशास्त्रस्वरितेन वाधिका रावगतिरित्याशयेनाह स्याधिकारोक्तं दितेति
 तेन स्त्रियां किं नित्यत्तर्गमप्रत्यायादित्यपवादो नित्ये वायते चिकीर्षा निहीर्षा नत्तस्त्रि
 यामित्यत्र स्त्रीशास्त्रस्वरितेन प्रतिज्ञायस्वरितेनाधिका रावगतिरित्यादिव्याख्या विहा
 यस्त्रियामधिहवेपायो सत्पविधिर्नेति स्त्रियामित्येवं शास्त्रमन्त्रार्थविहितवासत्पवि
 धिनेति व्याख्यायन्तामिति चेदत्राहः स्त्रियां वाच्यायामिति पक्षे लयालवितयेति
 यतो विषयेति व्यानस्यात् द्वयोरपि स्त्रीवचकत्वात् स्त्रियामिति शास्त्रे चारणपक्षेन

न. बो
क.
३
३

व्यावक्रोशी व्याचक्रुष्टिरिति कर्मव्यतिकारेण चो विषये किं न स्यात् द्वयो रपि स्त्रिया मित्
चार्यविधानात् ततश्चाधिकारोक्तं विनेति व्याख्येयत्वा यपिति दिक् कृत्या अत्र प्रत्य
यश्चादिवत् कृत्यधिकारेणापि शृष्टिद्वे बहवचनमनुक्तं प्रत्ययसमञ्जस्यार्थे तेन कि
लियरादयो सापेक्षसिद्धा इति नो संख्येया इत्याहुः राजः प्राप्तिरिति पवलत्वा विन्यतः
प्रागित्यर्थः रोगा व्यायाण्डल बह्वसि मिति नावधिः प्रत्यासूतिन्यायात् अवधिविषोत्ता
यकं त्वेह कृत्यचञ्चल्यत्र कृत्यात्पृथक् कृत्यो गृहणमेव न चैवं न चो कृत्यत्वेऽपि पवलः कृ
त्यत्वेऽङ्कीरेणादिष्टा यतो न तयोरेवेति भावकर्मणोरेवावलस्यात् न कर्तरीति वाच्यम् भा
ष्यपता एबुलः कृत्यत्वमाशंक्य योगापक्षमिति सिद्धिर्ज्ञातित्वान्न वृत्तिकारस्तसु
त्रे प्राक् एबुल इति प्रविक्षेय तयोरेव न ह्यहेतुभावकर्तृणी परामृश्यते पवकारस्तक
र्तृयोगाव्यवच्छेदार्थस्तदाह भावकर्मणोरेवेति यद्यप्येतत्कस्येदिन्यायेनैव लभ्ये
ते तथापि स्पष्टं प्रतीयत्यर्थमेव कारश्चेतन्याय स्यान्निन्यत्वा प्रत्ययान्विते सारार्था
अतितकारस्ति त्वरितमिति स्वरितत्वार्थदेकस्तयोत मेरिति मथोदात्तार्थः कृत्यवः

३

उपसर्गादित्यनुवर्तनेनैवाभ्यामिति च तत्र नालस्याता ह्यहमित्याह उपसर्गस्यादिति कृ
तस्य नस्येति अत्र उतरस्येत्यस्य कृतो विशेषणत्वेन प्रयायणमित्यादौ नदिति भावः प्रस्य
इति दुमस्येष्टौ निष्ठातत्वेन तस्यासिद्धत्वात् स्कोरितिसलोपः चोक्तः निर्विसस्येति विदेः
कस्य रदाभ्यामिति तत्त्वं पूर्वस्य दस्य च प्रयायणीयमिति याप्रायणो णिचिप्रतिङ्गीतीति यु
क्तेरिति टीति णिलोपः प्रयायमाणा मिति याते णिचिपुर्कि एतस्य धातुत्वेन वर्तमाने
कर्मणि लटिलटः धातुवृत्तस्य धित्वेन तिङ्गोदिदिति सार्वधातुकत्वे सार्वधातुके यकि
कृते णोरिति टीति णिलोपे आने सृगिति मृगागमेणत्वे च सिद्धातिरूपे विहितविशेषणा
करणेन यकाव्यवधानेन तत्पतात्पर्याभावात् न सिद्धातिन चाह्यवायेपीति भविष्यतीति वा
च्ये रषाभां परस्य नस्येत्वं शोतस्मादिति तिदिष्टुपरिभाषया प्रापितस्याव्यवधानस्य रामाणा
मित्यादिसिद्धये व्यवायेपीतियोगविभागेन वाये सति आदर्शेनेत्यादावति प्रसंगे प्राप्तेः
दृक्कादित्वं शोतियमार्थः आङ्ग्रहणेन पदव्यवायेपीति निषेधं वाधितमिति स्थितं णे
विभाषेन तत्रत्य एतत्कृतो रव्यवधानस्यापेक्षा कथमनुहणेन निर्वार्ये भावः हलश्चेरु

न. वो.
कृ.
ध

पथस्य हलन्तत्वाभावात् हल इत्यनेन तदादित्वं लक्ष्यत्वात् हलादेरिति प्रकोपनीयमि
ति ऊयेकोये प्रोहणीयमिति ऊहवितर्के अत्र कृत्यचरति नित्यपवंप्रवयणीयमित्यत्रापि ह
वयवीजत्वेन संताने इजादेः समनुः कृत्यचरत्येव सिद्धे नित्यमार्थमिदमित्याह सनुम
श्रुत्यादि इह हल इत्यनुवृत्तेन दंतपरं तत्तदादिपरं इजादेहलादित्वा संभवात् तदाह हलं
नादिति विहित इति यदितविहितविशेषणं न व्याख्यायेतर्हि नित्यमार्थज्ञानलभ्येताणि
लंताद्विरुद्धस्यापि कृत्यनकारस्यापिलोपकृते हलन्तात्परत्वेनोर्विभाषेति विकल्पे वा
पित्वे वियेः संभवादिष्टापत्तौ न अणिजेत प्रकृतिकानी परप्रत्ययाते प्रेसणीयमित्याशुदाह
रणं न स्यात् किंतु अणिजेत प्रकृतिमेवोदाहरणं स्यात् किंचास्य सूत्रस्य नित्यमार्थत्वाभावात्
संगतीयमित्यत्र कृत्यचरत्यणो नणत्वं स्यात् अतो विहितविशेषणमावश्यकं स्वीकार्यं
मिति दिक् नन्वेवमपि नित्यमार्थज्ञानप्रयुज्यते प्रवृत्तिमित्यत्र विध्यर्थत्वं संभवात् प्रकारे
ण व्यवधानात् कृत्यचरत्यस्याप्राप्तेरित्युक्तं ननु अहणमिति अट ऊच्चाडि तिसूत्रश्वा
त्रापि नुमातुं सारोपलक्षणे इति विध्यर्थमिदं न शक्यनीयमिति भावः शोभणमिति उभय

ध

हिंसो लोड्वाचनधमोरिति सूत्रमस्तु न चावहिंसो लोडो न भवत इति लोटचर्मकावित्य
 र्थः पूर्वोक्तरीत्या स्यादिति सर्वेष्टमिदो किमनेन लोट इति यष्टु संन करणो नति चेदत्रा
 इह हिंसो यद्यदि लोड्वाचनिकमेव न स्वीक्रियते न हि तयोर्लोडो देशाच्चावेन ईह ल्यभावि
 त्यादि प्रवृत्त्या तु नीहीत्यादिसिद्धावपि हिंसो न स्य लोडं तत्वं मसि ध्येत न तथा च त्वेन चे
 त्त्वदातधे कल्यान स्यात् हंत प्रवृत्तौ हि प्रवृत्तौ नीहीत्यर्थं लुनानि यवं च लोडं तत्त्वलाभा र्थं
 लोटो हिंसविति विधीयते यदि लुहिंसो लोडित्युक्ते पि लोड्वाच्चा प्रयेण लोडं न काय
 हं चेति स्वरविकल्पः सिध्यतीति ह्येषे तर्हि स्थानिवद्भावलध लोटर्मकौ हि स्यावित्य
 र्थस्याप्रयणश्चेददेशाकारि हंत चेति स्वरविकल्पः सिध्यतीति ह्येषे तर्हि णिपरसै
 पदात्मनेपदिति ड संज्ञास्तु न सिध्यति तथा च पूर्वोक्तदोषस्तदवगणः स्यात् लोडो लो
 हि स्यावित्युक्ते न स्थानिवद्भावेन हिंसो योर्लोडत्वाच्चा डं न कर्षे स्वरविकल्पः सिध्यति
 क्रिया समभिहारे लोडिति वाक्याच्चा डित्यनुवर्त्य हिंसो लोडित्यप्रयोगव्याख्यातत्वात्
 लोडो देशाच्चावेन परसैपदात्मनेप संज्ञादी मपि सिध्यतीति समञ्चयेति विनोतेर्भा

न. बो.

5

वेपरजिन्यच प्रागुक्तमिति धातो लोट् लोटा हिसौ तद्धयोर्विषये वेत्यर्थः यथाविध्यनु पूर्वस्मि
न क्रियासमभिप्रायमनियमनायाहि याहीति गच्छतीत्यादि न भवति यद्यप्यन्ये तेन हनप
षार्यस्य शाविन्यादौ नियमशब्देन परिसंख्या व्यवहियते सर्वमस्यान वेत्यादिना शोतद्विने
व दीर्घप्राप्ते शरमन्न न निवृत्तिपरत्वात् तथा पीरु कदाचित् यातीत्यस्य कदाचिद्गच्छतीत्य
स्यानुप्रयोगे प्राप्ते यथाविधीत्यस्यान्योऽपि पुराणायचीहीनवहंतीत्यादिविधीयत इति य
मविधिरेव येनेन मीमांसकप्रसिद्धनियमविधिः शास्त्रशास्त्रप्रसिद्ध इति वदतः परास्मा
देवाच्य इति किर्तिकमिदेदिरूक्तप्रक्रियामाख्याते वेति शास्त्रस्त्विति ननु इति शब्देन व्यवधा
नायातोऽस्य स्यानुप्रयोगमन्ते कथमिति चेदत्राहुः अनुशास्त्रेऽहं हानुवादिनस्मानपरत्वात् व्यव
हितविपरीतप्रयोगयोर्विध्यपतिरतश्च भाष्यकारी यो दाहरणसूत्रप्रत्याख्यानभ्योतिर्लोश
ति तव समुच्चये सामान्यवचने स्पेति विशेषस्योक्तत्वात् सूत्रे करणस्य पूर्वस्मिन्निति पदस्य
वेपथ्यमस्तु नाम यथाविध्यनुप्रयोग इति त्वयथाविधीति नियमार्थं स्वीकर्तव्यमेवान्यथा
याहि याहीति गच्छतीत्यादि स्यादिति वामे यथाविध्यनुप्रयोग इति त्वयथाविधानि नियमा

राण्यस्मात् भावे लुटे वा तिसकृत्पचरत्यनोनुवर्तनादाह कृतिपर इति एतन्मादीना
 मिति एतत्प्रकृत्यन्तरत्वादप्राप्तेवचने हेतवद्भीतिस्तत्रैववद्भीतिपर्युदासेन प्रकृतिग्रहणे
 एवाधिकस्यापि ग्रहणमिति साधनानोसिद्धमिति केचिदाहुः तदुभयसात् साधनेन कृतमात्रे
 विषयकमिति भाष्यादोसिद्धातिरत्नात् अत्रोच्यते अत्राहणमनेतेभूतपूर्वस्यापि यथास्या
 दित्येवमर्थमपेक्षितेनेन धित्त्वे धित्त्वापि मित्यत्र पति कृते यतो नावाश्या युक्तान्वेसिद्धाति
 एतत्कृतेन तन्निमित्तमिति प्रसज्येत तच्च धित्त्वापि सेत्यत्र न ह लो रिति एतत् प्रसक्ति
 रेवनास्तीति वाच्ये श्रार्थपातकविवक्षाया मेवातो लोपे कृते हलन्तेन न संभवादित्या
 हुः तदापाततः आर्द्धपातके विवक्षते अथतो लोपः स्यात्तदाहीदं संभवेत् लोपस्तथा
 र्द्धपातके अपवोचिते अन्यथा परनिमित्तत्वाभावेन स्यान्निवत्वाभावे गणायसीत्यादावुप
 पादृद्धिति भावः सुपठत्वादिति भावः सुपठत्वादिति ह्येपातवोऽनेता हलन्ताश्चतत्रह
 लन्ताह एतदेवत्यतीति परिसिषोषदनेता देवयज्ञविषयतीति भावः तर्किशसितकहस
 नेषास्तुतिं सायंचतयाचनेयत्तकेचिच्च सीमिति सानुसारेण पठेति तदुपेक्ष्येदं दृष्टं सड

न. वो.
क
६

हा एतेन इति सूत्रविशेषेन सौम्ये रपित एव स्वीकर्तव्यत्वात् हनो वायदिति हने वायत्वात्
 यत्संनियोगेन वधादेशस्तानित्यप्यवयवपि वधममर्हतीति वध्य इति शीर्षच्छेदाय चेत्
 तोयदित्यनुवर्तमाने दंडादिभ्य इति न द्वितेन यतापि सिद्धातिनयापि सिवधो मसल
 वध्य इति समासो न सिद्धेत् कृतिप्रतः कर्त्तृकरणे कृतेति सिद्धतिनवास्पवधमर्हती
 तिविग्रहे कृतसमासादेव तद्विभोक्तीति वाच्यं दंडादिषु केवलस्य वधशब्दस्य पाठान् प्र
 त्ययविधौ न दंतविधेः प्रतिषेधात् स्वरेभेदाच्च अस्मिन् वधशब्दायति हि सति नित्यस्वित
 मिति स्वितः प्रसज्येत कृदन्तेन समासेन कृडन्तरपदं प्रति स्वरेण वध्यशब्द आमुदातः
 अत एव वध्यशब्देन तद्विताने सह मयं सुपेति समास इत्यपि न वाच्यं अतो दातप्रसंगा
 दिति दिक् यात इति कृतस्योच्चिन्मूलोरिति न त्वेहोहंत्वेरिति ऊत्वे योरडपधान् योः
 किं पाठ्यं कोऽप्यग्रदुपधा किं तपरकरणं किं प्राप्ता व्याप्तौ प्राप्ते नानुबन्धेति अनुबन्धा
 नामतवययात कृतसमास रूपमाप्रीयते पकोतत्त्वपक्षेपि ददाति दधात्योर्विभाष्येति
 विभाषाग्रहणहिंगनाप्रीयते अन्यथा अनुबन्धकृता दस्या रूपदेवशविषयेण भवि

ष्यतीति किंत्वेन विभाषायाग्रहणेन तत्तत्प्रत्ययस्य द्वयेपि शक्यमित्यादौ एतन्भवती भा
 वः पतञ्जलददातीत्यादिसूत्रे विभाषाग्रहणमनुबन्धानामनेकांतत्वपक्षे वा विषये एषा
 श्रामो विभाषायकान्तत्वपक्षे न प्राप्तविभाषेति पक्षद्वयसाधारणविभाषाग्रहणं द्विगोम
 नोरमायाभेकांते यत्पक्षोपपत्त्यमिति तदनुसारेणैहाप्युक्तं अनेकांतत्वपक्षत्वे साधारण
 लिंगमदीचांमाउरिति सूत्रेमाडोग्रहणमेडरत्नत्रह्निष्यपिंडकाभालुबन्धेन स्थानवया
 वतोदनेन तत्त्वमविहितमित्यादेव उपदेशात्प्राप्तस्तीकारादिति दिक् शपदेवेति तत्र
 नित्स्करितमिति स्वरिते सति श्रालंभ्य इत्यत्र समासोत्पत्तौ वाधित्वाकृतत्वरपदप्रकृ
 तिस्वरेण स्वरिते तत्त्वमिष्टुं सिध्यति पति न्यपत्तोत्तावरत्वाद्युदात्तत्वेनोत्तरपदोऽप्रसृत्य
 तेतिष्ठमिति भावः उपास्यशोसायां पापौ प्रत्यये विवक्षते उपपूर्वास्तभेर्नुम्यात्पशोसायां
 सावेह गम्यमाणतया विशेषणं धात्वर्थस्तत्राग्निरेव तेन स्य प्राप्तिर्यस्याद्वातो प्राप्तिः
 प्रसंसाहेतुर्भवति तदिहोदाहरणं पिपरीतेन प्रत्युदाहरणं इहापि पादौ प्रत्यये विवक्ष
 तो इत्यर्थः न उमिच्छन्तो एपानि सत्यंतस्वरितं भवति पति न्यपत्तोत्तावरत्वाद्युदात्तत्वेन स्या

न. बो.
ह.

न प्राचातस्वरेविशेषमनालोच्ययोरुपधादिति यतमेवस्वीकृत्यपरेनुमितिव्याख्याते
नदारकरविशेषादुपेक्षमित्याहुः तदमदः त्वत्पयेनपेवमर्थेसप्रमीराभ्यानुपसर्गभ्या
यत्स्यात् एतौपवादः अनुपसर्गकिं ननैषभेकार्यसिद्धे निमाद्यमिति श्रीहर्षः एमेरि
ति योरुपधादित्यनेनैवसिद्धेरितिभावः तियमेसाधुरितियमः समुपनिविष्टुचेति
वैकल्पिकेऽप्रत्ययेकृतेतत्रसाधुरितितत्तितोयदित्यर्थः यद्यप्यसित्यलेकृत्यातां
कर्तरि चेत्यस्याप्रवृत्तेकर्तरि तृतीयादुल्लेभात्तथापि त्वयेतितेतेति चकाराण्यव्यवह
यान्तृतीयेति स्थितस्यगतिर्वैधाकेवालाद्यतेकृत्यानिपादेनसमासरत्यपरेयद्वायमो
परिविषनेमिदिति मनमाश्रित्यपर्यवसितेनियमयमित्यादाविवमित्वंस्वीकृत्याण्येता
यद्वायः अथवासत्तापूर्वकवियेदमित्यन्तात् रायत्पेवहृदिर्नप्रवृत्तेतिदिक एवंच
वार्तिकप्रयोगोपपत्त्यासिद्धइतितद्वलेननिपूर्वादिति नकल्पनीयमितिभावः अत्र
यमिति अत्रवदेः कवेवभवति यत्नादित्वात्संप्रसारणेनलोपोतत्रः तस्मानुडचिव
वर्तयमितियमपिपणितव्यशास्त्रेथद्वयसाधारणः तथापिनिपातस्यहर्चर्थे

त्वाद्यवर्तते व्यपवायेनियान्येते उक्तंचरिणाधातसाधनकालानां प्रत्यर्थनियमस्य।
 च अनुबन्धविकाराणामुद्यवनिपातमिति अनुबन्धार्थिकारार्थेणानियमस्यवप्रान्या।
 र्थमितिपूर्वेणान्वयः प्रातेतेतिपातपाद्वेतिपातपरः कन्यायावरणचरपितृणानियमो
 नास्तीत्यर्थः त्वयेति संभक्तव्येत्यर्थः हृदसंभक्ताविति स्पष्टं निपातनं न त्रैवातिशयपरुष
 स्पार्थस्य संभवादिति भावः अनिशये धितस्यानुक्तौ हृदोपि स्यादिति धूनयति हृत्येति
 एनित्युपासित्यादिना हृजः व्यपुश्च हृत्येः वाद्यादीति निर्विभक्ति कानि पृथक् कदाति
 तत्र पर्याहृष्टायेतो नुक्रियते न त्वत्तं यदेत संतेन निर्देशः तेन त्वयेति स्त्रिया मेव निपात
 ने प्रस्त्रियात् हृद ऋहलोऽपि त्वार्या क्रुतिज ऋतिजामपि यत्तमात्रे वराणीयत्वादनि
 तोयोस्त्रीत्वे तनास्तीति एपदेव भवति एतच्च हृतिकारमतेन चात्रपतिस्त्रितिक्वपुशोक्व
 तत्र हृजपवग्रहणं न त्वत्तं सित्तत् भट्टिस्तत्तं ह्राजस्तत् निर्देश इति मत्वा पुलिंगेऽपि यत्ते
 शपुक्तसग्रीवो मम त्वये साधिति वा स्वमिति वक्तुं कर्मैत्यर्थः उपसर्गोऽप्यपूर्वात्स
 रतेः ससर्तवायनियान्येते कालः प्राप्नोस्याः कल्याणदस्य प्राप्तमिति वर्तमाने काला

न-वो
कृ

यनियत प्रजननं प्रजः भर्गग्रहणं भावेद्यज्ज नतिवध्योश्चेति द्विनिषेधः उपसर्पेति
कर्मणि एतत् कर्तरि पददिति तयोरेवेति भावेऽप्राप्ते कर्तरि पदनिपात्यन इति भावः संगत
चेदिति न पुंसकं भावेकः विशेष्यति इहाजयमिति समुदायस्य संगतं वाच्यमित्यर्थो न
ग्राह्याः पर्याणायुगपत् प्रयोगासंभवेनाजयं सतो संगतमिति प्रयोगानापत्तेः तेन सं
गतमिति भट्टिप्रयोगानुपपत्तेः अवदेः सकर्मकत्वाद्भावेक्यप्रत्ययोऽलंभः लः कर्म
णीति सूत्रश्च नयोरेवेत्यत्रापि सकर्मकेभ्यर्मणि अकर्मकेभ्यश्च भावेति सिद्धे तान्
अत आह भावश्चाकृष्यत इति भवो भावश्चाप्यनुपसर्गश्च ननु वर्तनानिरुपसर्गस्य भ
वतेरकर्मकत्वात् तयोरेव कृत्येति भावेक्यप्रत्ययसिद्धौ भावग्रहणस्य वैपर्ययोऽकाया
भावग्रहणमुत्तरार्थमिति भावोऽस्थिते तद्भाष्यकारस्य ग्राहिणो मतस्यैव कर्मणीति
सुप्यनुपसर्गश्च यार्किं हतस्तीचिणलोवात अनुसर्गोक्तिप्रगातः भावेद्यज्ज एति स्तरा
भ्य इति सुप्यनुपसर्गभावश्चिचिद्विजमिति भावः यतीति शण्यवग्रहणेतेऽङ्कोः न
योऽपि पूर्वयोरेव ग्रहणादेतीति निर्देशानुपपत्तेः तथा चरत्तार्थवेदनामप्येव व्याकरण

मिति भाष्ये यदेव प्रयुक्तः केचित्तरावदिकरतिवक्तव्यमिति वचनाधिकोपि भवती
त्याधीत्यामाने तु दाहरेति रत्न इति कथं तर्हि उपेयमिति इदं गताविति देवादिका यत
महृड इति ईदं वेदेति सापकात् तत्र हि ईदं वेदिभ्यो साहचर्यादात्मनेपदि मोहृड यवग्र
हणमिति भावः परस्पायीति उत्तरावशाकारति प्राप्तस्य तस्यावकाशोऽवस्य लाव्य
मिति प्रावश्यकाविवलायोस्तेन न्यस्यादौ कियोवकाशः अतः प्रयत्नरश्यादाबुभ
यप्राप्तो विप्रतिषेधे परमिति एतस्यात् तन्माभूदि पुनः क्यदुक्तिरिति भावः प्राड
पूर्वादेजेरिति तनु एतत्तेव न लोपः कस्मात्तौ क्ति चेत्तत्तु प्रसंगाच्च तस्मात्त्वाने
तपवाज्यशब्दः न त्वेवमवग्रहः प्राप्तोति न चेष्टापतिः प्राज्यं किमासीदित्यादौ यद
कारेस्तदकरणादिति चेदत्र भाष्ये भल्ललोभयदकारानुसवर्त्यायदकौरेस्तल्लण
मनुवर्त्यमिति सत्यथवांतरपदवत्त्वे जिने पूर्वमिरित्यादाविवसेव पायानुरोधेन
कचिदवग्रहो न कियंत इत्यादि तदाशयः कृपितृत्वे विचनिक्रुपू सामर्थ्यं तृतीहिं
सागुं यतयो कल्पमिति ह्येते लत्वस्यासिद्धत्वात् अमृवर्णयोस्सावर्ण्यविधाना

न. बो.
कृ

१

चक्रद्वयभावाद्भूतः स्रष्टरिति दीर्घपठनः सूत्रकृतस्तयमाशयः सूत्रकृतस्तय
माशयः दीर्घनिर्देशः इति प्रश्लेषार्थः नत्रद्वितीयइकारो ये विभाषेत्यावाव्यनार्थः
ग्रन्थथाये विभाषेत्यस्यावकाशः त्वायते त्वन्त्यते इत्यस्यावकाशः यस्मित्यद्वेष्टात्वं ता
स्ति आत्वपक्षेन उभयप्रसंगे परत्वादेतरे गत्वाच्चा लस्यात् ये विभाषेत्यत्र द्विये इति विष
ये सप्तमीनथाचयकारादौ बुद्धिस्थे पदप्रामातमनरेगश्कारस्तक्य सप्तविधानाद्वदि
रंगानथाचान्तरेगस्यात्स्यवाधनाय प्रश्लेषाद्वितीयइकारविधिगवशक इति ईवेति दी
र्घोच्चारणं कृतिमिति दीर्घप्रत्यावक्षाणस्य भाष्यत् स्वयमाशयः इत्वमेतरेगपरतिष्ठित
मनयेक्षविधानात् क्यसंनियोगसिद्धेति तत् श्रान्तवद्विरेगपतिपसमस्याश्रयणात्
पवंचश्चेनात्वायोत्पप्यवेति दीर्घोत्पठनीयः इत्स्वपाठे मात्रात्वाच्चवमस्तीति त
ननु रोयेन य इति परसप्तम्याश्रयणमपि युक्तमिति स्यादेतत् इवेति इत्स्वादेशाभ्युप
गमेतस्यादेशस्य पूर्वणमरुद्गुणेतस्यापूर्वेण मरुद्गुणेतस्यासिद्धतया इत्स्वस्य पितीति
नकस्यात् सत्त्वकोरद्विर्निषत्वेत इति षत्वेन किंच कर्तव्येकाकादेशाणां स्यासि

५

द्वयसीकारदत्तोदीर्घमावविधेय इति चेत्तेवंपदोत्तरादाक्षीरादेशः सिद्धो न तन्वोपीमिति
 द्योतान् अन्यथा वृद्धोच्चत्रमित्यत्र ह्यवाङ्मास्यसिद्धन्याव्येति इत्याश्रयोतिवः सूक्त
 स्यात्तत्तदीर्घान् पदोत्तरादैतिवैकरितिक भृजोः संज्ञायामित्यसंज्ञाग्रहणसामर्थ्याद्वा
 येत्यत्र सूचरेणापिक्यपनेभविष्यतीत्यत्राह पुंसिचरितार्थ इति भार्यानामवदित्या
 इत्यर्थः तदनुवंपेति दुर्भजनित्यनेकानुवंपत्वात् विभर्तेः क्ययोः प्रसंग इति भावः भृ
 भृजेर्विभाषात्तदुपपत्तानित्येक्यपिप्राप्तेः पमावभः चजोः पयासंख्येनैकविवक्षते
 नरक्तं रागादिति लिंगादिति केयटहरदनादिभिरुक्तेन दालोच्चाह चस्य नस्यवेत्या
 दिष्टिति एषतिचचस्य ऊत्तं चिति एषति चनस्य ऊत्तमिति विवेकः न्य ऊरिति कृतसा
 ररुत्तं ऊशंवरोहियात्यमरः राजसूयपदेति राजानः क्रीणोतीत्यादौ तथादर्शनादि
 तिभावः पुत्रप्रभिषव इत्यस्य ह्वातत्वादाह निपातनादीर्घ इति निपातने च रुच्यर्थम
 पितनाद्यपक्षे प्रसमेपादौ द्वितीयपक्षे न्योतिष्ठोमादौ चनातिप्रसंगा उत्तमिति तस्य रप
 रत्वाय लेवेति दीर्घ इति भावः नित्यक्यविति तेन वदः सृष्टिकथेति यत्प्रत्ययोनेति

न. बो.
६.

भावः नियो द्वैक्यवित्तिकर्तरीतिशेषः उच्यते नोपदागमश्चोच्यते - योनीमथेयसह
शः विवेष्टुमिति रघुः पुष्पसिद्धौ नक्षत्रे किंसेयते पाणं अधिकरणे लुट् पुष्पसिद्धौ
योयं शोतेपि स्वरूपपरत्वात् सूत्रे द्वंद्वः पुष्पेन सिध्यति स्वीतीत्यमरः पापमिति चेति न
योतकल्कोऽप्ययने कल्क इत्युपक्रम्य तात्परेव भावो पक्षतानि कल्क इति भारते दर्शनात्
कल्कः पापशेषे पापे दंभे विट् किं दृष्यो रपीति कोशाच्चेति कोशाच्चेति भावः वक्तव्य
मिति वृत्ति कृतान्त सूत्रे प्रसिद्धं वक्ष्यते उदाहरणं स्वदेस्य वामने स्य न प्रगट्यत स्मात्तापि गृहं
लोकेति एतदेवेति भावः पादास्त्रैरि पृष्ठे र्यग्रहक्यप् अवगट्यमिति यस्य पदस्या
वग्रहः क्रियते तत्र प्रदंशवग्रहे विच्छेदः आवेत परदंसेता सूचयिते पदपाठकाले किंचि
कालमवसाने प्रगट्यमिति यस्या प्रगटहस्तस्य सदा प्रगटहस्तप्रकृतिभावाद्यनाद्यभा
वे परस्परमवोरसंनिकर्षः स्य प्रगटसंज्ञाविहितान्तप्रदमिति वृत्तिः यद्यपि यदावयवस्य
द्विवचनादे प्रगटसंज्ञा न तत्र पदस्य न थाप्यवयवयर्मस्य समदाये उपवासे वाच्यः पु
नरगट्यप्रगट्य शब्दौ प्रातिशाख्यादिषु पदविशेषरतया निरुद्धौ प्रसैरिति स्वन इति तं शी

१

लस्यस्यैवितंत्रः स्वार्थे रविणो रिति वृद्धिर्नञ् पूर्वप्रसङ्गे गृह्यकार इति अनुकं पापामितिक
 न गृह्यसक्ताः पक्षमृणाः स्वेकारेण गृह्यकाराश्च ते इत्यमरः विभाषाकृकरेचिः कपप्रा
 मेवृतेस्तत्तदुपपत्त्या नित्ये प्राप्तेः पमारेभः पत्रे वाहनमिति पतयेनेनेत्यर्थे दास्यीरासे
 न्यादिनाकरणेष्टुन् युगो गोरिति यद्यनहतिरथ युगप्राप्ते गामिति नदितयतापि ३
 दसिद्यति नथापि एतन्व्यावर्तयितुमिदं सूत्रं अन्यथा हि यो गोरिति स्यात् अन्येत्वा
 रूः युगो हस्तीति हि हता बुदा ह्यततनुत द्वितेन न सिध्यति न हस्ती युगो वरु निहता नु
 सिध्यति युज्यते से बुध्यते ह्यसं ऊथा दिवति ततश्चात्र वैपर्य्यशे कैवना स्तीति दिक् वृद्धौ
 सत्यामिति नेनामावास्यायावेति विहितेन हितो ह्वायसेपि सिध्यति एकदेशविह
 तस्योनत्वात् यदि न यत्र योतस्य देवाहिकेति पातनमित्याश्रीयेत तदा यदा मृक्तेः वि
 करणे पपदेवतादुर्लभः अथापि हलकालभ्येन पवमयिन्यदेतमनूद्य विहितस्तद्वितो
 पदेनात्र स्यादिति दिक् ऋहलोः पंचम्यर्थे षष्ठे ऋह्रति ऋथातो न गृह्येण किंत
 ऋवणे स्याद्वा लासाहचर्यात् परं कार्यमिति निर्देशात् दीउवेदेत्यादि लिंगाच्च ऋहलो

त. बो.
६०

रित्येतदन्तर्वर्तमानस्य यानोविशेषणो विशेषणोतदंतविधिरुदेस्तदाह ऋवर्णीतादिन्या
दि आत्रेदमविधेये मूलपुस्तकेषु सर्वत्रविभाकृषोरित्यत्र पदे एव वतीति वक्तं ऋहलो
रिति सूत्रे यद्विज्ञापयन्नाडाग्ये च पत्रे अभावस्य दन्त्यतरस्या मिति यद्विज्ञेयमनोरमायां तसूत्र
पाठक्रमेण पुन्ये च पत्रे अभावस्य दन्त्यतरस्या मिति व्याख्यापयन्नात् विहलोरिति सूत्रं व्या
ख्याते तथैवात्रापि व्याख्याते गत्यमिति गर्जशाब्दे ऋहलोरिति अपत्तिवज्जोरिति कुत्वे प्राप्तेः
येतिषेयः कुत्वे स्यादेवेति उदिनेवेति क्तायामिद्विकल्पाद्यस्य विभाषेति निष्ठाया म
नित्वादिति भावः विपरानमिति सूत्रकारमते पुचुपुचुप्रभृतानानुकादेरिति कुत्वे
न भवति वार्तिककारमतो न निष्ठाया मनिटत्वात् वजोरिति कुत्वे भवतीति परस्य
विरुद्धमित्यर्थः यथोत्तरमिति नशाचवार्तिकानुरोधेन कुत्वे स्वीकर्तव्यमिति भावः
समाज इति अजगति पेतृणां यो रित्यस्माद्यजीवजोरिति कुत्वे प्राप्तेः येतिषेयः यवत्र
जरपितृभ्य इति उदजग्राजयेनि पूर्वस्यास्य जयज्वाभावोदस्य च वकोरोति पात्यते यजा
सिद्धे इति उचसमावाप इत्यस्माद्वा निवजोरिति कुत्वे लघुपथगुणोव उकर इति रूपे सि

ह्यनिपरंतुजितिन्यादिनित्यमित्यायुदात्तमनिष्टस्यादितिभावः एषावश्यकाकेमनो
 तादित्वाहुज श्रवणानोभमात्रमात्रदिलोपः श्रवणवाक्यमिति श्रवणकावमर्पियो
 र्तिनिः कृताश्चेति एतत् श्रवणकशब्दोऽर्थोद्योतनाथोतत्प्रयोगार्थः तेनार्थप्रकार
 णादिना स्पष्टितस्मिन् एतत्कृताभावश्चभवति यथाश्रवणोद्योतनत्वशोचस्त्वमिति
 केचित्तशोचितमर्त्ताः शोच्याः नशोच्याऽतिभागवद्गीतास्त्रिदेव्याचक्षतेतत्तच्चिन्त्यश्रुते
 कृत्यत्तश्चेति एतत्तच्चोतिरिति कृत्यप्रसंगात् यजयजदेवपूजायोदुयाहृयोवायो रुच
 दीप्तौ प्रपूर्वोवचपरिभाषणोक्तवस्तुतैग्रथ विशेषरतितथाचसंज्ञेयमिति वचोशाब्दः
 संज्ञायामिति वचोशाब्दः संज्ञायामित्यास्याप्रसंगान्निषेधोपसंज्ञायामितिभावः ताप
 कादिति स्वरूपत्वात् स्वरूपविधिना एतद्भावेदिति नशकनीयमिति वाक्यमित्युक्तं
 वेवयोवाक्यभाज्यं भक्तमित्युक्तं यथावत्तार्थमात्रं विवदितेन तत्परिविषदमभिवर्त्तयतेव
 भाज्याववागृह्यित्यभिभवतीत्याहुः भोग्यमन्यदिति पालनीयसुपभागेवेत्यर्थः ला
 मिदमिभ्यां चेति योरदुपधादिति प्राप्तस्य यतोपवादः जयादित्यस्तप्रासपुवपिरपी

म. बो.
कृ

तिसूत्रे लंपिप्रतिपत्तिरपि त्रयीनिपटितान् क्रमसुच्यार्थानेव कारेण दभेः संग्रहस्तु कला
न तत्रैवेषमेण व्याख्याने निर्वीजे भाष्यविरोधश्च स्पष्टमेवेति बोध्यं स्वीकार्य इति कास्य
नेकायं आसक्त्यश्रुतेषां यथैवमिति वार्तिकबलाद्यथा संलेपादिभ्य आसत्स्वीक्रिया
नेतद्वदिति भावः तथाच प्रयुज्यते न नासति तद्वदिति न स्वरः विसृगोया लपाम्पा इत्या
दिलावामिति आवशपके उपपदे इति व्याख्याने तत्तेदं मिद्वतीति भावः कृचिन्ता च व
प्रत्यनादरात् व्यतिरेक इत्यादौ व्यतिशब्दवत् शोभितार्थस्यापि प्रयोगो दृश्यते वश्यते वश्य
लाव्यं प्रपदे समासं भवेयमपूरव्यं सकादेशा कृतिगत्वात् समासः आसुषुज आसाव्य
मितिषुज मीषव इत्ययं गृह्यते मतषु प्रशब्दे च योरिति कृतिल्लटावङ्गलप्रहणादिति
भावः सुमिषाण इतिषुज वंयते इति तत्त गृह्यते सानुबन्धकत्वात् आत्रपुत्रप्रभृतीनां
द्वेदकृत्वा यश्चादास शब्देन द्वेदनेनैताल्यात्तरमितिषु शब्दस्यानपूर्वनिपातः शोक्यः इ
हा द्वयोश्चोपदित्यनेन यद्यपि प्राप्तप्रयमारंभः अनित्यमात्रे यदि प्रयोगस्तर्हि चटादा
वतिप्रसंगात्पतन्नाह दक्षिणाग्निविशेष इत्यादि वैष्णवजलादेरिति दक्षिणाग्नेर्हि यो

निर्विकल्पते वैश्वकलाद्विजवतो भ्राष्ट्राद्वाराहर्षपत्याहेति कर्मव्यापारश्चित्तया चायम
र्थः लोकानां याप्रीतिरिति स्तद्धिषपिनवनं यस्मिन्नास्मिन् चोरादौ सोऽसंमतिरिति वसुत
स्तप्रीतिविषये भवनापेक्षया लाघवात्प्रीतिरेव संमतिस्मा यस्मिन् चोरादौ नास्ति लोका
नां सोऽसंमतिः यद्वा संमतिः प्रीतिविषये यस्मिन्नास्ति स विरक्तो संमतिः तत्रेनार्थद्वयमपि।
इत्यनेन पाप्यमानापितृत्वर्येण पुत्रत्वारोतिपात्यते मीयते न तेति मानकरणेन मेयम
न्यते हर्विशेषश्चि पदे ध्यामावास्यायामिति विहितो दधिययोरूपः धीयते अतयेति
अत्र सर्वासापि येनीतग्राह्या किंतु समिद्यमानवेनी समीजवती चोत्तरेण विहृतिषु प्रति
प्यमाना एषु पात्राप्रमर्त्य इत्यादिके च विशेषो निपातनस्य ह्यर्थो लभ्यते नन्वेति पा
तनात्सामियेनी विशेषवाचकत्वे सामियेनी ग्रहणं व्यर्थमिति चेदत्राहुः सूत्रे सामियेनी
ग्रहणं प्रयोगाविशेषोपलक्षणार्थं तथा सामियेन्यामपि दृश्यते याप्यारासतीति नहि
सास्त्रेण समित् प्रक्षिप्यते क्रितौ ऊंडयाप्यति ऊंडशब्देन नीयोते उपपदे प्रिवते रधिक
रणेन न्यतयोपुगागमप्रनिपात्यते नन्वत्राप्यदेव निपात्येमाप्रकृतत्वात् पदेचातोपु

न. बो
कृ.

13

क वितिकृतोरिति सिद्धत्वायु कवचन निपातनीय इति लाचवमस्तीति चेन्नैवं तित्तरप्र
संगतः सस्यमेतत्पतोतावरत्वायुदानः कृडतरपदप्रकृति स्वरतथाचप्रयुज्यते प्रणया
नक्तं इयापि इति संपूर्वाचितो नस्त एपदायो निपातनत्वे कृतो किं ऊं इयानं संघेयं प्रग्नो
परिग्रहि विरुतत्तलनः किं नतद्वारणार्थमिष्टकाचपयेन निर्मिते स्पलंस्तदाह स्य
लविशेष इति येने साधवः स्पलविशेषः भिधेयपूर्वाचितो ने एपदादेशायाः संपूर्
वस्य वहेस्तसंप्रसारणं दीर्घयोश्च निपातनादिति भावः चितोप्रि रिति चितोनेकर्म
णिक्ययपनोपवादः हहसूत्रेऽग्रा वित्यनुवर्तते न च चित्यपाहस्येव विशेषणं तद्वितीयस्या
तस्य भावार्थकत्वेनाग्निवाचकत्वासेभवान् अथेत्यत्र चेत्यमित्येव शाब्दोक्तौ भादौ अग्निचि
त्यत्र भावेयकाराप्रत्ययस्य कृतिपातनत्वेन तत्कपप्रतनं तोदातनं भवति क्यपित्तकतेक्यपः
पित्वाद्नुदातत्वं धातुस्वरेण वित्यमश्यायुदानः स्यादिति स्थितं नतवासरूपविधिना कृ
त्यापि भविष्यतीत्यत आह स्यापि कारादुर्थमित्यादिक लुडिति हसिनेहं सनेच्छात्रस्य नपुं
सकेभावेकः लुडेत्यनयो विषये भावेत्येवः पतिविज्जश्च निभोक्ते अत्र इच्छार्थे पुलि

13

३ भवत्येव समानकर्तृषु तस्मिन् लिङ्गेति वचनात् इषमानः आलोपमिति पुत्रप्रवृत्तस्य चिति
 त्वलिङ्गवाधेति वकारेण लिङ्गदीप्त्येव लिङ्गचक्रस्य तदिति भावः भवत्येव वेति नियमात्
 न यस्मादेव चनेत्यास्मा मिति कषट्ठी इत्यादिति प्रवृत्तीनि प्रवचनी गुरुः स्वाध्यायस्य प्रवच
 नी योगुरुणा स्वाध्यायः उपस्थानीयः शिष्येण गुरुः उपस्थानीय गुरुः शिष्येण जायते न न्यः
 मनेन वा आलवते आस्माद्यः एतत् आत्मा त्वनेन वा शिकि लिङ्गिद्वौ टथेव इति वक्ष्यमाणे
 इत्यस्मान्वाः हस्यहो इति हस्तेन वस्तु यो विनिधुते पुमाधुरिति पुत्रे हो दे लोपः सह वक्ष्य
 त्ववर्णस्योत्तं प्रत्रलोपे कर्तव्येषु तस्मिन् सिद्धता शक्यं आश्रया सिद्धता वा धामाभूदिति कृ
 त्वा नामिति शेषः कृत्यत्वेति कृत्यानु कर्षक कचकारोक्तिरित्यर्थः लाचवादिनि इह हि
 वकारमात्रेण ३० ॥ इति कृत्यप्रक्रिया एव लृट् चो एकारो वृद्धार्थः लकारो लितीति स्व
 रार्थः लृचश्चकार स्तरिष्टमे यस्मात्तत्राच्चंदसीत्यादौ मासान् ग्रहणा विद्यातार्थः चित्य इत्ये
 तोदातार्थं स न भवति आद्यदत्तश्चेत्यनेनैव सिद्धेः यदेव प्रसृत इति सूत्रेण लृट् चोः एष
 ग्रहणविज्ञाय प्रसृतस्य इत्येव सवचमित्येके प्रत्येन एमात्यग्रहणेऽपि क्व विहि शेषे सौव

न. को
क.
१५
१५

ग्रहणे भवतीति ज्ञापनार्थमस्मिन्निति सूत्रेण न त्वचोरुभयो ग्रहणे तेन कोऽप्यग्रहणेन हि
न तु ग्रहणमित्येतन्मिदमिति न्यायः वेदति अर्हं कृत्यवशेति न च त्वादयस्स बोद्धव्यस्य
त्रेवात्राप्नुत्याः रूपितेति रूपादिभ्यश्चेति वेदति ने च लिटीति निषेधाप्रवृत्तावपिरथा
त्यनेन प्रवृत्त्याभावात् न मनसङ्गे तिङमस्योऽप्युद्धौ अस्मान् च मस्मीति नुमन्नेत्यात्पूर्वः
स्कोरिति सलोपः तस्य ते चैवं अनुस्वारपरसवर्णौ बहुनोऽसमवाये धोर्द्वयोः संयोग
येति पक्षेऽनुमागमस्याचः परत्वापि स्कोरिति सलोपो भवत्येवेति ते ये त्वेष्टेति रथा
दिवादिज्ञावपक्षेऽनुम् लक्षेति कस्य स्योरिति यः कारस्य मस्मेलभेऽनेति नुम् तनभ
वत्यवीत्यनुवर्तनात् न्युलितेति सस्मिन्नुलिल्लुटि चनेति वचनात् योगविभागेने
ति कृत्यल्लुटिबहुलमिति सूत्रे कृतोऽवबहुलमित्येवाकरोऽस्थिते तथा च योगविभागे
विभागेनेति कृत्यल्लुटोऽवबहुलैव सर्वेषु सिद्धिरित्याहुः प्रकृतेति प्रोवाभ्यां समर्थ्याभ्यामि
ति क्रमेणान्ते पदीवस्यताग्रतन्मभावे विषयशाब्दरिति तदस्याविषयते सति तद्विषय
त्वमनन्तभावस्तथा च विकल्पार्हस्य क्रमेः परस्मैपदात्मनेपदोभयप्राप्तिविषयत्वात्

१५

धेपोनेतिभावः संगजेगमिषुतेतिसंपूर्वगतागमेसुन मन्यडोरितिद्वित्वं हलादिशेषेसन्त्य
 नश्यभासश्चार्द्धधातुकस्येति सन् इटसत्वे सनेनात्तच पुनरिटप्रलोपस्य प्रावातनथा
 तलोपेति सूत्रे इकश्च हतेः वृद्धेः रेषथः पायाचक इत्युक्ता न तत्र प्रडेते प्रलोपस्य स्यातिव
 त्वेतद्धेः प्रात्यभावात् ननु यद्दत्तगंतयाचकरयाधिप्रायेण तथोक्तं तत्र यकारवशिष्टक
 स्येव यद्दोलुगिति सर्वसंमतत्वेन स्यातिवत्त्वाभावादिति चेन्नैवं एवंतर्हि चार्द्धधातुकस्य
 धात्वलोपनिमित्तत्वाभावेन सुड लगेने धालोपेति निषेधस्य प्रसक्तभावात् नंविग्रहिः
 द्वेदोनेषु यस्मान्नादिशब्दः प्रत्येकं संवद्यते तदाह तद्यादेर्लुपिरित्यादि मधुसूदनमिति
 मधुदैत्ये सूदयतीति विग्रहः सूदक्षरणे इह ग्रहं सूदिभ्यो कर्मण्यपि प्राप्तेनेत्यादिप्रा
 ढान्त्यः विभाषणा इति भयोहेतुभयेषु क आहीतिणितेणित्वाङ्गपथावृद्धिः स्यापिति
 आशुक मंत्रीति मंत्रीति चुरादाविदिन्याढानुसृणो इति टीतिणि लोपः विषयीतिषञ् वं
 धने धात्वादेरितिषस्य सत्वे प्रादेशाप्रत्ययोरिति प्रास्यषस्य सान् पदाशोरिति निषेधादाह
 इह सन्त्वमपीति निपातनादिन्यनुषज्यते परितिविभ्य इति सूत्रे सित प्रायेति क्रीति क्रीतो

न. बो.
क.
१५

अंतासिनोर्नेग्रहनात् तित्यंतसिनोर्नेनियाननेविनासस्वडलंभमितिभावः जारभरे।
विभर्तिष्मानोपवतीतिविग्रहः स्याकोपीतिकर्मण्यपिभवतीतिभावः वक्तीयश
निसंयोगपूर्वत्वादेवो काचइत्यण लोत्ववति इहसुवभादोस्मयीतियतोतिश्रवि
सुधानित्युचुड परीमृतशतिदीगृहयथस्यवेति रीगगमःहलादि... सस्यनेतिसति
नहलादिशेषेग्रागमदशादेशेवाविशेषोनास्तीत्यावाभ्यांसस्येतेवज्ञयादितिभा
वः पाठेत्पुगीतिग्रहणोरनिदीतिलोयेहिग्रन्थयलक्षणस्यापिनपाटपटइत्यत्रोपधावृधि
स्यादितिभावः इहापिपूर्ववत् इहहलादिशेषयोरभावः इगुपथइकउपथायस्यसः ता
नबोाननेप्रीडनयेणेकसेपेयेयषांइतरेतरयोगद्वयतयेनपंचमेकवचनेकपादस्य
धान्यमुकरणत्वेनप्रतिवदतुकरणमित्येतिदेशाहृतइहातोवितिइत्यंसमाहारद्वंद्वेन
तपुंसकह्रस्वत्वेसतिइत्वंनस्यात् तइतिजानानीतितः श्रोतोलोपइतिचेत्यालोपः पात्रा
भाषायानेयारदाणेइत्ययंतस्यनेलुविकरणत्वात् इहसूत्रेउपसर्गइति तदहनामस्समं
ता तथाचप्रीहर्षः हलातिभूमस्यधायानयोमृत्वातिमितिभूयतेचयदायशयपश्यतिरुक्ता

१५

वर्ण इति अनुसर्गो लिप्यविंदेति भावनानुमासनस्योतिदिष्टौ तेन लाभार्थस्याविदेय
 क्षणननसनाद्यर्थकानोधारय इति वृजधारोभृदु अवस्यते एतयोर्द्वयोरेति ग्रहणं प्र
 यकशेन मस्यमंनोतरथास्यस्यते इति श्रीहर्षः परत्वादि सूत्रपारादि विवकर्मण्यणाभा
 व्यं तथा च वार्तिकं अकराधनुषसर्गात्कर्मण्येदो विप्रतिषयेन निसत्येकर्मणा शेषत
 विवक्षायाभरणोप्राप्त्या शेषकृते शेषषष्ठ्यं तेन समासो भविष्यति एतेन गंगाधारभूय
 लक्षरादयो व्याख्याना पारय इति पारकर्म समासौ चुरादि एष्युपालन सूरण्योरिति
 वा हेतुमन्येन वदेयेति विदचेतना व्यादिषु चुरादिः तानाद्यर्थानामन्यतमो वा हेतु
 मण्यतः इह उदाहरणेषु लिपिविदिभ्यो नदादिभ्यः शशमुवादीनामिति नुमदाया
 दिभ्यस्तु शप्पुणायोदेशो अविंदमिति वक्रस्य नाभिनेभ्योरंतराले स्थिता काष्ठानि
 ग्रानदाकाराणि दलानि तत्सादृश्यादरास्तां विंदतिलभत इत्यर्थे कर्मण्यणो वापतायेदे
 ददति वृधात्यो विभाषाददः दद इति शेषे न होत्यादिभ्य इति फलः स्मादिति द्वित्वे अपि न्ता
 वधातकस्य रास्य इति तालो लोप इत्यालोपः वक्ष्यमाणो एति स्याद्यथेति एप्रत्यये

न.बो.

कृ

१६

16

प्राप्तोयुगिति युकिदायः धायः प्रदप्रथइति आतश्रोपसर्गइतिकः स्यादेतत् दददातेतेदथ
धारोश्राभ्योअचिदयोदथइतिसिद्धेदायाभ्योआदेनलतणेप्रत्येदायइत्यपिनतश्रेदेसूत्रे
व्यर्थमितिचेत्तत्पेस्वगर्थपिदेसूत्रेअददअदथइहदिअव्यय पूर्वपदप्रकृतिसरइत्यतिअ
नेतत्तेन अचकाशकावित्येतोदानत्वस्यात् इतिशब्दअर्थइति निपातानामनेकार्थ
त्वादितिभावः शाश्वदाश्रुतपसर्गदितितिद्वयमितिइह सूत्रेशेपड गजावित्यस्यआतेस्या
प्रातइतिप्रश्लेषः ननुशीटीपणादिशेनतापिअततेः अल्लुह्यतोनावापतिप्रभृतीनाता
प्यकारोनातोवाप्रश्लेषेणेश्रुतेव्याख्यातादितिभावः कंवाधितमिति अन्यथाआतश्रो
पसर्गइति विशेषविहितः कः सामान्यविहितस्वबाधकः स्यादित्यर्थः सुगतोप्राचात
सूत्रेफामेपुइतितालव्येपरिस्वाप्नुतोतिरुदाहृतः तदनाकरानथाचप्रपुन्यमे अताश्र
भावः किमहकदापिवक्तृविशेषः परमस्तिशेषइति नैषधादौअमरोयाहवचनेस्थि
तश्राश्रवइति यदिनसूत्रेश्रस्मिअप्नुणेतेग्रहणेस्याविहितमयंवाधित्वाआडपूर्वका
नप्नुणेति विशेषविहितोण पदस्यातथाचनअवइतिरूपेनस्यार्केतश्राश्रवइति स्या

१६

दितिदिक् लोहस्यैव इति इयपयतेति कप्रत्ययेयुपयतेति कप्रत्ययेयुणो न स्यादिति
 भावः उभोतेरिति दुदुपनापरस्यस्मात् देवेतिरिति दुंगनाचित्यस्मात् दव इति दवदा
 वो चारण्यवद्भि इत्यमरः काशिकेति भाष्ये तेन द्वार्त्तिकं नास्तीति नन्मते भावश
 द्वाः साधुचित्यत आह भाष्यमतेति तिर्योहेकः गेरु इति प्रत्ययार्थस्य कस्य विशेषणं
 नोपपदे गेरु इति तासंयुक्तेभ्य इति तिर्हृणादित्यभिप्रेत्याहः गेरु कर्तरोति यतत्सूत्रे
 तसक्यम कर्ते गेरु गृहणे इति भादेरियुपयलक्षणो कप्रत्यये कृते गेरु शाब्दस्य सिद्धेः
 नात्स्यादिति भवति हि नात्स्यात्तात्त्व्यं मेवा कौशेतीत्यादौ ये च शाब्देन पुरुषा अपि
 व्यपदिश्यन्ते एवं गेरु शाब्दो विग्रामति सत्वादा राधुतौ यचारिक इत्यर्थः अत्रेदम
 वधेयं गेरु शाब्दो यमदित्वाद्भयलिंगः तत्र न पुंसकलिंगो भियेयेथ यवचनपुं
 सकलिंगस्तव ब्रवचनात् गेरुः पुंसि भूमेवेत्यमरोक्तेरिति शिल्पिनिष्पन्न पूर्वणा साह
 चर्या हिल्पिनी। त्वपि प्रत्ययार्थस्य विशेषणं न नृपपदमित्याह तदतिकर्तरीति भाष्यम
 तेति तिया षष्ठेरजकरजकनरजस्य संख्यानमिति वार्त्तिके प्रत्याख्यात भाष्यकृतो

१७
 के रजकरनरजससकित्वात्सिद्धे कितयवपने आलोदिका इति तत्र कैयटग्राह रक्त इति कृन्शि
 ल्पीति निवृत्त रजनसिति रजेमेक्युति निवृत्त रज इति भूरेजिभ्यां किरिति सन् प्रत्यय इत्या
 दिगस्या कत् गामादाग्रहणेष्टविशेषेपिटौ शास्त्र इत्येमेवेह ह्यते ननु मान्गता वि
 तिथकन प्रत्ययो हि गायत्यर्थविषयमेव शिल्पितमभिधातं समर्थमित्याशयेनाह गा
 यतेरिति एषुदयोगविभाग उतरत्र स्पष्टेवानुवृत्त्यर्थः गायन इति श्रुतो युक्त जहात्पुदक
 मिति उदकादधिकं वदनात् भावति निभावः पदार्थाः तात् जिहीति इति श्रोहादुगतौ
 भूनामिदिति आभ्यासस्येतेषु सत्त्वयेचमीस्थाने वात्ययेन जसृपो स्यातीति याए लस्यनरे
 तिभूयः सहचारात् योहियो पुनपुनरभवति तत्रतत्र प्रायेण कौशले लभते तेन सह
 दिपियसृष्टु करोति तत्र नून्यस्तु वरुषोपि डष्टु करोति तत्र तेनेति भावः आशिषिच
 प्रप्राप्तार्थेनामासीयावप्रयोक्तृयर्मानप्रत्ययार्थः कर्तृरिह दिति कर्त्रर्थे विधानादित्या
 शयेनाह आशीर्विषयातिदिना जीवतादिति जीवनेतवभूयादित्यर्थः जीवक इति स्त्रि
 योत्तयपि आशीषिबुनप्रनेति निषेधात् प्रत्यस्यादिति इत्ताभावः जीवका कर्मण्यण

(७)

उपपदसमासश्चार्थः ऊंभकारश्चि अणिक्कृतेकर्त्तृकर्मणो कृतीति सङ्ख्येन स ऊंभशब्द
 स्वकारणत्वेन कारसमासः शेषत्वेविवक्षायांमिति पदसंस्कारपक्षेन चरः गंगायाः धर
 इति कर्मणो षष्ठितदन्तेन समासश्चित्तवचस्येदेतत् भातो विधियमानस्याणादेः पदवि
 धित्वाभावेन समर्थपरिभाषया अनुपस्थानान्यथासि ऊंभकरोति कटमित्यादावपि सम
 र्थादपि भातो रणादयः स्रविति चेदत्राहः ऊंभाद्युपपदे विधीयमानस्यापि णादेरपि यदा
 स्मिन् विधीत्वात् समर्थपरिभाषोपस्थानात् नोक्तदोषः उपोच्चारिते पदवैसृष्टिद्वयमिति प्रा
 वोक्तोत्वादिति द्रवामस्य कापि वादिरिति आतोऽनुपसर्गश्चि प्राप्तिर्वोत्था स्वर्गहायदिहेन
 वेजोरादेव श्रुत्यात्वे आतोऽनुगिति युक्तमाह माने मङ्ग प्राणदाने आतयोः पणननुप्रमान
 त्वस्य अकर्मकान् कविधानेऽप्यफलमाह आतोऽलोपरश्चि पार्त्तित्रमिति पार्त्तित्रायते
 ति त्रैलोक्यलने गोसंथायश्चि अण्युक्तप्रासारणिभ्यश्चि प्रसारणमिति संप्रसारणपर्यायः
 जिनातीति ज्वावयो हानौ व्वादिभ्यश्चि प्राप्रत्ययेऽद्वित्येति संप्रसारणे पूर्वत्रयेऽहल इति दी
 र्घवृत्तेऽद्यादीनामिति द्रवः ब्रह्मन्वश्चि डि न्वसमर्थ्यादभस्यापि देलोपः पूर्वकदि स

न. बो
कृ.
६

निकित्वात्तेप्रसारणदौचव्रलजिप्रतिस्थान् आहप्रहृति केहि सति वचिसयीत्यादिवाहे
जः हे संप्रसारणोऽत्याहुव प्रहृवशतिस्थादिति बोध्यं सयीस्यः सविति प्रत्याहारो गृह्यते
मत्तसप्रमीवद्रवचनकृत्रिमस्येव ग्रहणान् आरेभसामर्थ्यादितिकर्तरि पूर्वोक्तवसिद्ध्या
दिह कर्तरिकृदितिनसेव्यते अनिर्दिष्टार्थप्रसवार्थोपायोः स्वार्थोभास्वार्थोभावयवन
स्वेवंवेधजर्थेकविधानमित्यनेन गतार्थतेति चेन्नवार्तिके दृष्ट्या सूत्रकृतोपकृतिः किं
वृष्टीति सूत्रेण यादिकसमासे प्रसक्ते उपपदमिति हि निमित्तसमासार्थमिदं अतएव
ह्युदनेतास्वपदविग्रहमाह आहृतामन्यामिति नन्वेवंच जर्थेकविधास्थानायावि
धिह निमुध्यर्थमिति वार्तिके स्थाग्रहणव्यर्थमिति चेदत्राह प्रकर्तरिकारिके विधाना
र्थतत्रस्याग्रहणमिति आख्यातशतिस्थाऽन्यस्यके परे आतो लोपः इति लोपः उदस्या
स्तंभोरिति उदः परस्यस्यस्यः उदोदस्यवर्ते प्रत्रप्राचा आहृत्ये वर्तनशितनपुंसके षडिते
तदपेक्षमिमनोरमायामकं भाष्यादौ सर्वत्रपुंलिंगस्येव उदाहृतत्वात् लः कर्तरिमनि
प्रावेकः किंवाः प्रादिनोन्यसऽन्यमरकोशभावेकस्यपुंस्त्वविधात्वात् भावेन एव कृचक्षे

न्यशितपुंसकविधानेकस्यपुंसकचेति नणकचिश्चरन्त्यत्रचकारंथस्यचित् नस्यकपववि
 चनणकचित्तेभ्योत्यशितविग्रहः प्रेवोचं कप्रत्ययान्तस्येतिनभूमिस्थितेगोस्यातमित्यादौ
 नेतिभावः प्राचाडस्येतिव्याख्यातः व्येस्यः सस्येतिव्याख्यातंनदाकारेविशेषेनकप्रत्ययान्तस्य
 न्यथास्त्यव्याख्येये द्विष्टः त्रिष्टः इतिद्वयोस्तिष्ठतीत्यादिविग्रहः पवेपदिष्टः प्रोविष्टगोष्टः स
 व्यष्टः प्रयष्टऊष्टशेऊष्टः सऊष्टः प्रंगुष्टः मेजिष्टः पेजिष्टः परमेष्टः वर्हिष्टः दिविष्टः प्र
 तिष्टः आभ्यामिति परिहृतापनुदोरित्यत्र पंचम्यर्थेघष्ठीतिभावः तदेपरिहृतमिति अत्रम
 जेरजादाविति वैकल्पिकी हृदिर्व्यवस्थितविभाषयान्त्येकेस्यादेवेत्यनेमूलविभूतादिभ्य
 श्तिनादर्शपषाचनर्थीमूलविभूतादिसिञ्चर्थमित्यर्थः प्रेदाः गामादाग्रहणेष्टविशेषा
 दाह दारुणादिति पथिप्रत्तइति पेशानेप्रकर्षीणायामातीत्यर्थः प्रादलितिप्रशब्दमात्रेय
 पदे स्यस्यचरितार्थत्वाडपसर्गांतरेसतिश्रान्तानुपसर्गेत्यनेनापिनभवतीतिभावः गोसेव्य
 श्तिगाः संवष्टेइतिविग्रहः चास्तडुडः व्याज्रव्यापकयतइत्यस्यतसेपूर्वस्यप्रयोगोनास्तीति
 नासकारः सार्वधान्तकमात्रविषयासौधातरितिचमनोरमादौस्थितं गोपोष्टक इहग्रा

न. वौ.
 कृ.
 १५
 १९

महाग्रहणो गोघृविशेषे पिगायने रेवग्रहणे न तत्र गाडगतो गासुता वित्यनयोः अतभिधानात् सा
 मगः सामगीति यतेनटकः किंत्वमालोपार्थेदित्तेतडीवर्थमिति धनितेप्रत्ययाधिकारादृकः
 अत्ययत्वेनप्रत्ययः पश्येतिधातोपरयवस्यादित्याद्येनौटकितावित्यस्यात्रप्रशोकैवनास्ती
 तिबोधेसीमसंगायइतिकर्मण्यणिसेत्यासौयुगंतिपुगपिवतिरितित्वग्विकरणात्त्वग्वि
 करणयोरितिपरिभाषालवार्थकथनेउपपदपरिगणनेनवाचतीकमेवास्तीरयतिस्तीरेपि
 वति अतोनुपसर्गेकः शास्त्रीतिचटग्रहणेनैवसिद्धेचटिग्रहणेलिंगविशिष्टपरिभाषाया
 अनित्यज्ञापनार्थेनेनमद्रास्तीत्यत्रटच् नद्विषतीत्ययइत्यत्रद्विषत्यरयोरितिस्त्वचनेतिदि
 ककवचहरः इतिकचचौयमनेक्रियमाणेसंभाव्यमानेवाचयोगमतिनेनासत्यपिकवच
 ग्रहणेकवचहरः इतिभवत्येवहस्तसूक्तयोरिति अत्येतस्त्वेरेताकर्णेनपिताशताशमि
 धातोः शमिउपपदेधातमात्रात्संज्ञायामचयान् पुनःधातग्रहणमिति असतिधातग्रह
 णे शमिसंज्ञायामित्यस्यावकाशः संभवा संवयः कृजेहेतुसास्त्रीलेपत्यस्यावकाशः प्रा
 डकरः शंकरइत्यत्रउभयप्रसंगेपरतादृपवस्यात् धातग्रहणेकृतेनत्सामर्थ्यादनेवभवति

१५

नदाह शंकरानामित्यादि अतधिकरणार्थस्य सत्यात्तमिति दर्शयति पञ्चाभ्यामित्यादिना
ऊरुचरः ३ इति ऊरुपुद्गेषु चरति प्रतीत्यर्थः भित्तासेना अतधिकरणार्थग्राहेभः पञ्चादिवृत्ति
टविधानत्पदमतिद्वितितित्येसमा नित्येसमासार्थः सहचरः सहचरात्पत्रतस्य संप्रयेविवै
कल्पिकः समासः कृजोहेतुहेतुरिहलोकिकः तत्तत्प्रयोजकोहेतुशस्येति कृतमः केव
लेकृत्रितसंदभवात् पीत्याधिति ननुवाच्येषु कर्तृविदित्यस्य वाथायतेरिति भावः हेत्वादि
पुक्रमेणोदाहरणं हरति शयस्करात्त्यादि पशुकिं ऊंभकारः इह प्रसिद्धतरत्वात् ह्यनुवैध
कोपिकरोतिरेव गृह्यते ननु कृजहिं मायामिति हेतुः कारणं ग्रातुलोम्यमारादिवितानुव
र्तते दिवाविभाननु अंतकरेपाहेतुनजसमामेस्वीकृतेपीष्टसिद्धौ सूत्रेत्वेन शब्दान्तर्यगते
तग्रहणे व्यर्थमिति चेदत्राहुः स्वरेतविशेषोक्ति नजसमासेन अव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वर
णपुद्गलः स्यादनेन शब्दो दिवाभूतारात्रिरित्यादाविवाशाहप्रवृत्ति शक्तिमत्परत्वात् मूले
तत्कान्यपिकातिचिदुदाहरणान्पुष्ट्याति करपवकारः प्रज्ञादत्तादणकारेकरोतीति कारक
रः प्रादिकरः नादिकरः किंकरः बालिकरः चित्रकरः क्षेत्रकरः जवाकरः वज्रकरः इति वार्ति

न. बो
कृ.
२०

कमिति के पटहरदत्तादिरीतोक्तं मायवस्तु इष्टिरियमित्याहुं पुंयोगेशाविति यतनाशकृतो
क्तं हेत्वादिषु पूर्वसूत्रेण टपवभवंति तेन किं करणशीला किं करीत्युपमेभवतीति मत्रादत्तं
ये परत्वादया टचायाथ नित्यात्पूर्वविप्रतिषेधस्य निर्मूलत्वाच्चेति भावः इतो नुपसंततरस्य
क्रमश्च वापचादिषु पाठः करिष्यत इति दिवा विभेत्वास्मिन् सूत्रे किमादिग्रहणमपनीयप
चादिष्वेव न ह्रस्वपुंजशतिपठित्वे वार्तिकमपीत्यमेव नेयमिति तस्याशयः आस्मिन्पक्षे
कण्ठे वाधित्वा चरितार्थमिदं वचनं हेत्वादिविवक्षापरत्वात् टेतवाप्यहेतेन पुंयोगे विना
पि किं करीत्यादेव पुंयोगे विवक्षायान्तरनिर्वाये डीप्रकिपतद्वज्जेति प्रक्रियायां विकल्पोक्ति
त्वाकरविरुद्धत्वा एणोपियसे प्रसेगाच्च पुंनैवान्वा जभावे दिवा विभेति हस्यादिनिवाचे
सूत्रे किमादिग्रहणाय तयतस्य हरदत्तादिभिरुक्तत्वात् अथ वा सूत्रे किमाद्यपतयते मा
स्तीति प्रोक्तिवादेन प्रक्रियेऽर्थः प्रवृत्त इति स्वीकृत्य मेतथा च हेत्वाद्यविवक्षायार्किपतदिति
वार्तिकेनाच् नदिवक्षायोऽस्य परत्वात् ट इति विषयविशेषे व्यामेदात्फलिते विकल्पमा
प्रित्यप्रक्रियात्वेति प्राचोक्तमिति स्थितस्य गतिसमर्थनीया कर्मणि भूतौ भवतिर्वेतने

२०

कर्मोत्पत्तौ पुनः कर्मप्रवृत्त्यान्तरपरत्वेत्याह कर्मशब्दश्चित्तवकरीत्यादियतीमित्याह
 इतरपदप्रकृतिस्वरणोत्तरपरमायुदाहृतं कृत्तारिनिपवेवगिरिसक्तकनकाचलः कतिनसं
 निचास्यभर्ताः किटिलपरणीधरः कतिनसंतिभृदारकाः मरुतमलयातिलः कश्चित्त
 तेजालिलाः प्रभस्तविबुधाप्रयः कृत्तिनसंतिऊऊ किंमराशतिकेघोचिन्मयोगः प्रमादि
 कः पवराजः एवशासनेरिति एतस्य तिर्देशोत्तरपुद्गलस्य कोतिर्देशः एवशः शिन्कारणात्
 लिङ्गात् तद्विससर्वधातुकेते सति शब्दयथा स्यादिति मच्चशब्दस्य शपिसत्यसतिवाविशे
 वास्तिनवउत्तरार्थो शब्दमिति वाच्यं इत्यर्थे संभवति केवलोक्ततरार्थं न्यायान्यायत्वात्तदे
 तदाहं राणोतादेरिति अरुद्धं यत्तवर्णप्रवृत्तौ तदेतवियौ सिद्धायमेतग्रहणेषु निचयः
 त्यादौ ह्रस्वेकृते समप्रवृत्तार्थो नयाहि अंतः शब्दः समीपपरग्राह्यासासावंतसेति विग्रहः
 निपातताद्विशेषणस्य परनिपातः समापः विन्यनयस्येति सूत्रेण विहितो योऽवृत्तदंतस्य
 सति तिाव्याख्यायते पवेवजननमेजयश्रुत्यादौ स्वतौ ह्रस्वेति सम सिद्धये प्रथमे स्विनिह्र
 स्वः प्रवर्तनीयत्वं त्रवयेये प्राड्जकारश्चि प्राड्नेप्राड्ः षष्ठशब्दऊत्मायो वजनेनरुतीति

न. बो.
कृ.
२१
२१

ननुमायासाहं ग्रयानशाहंन्याजयंन्याशेकायामाह अंतर्भावानर्णयंरतियथासंख्यवारवि
तमाह अत्रनिटेटटित्ताविदितिश्रवयवेअवतिनार्थत्वादितिभावः सुशाप्रत्यययोनादेवयेदो
हीविष्टो नान्यतरतिवर्द्धमानहीरस्वामिहरदनादयः तेनयायाध्यायेदितिप्रत्ययेआतो
नुपसर्गैकः प्रत्ययेवटावेयेथ यथाकंन्यागोवयतिगोवा अत्रचसेप्रदायपवनासिकेयमर
तियाप्राथोतिथमादेशः नाडासृष्टोअयथासाख्यानेपतचैवेवसूत्रभाषेदृतेचसंस्थितेय
नयथासंख्यमिति सूत्रेनाडासृष्टोरित्युदाहृतंभाषेतत्यामिमात्राभिप्रायेणेत्येकः शाह
कोस्तमेतमतभेदेनतदोध्यमितिपटीत्याविति जयादित्यस्तवात् शाहममदाजहारः वात
यसः वातयइति तत्रभवादौनपपतइतिमूलेऽत्रोयोस्तितितोडदिऊलेननुकूलस्यैवउ
त्तरस्यापिसमस्येतत्वाडपपदत्तंस्याततः अनुजिवहिभ्योसहयथासंख्येस्यादितिचेदत्राहः
नाडासृष्टोरितिवाहायवाडकूलयोरिति वक्तव्येउदीतिव्यासोच्चारणात्रोपपदायकेपादी
तिपेचम्याख्यानेसमसीरुजिवहोरितितपेचम्यास्यानवष्टीति यतश्चयथासंख्यसूत्रेकंपटे
स्पष्टंकिंचरुजेसकर्मकत्ताकर्मणीत्युपतिष्ठतेतेनकलंविशेष्यतेनोच्छ्रुः असत्वाच्या

तेनासंभवात् तदेतदाहत्पूर्वाभ्यामित्यादिनाविधेत्तुदशति अरुर्द्धिसदजेतस्यनुकारान्तरा
 समतमस्तदाहः स्वभानुसैहिकेयोविधेत्तदः इत्यमरः अरुतदेतमर्मस्तुगित्यमरः ब्रह्मोस्त्रि
 यामोर्ममस्तुविति च असुर्येयश्याति पात्रायेति यश्यादेशः शुमिपरं चेदेयवेमराजद्वारागुसाः
 पदपरिहार्यदर्शने सूर्यमपिनयशंति किंयजः परप्ररुषमिति तेन सत्यपि सूर्यदर्शने प्रयोगो
 नविरुध्यते यदातसूर्याभावदर्शनमात्रे सूर्येतरचंद्रादेर्दर्शने वा विवक्षितं तदा त्वशानभवत्य
 पिभिधानादिति न्यासकं राशयः प्रियप्रणोवदः त्वनत्वकारासमर्थः चकारस्तत्त्वचिह्नस्व
 इति विशेषणार्थ इति वृत्तिः त्वेह स्वः इत्युच्यमाने यजे त्वपाजनमेजय इत्यत्रापि स्यादिति तदा
 शयः यकानुबंधस्य तदुति ग्रहमिति त्वशानभवविषयनीत्यादिना वृत्तिं प्रशस्य कृतमाह शशि
 प्रकृते प्रत्ययोतरकरणसत्तार्थद्विषत इत्यत्र ह्रस्वणि जीयो यथा स्यात्तो शयवृत्ताभूदिति न
 त्वेवमतरत्रैव क्रिक्रियतामिति चेत्तस्यैह करणसमतो क्वचिद्भवतीति सापत्तार्थे तेन गमे
 ससीति ता पूर्ववार्तिके किं न सापसिद्धमेव असंज्ञार्थमिति सैता योतवत्पमाणेन गमश्चे
 तिसूत्रेनैव सिद्धमिति भावः विहेगम इति विहाय साकारो न गच्छति विग्रहः पूर्ववार्तिक

नैकमकृत्वा खचदिति दृष्टयकरणसामर्थ्या इत्यत्रापि ऊचिद्वती स्याद्येनोदाहरति भजेग
 मः भजेगमः इति इहगमीसुपीति खच द्विषंतपशति अरुर्द्धिषदिति सुमिहते संयोगोत्तलो
 पः वाचियमोब्रते निपातते इति तत्रैव खचप्रत्यययोप्यत्रैव निपात्यतामिवाच्येब्रता इत्यत्रा
 पिप्रसंगान् यदि तन्नियतनबलादेव ब्रतविषयता आश्रियते तत्रैव वा ब्रतग्रहणोक्रियते
 वाच्ये यमोब्रते पुरेदरेषेति तदा इवाचियमो उत इति सूत्रं प्रः सर्वयोरित्यत्र पुरेदरेरित्येषा स्पष्ट
 मकर्तृमुदविदारणे अयमेव गृह्यते ननु ह्यस्येदं आदर इत्येतादिति संप्रदायः असंज्ञार्थ
 मिति संज्ञायां भर्तृब्रजेति ह्युक्तमात्रेण सिद्धातीति भावः आश्रितभवरयावता शोदेनेन
 अतिशयादिभिर्भोजने भवति सपवमुच्यते इह वा सत्प्रविधिना लुडपि आश्रितभवतः भा
 वे आश्रितभवतः भावे आश्रितभवने च निरूप्यतपवसत्प्रत्ययादिवाङ्मः नचात्र कल्युटत
 नुमतलयेषु वा सत्प्रविधिर्नेति लुटो निषेधः शक्यतत्र हि च जादो बोधकत्वेन कल्युदा
 यः प्रसक्तास्तत्र नित्ये वापनं विवकल्पेनेति तस्यार्थः इह तल्लुटोपवायः खचप्रत्रवा
 सरूपन्यायो निवीथयपतच्च आश्रितभवतमित्युदाहरतो जपादित्यस्यामि संभवेति दिक्

संज्ञायाभन्तेविश्वंभरः कैमटमिति नरसाविश्वस्थिराश्चमरः व्यतित्यमत्रमिति नरफल
नस्वरावग्रहौरथेतरमात्रावशिष्टइत्यत्राहिरथमित्यवग्रहोति कृडनरयदप्रकृतिसुरेणा
नोदातेवाधीयतेप्रखंडत्वेनविप्रक्षानस्यात् नविषयपक्षेमुदात्तप्रस्थान इत्युक्तमितिमाय
वय - रोयेनेत्यर्थः सतांतरेवितिहरदत्तादिमतेइत्यर्थः चित्तव्यापारोपरमः सामरे
द्रियव्यापारोपरमस्तदमश्रुत्यादिवेदानुशेषाश्रितुकृत्वा संज्ञायां किंकटं भविभर्तिनि कुं
ऊंडवभारः गमश्च पूर्वसूत्रपवगमितोक्तः उत्तरसूत्रेगावात्रुवतियस्यास्यात् भन्तप्रभ
तीनामाभूदिति तदुत्तराधिकरणेकर्मणितमसुडसवितिबलेचसुखेनगम्यतेइतिसुग
मः यथादुर्गमः दारावितिः शब्दपेक्षयापुंलिंगात्तदाह दारुशब्देइतिकाष्टेदाविधनेने
याइत्यमरः दविधानार्थमिदं अण्डत्वंकर्मण्यपि न्येवसिद्धः अलोत्पेचसिद्धेः रंतग्रहणः
स्यष्टार्थग्रन्थथाहिः ८ः प्रत्ययः सभावेतः दार्वाहंतीतिदार्वाद्याट्टो याकालकादार्वा
द्याट्टेवनस्यतीनां ऊमारशिर्धयोर्गितिः यतयो कर्मणोरुपपरयोवांतेर्गितिः स्यात्
सुष्यजातावित्यादिभिः सिद्धेनास्तीत्यावश्यकावर्ण्यविरहे पिणित्यर्थः शिरसः शीर्ष

न. बो.

कृ.

२३

२३

भावायवचनलक्षणवतीति सूत्रे लक्षणशब्दोऽशब्दाद्यं जेत इति भावः जयाम इति ज्ञायामरण
सूत्रकेषाणामेवाविशेषादिकं यस्यास्ति स नो हंतीति गौणो व्यवहारः यद्वयं निम्नात्यत्रापि बोध्यं
अमनुष्यकर्तृके च मनुष्यभिन्नकर्तृके र्थवर्तमाना ईते कर्मण्यप्यदेकक्यद्वयमनुष्य
शब्दो ह्यप्यापायसः पिशाचादीनो हन्त प्रामुक्तं न चापीह लक्ष्यानुशयेन व्याख्यातव्यमिति
येनाह निलकालश्चादिनानुबन्धकृते मनुष्यमिति दृगणो माह वादासरूपविध्यप्रवृत्तेराह
वाङ्मलकादिति शक्तौ हस्तिशक्तौ किं विषण्णहस्तिने हीतीति हस्तिज्ञानः ययनीहृश
क्तिरक्तिप्रशक्तस्य कर्तृत्वानुपपत्तेस्तथापि शक्तिग्रहणसामर्थ्यात्प्रकर्षे वित्तयतेनेन
खवलेनेव हन्ते या शक्तिः सा गृह्यते कपाटश्च इति केशिरः पाट इति प्रविशत इति कपा
तटे पाटोत्तरेतद्वदनेः यथा घवकं ववोर्ले इत्यत्र योगविभागाकोकवादेशः इति हरदत्तः
व्यवर्धेष्टिति अभूतज्ञावविशेषित्वर्थः आत्यकरामितिलिङ्गविशिष्टपरिभाषया आ
व्यगाशब्दे व्युपपत्तेर्यदा व्युत्त तदापि वित्तयतय्यस्येति ह्रस्वेन यतदेवश्ये
अथा ऊच्यते नेनेति नन्विह व्युत्तोऽ भावेपिकरणा ॥ धिकरणयो

श्वेति लुटाभावितव्यमित्यनग्राह्य प्रतिषेधसामर्थ्यादिति न ग्राहि अट्पाकरणमिति पेत्य
 टाव्युनेन सत्त्वेन च व्युत्तिमद्भूतस्योत्पत्तिमिति वाच्ये अनव्ययस्येति पर्युदासात् उद्विष्टमि
 त्तिनिपातसंज्ञकत्वेन तस्य प्रत्ययत्वात् न च व्युत्तिसति उपपदमिति द्वितीयेति तत्त्वसमासे
 लभ्यते ल्युटि नुनेति वाच्ये ल्युपयिगति समस्य संभावितस्यापि नित्यसमासत्वात् न च स्त्री
 प्रत्यये विशेषः ल्युटि इति सूत्रेण व्युत्तिनत्रत्येन व्येन उपसंख्यानमेतच्च द्वि यस्तत्त्वत्वात् ना
 पिस्वरे विशेषः ल्युटि लिङ्गरेण कृज उदात्तत्वाविशेषात् न चोत्तरार्थमच्चाविक्रिमिति वाच्यं के
 कलोत्तरार्थत्वे हि तत्रैव ब्रूयात् तदेतदुक्तमिह ल्युटिनेति भाष्यमनेति भाष्यवार्तिक
 स्वरे सत्त्वत्वात् इति केवलं तत्त्वत्वात् न चोत्तरार्थमच्चाविक्रिमिति भाष्यवार्तिक
 कर्तरि भवः अर्चते इति अथावित्यनुवर्तते अन्यथा अच्चाभववुक् इति स्या
 दिति भावः कर्त्तृग्रहणं करणानुवृत्तिभ्रमजिरासाध्यं चेति प्रावः वस्तुनस्तव्यर्थमेव अरित
 त्वादेव अनुवृत्तिमिदं उतरत्रापि उपायायोगेनेति स्पष्टकस्य मानत्वाच्च त्वकारोऽसमर्थः चका
 रश्चित इति प्राज्ञोदात्तः जकारोऽप्युदात्तस्येति विस्मयश्चकारोऽसमर्थ इति वाच्यं तापवेकारो

न.वो.
कृ
२५
२५

पिनकर्तव्यः प्रत्ययस्वरेणैव प्रामितसिद्धेः इकारादिनसिद्धये इडागमेकृतेप्यायमानुदाता
इति तस्य अनुदानान्नान्नवकृत्योकेषु चार्वाक्यसेति स्वरसूत्रेण ग्रहणोत्तम्यात् वकारानु
बन्धाभावादिकारस्य लक्षणकत्वात् सत्त्वणत्वयोरसिद्धत्वेन स्य इति रुपाभावाच्चेति वाच्यं कृ
तेति इकारेण दनुबन्धग्रहणोत्तम्यात् दनुबन्धस्येति परिभाषया प्राप्ता कृतादिसत्त्वयवग्रहणे
स्यात्तेन स्य इकारोच्चारणसामर्थ्यादस्य पिग्रहणमाप्तिरिति किमिकारेणेति चिंत्यमेतन्न
चेद्गुलाच्चभावादिकारस्य चकारयवमाप्तिरिति शङ्क्यपवमात्रोद्भवः व्यञ्जनत्वर्द्धमात्रकमि
तिसम्भवं संमतत्वात् यत्तद्वदनेनोक्ते सत्त्वणत्वयोः सामर्थ्यादस्य ग्रहणमिति तदायान
तः सत्त्वणत्वयोः सत्त्वणत्वयोः प्रत्युतप्रक्रियालाचवेन सत्त्वणत्वयोः करणस्योचिततया साम
र्थ्यायोगागादितिक निवृत्तमिति तनुष्टुशेसकर्मकत्वात्कर्मण्यप्यप्येव प्राप्यत इति चे
दत्र प्रोचः पूर्वसूत्रार्करीत्यनुवर्तने साचातुहतिः कर्तारिदित्यनेनैव कर्तारिदितः सिद्धत्वाच्च
प्रसक्तिकर्तृप्रधार्यार्थकर्मण्यप्यपदे सकर्ताकरणादौ चापर इत्येवं कर्तृप्रवयस्तथाव
सुखेने उपपदे इति फलिते भवतीति मेत्रसगीत्यादिपिसिद्धमिति वस्तुतस्तु कर्तृग्रहणे

२५

व्यर्थमिति पूर्वसूत्रपदोक्तं न चेत्तदकर्तृप्रवृत्तयर्थतदावश्यकमिति शेषः सत्रस्य तात्पर्यः
 किं वापि सिद्धेः न चाकिं पि कुतश्च तस्यादिति वाच्यं किं त्रप्रत्ययो यस्मादिति वदन्तीति बलादेव
 कुतश्च संभवादिति दिक् स इति द्विषो सा चर्या नूत्रे रादादिकस्य ग्रहणं तत्र वति सूच्यतेः पुनः
 रयोगे पुनः समाधादयोरपि ग्रहणं विदत्ताने विदविचारणे विदसतायाणामपि ग्रहणं सां
 वेदेत्यकारस्य विवक्षितत्वात् पुनरिति पूर्वपदादिति सत्तत्तन भवति छंदसात्पुनरुच्यतेः
 न था मावः मतः सुप्तेन पुनः सदां न्यधीयते नित्यादित्येयादि विषय इत्यत्र न सुषामादित्यस्य
 त्वमिति मायवादयः उपनिषेदिति सदिप्रतेरिति सः अग्रहणं सामाभ्यामिति सपक्षे प्रा
 मणीरिति निर्देशेन साधितमेतत् निरुपप्रत्ययविषये चेदनेन कर्मण्यपि न च भवति
 ग्रामनायः सायकस्य सामान्यविषयत्वादग्रहादौ पपदायिणत्वेनाग्रणीरित्यादिपिसि
 द्धमित्याहुः अतोनेत्रे विटस्यादिति जनसक्रमगमो विदितपूर्वसूत्रादनुरुच्यते पूर्वसूत्रोक्त
 हनोयस्तत्र हि छंदसि इह इत्यतः छंदसेत्यनुवर्तनात् कामपुच्येति यत्तरिति शेषः का
 मंदो ग्धीति विग्रहः अन्येभ्योऽपि दृष्टंते इह विसये छंदसी नतो विचप्रत्ययः प्रातापति

निसृजो नमनिनादयश्चानुवते नदाह मतिरुक्क निविन्यादिससेमेति स्रष्टुल्लोतीतिविग्र
 हः प्रातःप्रातःपतीति प्रातर्विवायणाः कृतिपिदस्वस्यपितीनक प्रावावेतिअनुनासि
 कस्योत्तेश्रवादेशः सोदीर्घनलोपौरोटरेदिति रूपरिषहिंसायो उपधागुणः नस्तवत्वे
 वाहभ्रडिति वाहाहश्चाहुमतीतिविग्रहः वृत्तौरोटरितिदितिपाटवहः स्तंभः अत्येभ्यो
 पिदृष्यते इतिपूर्वपदोत्तस्यदीर्घइतिहरदतः अतःअनितेरितिबर्ततेअत्रोपलपलोम
 सतेनातितेनातितरेपेतया अष्टाभिधाराहश्चाह पदोत्तस्येतिहेप्राणीतिअनप्राणनेक्ति
 प अनुमासिकस्यदीर्घः लडिसंबुडोरितिनलोपतिषेधः अन्यत्रनलोपेनभाव्या
 मिति संबुडोत्तुदाहतेमित्रशीरितित्त्रेपिक्किपिप्रत्ययेप्रत्ययलक्षणान्यायेनलादि
 कित्प्रत्ययपरत्वमस्ति वर्णाश्रयेनास्तिप्रत्ययलक्षणमित्येतत् वर्णाश्रयान्यपदेत्य
 क्रत्वादिति भावः प्राणासुरितिमासअनुशीष्टीप्रादृशासुरश्चायामान्येयदीशास
 इतिनासिद्धकावेवोपधायाश्चमिति नियमार्थमिदंतेनप्राप्तास्तेरतिसिद्धमित्येके
 अन्येनविध्यर्थमेवेदंनियमार्थप्राप्त्यभावात् नचशासुरदड हलोरितिइत्यप्यप्राप्ति

रस्तीतिवाच्ये नचाङ्गसाहचर्यात्परस्मैपदिनरावणेसर्गहणान् प... पिसर्तिशास्तीति
 सूत्रेष्टययोगकाणादनेत्युडिआरन्तमारनेपदद्वयेप्यडिति सिद्धेनस्तथापुनरार्थन
 यापरस्मैपदगृहाणानुवृत्तेरप्याकारस्यष्टनयापरस्मैपदेदृष्टोयः शासिसमात्यरस्याडि
 तितिस्कर्षः तथावाशास्तेत्यत्र इत्वप्रसक्तिरेवतास्तीत्याहुः वस्तुनस्तथाशिविलिदि
 लङ्गाटौ सियाशीः प्रेषधित्यादिनिदेशेनैवसिद्धमितिनेदमपूर्ववातिकेननश्चइत्वंवाच्य
 सित्यस्यइत्यव्याख्येयमित्यर्थः आशिषीत्यायुक्तनिर्देशादितिर्दिक् सखाधितिआ
 स्तुपीतियणस्यकचसिस्थाइतिक्रियित्तुमेयुमास्थेतिइत्वंनस्थानवद्भावस्थानस्त्वियावि
 तितिषेधात् प्रत्ययलक्षणसूत्रेन प्रत्ययस्यासाधारणोयत्राख्येयनेतत्रेचेतितियमार्थ
 मितितिस्कर्षात् यत्रकेयटेनोक्तंइत्वमवकादाविवचनाज्ञाप्यकारीयोदाहरणप्रामाण्या
 द्वाप्रत्ययलक्षणेनइत्वेनेतितत् आत्तोदित्यादिसिद्धयेप्रत्ययाप्राधान्येप्रालिख्यर्थप्रत्य
 यलक्षणसूत्रमितिवाच्यं ननुनियमार्थमितितिस्कर्षपक्षेत्तत्रागुक्तमित्रशीरित्यत्रक
 थमित्वेभेदेदितिचेदत्राहुः शासइसद्धितिततः आडितिमार्थमिदं प्रजादौवेदित्वंस्या

26 दशेवमात्पत्रेति हलग्रहणं मास्ति नित्येव ह्रस्वादौ पितिसर्वथा न केरणः ३ मो
 विनादन् एदिन्यादित्यनियमपक्षेन सिद्धीतीत्यस्य विधायकमिति यतोपि स्वीकार्य इति
 वाच्यं उक्तो वृद्धिरिति सूत्रादल अहसामननुवत्यन्त एहानीत्यत्रातिष्ठवारणायनाभ्यस्त
 स्यवीति सूत्रादधिनेत्यनुवर्तव्या व्याख्यानात् यतश्चरुयादिगणव्याजं स्यादेतत् सपिस्थः
 क्वियेसूत्राभ्याकक्वियेसूत्राभ्याकक्वि सिद्धौ तत्र हशमीत्यादिधातुग्रहणं सामर्थ्यादि
 धातुमात्राद्भवन्नच प्रत्ययोद्देशादिषु कृतं यथावा यनेन यतिष्ठतेः कक्विपावपिवो
 नेति स्याकचेति श्रावंभ इति भावः नन्वेवं शमीयातो रित्यस्याकचति सूत्रात्ताचकारेताचि
 समुच्चिने सवर्णदीर्घाणो स्या इत्यत्र विषयानियवंचोत्सर्गोपवाश्वोत्सपातदेसतया संदर्भ
 शुद्धिरपिलिभ्यते इत्याभावाद्यर्थचनतीयमिति महत्ताच्चमिति चेन्नाहुः प्रशस्या इत्यत्र अका
 वशक्ताविति सूत्रेनोत्तरपदसंज्ञोदात्तस्यात् कुरुहो गतिकारक पूर्वत्रापीति शो स्या शह
 स्याजं नत्वात् किं वनेन नत्समासेन नत्पूर्वपदप्रकृतिस्वरः सिध्यतीति उल्लभो जीति उल्ल
 भोजी शीलमस्य प्रायत्रेपि जेति मत्रिगुप्तपरिभाषणचुरादिराहु पूर्वः इदं तानुमत्ता खील

25

लस्यविवक्षितत्वात् अतएव तलोकेति तिषेयात् ब्राह्मणमित्यत्र कर्मणि षष्ठीनक्त
 सा उपसर्गमित्रपदेति सक्तूद्विशेषेति सूत्रे उपसर्गो यीत्युक्तत्वात् उपसर्गमित्रस्यैव सपोलाभाया
 स्मिन् सूत्रे पुनः सप्रहणे कृतमिति भावः भाष्यविरोधादिति उक्ते च भाष्ये उदिति वर्तमाने
 पतः सप्रहणे किमर्थं अनुपसर्गमित्येवं तदपूत इदं तस्मात्त्रेयशास्यात् उदासारिण्यः प्र
 त्यासारिण्य इति अस्यायमाशयः सक्तूद्विशेषेति सूत्रे सपि स्यात्पतः सुपात्यनुवर्तते सच्च उप
 सर्गं नरपुर उपसर्गो यीति पृथगुक्तेः तद्विज्ञानुवर्तमानं आर्थार्थिकारादयसर्गं नरमेव स्या
 दिति निष्कर्षेति माभूदित् सप्रहणे उपसर्गो यीत्यंशस्यानुवृत्त्या विदीक्षान् सर्वथापि सप्ता
 त्रे उपपदेति न तनुपसर्गो पदेति सिद्धोक्तः पतच्च शाब्दिकौ स भीष्टं प्रसिद्धं चेति पदं च पाणि
 नीयामसारिणीमिति प्रक्रियाकारप्रयोगोपि निर्वाधपवप्रमरश्च प्रायुक्तलिङ्गविशेष
 विधिर्व्यापी विशेषैर्यद्यवाधित इति दिक्साधुकारिणीति पतच्च तापकी सिद्धे आकेरिति
 सूत्रे हि तद्विलान्पृथक्साधुकारिण्युक्तेन च नास्तीत्येव विनापि निमित्तस्यैव गच्छति ब्र
 ह्मणिवद इति देतवाचनिकमेव अतिवर्तीत्यर्थमिति पतच्च कैयटहरदतादिग्रंथे स

२१
 हेयतममहवार्तिके ब्रह्मवादिषाहस्यतच्छीलतद्वमत्साधुकारिपरनयाव्याख्यानकृते आक
 रित्यधिकारे ब्रह्मणि चेदेति निवाधायकं वचनेनास्यवेति कथमिदं सगच्छतेति चेदत्राहुः
 महवादानामपमाशयः सप्यजाताविति सूत्रेण ताच्छील्येणितिः उपसंख्यानं न तापकेन
 वासाधुकारिणितिः आवश्यकतायमाणा योनिरित्यावशेकेणिति सतद्वर्मेपर्यवस्यति
 नसिद्धाकैरिति सूत्रस्य व्यापारोसीति ननु ब्रह्मवादिनो वदेतीत्यत्र ब्रह्मवेद इति ब्रह्मस्य
 पिजातिवाचकत्वाकथमिदं ताच्छील्येणिति रिति समर्थनमिति चेदत्र तव्याः सप्यजाताविति
 त्रग्राणिजातिरेव पर्युदास्यते ताच्छील्यसमाभिव्याहारात् ब्रह्मणामोमेव पिनेति प्रत्युदाहरण
 नुगुणाचेति न काप्यनुपपत्तिरिति मनः ब्रह्मलक्षणमुद्भूतेरिह मनुजानां रिदेवाकस्यैव
 हणेतत्संनुप्रवबोधने इति ताताधिकस्यानेमोतरसूत्रे विशिष्यते न भवति तत्प्रत्ययस्त
 दाह मन्वतेरिति आत्ममाने मननं मानः भावे च ज्ञात्मनो मानः इति कर्मरक्षासमासः
 स्वपर्याय आत्मशब्दः प्रत्ययार्थत्वेन सति हितः कर्ता स्यदार्थस्तदाह स्वकर्मक इत्यादि
 त्यादिति ननु चासरूपविधिना लभ्यत एव णिति रिति किमर्थं प्रकार इति चेदत्राहुः प्रकारे

णविच्छेदायणितिः समञ्चीयतेनेनकरणयज इत्यादौणितिरेवानुवर्ततेतत्
 त्वस्यवंचोक्तप्रयोजनानुरोधेनचानुष्ठुष्टंनोत्तरेजीह्वनप्रवर्तते इतिषेडितमानतितितिक
 स्थाय्यात्मनः स्वरूपेणकर्तृकत्वेयेडितविशिष्टरूपेणचकर्मस्वोभ्यंआत्ममानेकिंनदर्श
 नीयेमानिदेवदत्तोयसदतस्यकालिमन्येतिस्त्रियाः पुंवदितिप्राप्तंपुंवद्वाधाधित्वापरत्वाद्
 स्वः यत्तत्रवाङ् मानितोवोधश्चेतिप्राप्तः पुंवद्भावश्चितिप्रसादकृतोक्तंनद्रभसोक्तमेवमा
 निरुपाभावस्यस्पष्टत्वात् दिवामन्येतिप्रकरणशक्तिप्रधानस्यापिनस्पष्टतिस्वभावात्
 कर्मत्वं इवयकाच अमग्रहणमिहावर्ततेतच्चयकोनअम् विधीयतेयरेणप्रत्ययोविशे
 ष्यतेतदाह स्वायसदीनियवंचनविभक्त्येनमा इतिनिषेधात्मकारस्यनैस्साग्रतय
 वस्वभवति औतोमशासोरित्यत्रशासासाहचर्योस्ववेवामप्रगृह्यतेइत्युत्वादेतः प्रा
 कारश्चभवतीत्याशयेनोदाहरतितथाइह श्रीदःपरित्यक्तस्वलिंगः जीवस्मान्
 ऊलेवर्ततेतत्रह्रस्वानपुंसकइतिह्रस्वममन्तनप्रायवादेनामावाधान् स्वस्वमो
 नपुंसकाइत्यमो लृकनचैवगोमम इत्यादावेपिसुयोयान्प्राधिकयोयान्प्रा

न. बो
रु.
२५
२४

दिकयोरिति लवकादिति वाच्यं प्रमविधि सामर्थ्यादयद्वयादित्याहुः प्रमप्रत्ययस्तमध्येपवाधा
न्यायेन सयोधानप्रातिपदिकयोरितिलवकमेव बाधते न न स्वमेतत्पुंसकादितिलवक इति भा
ष्यादौ स्थिते स्यादेत् न पुंसक इति कुममः प्राप्तिरेव नास्तिक्यमत्रापवादेनामवाधादित्युक्ति
संगच्छना प्ररुद्धि यदिति सूत्रेदिष्टे तं ग्रहणस्य समीपवाचित्वेन गित्येन व्ययस्येति ह्रस्वे कृते
यश्चात्ममिति व्याख्यातत्वात् सत्यां जममेजय इत्यत्र स्वतः सिद्धे पि ह्रस्वे वित्यनवस्येति पुन ह्रस्वो
समर्थस्वाक्रियते तथाऽत्रापि भवेदित्यस्यैव पुनः प्राप्तिरिति भूतधातोरित्यधिकाराद्वा त्वर्थ
स्य विशेषणमिदं भूतार्थविद्यमानाद्वा त्ते वित्यर्थः करणे स्वतत्वा गितिरेवानुवर्तते न त्वशि
त्याह गितिः स्याति सो येन लना विशेषणया गं कृत्यवानित्यर्थः अग्रे हो मेति अग्नि हो म
स्तोत्रेणो समाप्यमानो याया गस्य लक्षणया अग्नि हो मस्तेनापूर्वं भवितानित्यर्थः अग्नि हो
मेति अग्नि हो मस्तोत्रेण समाप्यमानो यायाऽल्लक्षणाशिका यो अग्नि हो मः फलभावनायां
करणमिति कर्मणि हनः धितव्यायागीति अत्र काशिका ऊत्सितग्रहणं व्यर्थमिह मा भू
त् चोरे हनवानिति विषयपीडभाष्येनास्तितथापि शाहृशान्तिस्वाभादिदं लभ्यत इत्याहुः चत

२५

विधिश्रुत्याः अप्रमाशयश्च सूत्रेष्वनुत्पत्त्यात्पूर्वब्रह्मादय उद्देश्यान्तर्गतं प्रकृतिस्यात्
 हेतुतन्परिशिष्टाद्भूतकिमसर्धाने निर्देष्टव्यः विधियस्यात् तदेवेवेचनव्यक्तिः ब्रह्मादिष्टम
 पदेषु हेतुभूते किंचिते पदस्थितिष्वत्र पदपकारकस्तनोऽन्यत्र नियम इति न्यायेन नियमो
 न भवन्न भवन्ननेनैव भवति नतश्च ब्रह्मादिष्टे वेत्यवधारणे हेतुस्तदन्तरनिदिष्टत्वाद्दुप
 पदोत्तरसंबन्धनिर्हृति फलोनियमा भवति ब्रह्मादिषु हेतुरेव भूतेऽन्यवधारणोत्तरान्तर
 ताविशेषेपि प्राथम्याद्दुपपदनियमथात्वेन निवृत्तिफलः धात्याकलोत्तरसंबन्धनिवृ
 त्तिफलकः प्रत्ययनियमः ब्रह्मादिषु हेतुभूते किंचेवेति वचनव्यक्तौ प्रत्ययोत्तरसंब
 धनिवृत्तिफलकः कालनियमः सोऽयं प्रकृत्युपपदप्रत्ययकालनियमानो विवेकः अ
 गृह्यमाविशेषत्वात्तत्र विधिश्रुत्याः अगृह्येन ब्रह्मादिष्टे वहेतेरिति प्रकृतिनियमे
 भूतश्रुत्याः अयण्डेन मानकाले भविष्यत्काले उपपदानेऽपि भवपुरुषहेति हतिष्ठति वा
 पुरुषाह अविहयो रिहयोगविचक्षणः अरीनहेति अविहासवासौ योगश्च अविहयोग
 सात्रविचक्षण इत्यर्थः प्रकृतिनियमफलेन पुरुषहेतवान् पुरुषहेति भूतार्थे प्रयो

न. बो.
 कृ.
 २५
 २९

गाभावः ब्रह्मादिपुरेवेत्युपपदयति यमपि भूतस्याश्रयणाद्दे भविष्यत्कालस्योपातत्वेतदिति
 भवत्येव ह्यत्र जयति ज्ञातिर्वाहजनिदिति उपपदयति यमफलं तद्वत्त्रेजितवान् जिदिति प्र
 योगाभावः भूतपदकिविति प्रत्ययनियमेपि ब्रह्मादिष्वित्युक्तेः उपपदांतरेव वर्तमा
 न भविष्यत्कालयोः हने क्विद्यवत्येव पुरुषहंतिष्यति वा पुरुषसाश्रयेति प्राभवत् प्रत्य
 यनियमफलं तद्वत्त्रेजितवान् जिदिति ब्रह्महंत्यादिप्रयोगाभावः भूतेविवेवेति कालनियमेपि ब्र
 ह्मादिष्वित्युक्तेः उपपदांतरे भूतेपि प्रत्ययांतरमवत्येव पितृव्ये हतवान् पितृव्याचातीरु
 कर्मणि हन् इति भूतेणितिः कालनियमफलं तद्वत्त्रेजितवान् ब्रह्मचातीति प्रयोगा
 भावः सोपपदश्च प्रत्ययानियमेन व्यावर्त्यर्तनिष्ठानभवत्येव ह्यत्र हतवानिति भाष्यकारस्त
 प्रकृतिकालनियमावेवाशिक्षयत् तस्यापमाशयः यातकालो हि मेरुहृत्त्रेषु तौ किंतु प्रकरणा
 लक्षणप्रमाणेन न च न्यप्रमाणेन तस्थितौ अतस्तयोरेवोपराधोत्पाद्यः तनूपपदप्रत्ययोः श्रुत्युपस्था
 पितवान् एवं व्यायोयष्ट्येन भाष्येन सहविशेषात् वृत्तिमतमुपेत्य येनिकैपटे स्थितं यस्मिन् हनेनोक्तेया
 न् पविष्येति यमहं भाष्ये प्रदर्शितमिति न त्रयातकालविषयमतिवक्तव्ये उपपदग्रहणप्रमादिकमित्येव धेय
 सुकर्मः

२५

त्रिविधरतिपातनियमस्ति हनेष्यत इति भावः क्विवेवेतीति भूते क्विवेति प्रत्ययोत्तरसंबंध
 निवृत्तिफलककालनियमादित्यर्थः कृजपवेतीति सकर्मादिषु कृएवति पात्वेन रसंबंधः
 निवृत्तिफलकापपदनियमादित्यर्थः भूतपवेति भूतपवाकिकितिकालांतरसंबंधनिवृत्ति
 फलकनियमादित्यर्थः स्वादेष्टेवेतीति स्वादिष्टेवेतीति स्वादिष्टेव कृज रस्यपपदोत्तरसं
 बंधनिवृत्तिफलकपातनियमाभावादित्यर्थः सोमेसृजति रक्षोपि च नर्वियोनियमसृति
 इति यवसृजतसूत्रेपि तत्र भूजकालस्य क्विपिनियतत्वात् सोमसृजतवान् सोमसावः अग्निं
 चिंतवान् अग्निवायश्च तत्र अणनभवति सृजोतेः सोमपवोपदेनियतत्वाच्चितोते स्वरा
 ववोपपदेनियतत्वात् सरोसृजतवान् सरासृजत इष्टकाश्चित्तवानिष्टकाविदिनिनभवति
 किंत सरासाव इष्टकावायश्चोवभवति सोमस्य सृजोतावेव पातनियतत्वात् अग्नेस्तु चि
 तोतावेव नित्यते सोमेसृजोति सोपि चिवेत्यर्थः क्विपुनभवति तथा अग्निचिनोति चेष्ट्यति
 वेत्यर्थः क्विपुनभवति तथा अग्निचिनोति चेष्ट्यति वेत्यर्थः क्विपुभावः कित्वेनेव कर्मणा
 ह्यायो स्येन विदिति समदायोयं आदनीयपणार्थे इष्टकातिमितस्य लविशेषेति रूपः

न. बो.
कृ.
३.
३०

कर्मणीति कृत्स्नत ग्रहणमिति • पतञ्जलिके पुनः कर्मग्रहणसामर्थ्यात् स्थिते यत्क
र्मक्रियाया संबंधमानकर्तृकत्वायावहनितत्रेत्यर्थः सोमादयश्च विधीयमानाः शास्त्रे
प्रतिष्ठापान्तरात्वात् कृत्स्नत ग्रहणमेव ध्यात्वा विज्ञेयः दृष्टोक्तिरिति प्रत्येभ्योऽप्युपपन्न
तिसिद्धेति यमार्थमिदं कृत्स्नतवेव यथा स्यात् तस्मात् निर्दिष्टो मतिरिति क्रियो माभूतो न वा प्राणा
दायरति सोपपदस्य प्रत्ययस्यैव नियमेन निवर्तनात् त्रिष्टान्तभवत्येव पारं दृष्टवतीति
पदास्थिते विषयदृष्टमनयनावयमेवेत्यादौ विषयेष्वपि विषयदृष्टान्तिनातिपेक्षोते विषय
दृष्टमनयना इत्येवैकित्वमस्य लटाविग्रहेऽपि न क्षतिः प्रत्ययोतरनिवृत्त्यर्थं सूत्रमित्येव दृ
ष्टिकारादिभिः व्याख्यातत्वात् कालोत्तरमित्यर्थमिदमिति केरप्यभिपुक्तेरनुक्तत्वादिति दि
क् राजनिपुणिकृतः सहेच इदमपि सूत्रे द्वयं दृष्टोः कृत्स्नविवितिवत् नियमार्थमिति न्या
यवस्तत्तत्तदृष्टग्रहणेन निर्वर्तकत्वात् सागति कृत्वादिष्वेति सूत्रीविधात्री इत्यपि सवचं प्राचो
ग्रंथास्ति ह उदासीनापवेति शास्त्रकौस्तुभे स्थिते मंडरायामिति दानिपालात्तमंडरेत्यमरः
पुमनुजेति इह जलसकर्मकः अनुरोधविशिष्टजननतद्वृत्तित्वात् अन्येष्वपि दृष्टपतेः सप्त

३०

म्यामपिदृश्यते इत्याह अजद्विजति न जायत इत्यजः द्विर्जातो द्विजः जन्मना जायते
 शुद्धः कर्मणा जायते द्विज इत्यभिपुक्तोक्ते पंचम्यामजाता वित्युक्ते जाता वपिदृश्यते इत्या
 ह ब्राह्मणजति प्रपिशाद्वृति यतश्चेजान्येताधेति प्रकरणे अन्यत्रापि दृश्यत इत्युप
 संख्याते न तत्काले विनापि यथा स्यादित्येवमर्थः वस्तुतस्तत्प्रकृतिसूत्रस्य स्पष्टग्रह
 णस्य सर्वोपाधियुक्तमिच्छा रथता तद्वार्तिकमनेनैव गतार्थविभाविते भेदमिच्छो गुणवृ
 द्धातिसूत्रे जने उपक्रम्य गमेरप्येवोक्त इति वदता भाष्यकारेण यवेच प्रकृतसूत्रस्य
 मनेभ्योपिदृश्यत इति वार्तिकमपि गतार्थमिति बोध्यं कृतवततिष्ठाननुक्तकृतवत्प्राः
 सिद्धयोतिष्ठेति संज्ञासिद्धिः सिद्धयोतिष्ठेति संज्ञायां कृतवतोर्विधातमित्यन्योन्यप्रयश्च
 वेदत्राहः भाषिती संज्ञात्रविज्ञायते सभूते भवति यस्यान्यत्र स्थितिष्ठेति संज्ञा भवतीति
 आश्रयणो सामर्थ्यात् कृतवत्त्वाविधातमेतदिति न सप्रकृतदोष इति एतदर्थो भाव
 कर्मणी इति यद्यपि याज्याकृतवित्यादौ करणदावपि बाहुलकात् एतद्वति तथापि त
 योरेवेति वचनाद्भावकर्मणीपवसादादुपात्तार्थ इति सपवेकविवक्षित इति भावः

31
 सियोसितये सिवासगत्योः द्वयोरपिग्रहणे क्षितः कामरुतिश्चतभाविनएष्यत्वेन
 संकर्मकत्वात्कर्मणिक्तः पतञ्जलमृदितोत्तमसुतेदिमितिमेत्रव्याख्यायोसापुवप्रये
 भावेतक्षितं कामेनेडुदारणीयेयस्मिषेसूत्रस्माररतिशुकः कितीतिक्षनरति डुत्तश
 द्वेनुस्तनोवृत्ततिवृत्तसंभक्तोवृत्त वरणोरदाभ्यामिति इह्रदाभ्यामित्यनेनतत्का
 रोविशेष्यतेननिष्ठानेनचरितसुदितमित्यत्रनतकारसेटाव्यवदितत्वा तदेतदाह
 परस्पनिष्ठानस्येति वहिरंगत्वेनेति निष्ठानकातहिभूतानद्वित्यत्रयमाश्रित्यो
 गस्याद्विरचोद्विधायमानत्वात् वृद्धिद्वहिरंगेतिभावः द्राणरति द्राऊत्सायोगतो
 स्तानरति स्तैस्तेहर्षात्तये एकविंशतेरिति क्रियादिषुपादयोद्वाविंशतिपठ्यते
 तत्रपूज्यविधायः स्वाटयोगोलेषाजीवरति सिद्धत्वावित्यत्वाच्चग्रहज्येति संप्रसार
 णोक्तैसंयोगादेशतश्चस्याप्राप्तिगणरतिशुपुरिषोत्सर्गेविानष्टातिथान्नाम
 नेकार्यत्वात्सूत्रइवनश्चस्यविनाशोपिहृतिः सितोतेरिषिजव्ययतेषासहृषेकर्मत
 कर्तव्यस्यसितोतेस्तनः परस्पनिष्ठानस्यनः स्यादित्यर्थः सितोतोयासरतिपिण्डा

किं यमातोऽप्राप्तोपदादधादित्येव ननु वशाद्वेधनेन नुक्तो भवति नदा कर्मण्यवकर्तृत्वं
 मिति बोध्यं प्राप्तेति किं मिति ग्रासकर्मकर्तृकस्येति किं मर्थमित्यर्थः कर्मकर्तृकेति ग्रास
 कर्मस्य वास्तवकत्वं यदेति मर्थमित्यर्थः कर्मपदं विहाय कर्तृकस्येत्युक्तौ न ग्रासेन कर्तृ
 मितश्च नपि बोध्यं भुञ्जति भुजोक्तौ टिलेन तत्तस्यासिद्धत्वात् नलिपरतः ऊत्वेऽब्जिनः
 तिस्रयनेर्यजादित्वात्संभसारणे पूर्वकृपेव हल इति दीर्घः ग्रहीण इति शुभास्येती संसून
 इति षुड् प्राणिप्रसवे षुड् परिताये प्रादौ नम्य इति भ्यदि दीड् इट् स्यात्तर्हि यानोः परोति
 षातकारो न संभवति नत्वर्थः पाठोऽसमर्थकस्यादिति भावः न च श्रादन्यवे पाठोऽसम
 र्थादिता व्यवधानेन भाविदिति वेपरीति किं न स्या इति शोकं बालत्वात्तुरोथ इड् भावकल्प
 तायापवत्यापलाभात् अन्ये तस्य पिशङ्गमे सवर्णदीर्घवैकाक्षेदेशस्य पूर्वात्तेन
 ग्रहणादिता व्यवधानेनास्तेवेतीष्ट सिध्यतीत्याहुः संश्रान इति प्रेषद्गतावित्यस्यादे
 वश्रुत्यात्वे संयोगादेशात् इति निष्ठातस्य तस्यतः यस्य विभाषा यस्येत्याह्नीतकायेतयोषष्टी
 यदापस्याह्नीतकस्येत्यर्थः समह इति श्रुचुगति पूजतयोः संपूर्वः न तस्यासिद्धत्वात्

कलिपरिताऊत्वे उदकमिति उदनामित्यर्थः व्यक्तमित्येतत्तुं -- व्यक्तीत्यस्य नत्ववैः
 जेतात्र नत्वाभावः कृकगप्रति ओब्रश्चैरने ग्रहिन्येति संप्रसारणं नत्वस्यासिद्धत्वात्को
 रितिसलोपः योः ऊत्वेच उदित्वेन वेहतायस्य विभाषेति निष्ठाया इभावः बुद्धिपित्ता
 देशविनामरिति प्राचो संतां कृद्वर्णां तस्या एतन्मिति यथा श्रुतपक्षेपिनत्वनिषेधाप
 त्तादिषु न्तमनः शास्त्रपाठदकारे निमित्तीकृत्यापि अद्वयादिति एतत्तुं भवत्येवेदिक
 परिरिक्त्वं यः अद्वितियातने अथवा निष्ठातकारस्यालोप इति काशिका पूजन इति
 छेच्छ्रुतिमृदसी ए इत्यर्थः मृतमिति विजिगीषया हितत्रात्ता पान्येति गम्यते विजिगीषा
 निर्वाणोवाते वागतिगंयनयोः निर्वान इति गत्यर्थकर्म केतिकर्तृरिक्तः नितरां वागतो ग
 त इत्यर्थो शुक्ल इति सुषोषणोदा मरुति तैत्तये आदेव इत्यात्वं प्रस्तीयः प्रस्तीत इति स्तैत्तैश
 ह्यसंयानयोः आत्वे कृते संयोगादैरित्यस्या सिद्धत्वात्पूर्वं संप्रसारणो पूर्व रूपे वक्तुं हलदीर्घः
 यश्चापरावसादेतत्तायो विरहात्र नत्वं संख्या न इत्यत्र भवत्येव दीवादिधिति दीन्तमदेकश
 तनुत्वेलाचवशात्तानुत्पूर्वः यभ्यः क्तः नत फलविकसन इत्यस्मादलोचनं यच्चादा विरतरा

भ्यामिद्युपलक्षणकप्रत्ययेवफुलादयः सिञ्जितितत्किं सूत्रेनेत्यत आह सूत्रेति निति नित्यर्थमि
 त्युपलक्षणफुलावाति नित्यदयस्य वदजनादिन्यामुदात्तस्य वसिञ्जार्थमिति हे नथापि इत्युक्तं
 संफल इति प्रयोगातिवृत्त्यर्थवचनेन दशदाभ्यां संयोगादेरागतिप्राप्ते हीन्यस्याप्राप्ते उभयत्र वि
 भाष्ये ये वेतोस्त्विति नथावभाष्ये वेतेन विदितो निष्ठाद्यतेपित्रयस्य ते विते वित्रश्च वितश्च भोगे विं
 दनरिप्रः उदर इति अनिदितामिति नलोपः नथाप्ये चिंतायां व्याप्रकथने भूषाजनपूरणयोः
 मूर्च्छामोहसमुच्चययोः महीदुर्घमून इति श्रुतः कित इति सिषेयः ह्यलोपविधिसार इति राहो
 य इति मूर्त इति आदितश्चेति नेटु मच इति आदिति इति नेटु वितोः सान्मर्थकादिदेः देविदा
 भ्याव्यसनाथकविदेविचारणार्थकविदेश्च भोगमत्ययो वितिन संभवतीत्याशयेनाह विंदते
 विति विवजाभे इत्यस्येत्यर्थः भुज्यत इति भोगः प्रतीयत इति प्रत्यत्यय इति कर्मसाधनावेता
 विति व्याचष्टे भोगे प्रतीति चार्थ इति भित्तेशकलभिदेत्केरदाभ्यामिति प्राप्तत्वं स्याभावेति
 यात्यने भित्तेशकले विंदेवा इत्यमरः भिन्नमनदिनि विदीर्णमित्यर्थः ऋणमायमाणेयप्रथ
 मंयः खप्रदं ऋणमस्य सोऽयमर्णः तस्य भावः आधर्मण्येनेन विवहारे विशेषे लक्षणे ततश्च

न. बो.
क.
३३

33

उत्तमर्णेपिसि यतीत्याशयेन व्याचष्टेऽयमर्णविवहार इति सर्वव्यवहारोदात्तग्रहात्रोसंवेधाभव
तीत्युत्तमर्णेपि प्रयोगो न विरुध्यते लक्षणायां न थोरेकतमर्णयान् थोरेकतमर्णे इति निर्देशो लिंग
स्फायः स्फी स्फायी वृद्धौ कथेन हि स्फी निका म इति स्फी न मा चष्टे इति एते तादवः दुःप्रलोपनिलो
पोयस्येति तिरः ऊर्ध्व इति विकल्पितेद्वादिनिभावः उचित इति यजादित्वात्संप्रसारणं साशिवसी
तिष्ठः वसतीति शयान्दिर्देशः स्पृष्टार्थः वस्ते सेटकत्वाद्भूवि तव्यमेव इदात्तदिन इति पवेद्यतस्या
लभेष्वात्तमित्येति निर्वाधपदेति लपे र्थातोभावे क्विपितारकादित्वादिनिति वातवृत्तिषु य
उक्तं नत्रादर्तव्यं समानन्यायतया ऊपितानुपयोगोत्पत्तश्चाकथं चिमेसं चंचे उदित्वात् कायाविक
ल्पे प्राप्ते निष्ठायायस्य विभाषेति निषेधे वचने अविशति नांवेः पूनायमिति नलोपे निषेधः अक
इति अनदितामिति नलोपः लभेतेषि महेति कायाविकल्पे निष्ठायां निषेधे च प्राप्ते
वचने पूडुषु कः किति निषेधे प्राप्ते वचने पूडुः काचनत्वासे दित्यनेने वसिडे
काग्रहमिह स्वार्थमित्यत आह उत्तरार्थमिति कोवेति नत्र निष्ठायां कृष्टादिनिभावः
शः शः शित इति यरनेकाच इति शा आदिकर्मणीति प्रायेषु हारेषु भूतेषु सर्वस्याः क्रियायाः

३३

भूतत्वाभावानिष्ठानप्राप्तेनैव च न कर्मणि न स्य कर्तृरिति धातार्थचेत्याहुः चादिति अन्यथा न
 कर्तृकौटिल्यन्यायेन भावकर्मणोर्न स्यादिति भावः प्रवेदिति इति प्रशङ्गादिकर्मयोतनार्थः खेदि
 तमित्यादिभावे अदिश्चेति त्रिष्विदास्तेह न मोह न यो रिति यदितः स्थिते सिनेष्टिदायात्र प्रस
 रणे इति दिवादिषु यदितस्य सिदित इत्येवेति कित्तनिषेधाभावः दिति भावः न घाष्टिदेति देवादि
 र्गस्य तेन तन्निस्विता प्रव्यक्तेषां द्वे इति - दिरपिमिदिना साहचर्यादित्याह तच्चिन्त्येभादिषुपि
 मिदेः पत्यमानत्वात् तस्मादविशेषाडभयोर्ग्रहणं न्यायेन देतदाह दिवादाभादीचेति सिदा
 दानामादितमेति रणिवेषयान्ते सिष्ठान संभवति व्याधिकर्मणि निष्ठादाहता अविस्पष्टमिति
 मृषयातोऽस्ति नित्यायामेव वृत्तिसत्वेऽपि सूत्रस्य नितित्वाग्रहमेव तापयत्यनेकाशयात्तव इति
 रुचिर्नमिति रुचदीप्ता गत्यर्था कर्मकेति कर्तृरिक्तः ऊहमिति ऊषाह्वाते सेदने श्वब्रश्नादिनाम
 वेष्टत्वे गथितमिति गुपय विवेष्ट न दिवादि संप्रसारणमिति वचिस्वपीत्यनेन पुनरिति दुःश्रुतिर
 गतिवृद्धोः हल इति दीर्घः अदिनमेति निष्ठानस्य नः गट इति यस्य विभाषेति नेट्टत्वं यत्तु
 खटलोपदीर्घः वातनत इति अनुदादानोपदेशेति नलोपः सति वेदकत्वादिति मतिरिति दवि

लः अर्शआदिभावनदाह बलतीतिवलः अर्शआदिभ्योच्चतदाह बलवतीति स्मूलोमोस
लः सचनिवलोपिवलवान् कृशोपिट्टइतिफलतार्थः तस्येति तकारस्येत्यर्थः हस्येति
ननुहोइति टत्वेदोहोलोयेनैवसिद्धमिति तस्यटत्वेहस्यलोपश्चननियान्तरतामिति चेत्तै
वं तथाहि सतिठलोपस्यासिद्धेतेनट्टिमेत्यत्रकृतोर्हलादेर्लचोवितिरभावोनस्यात् परि
ट्टप्यगतश्चत्रल्पपिलचुपूर्वादित्ययादेशेनस्यात् परिट्टटस्यापत्येयारिपारिट्टटीकन्यात्
त्रगुरुयोतमलक्षणाः षड्स्यात् अतोऽसिद्धत्वनित्ययेह लोपोनियान्तरनितिभाषादौस्थितं
अतपवर्लोपश्चित्सूत्रे अणः किंट्टट्टइतिप्राचोयंयस्यप्रामादिकतामभिप्रेत्यट्टोहोइ
तिप्रत्यदाह्यते प्रभोनिपातनामितिहलोयप्रयोजनमपिप्रट्टिमामरिवृत्त्येव्यादिरितिप्राग्व
देववोये कृच्छ्रंङःखितकारणलक्षयारट्टह्यतेकमतिहिंसार्थः कष्टोमोहइति ङःखितेनैरि
त्यर्थः बुधिरवि बुधिरणद्वार्थइतिआदिः बुधिरविषाद्वनइति चुरादिर्द्वयोरपिसामान्येन
ग्रहणे ननुविषाद्वतार्थयुसेम्पुरादिणिचाविवधानादुसेः परानिष्टानास्तीतिकथमिण नि
वेधप्रसंगः किंचविषाद्वेनेतिनिषेधाभावात् णिचयथागुणेतिष्टायोसेटीतिणिलोये

न. वो.
क.
३५
३५

बोधोचितं वा वाच्यमित्यपि स्यात्स्यादिति चेदत्राहुः यत्तन्निर्विषयतन्निवेद्ययत्तन्नापकः विषयवृत्तार्थस्य
चुरादिणिनेन नित्य इति नास्ति त्रयोदश इति दिशमेः विशेषणं दूरं चिद्वेदं ततो न्यद विहरतस्य भावः आ
दिदूर्यस्मात्तद्विषयान् अस्मादेव निर्देशात्तत्पूर्वो न त्पुरुषादिति तिवेद्यो न भवति सामीप्य इत्ये
व ततो नोक्तं नोक्तिरुदस्या संश्रयाय तेनोदेतद्वत् यतव्याचक्षेतातिदूरमासत्वेति एवं च सामीप्ये
इति प्राचो व्याख्यातमप्यस्य स एतया तेन मित्याहुः एतः श्रुतीयत इत्यप्यायने कृत्य लुट इति वहु
वचनात्कर्मणि लुट् एतिल्लेति नित्यात्पत इति शेषः लायेति प्रत्यय लक्ष्य लक्षणं मगुणः स्या
दिति भावः अलेशातिप्रयं यत्नोरिति श्रीपाक इत्यादौ यमते चुरादावपि चटादिष्वपि यतनेमि
त्यर्थः श्रेयाक इति चत्वादौ तस्यापि कृतात्वस्येह ग्रहणं नित्यात् सामर्थ्यालक्षणं प्रतियदोक्तं य
विभाषाताश्री इत इत्याहुः शुभावो नित्यात्पत इति च्छडं संप्रसारणं तद्विहितं प्रय इति रपिष्ट
तमेव यथा स्यादिति अत्र विभाषा न्यवपूर्वस्येति विभाषा नुवर्तते सा च विवक्षिता येन क्षीरोदवि
धारेवेष्टी भावे नित्यं अत्र न तैव भवतीत्याशयेनाह क्षीररुविधोः पाक इति अन्यत्विनिशा
कादिः प्रथितमिति एते मितोद्भवः वादो न शास्त्रे दसु उपशमीपुरी प्राप्यायने दिवादिश्रुतादि

३५

अदस उपसये पशवादेने दस उपवारने नपिर्मित संज्ञा यो मारणतो घणति शा मने धितु
 के रुस्य रूखरो घेनी घमहेति विकल्पिते दुत्वा यस्य विभाषावेति नित्येति सेये प्राप्ते विकल्पा
 विधीयते अथ गत्यादिषु अमरोगे इति चौरादिकस्त न गृह्यते यकाच इत्यधिकारादित्याहुः
 श्रान्त इति अनुनासिकस्येति दीर्घः तर्ण इति जित्वा संभ्रमे चरमूट निष्ठान्तं प्रादित्तमेति
 निसेये प्राप्ते विकल्पः एवं च प्रादित्तस्य फलमात्मनेयदमात्रे न च यथेत्यापिवत् द्रुस्वान्तुवेध
 त्वेपिसिद्धत्वे वेत्यानयनाह फलमंदमिति सद्युष्ट इति संपूर्वाहुमेविषाद्वे इति प्राप्ते विकल्पा
 ये अविशद्वेतेपि संपूर्वस्य परत्वादये विकल्पयव प्रास्वांत इति प्रादुपूर्वस्य स्वनेर्मनोविधाने
 ययमेव विकल्पः परत्वात् प्रास्वांतः मतः अस्वतिंतमत इति ह्ये ह्ये अलीके उदित्वाष्टा
 यामतिद ह्यवत ह्ये सिर उभयो रपिग्रहणमित्युभयत्र विभाषये पीनमिति श्रोदित्वा मिष्टान्तं
 प्याध इति स्त्रीदिता निष्ठाया मिति यदभावे यलोपः नत्वे व्यावस्यांतरमाह सोयसरगस्यने
 त्यादि संयुक्तयः पल्कात इति ल्हारी सरसे इति त्यादि इभावे रदाभ्यामिति नत्वे घति स्यति दो अव
 त्विडने खान्त कर्मणी मा माने मा इ माने मे ड प्राणिदाने इष्टा गति निवृत्तौ गस्ति पातिर्दशो यात्

न. बो.
क.

३६

३६

विशेषणार्थः नहि स्ति यं विना यत्नः सुलभयत्नप्रसादकृतोक्तं शितयानिर्देशो यदुद्दिष्ट्यर्थः
दादतः सासातः शितनययुक्किहीदाभावादादितः साभितशितनयनिकितीतिवचनास्ति
प्रसंगः किञ्च दोददोविनिविधीयमानादिशः अनेकात्म्यात्सर्वदयेति निर्विवादं तथाच
हंतेर्यद्गुणं तस्य वधादेशात्साभ्यासस्य प्रवर्तेति दादतश्चित्तदुदाहृतं रूपेण यथासक्ति संभ
वंत्सलभेतेत्याहुः साक्षाः शोतन करणोच्छोच्छोदनेदशं धातोः कः शान्तियानिर्देशो येदोति
वृत्त्यर्थः तीत्यनुवृत्तेयद्गुक्किवदायितः अत्रापि प्रासादकृता शितयानिर्देशस्य यद्गुद्दिष्ट्यर्थः
यथादाधीतश्चिमुमास्यतीत्वमुदाहृतं तत्पूर्ववदेव हे यं दोदो इहादेशः यो नदवनततदयो
नः नशावेकत्वे संहितायोस्तत्पतेपि प्राक्रियायां दोषादिति प्राचः नथाचाहुः तानेदोषादी
दीर्घत्वात्वेदोनेदोषोतिष्ठानत्वं यानेदोषोदत्ताव्यः स्यानिर्दोषसात् यो नो ग्राह्यश्चित्तद
नुसारेणाहु दशस्यादिति दातश्चि दापलवने अदाविति निषेधान्धुनधुनं इह सर्वपक्षा
स्तयपादा इत्याहुतानेवेत्याहु तानेवेत्याहु तानेवेत्यादिना दीर्घापरिविनिविदतमित्या
दास्यसर्गस्यार्थः दस्तीत्यत्र दौयत्तोदाश्रयस्य अदेशस्तनकारोत्तस्तकारादिवेति

३६

त्रायेपक्षेयं दोषो नो ते इत्याशयेनोक्तं दोषं परिहरति नकारादिति निश्चयान्वयमिति रदाभ्यामि
 त्यनेन समिप्यात्वेति तादृशमिति कृत्यचिह्नितो यादनाद्यादेशः सतकारविधानकनत्वादि
 निविधेर्निमित्तेन भवतीति भावः अत्र उच्यते सर्गात् नकारादकार उच्चारणार्थः अत्र इत्यावर्त
 ने न त्रैकं यंचम्येतस्य सर्गं विधितुं अपरं सस्येते स्यात्तिलाभायेति व्याचष्टे अनेनादित्यादि
 ता यद्वा अत्र इत्यावर्तनाद्युक्तं यंचम्येतमेवास्त किं तद्विनकारको यमादेशस्तेनानेकालत्वात् सर्वस्य
 चोभविष्यति एकतकारेण लो न स्येति बाधित्वाच्चादेः परस्य त्यादेरेव स्यादचो इति ये च मी
 निर्देशात् यद्येवमयोभीत्युत्तरसूत्रेऽपि द्विनकारयकवेति सर्वादेशः स्यादिति चेदत्राहः यंचम्ये
 तस्यावर्तनाद्युक्तेष्वः परस्य यकारस्यैव भविष्यति ततोऽप्यसंयोगात् नलोपे पूर्वस्य जस्तेन सि
 द्धमिष्टमिति अवदतमित्यादि आदिकर्मणीत्येतत्प्रदत्तमित्यस्यैव विषयेनेतरेषामसंभवात्
 दातप्रज्ञातमारब्धमिति प्रदत्तमित्यस्यार्थः इत्यने इत्यादिदेशो वा यतार्थं नियातनमिष्यत इत्य
 र्थः अनेन अवादीनामप्यसर्गप्रतिश्रुत्यकत्वाच्च यणेऽवदत्तं विदत्तमित्यादिसिध्यति उच्यते सर्गात्
 अयणेन पूर्वाक्तमवर्तं दोतमित्यादीनि ता पूर्वमिदं वचनमित्याह दस्ति शकः काश इत्यनश्

न. बो.
कु
३०
३१

करति उपसर्गस्य गजीत्यन उपसर्गस्येति दस्योपे पूर्वस्येत्यनो दीर्घ इति चानुवर्तने अत्रानतरपद
शान्त्यनोऽनुवर्तस्यो नरपदेशस्य सतीति विशेषणं यस्मिन्निरिति तदा विधिस्तदेतत्सकलमभि
प्रेत्य व्याचष्टे इत्येतोपसर्गस्येत्यादिना ननु यत्स्यसिद्धत्वादादेशात्कारो नास्तीत्यत्राह आशि
यात्सिद्धमिति अतो रो रित्युत्ते प्रतिरूत्वे वादिति भावः धातुमिति दधातेरु रित्यत्र प्रसुविकारणस्य
निर्देशात् येह धातु इति भावादेर्हितं भवति नापि दत्त दोटो रिति दत्तुपादानादिति भावः उच्चा
रणार्थरिति दित्वेन नुम्पादिति भावः यत्वमिति कषस्तथोरित्यनेन करोकरीति अनेन पा
क्षिकोपलोप इत्यर्थः इदानीं क्ताद्यान्पेचयेति आदिकर्मणि व्याख्याने प्रकृतः कटमिति क
टं कर्तुमारब्धमित्यर्थः प्रपञ्च आदिकर्मणो नार्थः केनोक्तेन कर्तृविप्रथमा कर्मण्यनुक्तत्वा
दिनीया प्रकृतः कटस्तेनेति कर्मणि प्रयोगेन विपर्ययः नदीस्त इति न स्यात्कृतः नदीस्तेन ऊषा
ल इत्यर्थः गत इति अनुदातोपदेश इति मलोपः प्राप्त इति प्रपूर्वा प्राप्तव्याभो प्रातिरपीह सूत्रे गतिशब्देन
विवक्षितेति भावः स्नान इति स्नेहस्य लये अकर्मकोपे आदेश इत्यात्वे संयोगादेरात इति नत्वं शेषमिति आधि
शीङ्गस्यासौ कर्मणि कर्मत्वे अधिष्ठित इति अतिस्पतीति इत्वं उपोषित इति वसति लये रितृ शा सि

वसीति सत्त्वं अतर्जनीर्ण इति नृषवयो हानौ ऋतयद्वायोः हलिवेति दीर्घः नत्व एत्वे भ्रज्यते अस्मि
 निभक्तं भोजनामित्यर्थः त्रिष्वधिकरणवाचितश्चेति कर्तृविषयीत्वात् इति आदिनश्चेति नेट इह इति
 प्रीदित इति नेट तलो राजामिति ऋस्पचवर्तमान इति षष्ठी इति तीससंज्ञेति वेत्ता यस्य विभाषेति
 नेट प्रीलित इत्यादि प्रीलसमाधौ रक्षणा लनेक्षमूषसहने कृपा आह्वाने ऋषी प्रीति सेवनयोः
 सयजो हनिषु सनोति रिषु ज अभिषवेय मयीह सुसुगतौ प्रसवेष्ट्य योरिति निरनुबंय
 कयोरेव ग्रहणं न्यायं तथापि नभिधाना दुभयपरिसाचर्याद्वा नयोर्ग्रहणं न भवतीति भावः
 इकारः सनोतेर्गुणप्रतिषेधार्थः पकारस्तस्वरार्थश्च पजेत्यादिकृतिपि कृतेन तत्र वविस्व
 पीसि संप्रसारणं स्यादिति द्विनिबुक्ता अन्तति नकारः स्वरार्थः ऋ इत् ह्रस्व इति ऋकारस्य
 गुणोऽपरोऽकारः उदिगिचामिति नुम् संयोगो न स्यात् सिद्धत्वात् दीर्घः छंदसिलिङिति सू
 त्रस्यार्थमाह भूतसामान्येति न च छंदसिलुलु लुलु लिट् इत्यनेन गतार्थता शंकायात्
 संबंधादिकोरेहि सविधिः इदं तथा न संबंधं विनापि भवतीति विशेषात् अत्र व्याचक्षुः
 कान्तवः किं करणं निस्तराण इत्यत्र ऋच्छन्तामिति गुणस्य निषेधार्थं सविप्रति

३५
 षेयविषये प्रभ्यते च काणश्च तत्र असंयोगाद्विहित्वेव सिद्धं कितमिति विमुनिमनमिति सूत्रं
 कृत्वा छंदसीति प्रकृतत्वात् इतरसूत्रे भाषाग्रहणञ्च भाष्यवार्तिकयोरपि कृतकान्वयो छंदसुभ
 येति वचनात् सार्वथात् कत्वेन सार्वथात्कमपि हिति डिक्त्वा देव आनिवा नित्यादौ न लोपादीनां
 किकाराणामन्यथा सिद्धमाशंक्यतीतीतीन् निस्तिराणश्चादौ ऋच्छ नूनामिति प्राप्त्युपास्य
 वायनार्थकिरणमिति सिद्धान्तितत्वात् अतएव कित्करणसामर्थ्याद्भाषायामपि कृतकान्वयो स
 श्निके षो षिड् अस्तानादर्तव्येति हरदत्तमाधवादिग्रंथेष्वपि मिति भावः कवयस्ति गतानुगति
 कयेति भावः वस्वस्वित्यविभक्तिको निर्देशस्तथा च व्याख्यास्यति वसोरिति नित्यस्यादित्वे कृते
 पकात्त्वमेव नेति कथमित्यादित्यतः आह कृतविवचनामेकाचाविति कृतेऽपि द्वित्वेऽप्येकाचय
 वये अवाशिष्यते तेनैवात्यर्थानेदृशिकृतीति निषेधं वाधित्वा कापितियमात्सर्वत्र प्राप्त्येदोति
 यमोयमित्याह नान्येषामिति आदिवा निति प्रथमदत्तगो द्वित्वरूपादिशेषाभ्यासदीर्घसवर्णे दी
 र्घेषु कृतद्वित्वेऽप्ययमेक्यनिवेतीह भवति आदिवा निति ऋगतौ ऋच्छनामिति गुणो कृते द्वित्वा
 दिषु पूर्ववत्कृतेषु यममेकाच दधिवा निति इदाज्जदाते कृते द्वित्वेनायमेकाच इति मिति प्राप्तो

लोपोनासतितस्मिन्नवतीत्यनेकाजर्थमाहुर्हणेनद्विवातिनि लिङ्गत्वनस्यामितिदीर्घस्त्वा
देशः द्वित्वेकृतेनायमेकाजितिचसिग्रहणं अत्रव्यावृत्तुद्वित्वात्पूर्वपरत्वाद्दसिभसोद्वजी
त्युपधालोपः स्यातामिष्मकृतेऽनचकृत्वाद्वित्वमेवनस्यात् नचास्यद्वित्वेवनस्यात् नचास्य
द्वित्वेकर्तव्योद्विर्वचनेवात्यनेनस्यानिवज्ञावोतिषेयोवाशंकाद्वित्वनिमित्तस्याचोऽवोभावा
न् नतस्मनायेकृतद्विर्ध्वपकाचभवतीतिचसिग्रहणं नत्सामर्थ्यात्परत्वाद्दपधालोप
मिडागमोवायने कृतेतिडागमेगमहनेत्युपधालोपस्तस्य वानिमित्तेनेनस्यानिवज्ञाद्वित्वे
यद्वाद्विर्वचनेचीतिनिषेधपक्षेन्युपधालोपात्प्रागेवद्वित्वेयश्चादुपधालोपः प्रासिचसिघसीनो
चेतिषत्वेचत्वर्थः अभ्यासेचत्वर्थेभ्यासघकारस्यजश्लमितिनिषेडधीमिति सङ्गुविसरणा
दौलिटिधातोवितिद्वित्वेनयकहलमप्यरितियत्वाभ्यासलोपो उगितस्तेतिडीपिवसोरितिसेप्र
सारणेचलादित्वाभावाजेट् सदिरप्रतेरितिषत्वेप्रसित्वनिषेदिवात् अथूपध्वरतिवसति
वासे अथिपूर्वः वचिस्वपीतिसंप्रसारणे द्वित्वहलादिशेषसंबन्धेदीर्घद्वसिभत्वात्संप्रसारणे
प्रथमेकवचनेन अथूपध्वान् उपधिवानताइदितिवलादिलक्षणपदेनेट् वशीकृतीति

न. बो.
क.
३५
३९

प्रतिषिद्धः कादिनियमात्पुनः प्राप्तः वसेक्रे जाडु सामिति सूत्रेण कृतद्वित्यानामेकाचामादे
तातो घसेभवसोरिट्स्यात्सवर्णदीर्घभावश्चियहाप्रयणात् सयववलादिलक्षण इट् इह प्रति
प्रश्रूयते ता पूर्वो विधीयते तेन संप्रसारणविषयेन भवति अत एवोदाहरति उयेषु षरति सिति
विदिनस्य यणदेशो उयेषु षरति स्यादिति भावः अविदस्तिमिति व्याख्यानमेवात्र शरणे र्षि
वान् इति श्लोदिते सवर्णदीर्घवाधित्वा आगत्वादिलोपणिनियममभवति वसेमिडागमौहिप
परत्राजादिप्रत्ययस्य सत्वात् वचेरिति वचपरिभाष इत्यस्मान् ब्रुवोचैवैर्वाकर्तृरित्यभावक
र्मणोः एतच्च तियातना लब्धे जागमिवानिति इट्पक्षे गमहने लुपधा लोपः लटः शान्तसा
मानाधिकरणे सतीति यद्यप्यपदेशरहितस्य लटः प्रयोगाभावात्सामानाधिकरणे उर्भ
लेन यापि शान्तशान्तवोस्तदृष्टा स्याति न्यपि सामानाधिकरणे कल्पते शवादीनि शितेन स
र्वथात्वकत्वादिति भावः यंचनमिति शान्तत्ररूणि त्वात्रुम् विलिख्यनुकूलवर्तमानव्याप
राप्रयमित्यर्थः आनेसुक् आतोयेय इति पूर्वसूत्रादनुवृत्ते यंचम्यातमप्यनरतिपदस्य
ष्टाविपरितम्यते आनमिति सममीवलात् नच आनरतिपंचमी बलादातरतिसमम्यते

३५

पदेषु स्याद्विपरितम्यतामिति शङ्को येषाम्नाः पूर्वसूत्रे चरितार्थत्वासम्भवाच्चत्वारितार्थ
 त्वात्तदेतदाह संगस्यानरिति प्राचात्वदंतो गम्येति पदोहि संगभक्तो मुक् सचांगमेव न
 व्यवदध्यात् तदवयवमकारंतु व्यवदध्यादेव अकारमात्रभक्तत्वेन तदवयवत्वात्तास्ति
 व्यवधानमित्यदोषः व्याख्यानेन तदुक्तं पवमानस्यादौ अडपदेशालुसार्वधानकम
 नुदानमिति शानवः स्वरस्य असिद्धिप्रसंगात् अदंतो गम्येति ननु स्वरवियौ व्यंजनमवि
 द्यमानवदिति परिभाषया मुक्को विद्यमाना चत्वेन व्यवधानाभावात्स्यादेवनुदानमिति चेत्
 अत्राहुः नुहलः स्वरप्राप्तौ व्यंजनमविद्यमाना चत्वेन परिभाषया मुक्को विद्यमाना चत्वेन वलान्य
 त्रेत्याकाराह फेनचात्रहलः स्वरप्राप्तिरस्तीति प्रकृते परिभाषेनोपपद्येते अन्यथा मरुत्वा
 तित्यादावपि ह्रस्वनुडभ्यामनुवितिमत्तप उदात्तत्वे स्यादिति दिक्लडिति यद्यपि प्रथमांते
 प्रकृतेन थापिधातो रित्यधिकारापेक्षस्येतात्पर्यप्रथमांते स्याद्विपरिणाम्यते इति भावः नच
 वर्तमाने लुडित्यत्रेद्योक्तरीत्या विपरिणामेति शङ्को प्रत्ययवियौ येषाम्नाः प्रकल्पकत्वेनास्ती
 ति मुक्तिरिति सन इत्यत्र भाष्यकारैः स्वीकृत्यम् प्रथमा सामनाधिकारण्येपीति उपलक्षण

न.बो.
क.
ध.

मिदं अप्रथमो तेन समानाधिकरणाभावेपीत्यर्थः तेन ऊर्वतोपत्यं कौर्वतोभक्ति ऊर्वद्व
निः ऊर्वाणभक्तिरिति प्रत्ययोतरपदयोरपिसिद्ध्यति अतथा ऊर्वतोपत्यमित्यादौ तद्वि
समासौ न स्यात्तोलक्षणहेत्वोः लक्ष्यतेः नेनेति लक्षणपरिवापकः शायानाशतिशीडश्रा
त्मनेयदित्वातस्य लक्षणानच् अत्र शायनलक्षणं चिह्नं पवनकर्तृ कभोजनस्य नतफल
तापि करणमिति हेतुवे लया लक्षणं स्पष्टय कतिर्देशः अर्जयमिति अर्जप्रतियतेचु
रादिः अर्जनार्थो वास इत्यर्थः हरिमिति हरिदर्शने मत्तौ कारणमित्यर्थः विदेस्यानिव
त्वादेव सिद्धे वसोरुगिक्करणे वसोसंप्रसारणमित्यत्र कसोरपिसामान्यग्रहणार्थं तत्सा
मर्थोऽसौ कानुबन्धग्रहणे नयनुबन्धकस्येति तदपि न वर्तते पूजतोऽपानत पाकारः सा
र्वधातृकत्वार्थः नकारः स्वरार्थः एबुलादिवत्सातंत्र्यार्थं तत्र शात्रादिवलादेशस्तथा हि स
तिवेति वाच्यं स्यात् पचते पजनेयमिति तिङोः यथ सुविति न च वासहृपे न्यायेन विग्रहः ला
देशोऽपुवात् रूपविनास्तीत्याकरे स्थितत्वात् किंच लादेशात्तेलः भावकर्मणो विहितस्य ल
स्यापि स्यादिति भावकर्मणोरपि प्रयुज्येत इत्यनेन कर्तव्येव पवेचानशाः इदथार्थोऽज्ञात

ध.

अस्मान्त्रेवोप्ये चत्रकेचित् शान्तबोलादेशान्वेलसर्वधातुकातुदतत्वेत्यादित्याह ना
 चित्येपरत्वा नित्सरस्यप्रवृत्त्यापवमानश्चादेराद्युतत्वे शान्तोनुदातस्यसृत्वात् नत्वेदा
 लादेशान्वानेगीकारेसोमपवमानश्चादौकर्मणिषष्टीस्यादितिचेत्तैवेनलोकेतिसूत्रे
 न्तत् इतिप्रत्याहारानिर्देशात्पुनस्तत्वात् मास्तील्पवचनग्रहणस्यष्टार्थवानशोलादेश
 वाभावेनआत्मनेपदत्वाभावात्परस्मैदिभ्योपिविधानमितिधनयमुदाहरतिनिच्चा
 तश्चिगमहतेत्युपधालोपः ३३धार्यो३३आत्मयदित्वात् यतस्यतसिध्यतिधारय
 तेरपिकर्त्तव्यमिति क्रियाफलेतसिञ्चतिलसर्वधातुकातु दान्तं वप्राप्नोमीत्येकस्मिन्
 क्तु नत्समारंभः सजोयससंयोगे सनोनेषात्प्रत्ययः स्यात् यत्तेनसंयुज्यमानेतृतिशे
 त् नत्विहसजोयसे इत्येवास्तयसविषयकश्चेत्सनोत्यर्थः इतिव्यायसुरोसनोतीत्या
 देव्यावर्तयिते शाक्यत्वादत्राहः संयोगग्रहणप्रथामकर्त्तृसंप्रत्ययार्थेनेनयजमाना
 न्यत्रनभवतीति एवंवाप्रधानेकर्तरिलट्शान्तशान्तवावित्यनेनापिनभवति सं
 योगग्रहणसामर्थ्यादितिहरदत्तः यः सत्त्वंनभवतीत्यादीनामेकवचनेनानोयजमा

नपरत्वं संभवे विवक्ष्य च तानां न संभवति एकस्मिन्नागे एकस्यैव यजमानत्वादित्याशोक्या
 यागविशेषत्वं संभवतीति दर्शयन्तमुदाहरति सर्वसत्त्वं तस्यादि सत्रयोगे हि बह्वो यजमा
 नास्तपवन्नृत्तिजां कर्मसोमाभिषेचने ऊर्वेतीति सत्त्वं न इत्यादि विवक्ष्य च तानां न स्यापियजमा
 नपरत्वं संभवतीति भावः अर्हः प्रशंसायां किं अर्हति चोषये आक्षेपः शीलादीनां त्रयाणां
 विशेषणं समर्थयितुं निर्दिष्टे स्तुतिभिः शब्दैः प्रकृतिभूतभावाभ्यां हि श्रुते किं यमपि वाप्ये
 ति आजनासभुतो जीति वक्ष्यमाणमिति शेषः कर्ता कटागिति नलोकाव्ययेति षष्ठीनिषे
 धः अलेकज्जिति दुकृज् करणोऽन्यस्यैव ग्रहं ननु कृज् हि सायामित्यस्य प्रसिद्धा प्रसिद्धा
 योः प्रसिद्धस्यैव ग्रहणमिति न्यायात् निराहु पूर्वोपि कृज् सपवा प्रपूर्वो जनी प्राडभावे य
 ह उपचषपाके पल्लपतने मदीहर्षेयः अलेकज्जिति दुकृज् करणोऽन्यस्यैव ग्रहं
 ननु कृज् हि सायामित्यस्य प्रसिद्धा प्रसिद्धयोः प्रसिद्धस्यैव ग्रहणमिति न्यायात् निराहु पूर्वोपि
 कृज् सपवा प्रपूर्वो जनी प्राडभावे इह उपचषपाके पल्लपतने मदीहर्षेययोऽपि उत्पूर्वः
 पक्षे तेन तत्र उदः पंचयतमदर्शयेव वक्तव्ये प्रत्येकमत्पूर्वपादः उपसर्गोत्तरनिवृत्त्यर्थः

५१

तेन समस्य निस्तारित्यादि न भवतीत्याहुः रुचदीप्तौ अथ पूर्वसूपलतायो वृत्तवर्तने वृधुवृ
 द्धौ षष्ठमर्षणोचरातौ इत्यादीति आदिशब्दाग्राह्यास्तु निराकरिषुः उत्पत्तिः उत्पत्तिः
 सद्भिः वेवेरतः स्वरद्वयविविधमिति भट्टिः कालिदासोप्याह यत्नानामन्यतिसुवशतिके
 चित्तपत् इति स्थाने दांतं सूत्रे पठित्वा यदा गतां वित्यस्मात् प्रत्ययमाह उत्पत्तिः अथत्र
 पित्सु वविषु पारयित्सुवशति अपामंते प्रणोरपुतेतदिति चकार स्यानुक्तसमयार्थत्वमि
 त्पर्यः इत्वेनेति पुमासेत्यादिना गित्वादिनिङ्कृतिचेत्यत्र गकारप्रक्षिप्य गिति निङितीति व्या
 ख्यातादिति भावः गकारविशेषादिति मत्वेवे गकारवर्त्तस्यासिद्धतया ह शिचेत्युत्वे स्या
 दिति चेत्सत्ये सौत्रोये निर्देशः तथा च वार्तिकं ... गित्वात्तस्य ईकारः कङि नोरीत्वा शासना
 त् गुणभावस्त्रिषु स्मार्यः शुकोऽतिटत्वं क गोरितोरिति दत्तावशतिदेशादानीह जी
 त्यादीनां षत्वे षटोकासीति कत्वं आदेशप्रत्ययोरिति षत्वं अनिदितो नलोपो ... मित्ते
 न प्राप्यभावात् असुरिति नेद्वसीति नेदस्य षतात्यर्थे तेन ममे ल षपतपदेत्युक्तं जिषये
 न्तपि गतागामका तथा चोक्तं षलसेति षिनुणविषये पुनपि विकस्याविकत्येन इत्या

दिसिञ्जतीतिभावः जपजल्पव्यक्त्यायावाविभित्तमितायांलाभेलाभेव ऊट्टच्छेदनेलुहस्ते
 येवौरादिकाविमौ अत्रवाच्यजलेचलनशाह्यार्थादितिभस्तेरनुदातमेतियुचिप्राप्ते
 ऊट्टत्त्वटयानेयच्छंदसीतिस्त्वविप्राप्तेतुडुस्लाह्यमहजगतोतिक्किक्किनोःप्राप्तयोरयेविधि
 रितिघोडीसर्पश्याह वरावीति प्राप्तेजेश्तिमौत्रोगन्यार्थजिह्वसिजिजे जिग्रभिभवे
 टुडुग्रादेरेतितयेसितिवासगत्योः श्रियमेवायोविपूर्वः व्ययभयसंचलनयो नत्पूर्वःति
 पातनात्मत्रोधातनासमासासेनलोपेततःप्रत्ययः प्रमगत्यादिषुश्रुभिपूर्वःप्रसवीति
 श्रेणो अस्मादिनिष्पणप्राणागर्भविमोचने घृष्टप्राणप्रसवे श्मौतगृह्येने सानुबंधस्या
 त् तिहृतीत्यत्रैवप्रजंपटित्वापूर्वसूत्रंत्यक्तंमचिते पवंहिष्टयारविभक्तिश्चकारकप्रमा
 त्वितिसुवचं स्यादिस्यहर्षसायोगृहगृहोपतगतौत्रयश्रुगदाविति तेनणोरयादेशोनर
 यमिहिरितिभावः यद्येवंनिचिरुपथागुणहृद्दीप्त्यानीमतप्राह प्रदंताशति तनप्रालोप
 स्पस्यातिवसादितिभावः तत्पूर्वशितनच्छदस्यसमासाधिमियातनादितिवाच्येडधाजप्र
 त्पूर्वः अज्ञातःपेटस्तनेवहृपंप्रत्पूर्वस्य तस्यप्रयोगोभावादिति व्यापारसुः कथंरूपा

५२

त्वःसाडीलरिति कृपास्यहीवलातीति विद्यहे गद्यादिनात्कः दायेदृददानदोदेडात्रयाणा
 मेवग्रहणेततदानदायोविन्याः भेगुरति चनोरिति कृतं प्रभियानस्वभावात् भजेः
 कर्मकर्तयेवेत्याहुः विदिभिदि विदेतानार्थस्येवग्रहणेततलाभार्थस्य व्याख्यानात्
 छिडुरमिति कर्मकर्तविप्रत्ययश्रुतिः नैतद्वाच्येदृष्टं तथाचमाचः मुख्यकर्तविप्रा
 पुक्तप्रियतमायतमायतपुर्गरुमन्सरच्छिडुरपाडुरयावित्तवगताश्रति यद्वग्रुतिच्छेदः
 इत्वरः इत्तरीति इणागतौद्रस्यपिनीति न क किंत्वानुगणभावः टिडुन्यादिनास्त्रियो
 डीपूजागरुकः जागुरितियंचस्येते तद्वाच्ये जागर्तेरिति जागरुक इति सिद्धरूपमेव न
 ननिपातितं उत्तरसूत्रे उक्त्वा तनुवृत्तिप्रसंगान् यजनयः देशोर्भाविमानलोपेन निर्दे
 शोलाचवार्थः पायजूकश्रुति यजेर्यदि दिवादि दीर्घा कित इति भ्यासदीर्घः प्रनोलोपेय
 स्पहलश्रुति यलोपनेन प्रकृ इत्यादिनयनभदहदशेत्यादिनालक वायहकशहस्रउल्
 कादयश्चेत्यत्र वक्ष्यते मायवस्त्वाह ऊर्वादिगणवावस्य कपाटादेव यडेना हदे हकप्रत्य
 यश्रुतिसनाशंसमिति प्रत्ययग्रहणं तदेतग्रहणं षण्णदाने षण्णसेभक्ताविति धातोस्त्व

नेहणं गगंदिषु विजिगीषु शब्दस्य पाठान् आशंसं न्याजः आशंसं सखायमित्ययं गृह्य
 ने नमशंसस्तता विति आह्लासदनिर्देशान् विंदुरिच्छः विदत्तानेन्यस्यैव ग्रहणेनेतेरेषां
 पवमिषेरपि शब्दार्थस्यैव ग्रहणं न त्वित्तरगतौ श्व आभीक्ष्ण्ये इत्यनयोः ग्रनाभिधानि पातना
 द्वेति भावः विंदुशब्दस्तयवर्णपादिविधिश्च यवेः प्रस्तात्तरगद्यादित्वात् ऊप्रत्यये वाच्यः
 क्वाच्चेदमित्यवशति क्वनक्वसक्य होसामान्यग्रहणं क्वात्तथातोच्चेदसि विषयेन च्चेलादि
 पुत्रप्रत्ययो भवती काशिको कियः क्यः व्याख्यानात्कं द्वादिषु गणित्वात् तेन नतरणपवो
 द्विरसोन संते सपरिच्ये मे सपर्ययः यमस्य येनो शाऊते भरणमिन्त्यादिसिद्धं तरणान्तरा
 यो सपरपूजायो भरणधारणपोषणयोरित्येते कं द्वादिषु पठिता अथ कथं सतः प्राण
 यवाक्यानि गृह्णाति स्यनु सपवशति भट्टपादादृग्यादिषु सुसुपशब्दो द्रष्टव्य इति हं दंतः
 समुपुशति समुपशब्दात्पचिनदंता दुः नच्चेदसि पुत्रस्येति निषेधान् क्व विचेति इत्त्वम
 कृत्स्नार्थे निदीर्घं न भवति आदिरिदोरविति वत् आदिति दकारो मुखसुखार्थः नत्
 पेनकारस्तेन तान्यस्याभावात् अट् इत्यनेन दीर्घोपि गृह्यते नत्तरिजगतिः तत्सुवनत

रागयोगित्यस्य गृह्यति गराण्यस्य बह्वलब्धेदसित्यनेसूपमिति प्रातः वस्तुनस्तुग्रादि
 न्याकृतिविशेषग्रहणमदाहरणप्रपंचमात्रे किं नौलिटिचेत्येतावन्मात्रमेव विव
 दितेन तथा च वार्तिके किं किं नौ उत्तराः ब्रह्मसि सदादिभ्यो दर्शनादिति उदाहृतं च भा
 ष्ये मेदिनेमीरित्यादि पदे स्थिते ग्रादितितपरणोपिततत्रिणि पतयन्नाह ग्रादेना
 दृदेनादिति वार्धिवज्रमिति नलोकेति षष्ठीनिषेधात् द्वितीया किं किं नौ स्थानेति वा
 दयान लिङ्गुदित्यनिदेशेन स्वरूपावाप्येनैव कायानिदेशात् ब्रह्मसूत्रद्वयोपपत्त्यस्य न
 भाषायामित्यादि वार्तिकविशेष विवेचनार्थं इह च वार्तिके गमिष्ये यपि न दृश्यते तथा
 पि यातौ दृते कृतिदृतिपूस्तके च दर्शनादुपपत्तः जन्मि रिति गमहनजने रित्युपपा
 लोपः जिघ्रि रिति ग्रन्थासाविति कुत्वेदधिरिति श्रोतो लोपः नेमि रिति पत्वाभ्यास
 लोपो सासहीत्या यद्देशो लोपे पलोपः ग्रन्थासदीर्घः लीगभावश्चेति लीगवेदीत्या
 दिना प्राप्तस्य लीगागमस्याभावश्चार्थः तत्तन्निमित्तित्वात्तुणः नजिड इकारउच्चारणा
 र्थः कृपतपीति अतएवभावभालकभारुकाश्चमरः ईश्वर इति तेदृशीति इडभावः

न. बो
क
ध

येष्मरति पितृपसगतौ कस्यरति कंसवतौ भ्राजप्राक्तेरित्युक्तत्वात् नलीलादिद्वयं किं प्र
भ्राजदीप्तोपुवीर्त्तिमाया युतदीप्तो उर्जवलप्राणेतयोः प्रयासनादौ नगनौ सोत्रः प्रा
वपूर्वः पुनस्तनौ विभारिति ब्रजेति धत्तेन लघ्वत्ते पूरितिरालोपश्चतिवलोपः वीहयथा
यातिदीर्घं उक्त्वातिचोक्त्वात्स्यति नियममात्रसंयोगोत्तलोपपूरिति उदास्यपूर्वसे
सुत्ते वीरिति दीर्घः वाक्प्राडिति रुदीर्घसंप्रसारणभावश्च संप्रसारणप्राप्तिस्य
चिस्यपि गृह्ण्यावपीत्यादिमाप्रयति हरिप्रीरिति प्राचानुप्रयत्नेनामितिकर्मणि किं
बुदास्तत्तत्रकर्तृरिहृदिति सूत्रविरोधः स्पष्टयववाङ्मलकं न ग्रानिकगति कृमेद्वितेप्रभा
ससंतेहउर्लभाप्रत्यासत्याषाष्टद्वितप्रवप्रहृतेनपवाष्टमिकेसान्येस्यांकायामाह दृशि
ग्रहणादिनिदिद्युदिति स्वाप्यारित्यभ्यासस्य संप्रसारणं नगदिनि गमकाविति मलोपेन क
ग्रवहेति चकारेण दीर्घः समञ्चीयमानो युति गम्यार्त्तं भवति दीर्घं प्रत्या ग्रवश्चेति परिभा
षायस्यानादर्जनस्य न हो तेरेव संभवतीत्याशयेनाह न हो ते दीर्घश्चेति न हो तीति न हू ह
स्वश्चेति चकारकारेण द्वित्वं समञ्चीयतेपीरिति व्याहृतीति धीः हल इति दीर्घः ननु यथा यः
निपुरुषोत्तमधीः पवेन होति तया पुरुषश्चति सर्वसमतत्वात् कथं

ध

हिमवदुक्ताय संगच्छते इति वेदत्राहः हरदत्तः करणस्य कर्तृत्वविवक्षायां क्विविति
 भवः संज्ञाधनिकेत्यादि तेन ग्रामयोरेतरे स्तिष्ठति तत्रनेति भावः यतश्च दृशिग्रहाणां
 नुष्ठान्यालभ्यते न त्वेवे प्रतिपादः सतेति फलिते मे त्रं संज्ञायामित्येव सिद्धं किं संज्ञा
 रग्रहणेन अत्राहः याद्विभाव्यभावित्यः संज्ञाः प्रतिभूस्तस्यैव न स्मिन्नत्राणप्रदाने
 नेति वन्नत इत्युभयोर्भेद इति शंसा एव भाव इत्यशंभरित्यर्थाभ्युपगमेनाह अंतभावनेति शंभव
 ति सखस्वरूपो भवतीति शंभरित्येत्यसंभत्यस्मादिति व्युत्पत्तिस्तत्रयादौ तत्र प्रत्ययाभावा
 दित्येति मायवः धर्ममणिकर्मणि निनीत्यदं ह्यावामश्चेत्यनेन मवयः छुतिनिवृत्तयेष्ट
 कर्मग्रहणात् व्याख्यानाद्धे। न्यायेनाह कर्मण्यर्थे इति अत्र यवंध्यायते धीयते इति या
 त्रीस्तनदायिनीत्यादिव्याचक्षते दासीमेधे इति होतः धत्तुष्वटलोपः देष्टेति धित्वे
 पिहीधित्वं न भवति अतित्यः धित्तां डीधित्युक्तत्वात् अन्येन जादिपाठादायमाहः नहि
 तिनहोय इति यत्नं कस्यस्तथोर्थोयः न संसूत्रेदेशाति लोपिनोतिर्देशोत्तापिकः क्वचि
 दकिं दित्यपि दर्शनलोपो भवतीति तेन दर्शान इत्यस्मात्पुटि देशतादता इति सिद्धेन च

संनिधानात् एतेन तलोपस्यादिति वाच्ये शुभोदेतदंष्टुनिति निर्देशात् तच्चेत्करणमित्यादि
 पतेन हलसूकरयोरभिधेयत्वमम् यदसंचनिरस्तं मावमित्यर्थ इति तत्रैव हृदिरि
 तिभावः अत्रिलयकश्चि भूविधूतनश्चि ऊटादिरेव गृह्यतेति रनुबेधताम् उ
 णतिषेधोऽवउ नदाह भुवित्रमिति युवः पूडपूजोह रुभयोर्ग्रहणमविशेषात्
 करणश्चपृत्तेराह येनाज्यमिति कर्तृविशेष इत्रः स्यादितिकरणकर्तृविवेक्यर्थः
 काशकानुसारण यथासंख्यवाच्येष्टुत्तचोकरणेति कर्तृविशेष इति सूत्रस्य भा
 कौटमीरुयथासंख्येनेति गम्यते इति शाब्दिकोक्तमौ स्थिति अथोणादयः कृवाया
 उक्तनकरणवागति गंधयो पापाने पारतर्णे निप्रभिभवे दुमीयप्रक्षेपणे छदग्रासा
 यते साधसंशुद्धौ प्रपूडव्यामौ विप्रकर्मणिनाकरुत्रिषुकारकशिल्पिनोदिति
 मेदिनीकोशः कारुशिल्पिनिकारकेति धरणि कोशास्तदेतद भिप्रायकारुवित्या
 दि प्रायेयोगरूढिः द्वितीयेन योगमात्रमिति विवेकः अतएव द्वितीयथात्वर्थप्र
 तिकारकास्योभवत्तेव तथाच महि राचवस्य तत्कार्यकारुवीतरपुंगवाः सर्ववान्

रसेतातो अष्टागमतमादिति यिवत्यसेननेलादिकमिति पायुः उदस्थाने उदेत्तयाने
 पायुर्ता इत्यमरः पातिरसनीतिविग्रहे रक्तकोपितया च मंत्रः भवः स्तस्य सतवाः पा
 युग्र इति सतवान् पायाविति नरुत्वे अगदो जायुरित्यपीत्यमरः पुलिंसा हचयी जायुः
 पुंसि मायुः पिते कफः श्लेष्मेत्यमरः गोपूर्वात् गोवाचकि कृतो मिनोति प्राक्षिपतीति गो
 मायुः स्तगाल इत्यञ्जलदतः वस्तनस्तमायुषा हूः पत्यपुर्मायुमकृतगोमायुरेको अ
 जमायुरेक इत्यादौ वेदभाष्यकादिभिः तथैव व्याख्यास्य दत्ते रोचते इति साङ्गः विशेषति
 न्नोयं पवंसाधुरपि आसृषीत्त्रमिति विलंबाभावमात्रे लीवेतद्विशिष्टद्रव्यपरत्वे त्रिलि
 गं अथ लीवेशीत्यायसत्वे स्या त्रिष्वेष्टोभेयगाम्यपदित्यमरः व्रीहौ पुंसेव अणादयो वज्र
 लमिति वज्रलवचनादप्यस्माद एव भवति रक्त्यागे गृहीत्या चंदे रक्तित्यजतीति रा
 दः वसति वासे वसत्यस्मि न्सर्वमिति सर्वत्रासौ वसतीति वा वासर्वा सश्चासौ देवश्च वा
 सदेवः वसदेवस्यायत्यमित्यस्मि नर्थत्रयं भक्तृसि ऊरुभ्यश्चेत्यणि कृते वासद
 व इति व्युत्पत्त्येतरमिति दिक् छंदसीणः उणानुवर्तते पतिगच्छतीत्यायुः मानप्रायावि

न.वो.

४६

५६

निश्रायुः शास्त्रो मनुष्य पर्यायेषु वैदिके निबन्धे दृष्टिः अतएव सामग्रे प्रथममायुःमायवे मान
लोकेन नये मानश्रायावित्यादिमंत्रेषु वेदभाष्येन येव व्याख्याने अर्वाचीनां सख्यं दसी एति
सूत्रं वदलवचनात् भाष्यायामपि वर्तते इति स्वीकृतिश्रायुर्जीविकालो नाश्रयमरः ग्रंथ
श्रायुः शाब्दसकारो न व्याचक्षुः ननु पतेरिति चेत्सप्रत्यये सकारो नो वक्ष्यमाणः श्रायुः शाब्दस्त
लोके वेदयोर्निवादपव अतएव जटापुंसेति विग्रहे रटभं हत्वा जटापुषमिति रामायणे प्रयो
गः यदि त्रिलोकी गणनाय स्यात्तस्या समाप्तिर्यदिना पुषः स्यादिति श्रीहर्षप्रयोगश्च संग
च्छति तथा चायुर्जीवितकालो नेत्यत्र श्रायुः शाब्दः सकारो न इत्येव व्याख्यायते किं सकारो
नाभ्युपगमेनेति चेदत्राहुः सकारो न श्रायुः शाब्दो न पुंसक इति न स्पष्टं लिङ्गज्ञानेन्याशये
नाप्योक्तमिति अत्यन्तं दसी न इति सूत्रस्य भाषायां प्रवृत्त्यभावे मावधिष्ठ जटापुमा
मिति भट्टिप्रयोगः तटीविंध्यस्याद्वैरभनतजटायोः प्रथमज इति विंध्यवर्णने अभितेदो
क्तप्रयोगश्च न संगच्छतीत्याहुः वस्तुनस्तजटायां निश्रायुः शाब्दो न पुंसक इति न स्पष्टं लिङ्गज्ञानेन्याशये
कुः श्रायातीत्यायुः पवंचजटापुषा जटापुं च विद्यादायुं नथायुषेति द्विरूपकोशः वायु

४६

नाजगदापुराणि वर्णविवेकससाथ इतिदिक् दृसति दृविधारणे षण्णदोते चरगतौ
 चटभेदनेदाविति काष्टदार्विधनेत्रेथा इत्यमरः चादिति वटुचाटुप्रियं वाक्यमिति हेम
 चंद्रः चाटुनेरिप्रियोक्तिः स्यादितिरत्नमालाकोशः तरिपुंसिवकरचवडचाटन श्रोफ
 योषिदृदस्येतिभावः मायेतनपुंसकमपिदर्शितं चाटुचाकृतकसंभ्रममासामिति
 किंजरयोः सुहिंसायां शागमौग्राभ्यां चणस्यान् सस्येति किंशा नोसस्यश्रूके
 विशिखेकैकपोक्षणीनिमंदिनीकेशाः त्रोरश्चलः नृसवननरणयोः त्रः रश्चेतिच्छेदः
 केचित्तत्तत्प्रसिद्धद्वयोरपिसवर्णदीर्घेनयोरित्युक्ताः त्रगतावित्यस्मादपिपु
 णरस्यलशति चव्याख्यायश्रयतिश्रयनेवाश्रयः कौशाकविशेषोचटीचेत्याहुः क
 र्कपालुगीलंतिकाभ्रमशी भ्रमरणोऽदुः स्वमेतत्सवणनरणयोचरगतौ अदभत्तणे
 पित्सरब्धमगतौ ननुविस्तारेथनधान्यदुष्टजपक्षेपणे डमस्तेषुडौ भरुरिति भ
 रुस्वर्णेहरेपुंसितिमिनी भरुभर्तृकनकयोरितिहेमचंद्रः पापुरिति अजगरेषापूर्वा
 रुसइत्युभावित्यमरः तरुरिति तरतिनरकमनेनरोपकाः चरुरिति अतवस्त्रावि

न. बो.

ध०

५७

नो नरुषपकृशोदन इत्यादिकाः त्रिवृच्चर्वाधिकरणोप्यवसक्तं उगवादिभ्योयैर्नैदिति
सूत्रेकैयट्स्वाह स्वालीवाचीवरुषाहः नास्यादोदनेभाक्तइति तंतुकायेत्वचिसूत्रिस्थान
त्रिष्वल्पेविरलेकृशोइतिमेदिनी यतुः पुमान्प्रियास्तद्वौराशिभेदशिरासतेइति तौतेमे
दिमीविषयकाशमदाहरति यतुषाचेत्यादि यतुषासाईयतुरित्यर्थः स्यात्ततः ततु
षासाईमित्यतः साईमित्यतुषर्जते सदृशजतिनोपिगुणस्य स्यात्ततामनुभवमपि
शाक्तः तिमरेतस्त्वनमाससपलसायकमिति श्रीरुर्ध्वशेषविशेषः यतुर्वेशविप्रदोपि
तिगुणः किंकरिष्यतीति यत्तंतुरिह पूर्वत्रचयतुरिति उकारोतस्सकारोतवोच्यः तवस
कारोतयतुषाहेनपुंसकपवेति शाक्यं अथास्त्रियोपनुष्मायावित्यमरोक्ता नस्यापिपुंस्त्वा
त् किंनरइति तुरंगवदतोमयुरित्यमरः मीनातिमितोत्पात्वेतनेह वाङ्मलकालका
त्त मयुस्तुरंगवदनेमृगोपिमयुरिष्यतेइतिविश्वः मज्जतिपानीयेइतिमहुः अणश्च
णशब्दे अस्मादप्रत्ययः स्यात् चादिति कटेवर्षादौ यट्वेष्टनेकटतिरसनामिति कटुः
कटुस्त्रीकटुरोहिण्या लनाराजिकयोरपिनपुंसकसकार्येस्पापुंलिगोरसमात्रके त्रिपु

धु

नदृत्संगेभ्योश्च मत्सरेपि त्वरेपि चैव मेदिनीवटनीतिवटनीतिवटद्विजसुतः सततशति
 संसारावर्तः नटवटुरिति नृपचासत् समिव्याप्येति यद्यपि फलपाटीति सूत्रेणावद
 नुवर्तत इति न्यायग्रेथेतमयोदीहृत्तेत्यपि प्रतीयते तथापि भिव्याप्येत्येवोचितं पिवंतं सो
 म्यमधित्यादौ मधुशब्दस्यायुदानदादर्शनात् बोतो गुणवचनादिति सूत्रे हरदनेनापि
 भिव्याप्येते स्पष्टमभिधानाच्चेति भावः पृष्ठस्ति हि पृष्ठिंसाया स्पृशद्वायतापयोः
 स्त्रिह उपतायेत्र पूषलजायो अससेपणे वसतिवासे हतहिंसायात्कीदृशादीभावे
 बंधवयने मनज्ञानेशरुरिति शरुकोये शरोवत्रे इति हेमचंद्रः स्वरुचमिति शान
 कोटिस्वरुः शंवश्यमरः त्रुसीसमिति नहि ग्रयिं दृष्टु त्रपने लज्जतश्च करंग
 सीसकपोस्त्रु इति मेदिनी अस्पंति स्तिपति शरीरमिति असवः प्राणाः हनुरिति
 हनुः पुमान् रोगंशदिति वरुचिः कोशः स्त्रीलिंगाख्यं हनुस्त्वद्विलासिन्यान्तत्वा
 न्दत्तारंभे गदास्त्रियां ह्यो कपोलावयवे इति मेदिनी कोशः अतिशायिने मनुष्ये ह
 नुमान् अत्येषामपि दृश्यत इति दृशिग्रहणात्पादिको दीर्घः हनुमान् स्नेहेवभा

नचो

५६

५८

तीति वंथप्रतादित्वात् वायवः वंथुवंथूकपुष्पेस्वात् वंथमीनरि वंथवेरतिविश्वः
मनुरादिराजोमंत्रस्य सदे स्पृष्टप्रसवणे उदे उदीलेक यने ईषगतिहिंसादानु स्कंदे स्कं
दिरगतिषोषणयो ऊटुरिति स्कंदत्यस्मिन् जनानाय इति व्यन्यः भोगस्थाने मि
तिकेचित् अन्येन स्कंदतीति शोषशीति कंदुलीहादिपात्रमित्याहुः सतप्रवल्ली
वंथवरीषं भाष्टो नाकंडुर्वीखेदिनी स्त्रियामित्यमरः कंडुर्वीनारति पूर्णेणान्वयान्
वायुमानमित्यर्थः सृजे सृजद्विसर्गे सृजतीति रजः स्त्रियाग्रागमसकारस्य चुत्वेन
शाः नमेतजः सृजे रजम् वेतिसुवचमिति नव्यः रजर्वेणो गुणोपोषिदिनि मेदिनी
कृते रायेन कृतीच्छेदनी तर्कुरिति कृत्यतेः नेनेति तर्कुरः सूत्रवेष्टनयंत्रविशेषः न
ऊटी सूत्रजातर्कुरिति हारावली नावेवे ग्रंथुगतौ त्वं ऊर्मनौ मृगोपेसीति मेदिनी
फलिपाटि फलतिष्ठतौ पटगतौ अपतः नमप्रह्वलेशब्दे मतत्ताने नती प्राडुर्भा
वेयभ्यः इः स्वात् यषांचयथाक्रमेण गगमः पटिना किपत इत्यादेशा भवेति इह
पकापिषष्टीविषयभेदाद्भिद्यते गुणागमे हि फले रवयवमष्टी यथादेशाचतष्टया

५६

वियौनयाद्यादिभ्यः स्थानवष्टासापिधातयोर्विधौ ग्रन्थे लुप्तं ह्ययने इति विवेकः ग्रन्थो
 गमकानो सागमकादेशा इति यत्तेन स्थाने वेति वाप्ये फलस्वसारेभि धेयवत् नदीभे
 देमलङ्घास्त्रीमेदिनी नाऊर्वल्लीक इति वामलरूम्भनाऊशम्भवल्लीकेपुं नपुंसक
 मित्यमरः सधिति मधुदैत्येवमधुस्वरसेमधुरिति ह्यट्वेदः मकरंदस्य मयस्यमा
 लिकस्यापिवचकः अर्धच्चादिगणोपादानुं नपुंसकयोर्मधु इति शास्त्रतः वलसेव
 णे इति देतोष्ट्यादिवलस्यात् कगलेपुंसि संदरे चाभिदेवपिति मेदिनी यत्तु लदने
 नवलेपुंक चेत्तोच्चादिपदित्वा प्राणान्त्पत्य स्तलत्तस्य विरोधादप्येदं ग्रंथेना
 भावाधने वत्तावोगृहे इत्यादौ देतोष्ट्यायस्य निर्विवाधत्वात् अयः कित् शान्तु
 करणो अस्मादुप्रत्ययः आदेव उपदेश इत्यात्वे द्वित्वे सत्यत इत्यभ्यासस्य इत्वे आतोलोपः
 इति वेत्याकारलोपः शिशुयोद्धे च याप्रापणो ऊर्भस्व भृजभरणे अस्मात्कप्रत्ययः द्वि
 त्वे च धातोः भरतीति वभृथराणोकोशस्यमाह वभूरित्यादिवभूवैश्वानरीशूलपाणे
 वगरुडधजेविशालेनऊलेपुंसि पिंयलेनऊलेपिं पिंयलेन अभियेयवदिनिमेधि

नीकोशः चादन्यतोपीतिभुः ऊष्मेतिवक्तव्येयाक प्रत्ययनिर्देशादिन्येके भुष्मेतिप्र
 कृतिसंभृष्टेन चकारेणप्रकृत्यंतरसमस्रयादित्ये सुभिदिष्टपालनपूर्णियाः मि
 दिरविदारणे व्ययमादने गुपुश्रभिकोलायां निष्टुषाप्रागल्भेपुरुषरिति ऊप्रत्यये
 परतः उदोष्टपूर्वस्यांतरत्वेरपरत्वेपुरुषाज्यभिधेयवत् पुंसिस्पादेवलोकेचन्त
 यमेदपरागयोरिति मेदिनी विधुः शशोकेरन्यादित्तविषकोशः इहसूत्रे धुषि
 धुषिभ्यश्चेतिपठित्वा ह्यसुहृः सूर्याग्निशानिराहवोपि ह्यसवश्निकेचित्त कृशोरुष
 दुहृज्जकरणोत्तराष्ट्रभाभ्यो ऊस्यात् उकारोऽन्तेनादेशश्चउरणरप्रत्ययः ऊरुर्न्तेपोतरे
 भक्ते पुमान्पुंभूमितिद्वितीतिमेदिनी अयष्टुःष्टागतिनिष्टुनो सप्तमिन्यादि पतच्च
 न्यासायनुरोयेनोक्ते वार्त्तिकत्वात्स्यास्थित्युतामित्ययसंख्याने अयष्टुःपुंसिवा
 लेचवामेस्पादन्यलिंगकश्चि मेदिनीयेषां त्रयाणां गगत्वादिपाठेनसिद्धत्वात्सूत्र
 मिदेन्यासकारस्यतसंसमतमितिस्तिनः अजिदृशि अर्जप्रर्जनेप्रस्यत्तजिरादेशः
 दृशेप्रशिरादेशः ऊमेस्तकागमः असंरोगगत्यादौवा अस्यपुगागमः पाशाना

शाने सौत्रोक्तः अस्य दीर्घः बाधुलोडने अस्य हादेशः षड्योपिकुप्रत्ययः स्यादित्य
 र्थः अविशेषणेति चादिगणोपस्थितिपठिते पशुदण्णर्थमव्ययमिति धरणि कंतकं
 दर्पः ३ः कंतर्मकारांकरिति त्रिकांडशेषः पंशुरिति पठिपसिनाशनेतुराधिर्दंत्यातः
 स्त्रीपुंसयोरिति उक्ते अमरेण द्वौ परौ द्वयोरभजवाहुरिति परौ द्वौ भजवाहुराह्वौ द्वयोः
 स्त्रीपुंसयोरिति दर्शः अकारान्ताप्ययं अतपवावाहीश्वभजयोपुमानिति दामो धामो द
 रः वाहाभजेपुमानभेदाश्च ह्यसवायुषुरिति मेदित्यादावंगाप्ययं अथिभिदिप्रथमत्वा
 ने मुदमर्दने भ्रूपाके पृथ्यते इति एषुः एषु स्यात्तद्वति त्रिषु त्रक पञ्चोक्तस्य जीरेथ
 पुमानग्रेन्दपाने इति मेदिनी मृदितं शक्यते अकटितत्वादिति मृदः को मलः मृडः स्या
 कोमलेनीदो इति मेदिनीति भृगुपुमान् मृतौ हरीनटेपुक्र इति मेदिनी भृगुशुक्रे प्रया
 ते च नमदयोपि नाकिनीति कोशान्तरे लघुरिति पृक्काया स्त्री लघुः स्त्रीवंशीचेकृसागुरु
 ण्यपि इति त्रिकांडशेषः लघुरगुरौ च मनो ज्ञेतिः सारे वा वत् स्त्रीवंशीचेकृसागुरु
 णि च पृक्का नामोषयौ तस्तीति मेदिनी नृपभेद इति घनेन अवेत्पयातो गमनार्थम

त.वा

ध५

५१

यविचकारनाश्वरचुमात्समेभवमिति तिकालिदासवचने व्याख्याने वद्धरिति वद्ध
स्तथादिसंख्यासविषुलेतमभियेयवदिति मेदिनी ऊरुरिति सविष्णोर्वेषुमानरु
दित्यमरः ऊरुर्यने आख्यायनेयत्पूरुः कर्मणिप्रत्ययः ऊरुमहदिति कर्तरिप्रत्ययः
श्लिषेः श्लिषश्चालिंगने अस्मात्प्रत्ययः कश्चांतादेशः उद्यतश्चि संहियावत्कार्य
श्लिषतिलगतिव्याप्त्यतश्चियावत् आहपरः एवमुग्रवदारणे शूर्हि सायो यश्चुरपी
तिपर्शुः परश्चुमासहेतिविश्वः हरिमित्तुगनौ अस्माद्धरिमित्तयोरुपपदयोर्योः
ऊः सचडित् हरिर्दृष्टश्चिदाहृदिदृश्येके शान्तुतदीभेदः शान्तुस्तुशान्तुः स्या
दित्यमरः तद्वानिति युद्धुभ्यामितिमः एवमुग्रवदारणे शक्ति संकायाका
मश्रत्यादि एवमुपतिं वराकन्येतिवोप्ये एवमुर्दने हरेष्वेतेन वाच्यवदितिदर्ये हरेष्वत्रि
कांडशेषौ शोकने अस्मादिति शंकुः शंकुकीलगेरेष्वे संख्यापादयभेदयोः पादो
भेदववस्याणा पापेचपिचट्टप्यनेतिविश्वः पीयुरितिपीयुः कालेरवौचोरेतिमेदि
नी कृमिविशेषश्चि नीलंगकृमिजानौ स्यात्तभंगराती प्रसृत्योरितिविश्वः नीलेय

ध५

स्यात्कमौपुसिभंगरात्पान्तलोषिनीतिमेदिनीकारः पाठोत्तरमिति नीलंशुरपिनीलां
 गुरिति विश्वः धातोरापीतिकेचितनीलशब्दे उपपदेगमेष्टिलोपः उपपदस्यसम् दी
 र्चश्चपादिकोतिपात्यनेश्चाङ्गः लिङ्गविते नपुंसकमिति वररुचि मृगश्चादयस्सम्
 गपुसिपुंगोमायोव्यायेच परिमीष्टितीतिमेदिनीमृगपुर्वस्त्वणिल्यान्तो गोमापुव्या
 धयोऽपिदिवपुर्दीर्घिकेख्यानेदेवपुर्लोकपात्रिकश्चिद्विश्वः प्राकृतगणश्चि तेन
 पीलप्रतिष्टंभे अस्मात्कुःपीलर्गजेद्रुमेकांडेपरमांडप्रस्तनयोरिति विश्वः भादास्त
 पीलशब्दस्य वृक्षेऽर्थप्रसिद्धिः गजस्त्रेष्ठे प्रसिद्धिरित्यादिवोध्यमदि मदिस्रत्पादौ
 वास्तुशब्दौ मंथविलोडने चक्षेयाचमेचकश्चितीति सौत्रो धातुः अकिलक्षणे वासरा
 गतिश्चि वाष्पनेप्रस्थामिति विश्वः वाष्पदोगर्दभश्चिन्त्ये वाष्परावाशानारात्रो रि
 तिमेदिनी हेमचंद्रौ वंऊरुश्चि वंऊरः स्रंदने वृक्षेश्चिमेदिनी अंऊरोरुधिरं लोमि
 पानीयेभित्तवो ज्जादीति च खज्जरादीनि कुरप्रत्ययोपीति भावः अंकुरो ऊरुपवचेति
 विश्वप्रकाशः व्यथे व्यथभयसंचलनयोः अस्माडवचकिंस्पाज्ञातोः संप्रसारणे

न. को.
५.

50

चदशपायो नव्यथे संप्रसारणेऽपः किंचेति सूत्रे पटित्वा दकारसंज्ञादेशविधायविरोधुतः
श्रिकश्चुदाहृतं माथवप्रसायकारादिभिरपितदेवातमते तत्तेतयुक्तं तमेवाविशुरो
सुवांसि अनिविद्धाविशुरोणाविदम्राश्यादिमंत्रेषु यकारपाठस्य निर्विवादत्वात् य
दपि माथवेनोक्तं विदिधिदिद्धिदिवित्यत्र व्यथेः संप्रसारणे चेति वचनात्कुरविशाने
ह्यसि नितदपि स्थवीयः ऊरविधायकसूत्रे व्यथे रूपसंख्यातस्याप्रसिद्धत्वात् तस्मा
दिह्यः किंचेति दशपादीयाठं पुरस्कृतं प्रसादकारादयोऽप्युपेत्याः उपेत्यप्यवक
थंमर्हि विपुररतिप्रयोगस्य निह इति चेत् पुरोविगत इति प्रादिसमासेनेत्यवयेहि स
मासांता इति सूत्रे वृत्तिपदसंज्ञयोस्तथैवोक्तत्वात् इह व्यथेः किंचेत्येवास्तग्रहिज्ये
त्यनेन संप्रसारणे स्यादेवेति श्रामितव्यं ग्रहिज्यादिषु व्यथिर्वर्गचतुर्थो मत्वयसिति
श्रूयते मऊर इति मकिः मंडने प्रस्मा ऊरचनलोपश्च वाङ्मलकादिनिधातो रुपधा
याः पक्षे उकार इति भावः मकरो मकरो चेति विश्वः मऊरः स्यात्त ऊरवदर्थेणेच
ऊलदुमेऊलालदेउने इति धातोर्दिवचनमिति केचित्तु उणो दुगागमश्च निपात्य

५.

नश्वाङ्गः ग्रामजालेवेति ग्रामजालेवेति पादोत्तरे मङ्गुरादयश्चेमदीहर्षे बंधबंधने
ऊकग्रादा अर्चुररति कवुरं सलिलेहेमिकऊरः पापरत्तसोः कवुराहसदृतायांशं
वलेषुतरम्पवदिनी ऊकुरः ऊकरोमतः इतिहेट्टचेद्रः ऊऊरः सारमेयेताग्रथिय
एतपुंमुंसकरतिमेदिनी अतिसातत्यगमने अदीर्घः आनुरः वागतिगेयतयोः
गुणगमः वागुराष्टगबंधनी इत्यादिरपिलेयः प्रमेः प्रसत्तेयणे मसेम्र समीपरिण
मे मसूरा मसूरावातावावेष्याद्रीहिप्रभेदयोः मसूरीपापरोगीस्यादुपधानेषुनः
पुमातिनिमेदिनी शावशेषुइति कृताकारलोप आसशहृस्तस्मिन्नुपपदेः आ
भोगम्यमानाया अस्वव्यामाव्यत्पसाडातो कुरतस्यात् अगुरोदं पत्न्याः पिताः पति
पत्न्याः पसूः पसूः अस्वरत्तपिनातयोरित्यर्थः अविः अवरत्तणादौ मसूरायां अ
विषइति राजा मसूदृष्टमहिमो मसूरात् नृरीयेथाममहिषो विवक्तिः उतमाजा
मसमन्वेतत् ढित्वात् डीपमन्निषी राजपत्नीरुहः रुहवीजजन्मति रौन्निषोम
गभेदः स्यादौहि षेवत्तणमतइति संसारवर्तः वेदभाष्यमिति इद्रावित्रस्यतविषी

न. वो
५।

उद्गः स्यात्ततो विषी भ्यो विरस्मिन्त्यादि संवेष्टि निभावः वैदिक निर्वृत्ते जः यानः
इत्यादि पुव लनाम सून विषी शाब्द स्प पाठश्चैह मूलमिति वाच्येन विषशो भनो कारो रेहे
खिव्यवसाययोः न विषी देवक न्यायो नास्वर्गं बुधिकां चने इति मेदिनी न निव्ययभ
यसंचलनयोः किले किल स्येत्प क्रीडयोः अस्मादिष च धातोर्बुगा गमश्च किलिषं
पाप रोगयोः अयरापेयीति मेदिनी इषिमदि इषि इच्छा यो मदीर्षेह छिद दौ न्ये छिदि
रद्वेयी करणे मदि स्तन्यादौ चदि आत्मा दने सति आद्रीभावे मिरु सेवने मरुवैचित्ये
मुत्तमौत्तमोरुचदीमोरुधिर आचरणे वंथ वंथने शुषशोषणे इचिरोग्रिरिति आहार
इत्यने छिदिरः पाचके रजोकावाले परस्यथे इति मेदिनी संदिरेन गरो गारे लीवंताम
करालये रिति मेदिनी चंदिराते कपे चंद्रे इति चति मिरभुंजो नेत्राम योतके इति चमि
हिरः सूर्य बुधयो रिति च मेदिनी महिरः कामि सूर्ययो रिति च संदिरे रुचिरे चार्चिरित्य
मरः रुधिरात गारिके पुसिलीवंत ऊंऊमास्तृजो रिति मेदिनी वधिरः श्राविन्द्रियरहि
तः पुषिरे विविरे विलाच्छिद्रमित्यमरः अशो अश भोजने अजिरः अजिगतौ शाशस्तुत

५।

गतौ छागमिति वृत्तौ स्फापी वृद्धौ खदहिंसाया अजिरमिति दशदीनौ नजपूर्वस्य जीये
 तेः ऋवर्णलोपोपानिपात्यनश्चुर्ते नदपिग्रासे ग्रासुखनमतिरे प्रसर्गेद्रामित्यादौ
 नजीयेतीत्यस्यानुगत्वात् संगणामिति संगेत्सुटि अनादेशश्च बाहुलकासन्त्वमित्येको
 अत्यन्तदंतिभेदेच्छंति अजिरं प्रांगणे काये विषये दडरेऽतिले इति मेदिनी शिशिरोना
 हिमीतस्त्री वृत्तभेदे जडे विधिति च विषयकोशस्य माह शिशिरे स्यादिति खदिरो वृत्तभे
 दः खदरीपाकभेदे स्त्रीनाघेद्रे दंतथावन इति मेदिनी शिविरमिति शिरतेऽस्मिन्न राजव
 लानि निवेद्या शिविरं ट इत्यमरः शालिकलि शालगतौ कलसंख्याने प्रतप्राणने
 मरुपूजाया भडिपरिभाषणे कल्याणे शडिरुजाया पिडिसंज्ञाने तडिलोडने ऊकप्रा
 दाने भूसताया ऊटकौटिल्ये कलिल इति मिश्रोगहनश्च कलिले शरुने समे इत्यमरः
 महिलेहि महिलाफलनीस्त्रियोरिति मेदिनी प्रियंगुफलनी फलीत्यमरः पृष्ठे दरे
 ति तथा च मयेतीकाये प्रयोगः परमहेलारतोपि पारिदारिक इति परस्य महेलः स्त्री
 अथ च परमा उत्कृष्टा हेला क्रीडा न त्रयमत्र भूत इत्यर्थः कमेकमकांतौ अस्मादिलचप

न. यो.

५२

५२

आजादशः ऊधिलरुणकायांचशिंशामागोविशेषयोः पुंडरीककरिणोस्त्रीवर्णभेदेत्रि-
लिंगकं नानलेवासदेवेचमृतिभेदेचऊऊरे इतिभेदिनी रेणकेरुलताविशेषः हरेणारे
एकाकीतीकपिलाभसमंघिनीत्यमरात् गुपादिभ्यः गुपूरत्तणे निमृनिशाने गृह
संवरो मियिलादयमेति मयिविलोडने अकारइत्तंतिपाततात् यर्थेगीतौयति य
त्तगतौ कटकुच्छजीवने ऊठिव गडसेवने गुडरत्तायो देशदशनेऊठिधानोरिदि
त्वात्रुमिप्रामे आहवाहलकादिनिऊवः कविआच्छादने अन्पसामैष्वर्यऊर्वेतीनि
ऊवेरस्त्रवसावः देशः शाह्णानने मूलेरामूलप्रतिष्ठायांगुपायविवेष्टमे गुरुसंवर
णे मृहवेचित्ये कवेः काह्वरणे कपोतः स्याच्चित्रकंदेपोरावनविहंगयोरितिभेदिनी
कपोतः पक्षमात्रेयीतित्रिकोडशेषः अत्रश्रौनवावित प्रमादिकंयत्कापोतः पट्टमश्रौ
कपोतिदेवाकपोतः इधितोयदिच्छनित्यादौ सर्वत्रप्रतिस्वरेण मप्योदानस्येवयममा
नत्वादित्याहः भातेः भादीमौभवानितिसर्वतामशाद्ये कटिकटकुच्छजीवनेचक
त्तमौकटोरः कठिनः पूणप्रकटोरताराधिपलाच्छनच्छविवितिमाचः चकोरः पक्ष

५२

भेदः किं शोः शृङ्गिस्तो योषह्मर्षणे किं शोरोः स्रस्वशावकेनैलपरार्गेषयोवस्यानरुण
 वस्यसूर्ययोरिति मेदिनी कपिवडि कपिचलने गुरसेचने गडिवदने कदेशे कटवर्षावर्ण
 योः पटगतौ कपोल इति केचित् तूत्रे कडिपटति कडिमदेकंदोलः घंडालः घंडालिका
 त्रकंदोलवलीर्वाणा घंडालवलकीत्यमरः पटोल इति पटोलवस्त्रभेदनौषधो ज्योत्स्नात
 योषितीति मेदिनी कलशाद्देवाद्गलकंदनोष्पोलचकलोलः पुंसि हर्षस्यात्महन्तृर्मिषु
 वारिण इति मेदिनी स्यंदेः स्यंदप्रश्रवणे स्यंदस्तरु भेदे स्यात् सिंहारक्तवर्णके इति मे
 दिनी विष्णुप्रकाशोऽस्ति ततिषिज्ज्वंथने ननु विस्तारे गम्यगमौ समीपरिणामे सचव
 सने अवराक्षणादौ दुपाजधारणे कुशाक्षानि सेतुर्वालौ ऊमारक इति मेदिनी सूत्रा
 णि कटिनेतव इत्यमरः सेतुरालौ स्त्रियां पुमानित्यमरः मंडं दधिभवमस्त इति चामरः
 धातुर्ना रेद्रियेषु च शाह्योति महाभूततद्गुणेषु रसादिषु मनःशिलादोष्मेष्मादौ विशेषा
 द्वैरिके स्त्रियेति मेदिनी श्लेष्मादिरसरक्तादि महाभूतानि तद्गुणा रेद्रियाण्यश्मविकृतिः
 शाह्योतिश्च धातव इत्यमरः यः किंच पापानो ग्रस्मान्न सच कित् किं वात् पुमास्येतीत्वं

न. वो.
रु.
५३

अने अतः ऋगतौ नतिप्रकृते अतोदात्तार्थतः क्रियते ऋतनायसे यऋतर्जनीनामित्यादि
ऋतवर्षादिषट्सव आर्तचे भामिचपुमान् इति मेदिनी ऋतस्त्रीऊसऊसमेपिचेत्पमरः
कमिमनि कसकांतौ मनुजाने नतिप्राडर्भावे गोशहेभादीमौ प्रीणायणे द्विगतौ क
मिग्रहणे प्रयंचार्थं अर्जिदशीत्यादिना कप्रत्ययेन किमिदं नत्वात् मेतुरिति मेतुमुसि
प्रराधेपिमनुष्येपि प्रजाधिपेति मेदिनी गान्तर्नाको किलेभंगे गंधर्वे त्रिपुरोषणे इति च
मेदिनी भानुर्नाकिरेण सूर्य इति चायकिवा पूषूजानि शामनयोः अस्माद्वातोः किरादे
शस्त्रकेतर्नासकयताकारिग्रहोत्पानेषु लक्ष्मीति मेदिनी आ० ने आह्वयामौ आस
शरीरमिति अभिलषितार्थश्च आसव्यत्यात् अतः यवयागविशेषे वाचकस्याभार्यमश
दृश्य अभिलषितार्थं प्रापक इत्यवयवार्थमाहुः वसेवसनिवासे कृजः डुकृजकरणे
कजोः कित्वात् गुणभावे देशः ऋतयसेमणौ पुंसीति मेदिनी राधिवह्यो अत राधवृद्धौ
वहप्रापणे विनादेनोदात्तः स्यात्तयत्पेवने कृलस्यः वहतपथिके हृषभे पुमानिति मेदि
नी जीवजीवप्राणधारणे आत्कत मेवात्कः पुमान्तामेहृषिकायमनोस्त्रीधि

निमेदिनी कृषिचमिकृषिविलेखणे चमप्रदने तनुविस्तारे यनपात्परभसकोशास्यमा
 ह कर्षुंसीत्यादिकर्षुप्रमान करीवाग्नौ स्त्रियोक्त्यात्प्रातयो रिति मेदिनी चमः सेना
 विशेषचसेनामात्रे नैवयोषितीति मेदिनी स्त्रियामूर्तिस्वभक्तनरीत्यमरः सज्ज्वलानि
 विद्युतिस्त्रियो स्वर्गवियो रुद्रे मेदिनी एवज्जके दंतरे स्मृता वर्जरी मादये कडा मिति
 निचमनेः सज्ज्वलप्रदौ अस्माहः स्यात् वृद्धयवा दोषाणाम्भिरिति मर्जस्त्री प्रदौ पावकेपि
 चेति मेदिनी बह्वप्रायरोवधूः स्रुधानवोदास्त्री भार्याष्टकंगता संचेति विश्वः एकाम
 हिलाचवधूत्रिकोडपोषः कषेष्टप्रकषपोषेति देउको हिंसा र्थे अस्माहः स्यात् लभ्यो
 नोदेशः कच्छानयायामविचर्विकेत्यमरः गितकसिक मगतौ यदगतौ ऋगतौ कासू
 र्विकलवाचि स्यात्तथा शक्या पुद्गे स्त्रियामिति मेदिनी कासूः शक्या पुधे पुनि बुद्धौ वि
 कलवाचि स्यादिति हेमचंद्रः प्रणोडश्चाण देउक शार्थः अस्माहः स्यात्तच्च न श
 चांतादेशः नजिलवेलप्रस्रसंसेन नले विने नले इत्यलाहः केपृष्टहिंसा योत्रोदेव
 त्सवण संतरणयोः नहिंरिति नेउशीति नेटवरमनादा विनि परगणने न वाइला

न. बो.
कृ.

५५

5.4

कात्मास्त्रीयते इत्याहुः केचित्तु इदं भावायत्रोदकेति यद्विना धातोर्गुणगममाह सौषान्
धातोर्गुणोऽलभः इगमात्पूर्वतदपि भवतीत्येवं च कारवलेन व्याख्यायवागुणः सा
यनीयः द्रविदातेदरिद्राडगीनो इष्वग्राप्तेति भोजदेवस्तुमीलोपशितेरफाटिके यदे
स्त्रिषाद्वेधाव्याख्यातेदहः अइष्व ग्राप्तेति व्याख्यानेन ग्रन्थवायेत्यस्य देशस्येति हि
नीयस्येवरेफस्य लोपदहुरिति स्तगदित्यात्करप्रत्ययेदडवित्यत्येदडुसेगीस्यादित्यमरः
इत्येववारिवृपाणि नृतिगात्रविज्ञेयेषु डुशहृऊन्त्यायां ग्रंथदं अदिवंथने नृतिशृयोः
करित्यत्र अदिप्रकरणं नृकृतेवै चित्रार्थमित्याहुः लाग्रादानेकफपूर्वः इथाजधारणा
दौककपूर्वः घातकर्मणिदिविपूर्वः घत्वे च ग्रंथवेधनमिति ग्रंथः स्त्रियां निगंडे प्रभेदे
भूषणस्येति मेदिनी ग्रंथकोरुस्तिनिगड इत्यमरः संज्ञायां कनकेण इति ह्रस्वः के
चित्तु प्रमगनो प्रस्पडकग्रंथबुद्धिरिति व्याचक्षुः दंभीग्रंथे इति नृदादिरप्येदं भवतीति
देभूः संदर्भकतेत्यर्थः कथक इत्यनेकै यटमतातुरो येनास्यवृपाणि ह्रस्ववदित्युक्तं
मादवादस्तदठशब्दे उपपदेभवः कप्रत्ययः उपपदस्य दनादेशोतिपात्यने यद्वादार्थ

५५

कंदनितिनोत मव्ययमयपदे देभूसरुमर्षः कपिर्वेतिव्याख्यापदत्त कोरनियमवर्षी
 भूवदूपमस्येत्याहुः स्वोपीति अतएवविक्रमादित्येतोक्तं तस्याजंवेः फलरसानदीभू
 यप्रयप्रवर्तने इतिकेचित्तपरिणतर्जवुफलोयभोगहृष्टातिभारविप्रयोहस्वोमत्वेसा
 थकत्वेनोदाजद्वस्तमर्कोहस्वोहस्वोऽप्यित्युत्तरपदाधिकारास्यहस्वविधायकसूत्रेण
 गतार्थत्वात् दिधिमिति केचित्तदधातेरित्वेद्वित्वेषुक चनियान्यतेदधात्यसौदिधिष्वृ
 त्वाद् पुनर्भूरिति पुनर्भूदिधिष्वृत्वाद्वित्पमरः द्विहृत्वाद्विवारविवाहितेत्यर्थः ३
 चलटनोक्तं पाठमाह केचित्तिनि यतश्चकैयटमाथवादिग्रंथविद्धं अतएवदंभः स्त्री
 सयचक्रयो रितिभोतेमेदिनीस्त्रयोः स्त्रुः प्राणत्यागेगृहिगर्तेप्राभ्यामुतिरिक्ता
 कारस्यसंज्ञायविज्ञाणार्थः मरुदिति प्रत्तदित्वादणि मारुतोपिमरुतशाब्दोप्युत्प
 त्नास्तिनथाच विक्रमादित्यकोशः मरुतः स्पर्शतः इतिपाठकेचित्कल्पयंत्यल्पद्व
 म्पानइतिवर्णविवेकः मरुदितिवादिद्वयंतेनास्मात्परस्य मानयोमस्यकइत्यनेनव
 तंगरुत्मान् गरुदिति गरुतस्त्रीस्पर्णलनयोरितिमेदिनी ह्येवः ह्यनष्टौ चटनेरिति

५५
 चदेवर्षीवर्णयोः ह्यसह्यनृत्तरोहृगतोरुहवीजजननमनिविष्टकोशामाहृरिदिति
 हृरिद्विषास्त्रियां पुंसि रूढवर्णविशेषयोः अस्त्रियां स्यान्तरोवेति मेदिनी ऋषयस्येति
 पतेनगतं रोहिङ्गनां रिसमिषु मृष्यवपुषेति पुष्यदंतप्रयोगो व्याख्यातः रोहिङ्ग
 ग्गोलनाभेदे स्त्रीनां के इति मेदिनी नाडेनड अवाजेण्यतः तदित्तौ दामिनी विषुदि
 त्यमरः शमेशमउपसमे वाङ्मलकादिति यद्यपि तेन द्विशिष्टतीत्यनेनेव उभावस्य
 सिद्धत्वादिद्वयेत्येतदपुक्तं तथापि तेन ह्यमनादावित्तिपरिगणनादावित्तिवङ्मलप्र
 हणमाश्रित्यैवे उभावोपि साधितः शाठः स्यात् सिंगोयतौ आकृष्टो देवर्षवरेत्ततीय
 प्रकृतावपीति मेदिनी कामेः कमकांतौ कमटः कब्धये पुंसि भोदुभेदेन पुंसकर
 ति मेदिनी जरट इति ज्वयोदांतौ जरटः कटिते यौडौ कर्कशौ यमिथेयवदिति
 विष्टमेदिनी जरटः कटिते जीर्ण इति वैजयंतीरमेः रसुक्तीडायां शमेः शमउप
 शमेः शांत्वानि यौललार्द्धसि कंवौनस्त्रीत्यमरः शांत्वः कंवौनयो विज्ञास्त्राभास्थि
 तिपिभिन्नत्वे इति मेदिनी कणकं टो गले सन्निधाने धनौ सदनपादये इति विष्ट

मेदिन्यो कलः न्यप्रीणनेफलत्रिक इति त्रिफला न्यफलावसिति विषयः त्रिफला
 शब्दसमातार्थस्तफलाशब्द इति द्विभोरिति सूत्रे रक्षितः शपे शय आक्रोशे वृषादिभ्यः
 वृषुसेचनेयलगतौ स्तगतौ न्यस्रवनमंतरणयोः शूद्राश्चावरवर्णाश्च वृषलाश्च ज
 स्रन्यजा इत्यमरः वृषलस्तुरगे शूद्रे इति हेमचंद्रः यस्य लं उति लघुर्णे च पे के मां सेन
 पुंसके नरात्तसे इति मेदिनी कलप्रत्ययस्य किंवा दाहवाद्गलकादिति सरलः पूति
 काष्ठेनाथो उदरावक्रयोः विधिति सरला विरलायेति किल दुमानशमा
 नच पुमानागाग्रसिन् संसारकानने इत्यभियुक्तप्रयोगः कमेकमुक्तौ अस्माह
 वादित्वेन कलप्रत्यये वाद्गलकादित्यनुषज्यते इति युक्त्वं लोतागराजैस्पास
 माग्राचारयोः यि क्रमावपुनरासंगे लिलेत्तन पुंसकमिति मेदिनी समलेस्या
 दयोगे च पुंन पुंसके स्त्रियां स्तालमूल्यामावुपार्णे ग्रहमाधिक योरपीति मेदि
 नी मूर्धन्यमप्योपयमिति वर्णदेशतामसखंडन इति यातोर्दन्त्यानेषु मूर्धन्यानेषु च वौ
 पदेवादिभिः पठितत्वात् उज्जलदेनादयस्तालव्यमप्यमप्याहुः अतएव ससलोमप्य

56

लोप्यचेतिविष्वकोशमशलेपिचेतिपादोत्तरं लंगेलगिगतौ अस्माकलप्रत्ययेवाङ्का
 दित्यनुषंगान् वृद्धिरितिभावः यवमग्रेपिमुडागमोवद्भलकादेव ऊटिकशिऊटिको
 टिल्य कशगतिशामनयोः ऊषाहे अस्माकलप्रत्ययगुणोनेत्याशंक्याङ्कः बाङ्गलका
 दितिकोमलं म्दुलेम्दुः बाङ्गलकादत्यत्रालबोध्यः नयथाऊषास्मेषणेदन्त्यानेये
 बोपदेवमनेततापिबोतोपिगुणः कोमलः कोसालोदेशविशेषः वृद्धिकोशालेवि
 सूत्रेनदेत्यांतयवसंप्रदायिकः संवमंवेधेसंवलेशंवलेशंवलोस्त्रीसंवलवत् ऊ
 लपाथेचमत्तरेइतिमेदिनी कदिआह्वानेनरेणायः गौरादित्वान्द्रीषकदलीमेंदोदो
 लिनकर्षूरकदलीदलसेतयाविश्रामायविश्रामायमाहुयेतमिवाधुगानितिकाशी
 खिडे अजादेशकृतिगणत्वाद्वावपिकंदलाकंदलौष्ट्र्यांकदलीकदलौपुतः रंभा
 वृक्षेयकदलीयताकाम्गमेदयोः कदलाडिंविकायांचेतिमेदिनी ऊषासौत्रोथा
 तः शालः शिलितेविषु हेमेचसकृतेवापिपर्याप्तौचनपुंसकंइतिमेदिनी कमका
 नौ कमलं सलिलेतामेजलनेवोसि भेषजेमृगभेदेनकमलः कमलास्त्रीवरस्त्रि

५६

यो विनिविष्टमेदिनी मडिभूषा यो मंडलं परिधौ कोटे देषो द्वादश राजके इति मेदिनी
 कोटो मंडल इत्यमरः विंशति मंडलं त्रिंशति मृजे मृजसु दौ मलोस्त्रिया पविट् कि
 हे कृपणोत्तमि धेयवदिति मेदिनी जुये जुप संदा योगौ चपलः पादैर्मीने चोरके प्रस
 रान्तरे चयला कमला विमुत्पंचला पिष्पलीषु च नष्टके नशीत्रे स्याद्वा च्यवनरले चले
 इति मेदिनी शार्कि शम्पोः शाल्श शौ शम उपशमे शकलं खंडे रोहिता दीनोत्तविचन
 योगात् शकली मत्स्यः मत्स्यान्सकलानिति भाष्यं शकलं सविखंडे स्यात् रागवस्तुतिव
 त्कले इति मेदिनी छोय क छो छे दने छगले नीलवसेना छागे स्त्री वृद्धदारके इति
 मेदिनी जसंतोडः जसिति प्रत्याहारः दम् उपसमे रसक्रीडायां खनुषवदारणे मनुता
 नेवन संभक्तौ अमगत्यादिषु घण्टदाने गङ्गागतौ घण्टदाने यण्यवहारे स्तनौ चका
 शकायोत्तुत्रिभ्यपवकणमास्यरितुक्तं अममन्यादिषु जमप्रत्याहारस्तनस्वीकृतः
 अष्टाध्यायान्तस्य विषयाभावात् दंड इति बहुलकान् बुट् इति नेत्सरा दंडो स्त्री लघु
 डेयि स्यादित्यमरः दंडा मूषक पण्यं च विथवायां च योषिति खंडो स्त्री शकलेनेत्तु विकार

त.वो.
रु.
प.

मणिभेदयोर्मंडः योचागुलेशाकभेदेत्कीवंतमस्तति वंडानयोसलापोस्त्रीत्रिषुहस्तादिवर्जिते
अमंतिमप्रयोगंयानि अंडःप्राप्पवयवः पमादिसंचानेनस्त्रीस्यात् गोपतौपुमान् पादिरु
जायोमस्माद्वजिशंडशब्दः नालव्याधिसंचानेवर्जितेइत्याशयेनमनोतरमाह नालव्या
दीत्यसवरइतिगंडस्यान्युंसि खंडिनिग्रहयोमप्रभेदेचवीथ्यंगोपिटकेपि चिह्नवीरकपाले
पुह्यभूषणबुडे चंडोनातिहृणीवृत्तेयमार्किकरदैत्ययोः चंडीकान्पायनीदेव्याहिंसा
कोयनयोधिनोः पंडःशोढेपिपिस्त्रीत्यादितिमेदिनी फणगतौ फंडःप्रतादित्वादणफो
डमुदरंकादिभ्यः/किन् ऊणशब्दोपकरणयोः ऊणमिति इहऊंडमितिप्रायेणानुसार
मेवलिखेति नतप्रमादकृतं एवमन्यत्रापिबोध्यंडस्याकिन्वाणः अनुनासिकस्यकिकलो
दितिदीर्घस्तनभवतिवाङ्मलकान्तंतापूर्वकवियेरनित्यत्वाद्देत्याहः ऊंडमग्न्यालयेमा
नभेदेदेवजलाशये ऊंडीकमंडलोजारात् परपत्नेसनेपुमान् पिटरेतुनना इतिमेदिनी
अमृतेजारजःऊंडोमृतेभर्तविगोलके इत्यमरः कंडमिति कसुकांतौ अनुनासिकस्य
निदीर्घः कंडोस्त्रीदंडवाणावर्गवसरवारिषुइत्यमरः अर्वाऊत्सितः अतएवकांडः

५७

संवेनरु संयेवाणेवरनीरयोः ऊर्त्तिनेवृत्तभिन्नाडी हृंदेरु सितसियामिति मेदिनी गुड प्रवक्तु
 शब्दे गुडोगोलेत्तया कयो रित्यमरः गुडास्तहीनः हृत्केषायस्य गुडाकेषाः शिवा नटाधारिवात्
 गुडस्यात् गोलके हस्ति सन्नो हेतुविकारयोः गुडास्तन्या च कथिता गुडिका यो च योषितीति
 मेदिनी गुडाकालिद्रात स्यादंश इति वा नितेन्द्रियत्वादिति भावः स्याच्चेति ह्यगति नितु नो च
 ते याचने मृन्मूष पुडौ लवा सिद्धे ग्राह्यकार्ष्णिन्यप्रयोजनः चित्सरे वाधित्वापत्ते प्रायु
 दानार्थमित्येके स्यालंभाजनभेदेपि स्थाली स्यात्पाटले त्वयो रिति मेदिनी चत्वालो यत्तु
 डे स्याद्भवेति विष्णुः मार्जालीयः स्मृतः सूत्रे विहाले कायशोधने इति मेदिनी पति चंडि प
 त्स्मृतौ वेदिकोपनेत्यस्मिन्नथर्मेणेति पातालं उपधावृद्धिः अथो भवनपातालव्याप्तिसम
 रसातलमित्यमरः पातालं नागलोके स्याद्विषरे वा उवातले इति मेदिनी यदि वा नृमि अ
 उपपत्ताभावात्तद्वृद्धिः मायवेन तपति चंडि भ्यामालमिति पठित्वा पातालशब्दे वा ऋलका
 वृद्धिः मृत्का वृद्धिः अर्थमालमिति के वाचिन् पाटेन चंडालशब्देपि वृद्धिः स्यादित्युक्तं तदिति र
 भसान् पके इति उज्ज्वलदत्तादयः यत्तच्च ऊलालवरुडक मारनिषाद चंडाल मित्रा मित्रेभ्य

न. वो.
हं.
५५

छंदसिनि चंडालात्कार्यं श्रुत्वा विदधता। वार्तिकेन न ज्ञाष्येनेव सह विरुद्धमिति बोधये नमिचि
शितसर्कोदायो विषयप्रवेशने विडग्नाक्रोशे मृगाहिंसायां ऊलसंन्याते कपिनसनेतिर्दे
शात्तलोपः पलगतो पक्षिविस्तारेन मालानिलकेवङ्गे नापिच्छेदारुण्डमेतिमेदिनी वि
षयलान्द्रवारुणा उजयिन्यातयोषिति नृपवृक्षभिदोपुंसिष्टपुलेष्यभियेयवदिनिमे
दिनी विडालोनेत्रयिंदेस्यात्तृषदंशककेपुमानितिषमेदिनी शोमर्विशालोमार्जोरोष्ट
वदंशकश्रावुगित्यमरः मृगालेनलदेस्त्रीयंपुनपुंसकयोर्विशोऽतिमेदिनी ऊलालः
कऊभेऊभकारेस्त्रीत्वेननोनरेतिमेदिनी ऊलालोहकपक्षिनिकऊभेऊभकारचेति
हेमचंद्रः कपालोस्त्रीशिरोस्थीति स्यात्तद्वटादेः शकलेत्रनेतिमेदिनी विषयप्रकाशो पो
वालीपुत्रिकागीत्याः स्त्रियाः पुंभूमिनीवृत्तीतिमेदिनी वाङ्मकान् श्यतेरपिकालत् आदे
शउपदेशइत्यात्वे शालाशालचलने अस्माद्वमिशालासेनासराब्द्याया शालानि शाना
मितिनिपातनात् स्त्रीत्वमितिन्यासः शालाडुमस्कंधशाखायां गृहगैकदेशायाः
नाकषेइतिमेदिनी यत्तेरंगुव पल्लगतोपक्षिणीत्युपलक्षणं यत्तेगः शालभेषालिप्रभे

५५

देयसि सूर्ययोः स्त्रीवंसने इति मेदिनी सूत्रेपरिदृश्यार्थः नरत्यान्तस्त्वनसंतराणयोस्तु
 नृत्वेदने नरंगकुर्मिसंरंगस्तरगादीनामन्कालवसुभंगयोरिति मेदिनी विषयः लवेगं
 देवऊसमे आकृतिगणाय विडादिभ्यः विडआक्रोशे मृदिगतिविशेषकविशेषेरा
 भ्यः संगचकित्यात् विडंगडोषधि विशेषइति उज्ज्वलदत्तः विडंगकृत्सि संवत्सेवि
 डंगोनागरेत्यवदिति विषयः विडंगविषयभित्तस्यात् कुमिन्नेपुनपुंसकमिति मेदिनी मृ
 दंगइति मृगदोदे मृदंगः पटहेप्रोषेइति च ऊरंगो मृगविशेषः बाहुलकादुत्वेति
 ऊरशादुत्पत्त्यादेगात् तस्य कित्तेषाणां भावः इत्यनेन वास्तुज्ञो मृगतो वृजवरणसा
 रंगः विष्णुलीलसिद्धम् पुंसि चरिणे च चानके च मते गमे शावले वले त्रिधिति मेदिनी
 बाहुलकात्तयो अथ नारंगः पिप्पलीरसेयमः समनप्राण निवटेन गरगडुपचेति
 मेदिनी गनगमभगमृगतौ अदभत्तणे बाहुलकादगमत्पादिषु अस्मादपि गत
 संगगात्रेऽप्यायेचप्रतीकेचाप्रधानके संगोदेशविशेषे स्यादेगमेवदनेत्यय मिति वि
 षयः संगगात्रप्रतीकोपापयोः पुंभूतिनिवृत्ति स्त्रीवैकत्वेन प्रधाने त्रिषंगवति चो।

न. वो.
क.
५५
५९

निके इति मेदिनी व्यापू व्योच्येदने पूडन्यवने त्वडभेदने व्यायने छियने यत्तार्थमिति व्यागः
पूयने सखमतेनेति पूगः पूगस्तक्रमके द्वेदे इति मेदिनी भजः उभज्जधारणपूषणयोः
किदित्यनुवर्तनात् किद्रुणमिति हस्यष्टार्थं भंगोभूम्याद्विज्ञयो मधुभने भंगराजे
उंसि भंगो उडत्तचीति मेदिनी शृणाने शृङ्गि साया अस्मान्गतयातो ह्रस्वत्वं प्रत्ययस्यत्
कित्वं तुट्च मृगं प्रभत्ते शिखरे चिह्ने व्रीडं बुपत्रके विषाणोत्कर्षयोऽप्राप्तमृगः स्यात्
वर्षीषके स्त्री विषायां स्वर्णमीनभेदयोः ऋषभौषधौ इति मेदिनी मृगं विषाणने मा-
व्याशेलाग्रे नलपत्रके मीनौषधिसवर्णानां भेदे मृगी प्रयुज्यते इत्युत्पत्तिनीकोशः ग
णशक्तौ शृणानेः शक्तौ वा व्येगणस्यात् नस्यत्तुट्थातो वृद्धिणाङ्गं यत्तीषाङ्गं यत्तुरि
तित् मृगस्य विकार इति बोध्यं मदियोः मदहर्षगदतिगरणे ग्राभ्यां यथा संख्ये गकरो
इत्येतौ स्तः मृगस्य सभेदः गर्गं मृतिविशेषः मृडन् डुकुजकरणे स्तग्नौ भजभरणे
वृज्वरे करेडो मधुकोशासिकारेडेषु दलाटके इति मेदिनी वरेडोऽप्यनराविदो समूह
सखरोगयोरिति विष्टमेदिन्यो वाङ्मलकान् नलवत संतरणयो रित्यने पितरं डोवडि

५५

शीसूत्रेवदकाष्टादिकेसुवेतिमेदिनी ष्टुष्टुसिंसायां हृविदारणे भसभर्त्सतदी
 त्योः शारतस्त्रीवत्तरेष्टुनौदरन् स्त्रियोप्रयानेचभगपर्वतयोरपि भसन्नीभास्करयो
 नावितिमेदिनी उवेप्रवसलाभिके इतिमेत्रव्याख्यायां भसङ्गगतिवेदभाष्ये जाच-
 न्ययत्नीः संयाजयन्ति भसद्दीयास्त्रिय इत्यभसजचनमिति व्याख्यातारः हृविदारणे हृष
 निष्पेषणशिलापट्टप्रस्तरयोस्त्रियामितिमेदिनीत्यजित्यजस्तनौ तनुविस्तारे यजदेव
 पूजासंगतिकरणादातेषु इत्यादित्यादि अदेर्दितादिलोपः येनेशागतौ आत्माददित्त
 स्यत्तुटिगुणः यतदसर्त्तु स्तगतौ लगेल्गिषोषणे पारयते पारतीकर्मसमाप्तौचुरा
 दि पारगिति णिलोपः ऊत्प्रथः प्रथप्रख्यानेभिः जिभीभयेषुष्यसि असत्तपोऽस
 स्तित्त्त ऋगतौष्टजस्तनौषुज्जप्रभिषवेद्भदानादतयोः स्तौ भुजधारणेदित्तिये दुत्तशा
 द्वेभादीमौयाप्रापणेवागतिगोपयोः पदगतौणीजप्रापणे सोमस्तदितदीधितौवानरे
 चऊर्वेरेचपित्तदेवेसमीरणे वस्तप्रभेदेकर्षूरेनीरेसोमलनौषयावितिमेदिनी होम
 इति देवतोदेशेनहृविः प्रदेयः यर्मोस्त्रीपुण्यशारेस्वभावोयमयोः कृतौअदिसा

न. बो.
कुं.
६.
60

पनिषत्पायेनाथर्तुयमसोमयेति च धर्मः पुण्येयमेत्यायेस्वभावाचारयोः क्रतौ इति विषयः
सौममदेडकृलेस्त्रीसौमंवल्लभोष्के शराजेतसिजे इति मेदिनी भामः कोथेरवोदीमो
इतियामस्तु पुंसि प्रहरे संयमेपि प्रकीर्तित इति च वामेयने पुंसि हरे कामदेवे पयोधरे व
लाप्रनीयसव्येषु त्रिषु नायीस्त्रियामथ वामीष्ठा गाली वडवारासभीकरभीष्चेति पञ्चो
स्त्रीयमके .. इति धिमेख्यो नैरेवुजे नानागे इति च मेदिनी यक्षपूजायामिति अयमने
नस्यादिः मनिन प्रत्ययेन नकारानः शब्दः तयः शाषश्च पक्षो चेत्यमरः राजपक्षवरो
गानामिति माचः पक्षमाणपिपरिहाणिएपयाविति रघुः अत्र नकारयकारयोर्भिदाग्रहे
एजक्षभक्षसहनयो रित्पुञ्जलदने नोपन्यस्तं नत्रनस्पचवर्गं नृनीयादित्वात् सतपव
अदीभ्योनेनासिकाभ्यो बुबुकादपि युत्वं सर्वस्मादि निमंत्रे पक्षशब्दान्तस्यादित्वं नक्षत्री
उत् स्ममाण इत्यादि मंत्रे नक्षत्रशब्दस्य चवर्गं नृनीयादित्वं वेदभाष्यकृतो वाचस्पत्युः ने
मः कीलोवयौगर्तप्रकारेकैतवेपि चेति मेदिनी नेमस्तु धर्मप्राकारगतयोः अवयवैकै
तवेदवेति हेमचंद्रः जहाने ग्राहकन्यागेजिह्व इति सत्यत्ययस्य सत्वत्वात् द्वित्वे सत्यत

इति इत्येति सस्त ऊदिले मंदे लीवेन गरयादये इति मेदिनी अवने अवरात्तणे चोपलंगीक
 नौरोषे इति विश्वः ग्रसेराचग्रसग्रदनेग्रनोमोनाथातोराकाराग्रग्रामः स्वरेसेवसयेहृदेशा
 द्वादिपूर्वक इति विश्वः शाद्वादिपूर्वकोग्रामशाद्वाहृदेशाद्ग्रामोयणोग्रामः यथाशाद्वादिपू
 र्वाहृन्तदेपिग्राम इत्यमरः सेपूर्वायेयुहे नडत्तंसेपूर्वः संयुसेसस्त इति अविशिष्टावि अवरा
 त्ताणादौ चिबुतंतसंज्ञाने चिज्वंधने शुषशोषणे पभ्योमत्स्यात्तच्चकिञ् उदादिकपूर्व
 वत् रुभेनगरमिति त्वेकत्वमिति मेत्रेरुमास्तयेकायजमाता इति वेदभाष्ये टापिबहुल
 कात् इत्येते उमा उमानसिहैभवती इति द्वाकांतिकीर्तिष्ठिति मेदिनी सूमोरधमीरिति
 सूत्रेतरित्येत्यसिमीसर्वनामग्रहणेपटितः शुष्मनेजसिस्तूर्यता इति मेदिनी शुष्मबलमि
 ति वेदभाष्ये इषिषुधिर्षुगतिहिंसादानेषु ईषगतादावितिकेचित् ईषः शुधिसंप्रदा
 र जिद्यीदीमौदस्यउपत्तये शेषः गतौ पूजकंपते पूजप्राणिगर्भविमोचने युष्म इति युष्म
 पनुषिसंसर्गे इति मेदिनी दस्मस्तयजमानेस्यादपिचौरेद्रनाशने इति च त्रिष्टुष्यामौहुरि
 न कृत्स्नौष्यामा स्याच्छारिकातिशा इत्यमरः ष्यामोवेटप्रौयागस्यवारिदंवृद्धारकेपिके

न. वो.
क.
६१
६१

चक्रसहस्रविंशोः पुंसि स्यात्तद्विनिर्दिष्टं मरीचिमिथुलवणे लीवंसी शारिकौषधौ प्रसूतो
गतायां प्रियेणावपि पुण्ड्रलोयसुतायं त्रिषामायां ह्रस्वविट्ति कौषधे नीलिकायामिति मे
दिनी ईर्ममिति ईशातौ ब्रह्मणोऽस्त्रियामीर्ममरु लीवे ईत्यमरः बाहुलकाजननतनरन्यस्मा
दिति जन्मरुहवीजजन्मनीति निर्दुषा न्मनिनेनोप्यस्ति सत्तनोतः जतुर्जन्मानीत्यमरः
ग्रहाणोतवकारोतोभयसाधारणः युजि रुजियोगरुचदीमौ निजतिशाने पथोमक
कवरीम्रांतादेशः रुकोत्तकोचने लोहे इति विश्वमेदित्यो निगमेनीत्वां हंतेः हनहि
साराण्योः ग्रस्मात्प्रकथानो हि प्रादुर्भवहि मेतुषारमलयोद्भवयो स्यात्तु पुंसके शीतलेवा
चलिंग इति मेदिनीभियः जिभीभये विभेत्पस्मादिति विग्रहः भीष्मो गंगेयचौरयोः
भीमोः स्त्रवेत्तसचौरेशां भौमथ्यमपांडवे इति मेदिनीवर्मः चुरत्तणदीप्त्योग्रीष्मः ग्रस
प्रदने द्रुमः स्यादातये ग्रीष्मे पुष्पस्वेदांभसोपरि ग्रीष्मरुष्मन् मेदयोरिति च मेदिनी प्र
येप्रथप्रख्याने चित्वाङ्गीप्रपृथिवीपृथीयरासर्वसहारेति शास्त्राण्यवः अशायुषि अ
शूङ्गव्यामौ लट्वात्ये कानिमीलिते खट्वांतायो विशाप्रवेशने अश्वः पुंजीति भेदे

६१

चतस्रोचपुमानयमितिमेदिनी अथः प्रभेदवाजितारितिविषयः लङ्काकरेवमेव्यात्फले
 वयेवगानरे इतिविषयमेदिन्य कावपायेसुनौपुसीतिमेदिनी कावेजीजायमाधु
 इतिचवयेतेशयनार्थिभिः कावेनेइतिखड्गोविद्यात्ततिविषयास्त्रीजगतिस्पात्रपुम
 के ननोपुयांपुसिभेदेवप्रभेदेस्त्राविलेविधिनिमेदिनी इणः इणगतौ शीङ्गस्वमेपोवे
 सवमितिवेदभाष्ये शवमेफमित्युत्तलदेनः सर्वतिय स्तगौचुपुसंघर्षेविष
 हिंसायांलषकोनौ शीङ्गस्वमे पटगतौ हेजस्पर्धायांशहेच पदेग्राहकन्यागेहमशा
 हेनैत्रशहेत्रकर्तृवाच्यात्याह अकर्तरीतिनिपात्येतेइतिवत्प्रयोनेतिशेषः इस्वइति
 हस्वोत्पक्त्वर्चयोस्त्रिचिनिमेदिनी शवयह पतेवत्प्रत्ययानिपात्येते अतोदाता
 दित्यर्थमितिइणशीभ्यामित्यनेनमुमुदानत्वमिहेरितिभावः शीङ्गस्वमे शवालिंगाह
 तिः दशायादीवृतिरित्याह यात्येतेनेति उज्जलदेतस्त यजदेवपूजादौजकारहस्यकारः
 यहोयजमाने इत्याह वैयकनिर्वटौ महनामसयहशट्ः पठितःप्रवायहंपुराणे
 यहं महानमितिवेदभाष्ये लिहृग्रासादने लिहेतिनयेतिजिह्वा जिनेयेहृगारमः

त्वयोनाशितनायेतिदितिभावः केचित् नित्यस्वीकृत्या उत्तनादीनां सूत्रेभ्यो नोदात्तनियान्त मा
 इत्तच्च गौरवग्रहमित्युपेक्षितं येन शकारलोपो नित्यान्ते सूषेति सौचेत्युपधादीर्घः इन्द्र
 मिति नियमात्सूषणोऽसूषण इत्यानदीर्घः क्लेदोषथषाशोकयो रितियादवः मूर्द्धनि मूर्द्धा
 नामस्तकोस्त्रियामित्यमरः सजेति नकारो नो यटावं नोप्यभ्युगम्यते उष्मया सार्द्धसूष्मा
 यिमज्जिक्रो मज्जपासहेति द्विरूपकोशान् अयं मानपूयात्सूर्ये पितृदेवांते रेपि चेति मेदिनी
 पारिजायत इत्यादि यतश्च दशायादी ह्युत्प्रेते नोक्ते परिजन्माने सखिरथमिति मंत्रेभ्यो भेद
 भावेन परिज्जावरितो गेता मन्त्रेः परिपूर्वस्य स्रज्जुतित्यादिना मनप्रत्ययः प्रकारलोपः
 प्राप्नुदात्तत्वेन नित्यान्त इत्युक्ते उच्चलदंतस्तपरिजेति पटितान् इति सौत्रयातः परिपूर्वः
 पणोदेशः परिजावेद इत्याह तल्लक्ष्यविरोधादुपेक्षं मानरप्तेति समम्याम्रल्लक इह भव
 विषये संप्रसारणं न भवति स्रज्जुवेति सूत्रे अभिव्यक्तं नरेत्वेन ऊकरवाचकस्यैव स्रज्जुस्य
 नदंतस्य च ग्रहणान् तेन मानरिष्यत मानरिष्यतेत्येव इह सूत्रे इति शब्दशायार्थेनेनान्ये
 भ्योपि यथादर्शने कतिः प्रयोक्तव्यः दशायात् इति शब्दोत्र न पठ्यते इत्यादिषु प्रथमा

न. बी.
कृ.
६३

63

पादः कृत्स्नो इककरोत्सुमरः करोत्सुमरः करोत्सुमरः करोत्सुमरः करोत्सुमरः
पुंसिमनेगने इति मेदिनी गंधद्रव्यमिति द्रव्यमिति कलापेति बोधे कलापस्तसनीतक
इत्यमरः करोत्सुमरः सतीनेस्त्रीरेण काजलयोषितो रिति मेदिनी विषयप्रकाशो हनिऊषि
हतहिंसागत्योः ऊषिनिष्कर्षणीज प्रापणरसकीयो कासदीप्तो ऊष्टरोगे पुष्करे स्त्रीति
मेदिनी ऊष्टरोगे संगे ये चेति विषयः नीये नीये सववानां सता इति मंत्रे नीय शब्दस्य ग्रन्थो
दानत्वाद्वाङ्मलकात् नीये नीये स्त्रात्रे इति वेदभाष्ये नीयमस्त पुमानर्द्धरात्रे स्थाते रात्रिमा
त्रके इति मेदिनी रप्रत्येकारुमधर मिति मंत्रे गोयेय सोमपातमिति वेदभाष्ये नीयमिति
तद्वृत्तिकारः गच्छादेऽदि उपपदे गैशाहे इत्यस्मान्मृशक समिश्रागतौ अस्मात्समि उपपदे
यक समितशब्दः संग्रामपर्यायेषु वैदिकति चेटोपहितः श्रिये जात इति मंत्रे समिथायु
हानि इति वेदभाष्ये तच्च पुक्तमेव समिगेति जपार्थमंत्रेति व्युत्पत्तेः संपूर्वस्येण कृतायेत
स्य लोके पिपुडा र्थत्वं दर्शनाच्चा कं ह्यमरेणानित्याजिसमिपुड इति तिथ्यतिजनिताते
पृथक्वेने पुरतणे उपुरोधात्तर्गे पुमिश्रिणपुड गतौ पते यक प्रत्ययान्तातिपात्येने पृथक्वेने

६३

रमेततो रित्यमरः पृष्ठं चर्ममात्रेपि देहस्यावयवोत्तरे इति मेदिनी स्तोत्रविशेषेपि पृष्ठं पृष्ठे स्त
 वने इत्यादौ नथानिर्णयान्तरमप्यमिति निपातनात् नदीर्घः एवं प्रथेपि प्रथेतिर्यक् समूहेस्त्री
 पुष्पभेदे च योसितीति मेदिनी प्रथीपुष्पप्रभेदे स्यात् सागयो व ऊरे ट्के प्रथेतिर्यक् समूहे
 पितृदमात्रेपि भाष्यनमिति विष्णुः प्रथेत्तदप्रसरगर्वितकृत्सत्तारमिति रघुः प्रोथमिति नि
 पातनात् गुणः प्रोथोस्त्री हययोः सायानाकयामधगेति स्थिति मेदिनी स्फायिते चिस्फायी
 वृद्धौ नेचुसंकोचो वं च प्रसभने शल्कशक्नौ त्रिप्रेरगो हारि संयेषणे ह्यगते न्यप्री
 णने हृषि हर्षमानयोः वदिप्रभिवादनस्तन्योः उदीक्ते दने स्थिता वर्ण रथः पुमानवयवे
 स्पंदने वेत्तसेपि चेति मेदिनी रथः स्यात् स्पंदने काये चरणे चेतसेपि चेति विष्णुः काष्ठादक
 हरिद्रायां कालमानप्रहर्षयोः स्यात् मात्रे दिवसस्त्री वारने स्यात् पुंसकं इति मेदिनी प्रवेत्तुभ
 तधारणयोः घणयोः अवभथेयतावसाने उषि रुषि उषि दाहे ऊषति कर्षे रौशहे च गतो
 यभस्यन् कोष्ठजविजसलयोः गाथा शोके संस्कृता भाषार्था शेषवृत्तयोरिति मेदिनी
 विष्णुप्रकाशो नृवृत्त नृवयो हानौ कादि नृषि दिवा वृत्तवरेण जरुथो सरविशेष इति वे

न. बो.
कृ.
६५
६५

दभाष्य वरुणस्यान्तनुत्राणेरथोगायतवेष्मनोरिति हेमचंद्रः याजुष्याया नै नृसवनतरण
योः तदव्ययने वचयविभाषणे विचिरविरोचने विचिरतणोक्तवस्तुनौ नथोऽग्रवंजनेन
न्यानीलसहस्रैल योरपीति विष्णुः नथमंजतभेदस्यान्मिलीसहस्रैल योस्त्रियोस्त्रियोभक्त
वापुलाकेतामधूच्छिष्टे नपुंसकमिति मेदिनी अर्तेऽत्रगनौ द्वौ च वस्तेति र्ऋथे सचेतामि
ति मंत्रेति ऋथो हिंसेति वेदभाष्य निशीथशीडस्वमेति पूर्वः यायाने गो पूर्वः पुमास्येती
ते गाङ्गागनौ अवपूर्वस्य पाताः इह स्वत्वे वृत्तुवर्तने अजगति देयगयोः एतौ नृप्रायोऽपदग
नौ मदीर्घे विददेत्येच्छिदिरेद्वेधीकरणे भिदिरविधारणे मदिसुतौ च दिशाद्वादेने दह
भस्मीकरणे दसि उपक्षेपे देभदेभने वसनिवासे वाशशब्दे शीडस्वमेहसहसने विधु
गत्योऽपुमदीमौ द्वात्रिंशत् इति दशापाद्यान्तत्रयश्चिंशत्क्रादेर्भिवहि वसीति पटिसा वह
प्रापणे उदग्रतदातिपुदाहरणान् माथवोप्येवं स्फारमिति मेद्वशिक्वतीति नेटवलिपला
पः स्फारः स्यात्पुंसेविकटे कर्कादे बुद्धदेशेति मेदिनी नक्रं पुनस्मिन्मथिते पार्धवर्थीवुति
नतमित्यमरः वक्रः स्याजटिलेऽङ्गरे पुटभेदेशतश्चरे इति विष्णुः शक्रः पुमान्देवराजे

ऊरुजार्जतभरुहोरितिमेदिनी तदः स्यादथमक्ररुहणत्वेपुवाचवदितिमेदिनी नृप्रः पुरो
डाशरिति नृप्रः उरुचसमिति वेदभाष्य कोरैरित्येव्याख्याने प्रकृतसूत्रे उज्जलदत्तादिभिः
अ दशादीवृत्तौ नृप्रामाज्येकाष्टे चेत्युक्तं नृप्रः उः त्वमिति सव्या नृत्तौ माधवः हिमो
पुरित्यादि हिमयुत्तं शब्दाणावः दस्यतिरोगान् क्षिपतीति दसः दस्यतिरेषिनी सूते
तिमेदिनी दसः त्वेवास्मिन्नेति विष्णुः शासिवसीति प्राप्तमपिनेति पवंच प्रविदउ
स्त्रिया इति मंत्रेष्वनाभावः सिद्धः माधवस्तु ग्रंथानुरोपेन वाङ्मलकादिह सत्तेनेति व्याचष्ट
उसो हृषे च किरो अस्मान् वित्रयो रिति मेदिनी माहेयो सौरभे योगोरुस्त्रामहाचष्टिनी
न्यमरः वासोनादिवसेत्कीवसेंदरे च चतः पंथे इति मेदिनी माधवेन नृवास्त्रव विष्णुस्त्रि
मातीति मंत्रे शब्दे पुनः प्रकृतसूत्रे नृवास्त्रेति व्याख्याने पुनः स्यादभ्रके कीवसदीमपु
क्तयोस्त्रिषु इति मेदिनी मसमिति सव्यं उते च किंच कास्त्रदीप्तौ रमकीयांचक्रस्त्र
मैः म्लवे ससे बुकीचंगेरिकायां स्यादृतास्त्रवल्कमिष्यत इति विष्णुः दौकसे कसगतौ
विष्णुर्ददस्मान् कस्यानक स्यादुत्तं दोपथाया अमि अमगत्यादिविष्णुः दौसमेः कस

न. वो
कृ.
१५

६५

गतौ विपूर्वदस्मानकस्या इत्थं चोपदादीर्घं प्रतिन्देति दिक्कृत्यायं अर्धं अर्धगतौ आदान
तत्र भेदे स्यात् स्त्रिया क्लिप्ते भियेव यदि ति मेदिनी अचेष्टु च शोके प्रस्मादक दस्मात्तादे
शः धातो दीर्घं अष्टादश लः ग्रह हारेतामूद्रेति शुभो रूडे वीधात् योगपवपुरस्क
त्प नथा चोत्तरं तत्रे भगवता व्यासेनेति सूत्रितं शुभस्य न दत्तादरप्रवणादिति दुरिगोश
तागतगता इत्यस्मात् उर्ध्वपदेरकस्या दानो लोपश्चरीति रेफस्य लोपे लोप इति दीर्घः कृते
कृतीच्छेदने इत्यस्मादकस्यात् कृक इत्येतावो देशो च स्तः कृस्त अन्त्यादेशः कृत्वने काल
त्वात्सर्वस्यादेशः कृक् साव्यात्माभीलेपापसंतापते प्रायश्चित्तं संतापनादिनोरिति
विश्वमेधित्वो स्यात्कृक् कृक् भीलमित्यमरः कृस्त कटिने चोरे नृशंसे चोपेयत् इति
विश्वः नृशंसे चोत्तरकः कृरः पापो भूर्ते स्तवं चिक इत्यमरः रौदेरुदिर अशुविमोचने
एपितादस्मादक एणश्च लक लोरिति दीर्घा लोपेन पुगंतेति गुणः स्यादिति णि ल्यके लुक्ते
रोदयतीति रुद्र इति नये वंसे रौदीर्घद्वरोडाताडुद्रस्य रुद्रत्वमिति शुभ्या सह विरोधोऽत्र स्या
दिति चेदत्राजः कर्तरि कृदिति सूत्रादनुरायेन शंभु रित्यत्र शोभावयतीत्येतर्भा वित्त एष्य

६५

नायशास्त्रीक्रियते तथा रोदीदित्यत्रापि अंतर्भावितार्थे नायांस्त्रीक्रीतायां रोदनेन कारितवा
 निर्येलाभानास्तिप्रतिविरोधः न वदेवैरग्नौ वामेवस्तस्यापितेन द्वीनेदेवैर्योचितं चिदपि।
 स्तरोदनेन वृत्तवातिनि सोदीदित्यादिप्रत्यर्थीदिहोतर्भावितार्थकल्पनसंभवतीतिप्रति।
 विधस्तपरिहार्यमेवेति व्येदेवेस्यापिते वामवासदेवेभ्योऽग्निना नदने च देवाय वरोधने
 कृतवतः अग्निस्तनदीयमदत्तारोदने कारितवानित्यर्थकल्पनायाः संभवात् अथवा
 अग्नौ प्रपुन्यमान रुद्रशब्दस्य रोदिनीति रुद्रश्चेत्यास्तपरं ब्रह्मविष्णुरुद्राश्चिद्व्यवहाराय
 माणो योरुद्रस्तावदवाचक रुद्रशब्दस्य रोदेरित्यणादिसूत्रानुरोधे रोधयतीति रुद्र इत्य
 र्थकल्पनायावायकाच्छतिविरोधोत्रानास्तेवेति अन्यत्रापीति योनेन रानरात्प्रत्ययात्
 रेपितोर्लुगित्यर्थः संज्ञायमुदाहरणं वृहतिवर्द्धति प्रजाः ब्रह्माशंसत्वेभावतियशो
 भवित्यादिच्छंदसितवृथवृथौ वर्धन्तत्वात्तुह्यतयः वर्द्धयन्तित्यर्थः यश्मानजानतनति
 प्रादुर्भावेऽस्तिटिहूपंजनयामासेत्यर्थः इहणालिपरतः अत उपधाया इति वृद्धिभवत्येव
 जनिवधोपेतिति निषेधस्य विणिजिति णिति च स्त्रीकारात् न वणि लोपे प्रत्ययान्तात् का

66
 सप्तम्यादित्यास्यादिनिवाच्यं अमेत्र इति पयुदासादामप्रसक्तेः कास्यनेकाच इति वार्तिकेन
 आमशोकादृशदयास्तैव लिटितलोपे सत्यतकेचाभावान् ननु एतानि एतानि दीप्यति दा
 वाई धातुके एतिलोपे जज्ञतेति ह्येति द्विमिति किमनेन सत्त उदाहरणे नमैवे एतिलोपे स
 ति जनीज्जषक्तम् रेजोमेताश्रितेति एतिलोपे मित्वाङ्गः स्यात् प्रत्ययलोपेनान्यायेन एत
 परत्वसंभवात् नतश्च जतनेति स्यात् सति सति प्रत्ययलोपेनान्यायेन वर्तते इति मित्वा
 भावादिष्टमिथ्यतिवाङ्मलकादमेताच्छेदसोरपीकृविज्ञवतीत्यायायेनोदाहरति वांती
 न्यादिपर्णानि शोषनीति पर्णशुषः पर्णानि मोचयेतीति पर्णशुचः जेरीच जगनोमोत्र
 अस्मान् रकश्कारमेत्यादेशः जीरः खड्गे वणिगद्वये इति विश्वः जीरस्तत्रोवावडे इति
 मेदिनी ज्यप्तेति ज्यवयोहानौ अस्मान् रक ग्रहिजेति संप्रसारणापूर्वरूपे हल इति दीर्घः
 पके इति स्यात् इत्यर्थः तथा च न धातुलोप इति सूत्रे जीवेर दात प्रत्याख्या नार्थनेत जी
 वे रूपे किं नर किं ज्यः संप्रसारणमिति भाष्ये उक्ते सप्तधा पुन्र अभिषेदेष्टु प्राणिगर्भ
 मोचने दुधाय धारणादौ गृध्रु अभिकोत्तायो सुखायकमययोः पुलिगस्त्रिदिवेषास्या

दिनिमेदिनी सरोदेवेसगमयेचवकेपिसराकृचिन् सवतिप्रयति कर्मणि लोकश्चि
 सूरः सूर्यः सूरसूर्यमादित्या इत्यमरः पीरोयेर्यात्वितिस्त्रिबुये स्त्रीवन्तर्जकुमेस्त्रियो प्रा
 वणसल्यायामितिमेदिनी गृध्रः खगोत्तरेषुसिवाचिलिंगोर्थलब्धकेश्चिचमुचि सग
 नौषिज वंथनेचिजचयेने दुसिज प्रक्षेपणेपम्पः क्रतु यथादीर्घत्वेच शूरः स्यादादेभटे
 श्चिमेदिनी सूरस्मारुभटेसूर्यश्चि विष्णुहेमचंद्रौ सीरोर्कचलयोषुसिविरोजित्पानेषुस
 के गोस्तनेवसभेदेचरेखालेखनभेदयोरितिमेदिनी वीरन्तगोस्तनीवसेषुदायोसीसके
 पिच चिरीकृद्भादिकाजित्पारितिविष्णुः वाविंये वीपीदीप्तेविपूर्वस्मान्कन इतिदि
 तामितितलोपः वीभ्रन्ततिमलात्मकमिति विशेष्यनिच्चेत्यमरः द्रुधिदृपट्टडाटवपवी
 जनेनसंतानेवप्रः पितरेकेदारेवप्रः प्राकाशरोधसारितिपरणि रेतिदेवौवप्रस्तानेषुमा
 न स्त्रीवेणक्षेत्रचयेतटेश्चिमेदिनी ऋजेदाग्राऋजगतिस्थानादिषु इतिपरमैस्वर्यै
 अग्निगतौव्रजगतौ उप्रवीजनेनसंताने ऊविष्णाच्छादने ऊविष्णाच्छादनेचुविचक्रसे
 योगे तदिकल्पाने सुचशोकेउदु अथवक्तेषाहे इणगतौनायकश्चि ऋद्राप्प्र

नेशभूवाक सरापिस्मादित्यमरः मालेतिप्रत्ययेरेकस्यलत्तंमालंतेनेस्त्रियोष्टकास्त्रेनानीत्येत
 रेपुमानितिमेदिनी मालंतेनेनेमालोमालापुष्पादिवामिति इतिविषयः समिकसः संक
 सुकोस्थिरेतिविशेष्यनिघ्नग्रामरः पचिनसोडपचषयाके नपाग्रदर्शने आभ्यानुकन
 प्रत्ययः स्यात् ए। कारोवृत्त्यर्थः अनयोयथाक्रमकादेशानुमागमौचभवतः भियः निभी
 भयेभीरुकः काजरः त्रस्तोभीरुकभासुकावित्यमरः ऊनशिल्पित्यभिपेये संतायागस्य
 मानायाचऊत्स्यात् अपूर्वस्यनिरुपपदस्य अपिशब्दान्तोपपदस्यपंचमर्थेसष्टीपदाग्रथ
 द्वारकसंबंधे सष्टीप्रकृतीप्रत्ययार्थयोः क्रियाकारभावान् पवेचनिरुपपदस्यप्रकृत्य
 र्थः निरूपीतकर्तृकारकेऊतिन्याग्रथः फलितः शिल्पिनितावत् रंजरागे रजकोपाव
 के श्रुके इतिविषयः रजकोपावश्रुकावितिहेमचंद्रः ऊरुच्छेदनेरत्नऊदरतिगोदि
 कः संतायातचकषोः स्त्रीयानपात्रंश्रुतगनौ भवभर्त्सनेश्रुतकः भवकः घामलकर
 तिअरविविशेषः जहानेगेहाक त्यागेथोपमश्रुपाशद्वादि संयोगयोः ऊहकोदो
 भिकः कृतकमिति कृतीच्छेदनेकृषेकृषविलेखने अस्मानऊन कर्षककृषीवलः कृ

न.बो.
ह.
६५

षकः सपवकृषकः पुंसिकाले स्यात्कषकेनभिषेयवदिनिमेदिनी उदकेचउदीक्रेदने आ
स्मात्कुन ननुऊनशैलीत्यादितागतार्थमित्याशंक्यमाह प्रयेचर्यामिति वृष्णिक्तयोश्रोत्र
मूखेदने कृषविलेखने आडिपणव्यवहारे कपशिषीदंत उदकः हिंसाधिकः मधुम
वस्तये अस्मात्किंकनपातो अदीर्घः स्पमः समुशब्दः क्रियः उक्तीजद्रव्यवित्तमये आडि
पणि पणव्यवहारेस्तनौच यतच पल्लयतनेगतौ त्वनुप्रवदारणोपभ्यआडि उपपदे
उकत्स्यात् प्रायणिकरति नत्वत्रैवप्रपूर्वआडि प्रायणिकरति सिद्धौ प्राणिपणीत्यत्रय
णिग्रहणप्रयेचार्यमित्युज्जलदेतः उपसर्गोत्तरनिवृत्त्यर्थमिति नमनोरमायो प्रायणिक
शब्दोयेतिस्वरेणानुदानः प्रायणोतव्यवहारतीत्यर्थेठकितकितइत्येतोदानः प्रयास्या
शेषङगतौस्तेष्टौशब्दसंवातयोः स्रज्हरणो अवसरणादौ शेषतः यतत्रिणिपांडुरेइतिमे
दिनी स्तेनचौर्यइतिचौरादिकात् पचायचित्तस्तेननिर्यकारोपि केचित्तस्तापूनातमः इ
त्यादिप्रयोगोयं मेननिर्यकारस्यापिष्टेयातोर्माथदिभिन्नीदिषुस्वीकृतत्वान्माकृतसूत्रे
पिष्टेयात्तमेवपटनस्तेनशब्दातिर्यकारयवस्याहः हरिणापुंसिसारेगोविशब्देनभिषेय

६५

वत् हरिणीहरितायोचनारीभिर्हृतभेदयोः सवर्णप्रतिमायांचेति मेदिनी वृजेवृजीवर्जने
 वृजितेपापंवृजितेकल्मषेस्त्रीवैकेषेनाऊटिलेत्यवदिति मेदिनी अजेअजगतिसेषणयोः
 अस्मादिति च अजेरनादेशाविधानेकार्यमित्यत्र ग्राह्य वीभाववापनार्थमिति अजितेचर्म
 कृतिस्त्रीमरः बद्धलमन्यत्रापि अन्यस्मादपीत्यर्थकटकृच्छ्रजीवने नगगहने मलमलपा
 रणे ऊडिदाहे दोशवत्वेऽने कठिनमपि निष्ठुरेणा भुंजत्रिषु नपुंसके स्यात्पाकटिनीकटि
 कायामपि कठिनगुहिनशर्कशयांचेति मेदिनी मलितेहृषिते कृसेऽतमन्यातयोषि
 तीति मेदिनी ऊडितमिति नगरे ऊडितमंडजे प्रयाविति श्रीहर्षः ऊडीतः ऋषिः यस्याय
 त्पेकोडित्यः यत् परुषिपवर्णिदिने त्वेदिनेतत् देवाणामिति तेन त्रीयप्रत्यर्थः उदसिद्ध
 गतौ दसदृष्टौ द्रव्येण तद्वयोवितेकात्वेने चराक्रमेदिनी दक्षिणे दक्षिणे हृत सरलाच्छेदवृ
 तिषु अवाभे त्रिषु यत्तादिविदिदाने दिशि स्थियामिति च दक्षिणः सरलोदारपरच्छेदानुवर्तिषु
 वाच्यवदक्षिणावाची यत्तदानप्रतिष्ठयोरिति विष्णुः अर्तेऽऋगतौ अस्मादितत् किं स्यात्
 श्चक्राराश्वपातो रयस्ते शरिणो मृत्युमृषरश्च मरः शरिणो मृत्युमृषरश्च मरः शरिणो मृत्युमृषरश्च मरः

न. वा. कृ. 69
 वेष्टकेपने तद्विरग्रहनेप्राभ्यतिनत् इहस्रप्रधातोः श्रुटविराणेव्यपनमित्यमरः तद्विराणमिति
 लघूपदगुणे कृतः ह्रस्वः नतितलप्रतिष्ठायां पुलमहेत्वेगर्वः गर्वमोचनेः अस्मादिनत् ।
 प्रकारस्यटत् रुहेश्चरुहवीजजन्मनिप्रादुर्भावेरोहिणश्चिप्रजादितादणिरौहेयश्चेदतमरुः
 महेः महप्रजायां कुलस्त्वमिंद्रमाहिनः सन्निति मंत्रे माहिनो महतीयः पूजनीयश्चिदेवदभा
 ष्यं कियचिवचपरिभाषणे प्रवृत्तीषायां श्रीजसेवायां स्तगतौ द्रगतौ पुद्गगतौ जगतसौ
 त्रः वागतिवचिषपीति संप्रसारणभावः प्रवृत्तीतिप्राट् शुद्धिशुद्धिञेति संप्रसारणभावः
 चच्छोऽश्रुडिति ब्रषेति षतं जस्रश्चर्त्त प्राप्नोप्राशः श्रीरिति कृदिकारादिति डीधित्तनभव
 तिकृत्प्रत्ययोयश्कारश्चिवाख्यानात् कृंदेतेयदिकारांतश्चि पक्षेत्तययपिडीषः प्राप्तिर
 त्तितथातिकारग्रहणसामर्थ्येन केवलस्येकारस्यग्रहणादेकारांतपक्षोऽर्चलश्याङ्गः
 डर्चटस्तडीषि श्रीमित्यपिरहितः उच्चतीत्याङ्गः श्रीवेशस्वताशाभाभारतीसरलद्रुमे ल
 ष्यां त्रिवर्गसंपत्ति वियोयकरेषु च विभूतौ चमनौ नस्तीति मेदिनी जूराकाशश्चादिमूलो
 दाह्यनमपि मेदिनी आप्तेति आह्वयाप्रीप्रस्मान्किप्रधातो इहस्रश्च आपस्वीभूतिवर्चा

रित्यमरः परौ ब्रजगतौ रुद्राणादतयोः अस्मात्किमुपातोऽस्मदीर्घः सुवतभावात् द्विर्वचने
 सुवकः सुगतौ सुवो यत्तयात्रविशेषे अयेऽश्रुवो अभिजिहति सुवेण पार्वणो जहोनीत्यादौ
 प्रसिद्धः चिक्क सुवश्चेवयोगविभाग उत्तरार्थः कश्चिदिति तौ च सुसुवौ सुचश्चादौ गुणो
 न तनुवित्तारेव इति संपातग्रहणतदाह वशाद्वादेशानि स्त्रियात्तत्र गस्त्यमरः स्त्री
 तुदिस्तेहर्षस्येणदप्रयोगेनोऽस्त्यगोः कः कलानिधिरित्यमरः स्त्रियंगोस्तुरित्स्त्रीति च स्त्री
 करोति अस्मौ स्मौ संपद्यते तथा करोतीत्यर्थः अव्ययत्वात्स्योत्सकाच्चाप्यनपदेति तेन स्मौ
 नो गो रित्यादीनामो व्ययत्वमिति भावः गतेरादाने पश्चि रायोहलीत्यात्वेरास्ततः पाव
 केतीदोराः पुंसि स्वर्णविजयोरिति मेदिनी रस्त्रीदो दहणेरास्तसर्वर्णजलभेदने इति हेम
 चंद्रः गमेः गस्त्यगतौ गोनोऽणित् गौकेशवोक्तमाह गोनोदित्यश्चादिगोः स्वर्गे हृषभेरप्येमा
 बुजे चेंद्रेऽप्यमात अर्जनेनेत्रदिग्वाणभूवाग्वाविषुगोर्मतेत्यमरः पुतेरपीति पुतदीप्तौ यो
 नंतं देवाग्रस्यामितियोः भ्रमेऽस्य भ्रुसुभ्रतवस्थाने गस्त्यगतौ अग्रुगस्त्यवकः दमेदमउ
 पसमे दित्वादि लोपेदोः दोषं न स्पेति श्रीहर्षप्रयोगान् पुस्तकऊदोषणी इति भाष्यप्रयो

न. बो. ७०
 गान्धेसकत्वं दोर्दोषाच्च भजेवाहुविमिथते नयकोशात्स्त्रीलिंगेयन्यमित्यादिप्रागेवप्रयेचिते
 पाणेपाणव्यवहारेस्तनौघ अमरकोशमाह नैगमरन्यादि वषाः वषाकोनो अस्मादिति कि
 त्स्यात् ग्रहिजेति संप्रसारणं भृजभृजभरणे अस्मादिजिकित्स्यात् पातोऽकारोनादेश
 अ नसिसहोः नसमोहाणे सहमर्षणे नसरयेस्तर्थाधिष्यपुर्गामिति मंत्रेन सरयेष्मन्ता
 येति नीचापमानेन नसरिं नरेण नमित्यत्र नसरिं सधितेन शेषेन यत्तिणमिवेति उजस्पवाजी
 सह विर्जतावेति मंत्रे सद्भविः सद्भनपील इति द्वेदभाष्य सपुषुज अभिषवे युमिप्रणेरु
 शब्दे वृजवरणे सवने त्वधरे स्त्राने सोमनिर्दलने पिब मेदिनी यवतो मेच्छ विशेषः रवणः श
 द्भने त्वरे इति मेदिनी रवणः कोकिल इत्येव वरुणे वृक्षभेदः टापितवरणानदीवरणास्ति
 ऋणाकेपि प्रकारे वरणे वृताविति विष्णुः वरुणे वरणसेतुस्त्रिक्णाकः ऊमारक इत्य
 मरः अशः अष्टुड व्यासौ जिह्वावाचीति रग्रास्वादने चोरादिकः ततो नयादित्वात् ल्युः पि
 साश्रयेति युच्चारसत्यास्वादयनीति रमता रसनं स्वदने धनो जिह्वायोतनपुंसि स्याद्रास्त्रा
 पारसनास्त्रियो इति मेदिनी कांचीवाचीनालव्यसकारवान् जिह्वावाचीनदंत्यसकारवा

नित्येषाव्यवस्थाभूरिप्रयोगाभिप्रायेणोक्तावस्तुनालव्यशकारवान् रसनाशब्दापिकोचां
 जिह्वायांचनयादंत्यसकारवान् रसनाशब्दाप्यर्थद्वयेवोप्यः तथाहिनालव्याप्यपिदेत्याश्च
 शोवशोवलशूकराः रसनापिचजिह्वायामिति विप्रकोप्तात् जिह्वायामभयसाधुः रसने
 तिस्वनेस्वादेरसनाकाचिजिह्वोरित्यनयपरिणीकोशाभ्यां काव्यामप्युभयसाधुयवे
 चाशेषावेति सूत्रेग्रन्थव्याप्तौ अशभोजनेति धातुद्वयमपि सूपपादरत्याङ्गः उदेदेदीले
 दने अस्मात् पुच् ओदनं तास्त्रियं भक्ते अवलायामोदतास्त्रियामिति मेदिनी गमेगल्ल
 गतो नभोर्नरिहोगगतमित्यमरः वज्रसंस्पृहप्रश्रवणे रुचदीप्तौ स्पंदतेतसतोनीरेः
 निति शानारथेस्त्रियामिति मेदिनी रोचनारक्तकल्हारेणोपि मवरयोधितोः रोचनः कूट
 शालमल्यापुंसि स्याद्रोचके त्रिधिति चवदि ग्राह्यादने चंदनमयोद्भवे चंदनः कपिभेदे
 स्यान्नदीभेदे चंदनी इति विप्रः चंदनीत्तनदीभेदे चंदनी इति विप्रः चंदनीत्तन
 दीभेदे चंदुनी स्त्री मलयजे भद्रकाल्यात्तपुंसकमिति मेदिनी भद्रकाली गमधिविशेषः
 भद्रकालीत्तगयोत्पंकान्यायन्यामपि स्त्रियामिति मेदिनी असत्तेपणग्रसत्तेपणोत्ती

न. बो.
कृ.
२६
७१

स्त्रीवेसिस्पात जीवकडुमे इति मेदिनी अतस्तान्यगमने राजपूर्वः राजातनः स्त्रीरका
योपिपालेपिचेति विष्णु मेदिन्यो पवमत्येपि द्रष्टव्याः रंजे रंजरागेत्युदितं जने रजतो
रोगजनने रंजने रक्तचेदने इति मेदिनी वाङ्मलकात्कृपेरपि कुन कृपेरोल इति प्राप्ता
लाभावश्च कृपाः भूष भूषतायां सृज प्राणे प्रसवे भूज कंयने भूषा पाके वज्रलव
चनात् भाषायामपि क्वचित् भवते विष्टये स्यात्सलिले गगने जने इति मेदिनी विष्टने
भवते जगदित्यमरः भूजतमिति ग्रहेत्येति संप्रसारणं सस्यजस्तेन दः दसत्वे फ्रतेन जः
स्त्रीवेवराषभ्राष्टेनेत्यमरः कृष्ट कृविहोपेष्टपालनादौ वृजीवर्जने मदिसुतादौ उपान्या
रायोषयोतिथने स्यात्कलेनाश इति मेदिनी तिथने तु कुलनाशयोरिति हेमचंद्रः भृष्टे
त्रिभूषा प्रागल्भ्यं अस्मान् वयुः धिषादेशश्च यातोः धिषणः त्रिधिषाचार्ये धिषाणाधिप
योषितीति मेदिनी गीष्पति धिषणो गुरु रित्यमरः वर्तमाने शब्दवशेति तथा च उदिशि
दक्षामिति त्रिमहान् स्त्रियोत्तरीति शेषेति द्वीपि महत्यादि स्थितीति भावः तत्रुष्टुष्टुम
हदादयः लटः शब्दशान्ताविति शब्दप्रत्ययोता एव भवतु नतश्च वर्तमान इति एव

२१

दितिचनकर्तव्यमिति मरुदेवलाचवसितितत्राङ्गः शान्तप्रत्ययान्तत्वेन कर्तृविशेषादिति
 प्राशान्त्येयमरुतीत्यादावाङ्गीतयोरिति नुमस्यात् मरुतित्यादौ तत्तस्यानुदात्तेऽन्दिदुप
 देशादितिलसार्वभान्तकस्वरस्यात् अतिप्रत्ययान्तत्वेन तस्यातिप्रत्ययस्यार्द्धभान्तकत्वाभि
 गमेन शवभावात् नोक्तदोषः इत्याशयेनातिप्रत्ययान्तत्वेन तियातनेस्वीकृतमिति वृ
 हवृद्धौ मरुपूजायोगस्तु गतौ वृषंतीति विंडुवाचि वृषाच्च होतुं सकदन्तनायव इव
 चनमुदात्ते वृषन्तरेण पुमात्विदौ न द्वयोः वृषतोपिना अनयोश्च त्रिषु स्येन विंडुपुक्तेषु
 भाविमौ इति मेदिनी वृहतीह द्रवार्ता कर्माकंटाकार्यांच वाविव वारिधान्यो महत्यांच
 छंदोवसनभेदयोरिति विश्वः शान्तवज्ञावाङ्गिदवामिति नुम् वृहत्विपुलः मरुतीव
 लकीभेदे गजेन तस्यान्तपुंसके तत्त्वभेदे पुमान् श्रेष्ठे वा वदिति मेदिनी मरुतीनारदयो
 र्णा विश्ववसोस्तु वृहतीन्वेवोस्तु कलावती मरुतीनारदस्य स्यात् सरस्वत्यास्तु कळपी
 तिवैजयंती श्रवेक्षमाण मरुती मृद्मं इति माघः जगत् स्याद्विष्टपेत्नी वैवायोना
 जंगमे त्रिषु जगति भवने द्वायां छंदोभेदे जनेपि चेति मेदिनी तत्र वायुवाचिनपुलिंग

न. वी.
क.
२२

स्य शब्दशतवद्भावदुगितेन नुमिजगत नगंतौ नगंतद्रव्यादिभवति युतिगमिजहोतीतौ द्वे
चेति युतादिनस्पतनुमभाजगत नगंतौ नगंतद्रव्यादिवो ध्ये संभ्रत विजचयने नृपुत्री
एते हतहिंसागत्योतिपात्यत इति युनिप्रतियोता इति विशेषः निवृत्त्यर्थमिति पदे च संख
दित्यत्र उगिदिचामिति नुम शक्येवतास्ति वेह दित्यत्र न गित्येति डीपुनेति भावः संविने
तेरिति सभूतिचंद्रस्त संपूर्वान्प्रियते संस्रदित्याह नृपुच्छतमिति चंद्रमा इत्येते विहंति
गर्भमिति वेहत् इतः पवेति विशब्दसंबंधित इकारस्य पकार इत्यर्थः गोरित्यनुवृत्तौ
वेहद्गर्भोपयाति नीत्यमरः चंद्रमिषुगतौ नृवयोहोतौ पंथा इति प्रथममन्तर इत्यादिमे
त्रंद्वये शवसानशब्दो गंत्यपरतया व्याजे ऋजिऋजिभर्तते वृषुवृद्धौ मदीस्तन्यादौ स्रुम
षणोपभ्योस्यानचकित्पात् अंजसानो मेच इति अजेरिदित्वा नुम इदित्वा देवतलोपा
भावः पवेचायेमदिसही चत्रयोपि पूर्वसूत्रे पवपटितं शाक्याः कित्तेषु वृथा वं वोपउज्य
ते उतरसूत्रेपि गुणग्रहणे सत्यजं अर्गं सुदृष्टं ये कि रित्युक्ते सर्वसा संजस्यादिभः स
ज्यसेसजिउपपदे असुसेपणपण इत्यस्मादुत्पणदेशः स्वसाभगतीसावसेरिति

क्वाचित्कः पादः पतेः पतीप्रयत्नेन निच दुनदिसमृद्धौ अस्मान्निउपपदे नूननेदती
 ति कृतायोमपिसेवायोननषतीत्यर्थः कृषापूषानतादावननेदावप्रकीर्तितेतिद्विरुप
 कोशः देवेः दिवुकीडाविनिगीषादौ दिवेतिभ्रातररति अनुवृत्तौस्वामिनोदेवदेवरावि
 त्यमरः नयतेः एीनप्रापणे अस्मान्प्रत्ययः सडित्तिताट्टिलोपः स्युः पुमांसः पंच
 जनापुरुषा पुरुषानरात्यमरः संवेष्टागतिनिवृत्तौ अस्मात्तविषादेउपपदे स्यात्त
 चडित् नत्यरुषेकृतीतिममप्या अत्रक उपमेख्यानमितिषत्तस्येतिशेषः अर्तिस्सगतो
 स्सगतो भृज्पारणे यमिसौत्रः अमृगतौअशामोजने अवस्तणे त्सवणसंनराणयोः
 अरतिर्वर्हि मंथेनाहयोनिर्मथ्यदारुणीतिमेदिनी मरणेअणिबर्त्तनोरितिदंत्यादौ
 रभसः मरणियेकौमार्गेस्त्रीरितिमेदिनी अहिंसायां ततोअतिप्रत्ययः शरणिंत्येके
 शरणिः पथिवावलाविनि तालव्यादावाजयः इमामग्रेशरणि मितिमेत्रेशरणिहिंसा
 व्रतलोपहोमीस्वः क्षमसेतिवेदभाष्ये यरणिर्भूमिः यमनीनुसिराहृदविलासित्या
 नयोषितीतिमेदिनी अमनिर्गतिः अशपतेभज्यतेराज्यमिंद्रेणतयेति अशानिर्वृत्ते

न.वी
कृ.

७३

७३

अशनिस्त्रीपुंसयोः स्यादेव लायोपवावपीति मेदिनी अवतिष्ठति वीवत रणी ॥ मणो
पुंसि ऊऊ मारी नौ कयो स्त्रिया मिति मेदिनी ऊ मारी लजा विषोषः न रणी राम न रणी करि
णा चारु के सरा सहा ऊ मारी गं येति यत्वं न रिति चेटः रजतिरिति रंज रागे अस्मादप्यनिः
न लोपोपि वालकात् कृदिकारादिति डीप् रजतिजती लिमी रात्रि रुद्रिदा जनकासवे
ति मेदिनी आदिमुषशेषणे अस्मात्सन्तनादा मुदापपदे अनिः स्यात् कृपेरादेः कृषवि
लेषणे चर्ष निजन रति चैयक निचंटो चर्षणि शाहस्य मनुष्यतामस पाटान् ओमासश्च
र्षणि भृज इत्यादि मंत्रेषु वेदभाष्यकारैस्तथैव व्याख्याजनाच्च उच्चलदंतेतत् आदेश्च
परतिपहिन्वा यर्षिणि वयकीति व्याख्यान् न जनया सत्यधुषेरित्येवं सूत्रयेन आगल्भ
रूपावयवार्थानुगमात् आयेश्च य इत्यंशस्य त्यागेन लाववः नस्मादादेश्च चरति दश
पादीवृत्तिपाठ पववपुक्त इत्यात्रः अदेः अदभक्षणे अस्मादतिनस्य मरागमश्चावृत्तेः
वृत्तवर्तने अस्मादप्यतिवर्तनिरिति कृदिकारादिति डीपितवर्तनी स्यात् पुरवारउवोः
अस्मित्येदं मेदसाना वृषणावस इत्यादि मंत्राणां भाष्येन यौगिकार्थयवपुरस्कृतः अर्त्त

७३

अग्नौ धातोर्गुणः प्रत्यस्य शुभ्रगमः असाविषदर्शसानायेति मंत्रस्य भाष्ये अदर्शसानाय
 शत्रूणां हिंसिते इति व्याने समिष्टे स्तौ अस्मात्समुपपदे आन च पुधि पुधिसंप्रहारे युधा
 नोरिषुः बुधिरवोधने युधानः आचार्यः दृषिरप्रेक्षणे वाङ्मलकान् कृपेरपि आन च कृपाणः ख
 द्रः कृपाणेन कथंकारं कृपाणो सहगण्यते परेषां दानसमये यः सकोशं विमं वति हर्षं हर्षं
 कौटिल्ये अस्मात्सनेता दानचस्यात्सनेता लक खलोपश्च पुपोष्पा अस्मज्जराण मेत्वः इति
 मंत्रे जुद्धराणो कौटिल्ये कारियनः पापं पयोधि पृथक् कुरु इति भाष्ये चने सतवर्णे अस्मात्स
 नेता दानच सत्यशे विनिश्चितं सनेता लक नकारस्य दकारः किदित्यनुवर्तमाने गुणः पु
 ण्यकर्मणि शिषिदातोः कष्टं कर्म इति विशेष्यनिग्रे अमरः अकृलं अकृतिष्ठा पसव्य
 शुद्धं कर्म यस्येत्यर्थः तीरस्वामिनात् कृतसूत्रं विस्मृत्य सिद्धिमेतः स्मालिडिकानि
 निव्याप्याने न संगतं कानचः ब्रह्मदसत्त्वात् इति चेन्न लोपात्तु पपते श्चेति दिक् कन्त् न्त्चौ
 शोस्तेति शोस्सुत्तौ अस्मात्सन् आष्टमिति सूत्रेण प्राविग्रहणे नियमार्थं श्रीणीदि कन्त्
 न्त् जेनाने चेदुपधादीर्घस्तर्हिना प्रादीनो मेवेत्युक्तेनेता दीर्घेनेत्युदाहरति शास्त्रोपे

न. बो.
कु.
७५

स्तर इति ति तादायुदानः यथा मंत्रः प्रावशाभउतशेस्तासुविप्रः आदिशद्वाच्यास अनुशिष्टोशा
स्ति विनयनिसमाना प्रास्तावयः शास्तारो शास्तारः शास्ताममेतभदे नाशासके पुनरन्यव
दिनिमेदिनी प्रपूर्वस्यतनत्रादिषुपादान् अष्टनितिदीर्घः प्रशास्तारोप्रशास्तारः तनाष्ट
चवैष्णवोप्रतिहारेच सारथोइतिमेदिनी कोषानुसारिणाहवैष्णवायामिति अमरःस्तत्रात्रि
यायांचष्टद्वयेइत्याह एीजप्रापणेउत्पूर्वः उन्नेताऋत्विग्मेदा ब्रह्मलमन्यत्रापि अन्यत्रापि
यातोब्रह्मलेत्तन् तच्चौभवतः पूर्वसूत्रस्यादिशद्दे तैवमेताहेतेत्यादेस्मिद्वत्वात्प्रसंगार्थ
मिदंमूत्रे नष्टने नष्टादयोदशात्तन् तज्जेतातिपात्येतेतमेतिजनः पट्टतिभावः पल्लग
ताविन्यस्याच्छब्दलोपः एीजप्रापणेचित् दीमोहदत्तादनयोः पूजपवने भ्राज्जदीमोमामा
ने पारहाणे उहपूर्णेत्तद्या पुमान्शित्पित्ततोरादित्यभिचयीतिमेदिनी जायोमानीत्ये
तर्भाविजणपसरणिः पदनिः पचावर्तिन्येक पदीचेत्यमरः त्रियेः त्रियप्ररोत्तियणिपु
यमिति उतस्यवाजीतिपणित्रराप नीतिवेदस्यभाषेतिपणिदोपणमनुत्तरापनित्वरयति
गोत्रमितिद्याने अर्चिअर्वपूजायां शुचशोकेउदाने स्तष्टगतो छदप्रपवारोण्येतः छदे

७५

वमने अर्चिरिति शान्तः नमर्चिषा स्फूर्जन्ति मे त्रः नयनमिव सतिन्द्र सूरिने देयमर्चि
 रिति माचः जालाभासोर्न पुंसि चिन्ता नार्थे संनेष्टु मरः इदं नो पीति तिजेता दर्वैरचरति भा
 वः अर्चिर्हेति शिष्यास्त्रियामित्यमरः रोचिषा चिरुभे लीवेति च सार्थिचुने च्छायते अ
 पाब्बदिः स्त्रियामेवेति लिंगानु शासन सूत्रे पवंच पटले च्छदि रित्यमर ग्रंथे पटल साहच
 र्याब्बदिषः लीवतो वेदेन उपेताब्बदितीति च्छर्दिः अतीसारमूलं च नान्यस्य संतीति वि
 ग्रहः हृहे हृदि हृदौ अस्मादिति ऊष्मणोरिति शुष्मानामग्रि अग्निर्वैष्णवो वा
 ह्नि रित्युपक्रम्य वर्हिः शुष्मेत्यमरेणोक्तत्वात् युते युतदीप्तौ ज्योतिरग्नौ दिवा करे पुमा
 न्नेष्टुसकं हृष्टौ स्यान् दत्ते प्रकाशयोरिति मेदिनी वसोरुचदीप्तौ अस्माद्वसुषा द्वे उपपदे
 श्चि मत्स्यात्संतापो वा इलकात्केवलादपि रोचिषा चिरुभे लीवेत्यमरः भवः भवतेरिति
 न्यात्सचकिन् सदः सदमर्षणो अस्मादिति नदस्मात्तादेशः पिवतेः पापाते अस्मादिति न
 धातोश्च युगागमः जनेः जग्राड्भीवेमनेः मनुश्च ववो यने अस्मत्सिः स्याच्छेदसिदकार
 श्चात्तादेशः मधुपवित्रद्रव्ये अर्तिः पृक्गणौ पृथालनपूर्णयोः दुवम् जीवनेन संनानेय

न. बो.
कु.
२५

नदेवपूजादौ तनुविसारेयनुधानेतपसंतापेयम् ३ मिर्निस्पात ब्रह्मस्रियामीर्ममरुक्तीवेत्य
मरः प्रथिर्तापवपरुषी इति च वपुः स्त्रीवंतौ शास्त्राकृतावपीति मेदिनी शास्त्राकृतिः प्रशास्त्रा
कृतिरित्यर्थः यज्ररिति यज्रवेदः तज्जशरीरे तनुषेतनुषेते गमिति सेवेयः स्यात्तनुः तुषा
सार्द्धं यनुषा च यनुषा च यनुविधुरिति द्वित्वेषु विष्णुः अथास्त्रियो यनुष्माया वित्यमरः यनुः
प्रियालेनानसीराशिभेदेषा रासने यनुधरे विधिति मेदिनी यते शागता वित्यपि तात्सार्ध
पातकत्वात्प्राज्ञसाडसिणीत्वाद्द्वौ कृतायामायादेशः चतेः चसिङ् व्यक्रायो वाचिषिद्भव
ति चक्षते ह्यमनु भवत्यनेने चक्षः महे महे वै चित्ते मृद्ः पुनः पुनः शास्त्रदभीष्टाममरु
त्समाश्न्यय्येषु मरः कृगृहकृवितोपेगृति गरणेष्टहिंसायो वृजवरणे चनेया चते तैर्ऋतः
कर्वरः क्रव्यान्कर्वुरो यात रत्तसी इति शाद्वार्णवः शर्वरीयामिनीस्त्रियोरिति मेदिनी वर्व
रः यामरेके श वित्यासीनी वृद्धे तरे वर्वरः फेजिकायात्त वर्वराणां कपुष्योरिति विष्णुः
वर्वरः यामके श च कलेनी वृद्धे तरे फेजिकाया पुमान्णा कभेदे पुष्यतिदोस्त्रियामिति मे
दिनी चत्तरे स्थंडिले गणे इति च तौ सदेशा ह्यविमरणादौ निपूर्वादस्मात् स्वरस्य सदि

प्रतेरिति सत्ते निषद्वरस्मरेपंकेति शायान्ति शब्दरिति मेदिनी ॥ इत्युणादिषु द्वितीयः
 पादः २ छित्तरः अतयोरिति छिदिरद्वैधिकरणे छित्तरः छेदने द्रव्ये धूतैवेरिति च
 त्रिष्विति मेदिनी दुधाज्जपारणयोषणयोः पापाने मामाने यथात्रयाणामित्ते मेतस्यति
 पात्यते इत्येके अन्ये तपीवमीवतीवस्यो लोपभ्यः छरितलोपो योरिति लोपमाहः पीव
 रः छेपे स्पले इति मेदिनी मीवर इति हिंसक इत्यर्थानुगुणं तमीजहिंसा योमित्यस्मात्तस्य
 रजिति केचिदाहः तीवरो नां तु यो व्याधे इति मेदिनी स्यातीवरो वाणिजके वास्तवेपि च
 दृश्यते इति मेदिनी विषयप्रकाशो गाहतेरिति गाहूतेरिति गाहविलोडने कद्वरे ऊर्जि
 ते वाच्यलिंगे तत्रे नपुंसकमिति मेदिनी बाहलका डपपूर्वक इदानीं दतयोरित्यस्मा
 त् छरचुकारलोपः उयद्वरे समीपे स्यादेकातेपिनपुंसकमिति मेदिनी डपहूरोरितिके
 चित् ३ आशागतौ धिज्बंयने निजये दीड दये उषदाहे अवरत्तरोरणाः यत्नोन्तपाक
 योरिति मेदिनी जिमोर्हति चबुद्धे चपुंसि स्यात्त्रिषु जितरी इति वदीनाम्सकयोषायां डर्ग
 नेकान्तरेन्यवदिति विषयः ३ श्रीषेषु मान् दक्षाः शीतयो रन्यलिंगकरिति मेदिनी चर

न. बो.
क.
७६
७६

नरेत्तुहो नमसे पूर्ण फेन स्फापीवृद्धौ अस्य फे इत्यादेशः मीजहिंसायो दिं डीरोधिकफः
फेन इत्यमरः मीनौ राशेन नरेमत्स्य इति विषयः कुषेः कुषविलेखने अस्माद्धर्मे वाचेन कस्या
न कुलः सत्यवती पुत्रे केशवेर्वायसेर्त्तने कुलास्यादौ पदीनीली कणादाता स्यादिति मे
व केवाच्यलिङ्गात् स्त्रीविमरिच लोहियोरिति मेदिनी वंयेः वंयव्यनेः अस्मान्नक मा
स्फुरोहस्फुरोबुभः प्रभाकर इत्यमरः बुभोनामूलरुद्रयो रिति मेदिनी थाष्टु इथाज्धारणा
दौ घृणालनादौ वसतिवासे अजगतौ अतसात्तत्पगमते एभ्यो नः स्यात् नकप्रत्यये स
नितवस्त्व इत्यत्र संप्रसारणे स्यात् वेन इत्यत्र त्रुणो न स्यादिति भावः धाताभ्रष्टजवेप्रो
क्ता धात्या केभिन्नयोद्भिदि इति विषयः पार्णपत्रं किंशुकेना इति मेदिनी वस्त्ववक्रयेषु
सिवेतने स्यान्नपुंसके इति च वेन इति लुंटाकः प्रजापतिश्च लक्ष्मः लक्ष्मदर्शनां कनयोः
लक्ष्मणमित्यादि लक्ष्मणलक्ष्मणशब्दौ द्वावपि नामचिह्नयोः स्त्रीवौ रामभ्रातरि त्रुपुंलि
नौ हेमयोषायां लक्ष्मण सारसयोषायां न लक्ष्मणे निव्यवस्येत्यर्थः लक्ष्मणान्तिविह्वे
चसौ मित्रिरपिलक्ष्मणः लक्ष्मणं लब्धतेनास्मि रामभ्रातरिलक्ष्मण इति विषयः लक्ष्मणल

७६

स्मरणेपि चेति हि त्रये शुचविष्णुः लक्षणानाम्निनिहेसारस्यो लक्षणकृचिन् लक्षणान्तो
 षष्ठीभेदे सारस्यामयि योषिति रामभ्रातृविपुंमि स्यान्मश्रीके वाभिधेयवदिति मेदिनी
 कोशोत्तरसारस्यामयि लक्षणानि निर्माकारः स्वीकृतवानेवनसंभक्तौ अस्मात्रः उपधाया
 इत्थं च विभेति लघुपथगुणः सितेः विबुधेन संज्ञाने वाङ्मलकादिति यमचब्बोः श्रूडि
 तिसूत्रे वृत्तौ येन विधिरिति सूत्रके पदग्रथे च स्पष्टं यस्मिन् लघुपथगुणे कृते न कारस्या
 यादेशो उद्यपि सार्वथातकेत्यादिता गुणे कृते मयोत इति स्यादिति भावः स्थानः किरणसूर्ययो
 रिति मेदिनी कृष्टकृद्विज्ञेपणे वृजवरणे दीर्घपाठेन वृजवरणे नृषवयो हानौ दिवादिः नृ
 इति क्पादौ चुरादौ च विजवेधने उगातौ यनस्तनौ अनप्राणने निष्ठप्राये यभ्योतप्रत्ययो
 नित्स्यात् कणीः पृथग्येष्टसते सवर्णलौषितावपीति विष्णुमेदिन्यो वर्णहिजादिप्रुलादि
 यशोगुणकथासच स्तनौ तानस्त्रियाभेदे तृणाक्षरविलेखने इति मेदिनी स्पमाहर्णश्वेद्र
 ति नर्णजीर्णमुमेदुषिति हेमचंद्रः धृजिनीवाहेतीमेनेत्यमरः द्राणे स्त्रियामाढके स्यादाटका
 दिवत्तष्टये पुमानकृपीयनौ कृलकाकेऽस्त्रीनीवृदंतरेस्त्रियां काष्टं बुवादिन्यागवादन्याम

त. बो.
 कृ.
 २२
 ७७

पीष्यते अनेभक्तेचभक्तेषा दितिमेदिनी समः स्वापेप्रसमस्यचित्तानेदर्शनेपुर्मतिवि
 येरेयेदपाने अस्मात्तः स्यादित्थोतादेशः येनानयानेदेष्टमानितिमेदिनी येनः समदेन
 याच येनारतिविषयः स्तोकोपारेत्यादिषु वाङ्मस्ययेनेतिवैधिकतिवैदौपटिते अत
 पवयेनाजिणतिपाशुषेरत्यादिमंत्रेषु येनावागिति व्याख्येतेभाष्ये नृषिजपिपासा
 यां शुषशोषणोरसशब्दे नृसालिष्ठापिपासयोरिति विषयः सत्रः पुनश्चभिषवे अस्मा
 त्रेस्याज्ञातोदीर्घश्च सूनाथोतिद्विकापिचेति तांतेअमाः सन्तेप्रसवपुष्पयोः सूनापुत्रा
 वयस्यानगलकैदिकयोस्त्रियामितिमेदिनी रमेः रमेर्णतानः स्यात् नकारश्चोतादेशः
 रन्तेसजातिश्रेष्ठे मणावपितपुंसकमितिमेदिनी रास्त्वारसश्चासादने उपधादीर्घः
 रास्त्वा तस्याङ्गजेगात्तामेलापणिसपिस्त्रियामितिमेदिनी वसस्वमे उपधादीर्घः सास्त्वा
 त्रगलकं त्रगलकं बलश्चमरः सास्त्वागीगलकं बलश्चतिपाहोमरे ह्यगतिनिवृत्तावित्य
 स्यकुत्वेप्रत्ययस्यणोत्वं अथस्यूणास्यात् सूम्पासंभे ग्रहस्येवेतिमेदिनी सूमीलोद्ग्र
 त्पमावीगत्यादिषु गुणभावोणत्वेचवीणाविद्युति बलक्यामितिमेदिनी मादाभ्या

२२

गैशवे दुदाजदाते गेसुनटेगायकेच देसदीनरिडुर्देमेऽतिविषः कृत्यम् कृतवेष्टने
 अष्टव्यामौ कृतसर्वोबुद्धिस्थितिमेदिनी तिजेऽतिजतिषाते अस्मान वस्तुधातोदी
 र्वम् नीत्तांसासद्र लवणेविषलोहानिमस्रके क्लीवंजवाप्रके पुंसिनिगमात्प्राणि
 नोस्त्रिस्थितिमेदिनी याजियजदेवपूजादौ ममज्ञानेषु यथुद्धौदमउपक्षये जनीप्राड
 भावे दस्युष्टोरेरियोपुंसीतिमेदिनी अथजन्मुस्यात् पुमिप्राणपिधात्स्थितिच भु
 जपालतादौ मृदुप्राणत्यागेग्राभ्यांयथासंख्यसुक तकोस्तः मृत्युर्नामरणायमेदि
 नी सतेऽस्तगतोपाती पारक्षणेणीजप्रापणे विस्त्व्यामौ नीयः कदेववंप्रकडमे
 पिचेतिमेदिनी चुवः चुडगतौ धातुनामनेकार्थत्वादिरुभाषणेण्यवनेभाषने
 अनेनेतिविग्रहः दशयाद्योतचुपः किंचेतिपद्यतेचुपमंदावागतौ चोपतीतिचुपः
 मंदगमनकर्ता स्तवः पुजस्तौ अस्मात्पः स्थाद्वानोदीर्घम् सुष्टुपुजप्रभिषवे
 शृङ्गसायो ग्राभ्यांयः स्थात्तचनित्भवति नित्वेत्तरार्थं सूपाद्येजतसूदयोरिति
 मेदिनी शूर्पमिति बाहलकाडत्वेरपरत्वे हलित्वेतिदीर्घः प्रस्फोरणं सूर्यमस्त्रीत्य

न.वो.
क.
७८

मरः ऊपुः ऊशहेपुमिश्रणो ग्राभ्योयः सवतिन्रधानोदीर्घं च वषशिल्प एवुग्रव
धारणो शीलसामाधो वाधुविलोडने रुशहे दृयालनादो एवः क्रोयेवलात्कृता
विनिविष्टः शष्पवालन्टोपि च पुंसि स्यात् प्रतिभाहानाविनिमेदिनी विष्ठाकि
माह वाष्पश्चि वाष्पमूष्णि वाष्पणीति कोशांतरमभिप्रेत्याह वाष्पं चेति तल्पम
थेकलत्रे च शयनीयचनदयोरिति मेदिनी सुमरोक्तमाह तल्पं शयेति स्तुति ह्यसिस्त
नगदीदेवशब्दे घुरादित्यंतौ ह्यवतष्टौ मदीषर्हमे पतयोः चटादिः यभ्योऽप्येतेभ्यश्च
कृत्वा स्तनयितुः पुमान्त्वारिधेपि स्तनित्तेपि चेति मेदिनी स्तनयित्तः पयोवाहे
मद्वनो मृगरोति विष्टः हर्षयित्तुः सतेहे म्रियोषियित्तुः पुमान्त्वामेतत्पाके कार्य
केपि चेति विष्टमेदिन्यो मदयित्तुः कामदेवे पुमान्मये तपुंसकमिति मेदिनी कृह
ति कृज्जकरणे हतहिंसागत्यो कृत्वरिति कतेत्यर्थः किंत्वान्वयः हन्तविति अत्र
दानोपदेशाद्यादिना अनुतासिकलोपः पवसतरत्रगमेः कृत्प्रत्यये जिवन्तरित्यत्रा
पिवोध्यः शास्त्रे चेति चार्हतादशायादीवृत्तौ ऊरिति तकाररहितं पठित्वा कृत्वा क

७८

नो हनुवकैकदेशः वाङ्मलकानलोपः रामेस्तनगनुविन्ददाहते सत्सर्वप्राप्तादिकं ल
 त्यवसेवादानं तथाचमृयते स्वरूपकृतमूर्तये ज्येष्ठराजभरेकृत्ते अपकृत्तरगदभी
 नः मानोवधायकृतने मृगोतभीमसुपहंतमृगं योनस्तनुत्यउतवाजिगन्तरित्पा
 दि अतपवहंतिपातं विदुएवतोमायवेन उपहंतविन्ददाहत्यक्तो किन्नादनुनामि
 कलोपश्चक्रे देभाभ्यो दुपाज्दाने भीदीमो दातुदातवि वक्तोतरश्चिमेदिनी भात
 राश्मिदिवाकरावित्पमरः वचेवचपरिभाषणो वतुवीचालः येदथेरः येदपातेअ
 स्मात् नुः स्यादिकारश्चोसादेशः येनुः स्यान्वसूतिकेत्यमरः वसृष्ट् प्राणिप्रस
 वे अस्मानुः स्यात्प्रचकिन् विष्ठाकिमाह सूनुः पुत्रेति नहानेः आह्वाकत्पारे न
 हः स्यात्सुसिराजर्षिभेदेचमपुसूदनश्चिमेदिनी स्यात्पृगतिनिवृत्तो अस्मान्ः स्या
 त् विष्ठाकिमाह स्यात्परिति स्यात्तुक्तीवे हरेपुमान् हस्तभ्रवे इतिमेदिनी अजि
 वृश्चजगत्तोदृष्टसंभक्तौ रीगतिरेषणयोः राम्योत्तर्त्तित्पान् वेत्तन्त्योतेरेवैशेति
 विश्वः रणस्त्रीपुंसयोधूलौ पुंलिंगः पर्यटपुनरितिमेदिनी विधेः विस्तव्योमो

न. बो.
के
७५

प्रस्मानुस्मानुचकिन् चानित् नित्वादाजतो विस्रिद्धा विसृती रायणः कृत्स्नश्चमरः
कृदाडुकृजकरणे उदाजदाने उपाजधारणपोषणयोः रादाने प्रवर्धपूजायो कलग
नो कर्कः कर्केतन्वेवहो शुक्लांशे दर्पणे चट्टे इति विष्णुमेदिनी राकारयेतरे कत्वा नव
जानरजः स्त्रियो संपूर्णे नु निशाविति मेदिनी राकानसरिदंतरे राकानवरजः कन्या
पूर्णे नुः पूर्णिमापि च निविष्टः इहदाधारापघोकेन इति ह्रस्वावाङ्गलकात् सपूर्ववि
धेरति न्यत्वा दानेति बोध्यं कर्कोः कर्पणे स्फुटिके रवौ ताम्रदिवस्यतो विनिविष्ट
मेदिन्यादौ कल्कोस्त्री वृत्तने लादिशेषे दंभी विभीतके विह्वितयोः प्रपापे च त्रिषु पापाशयेषु
नरिति मेदिनी वाङ्गलकात् रमेरपिकः रंकः कृपाणमंदयोरिति मेदिनी कपिलकादि
वाहत्वे टाप् लेकारतः पुरीषावाशाकिनी ऊलटासुवेति विष्णुमेदिन्यौ स्तृष्टृगतौ
वृज्वरणे भूसनायां शुषषोषणे सधस्ते ये स्रक् इति स्तृकावाणे स्रलवाजा इति हेम
चंद्रः स्तृकं संशापय विमिंद्रति मेत्रस्य वेदभाष्यत स्तृकं सरणशीलं यद्विवर्त्तं सपापस
म्यक् गीह्या कृत्स्नं निष्ठाख्याते भूकोच्छिद्रे चलकाचेति मेदिनी मृक्षो मोक्षकवृक्षोऽस्या

७५

संवोतेदृषणेपिचेति सपदश्रुकोव्याससनेकीरेरावणस्यचमंत्रिणिशिरीषपादयेपुं
 सिग्रंथि पर्णेनपुंसके वल्कंवल्कलशल्कयोरितिच उल्काजालाविभावसोरिति
 भूतिचंद्रः शणभीशणगतौ जिभीभयेकेशद्वे पायानेशलगतौ अतसातत्यगमने
 पकंसंख्यांतरेश्वरेवलेतरयोस्त्रिधिनिमेदिनीकाकः स्याद्वायसेवृत्तभेदेपीठमर्षि
 णि शिरोःवत्तालनेमानप्रभेदद्वीपभेदयोः काकास्यात् काकनासायांकाकोली
 काकजंचयोः रिक्तिकोमलचोचकाकमाच्योचयोधिति काकेसरतवंथेस्यात्का
 कानामपि हेमतावितिमेदिनीविश्वप्रकाशेपाकः परिणतौशिषौकेशास्यरजसा
 शौक्लेस्यात्यादौ पचतेपिचेतिमेदिनी शल्कंनशकलेवल्केइतिचमर्चइतिमौत्राया
 तरितिवद्भवः सर्वशब्देचौरादिकइतिमिदचोन्पान्त्त्रैकेयटः मर्तोमर्चपातिद्वये
 तेतिमंत्रेमर्चयतिविधेयीकरोतिभर्त्सइतीतिवेदभाष्ये नचैवैणिलोपस्यस्यातिव
 ज्ञावेन ऊवाभावात्मकंइतिनसिद्धेदितिवाच्ये पूर्वत्रासिद्धेनज्ञायात् शान्तनूकरणे
 अस्मादपिबाहुलकान् कनशाकोद्वीपान्तरेष्विच शक्तौउमविशेषवपुमान्दुर्विके

त.बो.
क.
५.
४०

स्त्रियामिति मेदिनी नौहः श्राद्धाक न्यागे अस्मानि शब्दे उपपदे कन्यात् नीहाका गोपि
कासमेश्वरः मोसदेः षड्विंशरणो अस्मानि शब्दे उपपदे कन्यात् सवडित्तित्वा
दिलोपः सदिरप्रतेरिति षत्वं निष्कमस्त्री साष्टहेमशतीदीनारकर्षयोः वज्रोलेक
णेहेममात्रेहेमपलेपिवेति मेदिनी स्वमेः स्वमुशब्दे अस्माकन्यात्तत्त्वर्द्धागमः
स्वमीकानीलिकायां स्त्रीस्वमीकोना ऊट्टयोरिति मेदिनी अजिअजिगतिदणयोः
पुमिअणो भूजकंपणे एीजप्रापणेपभ्यः कन्यादेवादीर्घश्च तत्सामर्थ्याद्गुणाभा
वः अजेवीभावो ह्रियो ह्रीलजाया अस्मान्कन्यात् धातोदीर्घत्वे च तत्सामर्थ्याद्गुणा
भावः शाकेः शाकू शाकौ शाकंति पक्षि शाकनि शाकंतशाकतहिजा इत्यमरः शाकत
स्तपुमान्पदिमात्रपक्षिविशेषयोः शुभशंसिति मिते च शाकते स्यात्तपुसकमिति
मेदिनी शाकंतः कीटभेदे स्याद्भासपक्षिविहंगयोरिति शाकनिः पुंसि विहंगोसौवले
कर्णोत्तरे इति च भवः भूतनायां अस्माकिस्यात् कीतः कृदिका सदिति द्वीषभवेति
लटः संज्ञातथा च अस्ति भवतीपरः प्रयोक्तव्य इति भाषायां वाङ्मलकात् कमे इति प्र

५.

त्वयादिलोपेधातोः ऋणाद्वादेशः ऊंतिः श्रुतिमनुष्यजातेरिति डीप् ऊंतीयांडुप्रियाया
 चशालक्यानुगालडमे श्रुतिमेदिनी अवतिरित्यादि अवतरणे वदव्यक्तायावाचि अर्भा
 मपि किंच वदंतीति कृदिकारादिति डीप् कन्पचत्तयप्रेरणे भूमनायात्ताएपुस्तं पुमान्
 देहीसुरभोवाच्यलिंगकश्रुतिमेदिनी भवंत्युः स्यान्पुमात्मात्रौ ज्वलनेषापालोचने इ
 तिविष्णुमेदिन्यो वरुणास्तरुभेदेऽप्रतीचीयतिसूर्ययो रितिविष्णुः वारुणभीष्माभी
 षामित्यमरः दारुणोसरुभेदेणात्रिषु तस्याद्भयावहे श्रुतिमेदिनी त्रैः नमवतनरुण
 योः अस्माडनस्यान् भूषणं तरुण ऊर्जपुष्पाण रुचके पूनितत्रिष्विति मेदिनी गौरा
 दि। त्वात् डीप् तरुणीतत्तनीचेति द्विरुपेऽविष्णुः क्षुधितयवुभताया पिपाग्रवय
 वे अयेहीमीनायामपि मिदिसौत्रोपात्तुपि पुनोर्जतः खलरत्नमरः पिप्पुते ऊं ऊ
 भेस्तत्तं कपिवक्त्रे च काकेनासूचक कूरयोस्त्रिषु पृक्कायापि पुनास्त्रीस्यादिति मे
 दिनी मिपुनेतद्वयोराशिभेदे स्त्रिषु समुगमकेशतिव फलेः फलतिष्ठातो अस्माड
 नत्स्यान् गुणागमश्चधातोः फलराणस्तगडाकेषानदीनार्जतभूरुहे तितयस्य

न. बो.
क.
५।

सेसमासेनसूरिमायोवफालगुणीतिमेदिनी फालगुणरति फलपुन फाल्गुनोर्जने
रतिद्विरूपकोशः ग्रहाः ग्रहाभोजने ग्रस्माडनतथातोत्वशादेशश्च लघुतेमहाकंदः
लघुनालघुनेवेशपकमले विषमस्यवदिति मध्यमालयेषु विषमः लसवेतिदेत्यस्य
पाटस्त्रप्रमादिकः ग्रहः ऋजगतिस्थानीर्जनेषु ग्रस्माएताडुनत्पान् एष
लक इहणोरतिटीनितिलोयेनैवसिद्धेणिलकचेत्युक्ते फलंविन्येग्रर्जतः ककुभेपा
र्षेपार्थकार्तिवीर्यमसूरयोः मातरेकसुनेपिस्थान् यववेपुमान्तरन्यवत् नपुंसकर
त्तणेनेत्ररोगेवाप्यर्जनीगति उषायावाद्भदानयो ऊदत्यामपिचक्रचिदिति विषममेदिन्यो
ग्रर्जेष ऋगतौ ग्रस्माडनत्पान् सचचित् ग्रहणोप्रव्यक्तगगेकोमंथारार्गेह्ये सरथो
निपाशद्विकयिले ऊष्टभेदेनागुणित्रिषु ग्रहणतिविषाशपांमेनिष्टात्रिवृतासंचेतिमे
दिनी प्रति ग्रजगतिहेतुपायोः वमउपरमेषिड स्वप्नेषभ्यः उतत्पान्साचित् ग्रर्जवो
भावः दीयतेगम्यते ग्रत्रेतिवपुने विस्त्रातिदेववपुनाति विद्वातिमेत्रेवपुनातिप्रना
तिश्चित्तेदभाव्ये वैदिकतिचंदौप्रतापर्यायेप्रशास्यपर्यायेचवपुनपाद्ः पठितःप

५।

मनाशामनस्वसेत्पमरः दृष्टवरणोत्सवतनरणयोः वदव्यक्रायावाचिरुन्हिंसामत्याः
 कमकोनौ कषहिंसायोवसानमिति तिनत्रेतिनेदं सत्तनभवति वाङ्मलकेन सत्वे कर्तव्ये
 प्रत्ययसंज्ञायाग्रप्रवृत्तेः कक्षशोदृतसत्तंभवत्येवयतञ्च भाष्यकेयटयर्थालोचनयोक्तं क
 येनहिंसर्वरपुणादिदृष्टिकारैरिहसत्तमदास्तमितिचेदत्राहुः अस्तभाष्यप्रामाण्यात्
 वसानसंमितिदेत्य पाठोपि साधुः पक्षेन सत्तंमस्तवाङ्मलकवल्लभ्यसत्ताभावस्य पाहि
 कक्षेपि बाधकाभावात् दृष्टित्वविभ्याच्च निरुक्तेणैवमादेरवियनर्थकविधातमितिणैता
 न कप्रत्ययेवाहुतेवर्षशयोर्द्वीरत्वात् अत्रियौभयादीनामयसंख्याते नष्टसकेकादि
 निवृत्त्यर्थमित्यत्रवर्षमित्याकरेउदास्तनत्वाच्चनस्मादिह द्विरूपताफलितेति वर्षोस्त्री
 भारदोस्यात् नैवृद्धीपादृष्टिषु प्रादृक्कालस्त्रियोभूमिइतिमेदिनी तर्षालिप्सादम्ययो
 चारितिचपुत्रादौननकेवर्षवत्सः स्त्रीवेनवक्ष्यसीतित्रिकोडशेषः सद्योजातस्तननेकः
 हंसप्रस्यात् मानमानसौकसितिलोभन्तपवि० कं परसान्मसमत्सरेयोगभेदेचेतिमे
 दिनी कंसोदैत्यान्तेरस्तनः कांस्यवकांस्यपात्रेचमानभेदेचकीर्तितइतिविश्वः कस्यादे

न.वो.
क.

४२

नरीयस्य पश्चादचपलवे स्याद्वायोनातदोर्मूलकच्छवीरुत्रिणेषु चेति मेदिनी सुधेः सु
षः दाहे प्रसक्तः स्यादुपधाया प्रकारश्च सुलोजटीगदीभो उद्दीपभृत् ऊजराशाने इति मे
दिनी -- लोदीपविषे स्यात् पर्वटीगर्दभो उयोः पिप्पले द्वारपाशे च गृहस्थापरिकीर्ति
न इति विषयः मनेः मनत्ताने मो सं स्यादामिषं लीवे कर्कोटीजटयोस्त्रियापि नि मेदिनी
ग्रथाः प्रमृद् व्यामो प्रसृष्टा देवते वाच्ये सः स्यात् ब्रह्मभ्र -- वादिषयत्वादिकार्यं ग्रथा
तमिन्द्रिये कार्य चक्रे इत्यर्थः नाभूतंगे कर्ष चक्रे व्यवहारे कलिद्रुमे इत्यमरः अक्षोत्ताना
मशंकट व्यवहारेषु पाशाके रुद्रासं द्राक्षयोः सूर्यविभीतकत सवापचक्रे कर्षे यमान् ली
वं न न्यसौ वर्चलैर्द्रिये इति मेदिनी सुब्रह्मि सुप सुवरो ग्राद्रभूच्छेदने कृतीच्छेदने ऋषी
गतौ पभ्यः सकित्पान् सुषा पुपुत्रवभू-वृक्ष इति सप्तकित्पान् ग्रहे ज्येति संप्रसारणं
नृत्तः पर्वतभेदे स्यात् भल्लकेशानके पुमान् कृतवेदनेऽन्यलिङ्गे तत्तत्रे च न पुंसकमिति
मेदिनी ऋषेर्जातौ पूर्वसूत्रेणो वसिष्ठे ऋषेर्जाता वेवेति विषयमर्थसूत्रेण ग्रन्थेभ्योस्त्रि
भ्यः केवलयोगिकत्वेऽपि सप्रत्ययो भवति उदिवुधि उदीलेदने उपशोषे ऊषानिर्धु प

६२

भःसुकिज्यान् अनिदितामिति नलोपः उत्तः प्रप्रवणं चारीत्यमरः उत्तः स्यात् स्रवके
 स्तवेहारभिज्ञेयिपर्णयोरिति मेदिनी गुह्यश्च गुह्यो गुह्यो गुह्यवदिति द्विरूपकोशात्
 स्यात् गुह्यः स्रवकस्तवेहारभेदकलायोरिति चवर्गद्वितीयोने मेदिनी कोशाश्च गृधि
 गृधुभिकोत्तायोपाव्यवहारेस्तवौचनत्वे गृध्रेऽर्धेन गृध्रस्य इति सिद्धेदकारविधाने व्यर्थ
 मिति चेन्नैवे चत्तस्य प्रसिद्धत्वेन यकाचोवशरतिभयभावप्रसंगान्न न चैवमपि प्रकीया
 लाचवायनकारयवविधीयतामिति शक्यं च यो द्वितीया इति पक्षे न कारस्य प्रकारापत्तेः
 षट्तामासाहं के पार्श्वे गृहे साध्यविरोधयोः कोशादेः परतो ह्येदेव लेखनसहाययोः च
 लीरेभेचनत्रेच राजकुंठरपार्श्वे योरिति विष्णु मेदिनी अशः अश्वत्थामौ ब्रह्मादिनामवा
 दिकार्यं ग्राह्ये स्यादपवर्गे परमब्रह्मवर्णयोरिति हेमचन्द्रः अशः सरणिश्च स्रजदत्तादि
 पाठस्तप्रामादिकः तिष्ठरापत्तेः रक्षतेन प्रयस्वरेण अक्षरपाठस्य मथोदात्ते ऋचोक्षरेषु
 रमेवामनित्यादि ऋगमेत्रेषु त्रीणि वशानि षष्टिश्चाक्षराणीति यज्ञधिनथेव पाठान्न प्र
 नयवाप्नोते वीसोक्षरमिति द्वितीयाह्निकोने भाष्यकृतोने वमेश्व वसनिवासे प्रसादपि

न.वो.
कृ
५३
४३

सरः स्यात्तस्यार्द्धधातुक इति न त्वं सपूर्वाचित् पूर्वमहिनादसतेः स्यात्तच्चचित् चित्वादेनो
दातः यदुवत्सराय परिवत्सराय संपूर्वादितियादांतरं न च लस्यविरोधादयेत्यः कृभू
डुकृज्जकेरणे भूज्जकेपनेमदीहर्षेयभ्यसरः किं स्यात्तकृसरः स्यादित्यादिहारावली
स्य भूसरीकिजरीभेदेनास्वरेत्रिषु पांडुरे इति मेदिनी मत्सरामक्षिकायां स्यात् मात्स
र्यक्रोथयोपुमान् असह्यपरसंपत्तौ कृपणे चाभिधेयवदिति च मत्सरोत्पत्तुमद्वेषे
न हत्कृपणयोस्त्रिष्विति अमरः असह्यपरसंपत्तौ मात्सर्यकृपणे ऊधीति विश्वः
वेदेन मदीहर्षे इति योगार्थे पुरस्कृत्य प्रयुज्यते इडमिद्राय मत्सरेनेर्भियवो मत्सरमिद्र
यानमित्यादि मत्सरं हर्षहेतुमिति नदभाष्ये पतेः पत्तगतौ अस्मात्सरः तदेकस्य
लभ्यतन्तुधितनुविस्तारे ऋषीगतौ असरोक्तिमाह तसर इति किन्वा दनुदातोपदे
शान्वादिना अनुनासिकलोपः ऋक्षरः ऋत्विगिति ऋक्षरवारिधारायाम् ऋक्षरस्त्विति
जिह्वत इति मेदिनी अन्तदादरा ऋजवः संतपेथा इति संत्रस्य वेदभाष्ये तत्रक्षरः कंठ
क इति व्याख्याते पीयूष्कणिभ्यां अणरण इति देडके कणिः पठ्यते स च शास्त्रार्थकः आ

५३

भ्यां कालस्यायथाक्रमं हस्तः संप्रसारणं च राजादानं प्रियालस्यादित्यमरः प्रियालस्या
 तप्रियालवदिति द्विद्वयकोशः बाहुलकाङ्गैरपि कालन कितानलोपः । न्यक्कादिना
 न्ऊत्वं भंगालेन रमस्तु कं सत्वर्ये इति वंडिकां नो भंगाली चले लिहानां दृषधुज इति
 राजशेषरः कटिऊषि कटकुब्जीवने ऊषातिष्ठर्ष ऊषाऊः कपिवह्ना कं नाय
 रोन्नापि नित्रिषु इति मेदिनी उज्ज्वलदंतस्तु कटिकषिभ्यामिति पटित्वा कषशिषेति ये
 न कथान्तस्य न्यस्य कषीऊ इत्युदाजहार नत्कोशाविरुद्धमेदिनी कोशेककारप्रक
 मेपाठान् सतेः स्तुगंतो अस्माकाऊः स्याद्वातो डंगागश्च सदाऊनीलिले वक्त्रे चलने
 प्रति सूर्यके इति मेदिनी वृत्तेः वृत्तवर्तने वार्ताऊरपि वार्ताके हुंताकोपि दृषपतद्विरु
 पेविष्णुः वार्ताकीहिं गुली सिंही भोंटाकी दुषप्रथषणीत्यमरः वार्ताकेपितले किंचि
 दंगारपरिपाचितमिति वैदिशास्त्रे पदेः पदेऊत्सते शब्दे अस्माकाऊः स्यात्सचनित
 यातो रेफस्य संप्रसारणमकारलोपश्च विष्णुश्च कोशास्यमाह प्रदाऊरिति पृदाऊवृ
 ष्टिके व्याघ्रे सर्पचित्रकयोः पुमानिति मेदिनी स्तुपु स्तुगंतो पुमिप्रणवचपरिभाष

न. बो. कृ. १० सरणपुमान् वायिवाहेस्यात्मानरिस्वतीति मेदिनी सरणपुरस्य सत्तुरस्य इति मेत्रस्य भा
 ८५ वचक्रुप्रमान विप्रेवायहकेभियेयवदिनि मेदिनी अनकः शीडः स्वमेति भीमये विभे
 ८५ त्पस्मादिनि भयानको भये करः भयानकः स्तनो व्याघ्रे रसे गहौ भये करे इति मेदिनी
 प्राणकूललज्जदने भूजकंयते शिविश्राव्राणे दुधाज्जपारणयोषणयोः हारावली
 स्यमाह शिंचाणव इति शिंचाणकाचपात्रे स्यात्लोहमासिकयोर्मले इति विष्णु शिंचा
 णः फनडिंडीरोगकीरतश्च पिच्छल इति विक्रमादिकोशः उत्स्रकप्रतिनिपात्यते तिपा
 नप्रकारमेवाह उषदाह इत्यादि न हारावली स्यमाह उत्स्रकीमतिदर्विः कंविः स्वजा
 काचेत्यमरः द्विपः द्वीलजायां अस्मान्नु कप्रप्रत्ययः स्यात् ककारो गुणनिषेधार्थः ह
 ८५ सिंहसहसने मृगप्राणत्यागो गृनिगरेण ईणगनौ वागतिगोथनयोः ग्रामगत्यादिषु दम्
 यममे लज्जदने फवीहिंसायो हस्तः करीकरि करे सप्रकोष्टे करेपि ऋहो कशात्परे ब्रा
 ने इति मेदिनी अत्रायमर्थः केशवाच कान्यारोयो हस्तपादः सममृहवाची नशाचके

शकृत्तुषाहः केशसमूहशब्दपर्याय इति मर्तोभूलोकः नेत्रभवो मर्त्यः दिगादेराकृतिग
 णमान् यत्तु गतः त्रिगतं भेदे स्यादवटे च ककुंदरे इति मेदिनी पतः कर्बुर आगतेः इति च
 ग्रन्तः स्वतृपेनापोनास्त्रीषोषेति के त्रिषु इति च दंभो द्विकटके ऊंने दधाने चोषयोस्त्रियामि
 ति च मेदिनी लोत्तमश्रुतिचोरित इति विश्वः कृत्तवत्तिष्ठेति सूत्रे लोत्तो मे षयति के य
 टः योत्तः शिषो वहि त्रेवेति विश्वमेदिनौ भूर्ते इति लोपो व्योर्वलीति वलोपः रालोप इत्य
 नेन लोपस्तद्धिनीत्यननुवृत्तिपक्षे बोध्यः हलित्वेति दीर्घः भूर्ते न खंडलवणे भुस्तरेना
 शटे त्रिषु इति मेदिनी तूस्तमिति तसखिडेने इत्यस्मात्तत् तत्राप्य आस्तव्यामौ अस्यात्त
 न्युपपदे तस्यादिडागमश्च वाङ्मलको न जानलोपाभावः तत्तिननु विसारे मृदु प्राणम्या
 ने ग्राभ्यान्तत्प्रत्ययः स्यात्तच्च किं किं वादनुनासिकलोपः तत्तं वीणादिकं वा यमित्यम
 २ः अथ तत्तं व्याप्ते विसृते च त्रिलिंगकं स्त्रीवंधीणादिवाद्ये स्यात्तुं हिंगस्तसमीरणे इति मे
 दिनी मृते नुचिती मृत्यो स्त्रीवंधमृत्युमिति त्रिषु इति च ग्रंथि अज्ज्वलितस्तत्तादौ चृत्तर
 णदीप्तौ धिज्ज्वंधने पश्यः कः स्यात् निष्ठा मत्तास्तनस्य न भवति उणादीनामव्युत्पत्त्या

द्वाद्दलकाद्वा अन्यथानिष्ठावतिष्ठाच अजनादिन्यायुदानत्वे स्यादित्यक्तकवत्तुतिष्ठेति
 सूत्रे कैयटः प्रकृतं परिच्छिन्ने अक्तपरिमाणवाचका इति भाष्यस्य कैयटेन तथा व्याख्या
 त् अक्ते व्याघ्रे च संकुले इति विष्णुः इत्युत्तलदंतेनोक्ते तच्च लिपिभ्रमप्रयुक्तं विष्णुकोशे
 द्विव्यस्य व्याघ्रे च संकुले इति स्थितत्वा तथाच मेदिन्या च कारादिप्रक्रमे व्याघ्रं न व्याकुले
 व्याघ्रे इत्युक्तं नृत्तमाजेन लेलीवे प्रदीप्तेन अभिषेयवत् त्रिषु शार्करायां स्त्री इति मेदिनी
 ऋग्नौ वाद्दलकात् कः ऋतमं ब्रूषिले जले प्रदीप्तेन अभिषेयवत् सितमवसिते च व
 द्देयलेव संन्यदीप्ते पूजिते स्यादिति मेदिनी इति इग्नौ तनुविलारे आभ्याक्तः स्याद्वा
 नोदीर्घश्च दूतः प्रेषः गौरादिनाडीषु दूती कथं तर्हि तीन दूती विदितेति षड्वेतिर
 वुरिति चेदत्राहुः दूतपरिताप इति अस्मान् लिच् दूत्यां दूतिरपि स्मृतेति द्विरूपकोशः
 नानुक्तं ये जनके इति विष्णु मेदिनौ वाद्दलकात् श्रीद्वीपि श्रीनालंगलपद्वतिः राम
 पत्नी च श्रीनालभः सरितिलंगलपद्वतौ च श्रीजादयानतारियोः सरथर्मिणी च श्री
 तस्मते हिमगुणे च तदन्विते च श्रीनोलसी च वद्गवारनरो च दृष्ट इति तावद्वा दोषरहिः

सीतादेत्यादिरपि सीतालोगलयइति वेदेहीस्वर्गगंगास्वरुतिदेत्यादौ मेदिनीकोशात् सी
 तालोगले रेखास्याद्यो मगं गावजानकी निदेत्यादौ रभसकोशाच्च जेर्महोदानः निजये
 अतः कलस्यमूडागमः सचोदानः दानोदीर्यच्च जीमूतस्यवभवति जीमूतोदोभृतिक
 रेदेवताडेपयोधरे इति मेदिनीवेणीखरागरेदेवताडे जीमूत इत्यपीत्यमरः जीमूतः स्या
 दृत्तिकरे शकैः दौघोषके चने इति विषयः इदेसूत्रमनार्थमिति पुरुषोत्तमः अतपवशाकरे
 पृष्टोदरादिषु जीमूतशब्दः उदाहृतः लोष्टमिति लोष्टानि लोष्टवः पुंसि इत्यमरः अत्र
 पुंसीत्युभयास्यपि तेन पुत्रपुंसकलिंगोये तथा च स्यातेत्तरत्नमसूत्रे भाष्ये लोष्टः
 क्षिप्तो वा इवे गंगेत्यादि अतपवलेष्टः शोटेपिलोष्टः स्यादिति पुंस्कांडे व्यासिनः प
 लितं शैलजेनापे केशपाके च कर्दमे मेदिनी हरिना स्त्री च दूर्वाया हरिद्वर्णयुतेः न्यव
 दिति च रुहेः रोहितं ऊं ऊमरक्ते रित शक्र शक्र शरासने पुंसि स्यात्सीतमगयोर्भेदे रो
 हितकटुमे लोहितं रक्तगोष्ठीर्ध ऊं ऊमानि ऊचंदने पुमानरातभो मेव रौचत्रिषु तद्व
 नीति मेदिनी पिशेः पिशिते मांसे मांस्या स्त्री नि मेदिनी मांस्या जटामांस्या तथा च जटा

त. बो.
क.
८६
८६

शि ति
चपिनाये शीयन्ते नरिः प्रथसि उद्यतस्तु चे भवसि अवाप्य इति मंत्रे अवाप्यो मंत्रैः अवो
य इति चेदभाष्ये दत्तायो यो दमश्चासति न्यः विष्णुपुत्रस्य ह्यवाप्यस्य राजन् मित्रयचयो
दिधिषार्यो भूत इत्यादिष्वपि योगिकार्यपवभाष्ये पुरस्कृतः इत्यलदेतस्तदधिषाय्य
ति सूत्रं यदित्तादधिपूर्वा स्यते रायः सत्तेव दधिषायो नृते इति व्याख्याते दशमादीवृति
कारस्तु यिषादेः स्यदित्ते गुणाभावः अन्ते चाभ्यासस्य निपात्यत इत्याह प्रसादकारादयो
प्येवमेवाङ्गस्तदेतत्सर्वे प्रमादिके मित्र इव यो दिधिषायो भूदिति वैदिप्रयोगादिधिषा
प्य इत्येव सूत्रयुक्तमिति ग्रामाणिका वृजवरणः वरेण्यः श्रेष्ठाः स्तवः पुत्रस्तनौ स्तवेप्ये
स्तोस्तव्ये पुरवयं संवत्सरमिति चेदभाष्ये स्तवः केश इति पठितान् गुणाभावे उवडि स
तिस्तवेष्वाः पुरंदर इत्यु दाहरत्तजलदतस्तदाह्यत फ्रतित ज्ञायादिविरोधादुपेक्षः न
स्मादिह कसेष्य प्रत्यये पठन् दशमादीवृति कृदेव ज्ञायानि न्याहुः राजेः राजादीमौ नृवि
यजा नौ नृराजश्च पुरादियत् प्रत्यये राजत्यत्यतस्वरितः पृथग्गो पृथ्गि साया रमकीडा
यो आभ्यामन्यः स्यात् अर्ते ऋग्नौ प्रसादत्यः सचलित प्रह्वारण विधितमित्यमरः

८६

परं न्योमेव शब्देऽपि धृतदेवेषु शक्रयोरिति मेदिनी वदेवदव्यक्ताया वाचिप्रतिपत्तौ
 शस्यमाह वदान्य इति ग्रामिनि ग्रामगत्यादिषु नक्षत्रगणौ यजदेवपूजादौ वदहिंसाया
 पत्न्यगणौ नक्षत्रमिति नभ्राणादिति सूत्रेण नः प्रकृतिभावेन क्षत्रमिति साधितं नक्ष
 व्युत्पत्त्यंतरमिति बोध्यं यजत्राग्निहोत्रमिति प्राञ्चः वस्तुतस्तस्य यजत्रोपष्ट व्यदेवता संज्ञे
 वायुतागच्छती संयजत्रैरंगतीति मंत्रेणैव व्याख्यातत्वात् अमकोशस्य माह यत्
 त्रं चेति गंडेः गंडमेवने प्रस्माद न्यात् सकारस्य ककारादेशाच्च कलत्रे प्राणिभा
 र्ययोरित्यमरः वृजः वृजवरणौ प्रस्मादत्र न चित्स्यात् चित्त्वादंजोदात्तः न श्रीव श्रीवर
 ज्ञाद्यादित्यमरः वरत्रायां दावो न ल्यमात् इत्यादौ चित्त्वरः स्पष्टः स्ववेदेनः विदज्ञाने इह
 न जितितितिके चित्त्वं इति नत्प्रामादिके वृहस्पते सुविदधातातिराधेन्यादौ चित्त्वरः
 शंतात् कृडत्तरपदप्रकृतिस्वरेण प्रत्ययस्वरेण प्रत्ययस्वरस्येव दपीनाच्चेत्याहुः कृतेः कृती
 क्तेदने प्रस्मात् कस्यात् यानोनुगागमश्च यत्त्वव यत्कृतं त्रं चेति मंत्रे कृतं त्रं कर्तनीयमर
 णमिति वेदभाष्ये भृजभरणौ ऋडुप्राणत्यागे वृषारक्षणे यजदेवपूजादौ पर्वपूरणे डु

न.वो
क.
८०

87

पचषण्णके अमरागौ तमकादायो नमप्ररुतेषाहे हयगतिकोत्तोः दशपायोत्तमदृशी
द्विपिपटित्वादद आदेरेदयतेदरतःशाने शायतश्चदास्यते नमरुषोत्तमपिदर्शनं वृहतेन
तरणि विष्टदर्शनदेव्योदर्शनोरथश्रुत्यादिमंत्रेसुदभाष्येनोचविरोधान् भरतो नाद्यशा
त्रे सुनौनदेरामानुजेचंदोष्येनौशतिमेदिनी यजुस्तः ऋत्विगिति उज्जलदत्ताद्युरोयेन
यवसक्तं वेदभाष्येनहिरण्यशाम्ययजतोवृहतेनमित्यादिषु यजतशाहोयष्टव्यपरनयाव्या
ख्यातः पवनः पादयेपुंसिष्णाकमस्यप्रभेदयोः देवसन्त्यतरेषोले इतिमेदिनी हर्ष्येनो
चइति रातदपिहयकोत्तोगतौचेतिथान्वर्थं वृत्तिकारोक्तंचानुसृत्याक्तं परित्यक्तं हर्ष्येनो
रिमित्यादिमंत्रेषुहर्ष्यतः सर्वेस्पृहणीयमिति वेदभाष्यं एषिष्टुषोचने रंजगयो आभ्या
मजित् किंस्यात् एषन्तरोपुमानविद्वान् हयोः एषतोपिना अतयोष्ट्रिषुषेतविड
पुक्तेषुभाविमो इतिमेदिनी रंजनेत्रिषुषुलेस्यात् क्लीवेहारेचडर्वणे इतिच खलति
सुबलसंचने श्रीदृशपिशीदृस्वमे शायप्राक्तेशेरुसाहेगम्लगौ वंचुगौभादिः वंचुप्र
लेभनेचुरादिः जीवप्राणधारणे अन्प्राणने अपूर्वउज्जलदेनेनात्रयेवमोर्वचिपटिते अ

५०

नैस्तवेचिस्थानेवैणिः पश्यते वेचयवेधययोरेत्यतरेवेदादाचुपलभ्येवहप्रकृतेः पाठोतिर्न
 यः वेदयश्चि कर्मणि कर्तृविवाप्रत्ययः प्राणायश्चि सतिरेरिति एतत्तं शमिदमिभ्यामिति श
 मउपशमे दस्यपशमे शमयः शान्तिमेत्रिणेति मेदिनीः दस्यस्य पुमान् दंडे दमेवयवि
 कीर्तितश्चि च दुभज्जधारणयोषणयोः श्रस्मादयः स्यात्सचविन रुदिरुदिरः श्रुविमोचने
 विदत्ताते श्रभ्यामयः स्यात्सचडिज विदयोयोगिकृतिनोरिति मेदिनी अत्रोत्तलदतः रु
 दिविदिभ्यां किदिति पठित्वा रोमीति रुवयः शोत्तुदानहारदशापादीवृत्तिकारस्त रुदिवि
 दिभ्यां किदिपपाठश्चाउभाष्यात्तरोयेन डिदिति पठतोत्तयडिति भाष्येन संगच्छेतेति दि
 क उयवसतिवास्यस्मादुपेसर्गे उपपदेत्ययः स्यात् उत्तलदंतेन तसोपसर्गादमेरिति
 पठित्वा श्रुत्यैस्तु प्राडिचमेरिति पठिते ग्रन्थवि श्रुतसातत्यगमते श्रुवरत्तणादौ चमप्र
 दते तस्यप्रदते तमकांतायो तमप्रहृत्तेषां द्वे रभसभस्ये तमत्तमहिंसायो भ्वादौका
 दौचाये तयसेताये पत्त्यतनौ पणव्यवहारेस्तनौ पतव मरुपूजायोगौरादिस्तान् डी
 ष्मृत्तसीस्यादुमा तमाश्चमरः चमसोपत्तया जस्य भेदः स्त्रीषिष्टके स्त्रियामिति मेदिनी

न. बो.
क.
५५
४४

यत्तसः कंठकिफले कंठकेवानरांतेरेस्त्रियारोगप्रभेदेस्यादिति च वेजः वेजतेतसेता
 नेग्रस्मान् असकृत्पानस्य तददशायादीवृत्तौ तवियस्तु हेतियदित्वा वीरगतिप्रजनकोत्या
 दिष्टितियात्ररुथास्तनः वहिवहप्रापणयुमिप्रणदौ अजगरेषासुदीह सशुभावि
 त्पमरः वातलीविदिवसयासराविति च वायसशति असबोणिस्तान् वृद्धिः दिवदि
 बुक्रीडादौ कृष्टकृविसेपे शृङ्गिंसायो शालगतौगर्दशाहोकरभोमणि प्रबंधादिकति
 ष्टौतौष्टतत् सतीशतिमेदिनी मणिबंधादाकतिष्टकरस्य करभोवहिरित्यमरः शरभ
 स्तयशोभिदिकरभेवानरभिधीतिमेदिनी समोयनेगशालभावित्यमरः कलभः करि
 शावकशतिचगर्दभः श्वेतऊम्बदेगर्दभोरोपमिद्यपि रासभेगर्दभीत्तद्रजेत्तरोगप्रभी
 दयोरिति च मेदिनी ऋषि ऋषीगतौ वृषुसेवने आभ्यामभचस्यात्सचकिज ऋषभ
 स्तोषयांतेरोस्वरभिदृषयोः करणरेभ्रगर्दभपुल्लयोः उत्तरस्यः सस्तः अष्टस्त्रीनराकारयो
 धिति श्रुकशिवां सिरालायाविषवायां क्वचिन्मतीतिमेदिनी वृषभः अष्टवृषयोरिति च
 राक्षिवहिराम्बशोष्टे बलसंवरणे बलभ्योदेत्यप्येतेसलक्षणोत्तरेगमे इति मेदिनी ऋवि

५५

शिञ्जवयो हानौ विषाप्रवेशाने वेशानयल्लेचात्पसरश्चमरः बाहुकान् ग्रहनेरपि रुच
 ग्रहंतः तयणकोजितशतिविक्रमादित्यकोशः रुहिरुहवीजजन्मनि डनदिसमृद्धौ जीव
 प्राणधारणे अतप्रातनेप्रपूर्वः आशिषिसचषिद्भवति प्राणोत्तशतिच अतिनेरितिणत्वे
 भूतसवनतरनयोः भूसनायोवहस्यापणोवसनिवासे भासदीमौसाधुशुद्धौ गडसेचने
 मडिभूषायामभौणंपतौ मिजये डनदिसमृद्धौ णंपतः नंदयंत इतिउज्जलदेतस्त नंदेतइत्यु
 दाख्यपूर्वसूत्रेणगतार्थमाशोक्य अताशीरर्थेनंदिग्रहणमित्याह नाचित्ये इहाप्याशि
 षीत्यस्यस्वयमेव अत्रवर्जित्वात् हंतैः हनर्हिसामन्याः अस्मान् रुचप्रत्ययः स्यात्तडागमः
 भानोर्देषाद्देशाश्च भेदेः भदिकल्पातेसखेचअस्मात् कस्यादातोतकारलोपश्चक्र
 ह्ये ऋच्छगौ वाहुलकादिति जर्जचचैक्यपरिभाषणादिसाजर्जनेषुपरिभाषणभ
 र्त्तनयोरितितुदादौ जर्जरंशौवलेषाक्रधजेविषुजरनेर कर्जरेः स्यात्कलियुगेवायमे
 देतदांतरेइतिचमेदिनी वाहुलकादेवसस्यजादेशजर्करश्चपुज्जलदेतः अर्तिकप्रि ऋ
 गतौ कमकोतौ अममनवस्थानेच अदमे दिबुकीडादौवसनिवासे उभावपिणंपतौअर

न.वो.
हं

८५

४९

छदपाटयोवितिमेदिनी कपाटमरंजत्येइत्यमरः अमरः कामकेभंगेइतिमेदिनी चमरेवा
मरेस्त्रीतमेजरीसगभेदयोइतिचचमरोमृगभेदः देवरः पत्न्यकनिष्ठभ्राता वासरइतिकेचि
नसूत्रेवाशिम्यइतितालेवपदिनावासाशब्दइत्यस्मादरप्रत्ययवापातेइतिवाशरः कोकिलइत्या
इः ऊचः ऊषाष्ट्रेभेदि श्रुतिगत्यर्थः महीहर्षमदिसुत्पादो भंगारत्नकेतस्त्रीपुंलिङ्गसुमही
सतेइतिमेदिनी मंदारः स्यात् सूरदुमे पाविभदेकपर्णेच मंदारोदस्तिहर्तयोवित्यचमदिसु
त्पादावित्यस्माद्धाङ्लकादारुपि पाविभदेतमंदरुः मंदारः पाविजातकइतिपाष्ठाणवः ग
डेगदिवदनैकदेशे गदमेचते अस्मादारत्नप्रत्ययः स्यात् कडोदेशाश्चाकेडारः कपिलेदासे
इतिमेदिनी कडारः मृगारः सुरतेनाचरसेचगजमंडनेनपुंसकेलवोरोगपिताकगमंभव
चूर्णयोवितिमेदिनी भंगारीजिलिकायोस्यात् कनकौषुतः पुमातिनिच केजिस्त्त
पुद्गो चिन्नादारुत्वात्प्रत्ययभेदोदात्तः कंजोरजठरेसूर्ये विरंचौवरणे मनाविनिविष्टमेदि
न्यो मार्जारश्चोतोरवद्भोगेइतिच श्रोतविडालोमार्जारइत्यमरः कमेकमकोनौ अस्मादार
णकित्स्यात् कुमारः स्याच्छकेस्कंदेजवरंजेष्ववारके वालकेवरुणादौणानह्योर्जात्य

८५

लोचने ऊमारीशैलतनयावतमाख्योर्नदीभिदि सहापरानिताकन्योर्जहृदेषुचक्षियामिति
 मेदिनी विषयप्रकाशेनऊमारीरामनरणीनिपादः रामनरणीलताविशेषः सहेतिप्रसिद्धोऽन
 रणीरामनरणीकर्णिकाचारुकेससरा सहाऊमारीगंधायनिधत्वंतरितिवंदः जहृदीपस
 हाकन्याः ऊमार्योः सवारके बालकेकार्तिकेयेचऊमारोभर्तृदारकेरितित्रिकोडशेषः तथा
 राधेनेतिपात्यते तथतष्टौग्रारत् तथारस्तदितेहिममित्यमरः कासृषाष्टऊमाया कासारः
 सरसीसरश्चमरः सदारश्चि बहुमर्षणे दीडोदीडुत्तयेग्रस्मादारत् तस्यलुडागमश्च सतैः
 रूगतौग्रस्मादपः स्याद्धानोशुगागमश्च उचिडुषिदोह ऊटकौटिल्ये दलविदारणेकचवेध
 ते खजमंथेकृणोः कृणशब्देग्रस्मात् कपनयानवकोरस्य संप्रसारणेचऊणपः प्रतिगंये
 शब्देपिचेतिमेदिनी ऊणपः शवमास्थियामित्यमरः विटपः विटयोतस्त्रिंशोस्तंविशाखावि
 स्तारपलवेषिटाधिपेनेतिमेदिनी विशतेरिति विशप्रवेशने आदेप्रश्नि पतञ्जलदतरीन्यो
 र्कं अन्येतसूत्रेविष्टयेत्यदंत्योस्यादिमेवपठेति युक्तंचेतत् यत्रवयनस्यविष्टमित्यादौ तथाद
 र्शनात् अमरकोशेपि विष्टयेभवतजगदितिप्रचुरपाठाच्च बलनेरितिवलबलसंवरणोसं

एभ्यः कपन्
 स्यात् २५

न. वो.
 क.
 ९०

चरणेच उपलोनस्त्रीयुलिन्यानात्तणोतेरतिभेदिनी वृत्तेः वृत्तवर्तते कृतिभिदि कृतीब्दे
 दनेभिदिरविदारणे लन्तमौत्रोधातः इष्वाशि इषु इब्बायां अष्वाभौ आभ्यातकत् कित्
 स्यात् इष्टकेशीकामालीनामिति निर्देशात् प्रत्ययस्यादिति इत्तदिति मिह्नतभवति अनि
 त्यत्वात् नत्तायकेन मृदस्ति कनिति इकोरोच्चारणमित्याहुः इणस्तशान पतशाः इति अन्तसेन
 स्येति दीर्घः पतशसौ पतशसः पीयति पत्तगत्तौ पतते पुटभेदतमिति पुरीयर्पायेषु मरः
 ददलि दृविदारणे दलावकसने अर्तिदाकगतौ इयतीति अर्भः शिशुः संतायो कनि अर्भकः
 गर्भोर्भणोर्कंकेऊतौ संयोपनसकंठक इति भेदिनी इणः इणगतौ अस्मान् मन कित्स्यात् इमः
 स्तेवेरसः पञ्चीत्यमरः असि असुक्षेपणे घेतसंगेकीकसंजलामस्थिवेत्यमरः सविष्णुत्ती
 वेष्टुमानुरुर्विच सुविष्टुषदाहे ऊषति कर्षे शुषशेषणे अशेः अष् व्याभौ अस्मान् क्वि
 त्तिन्स्यात् अक्षितयते इषेः इष इब्बायां रसाल इक्षित्यमरः अव्यवरदाणादौ लसवणतर
 णयोः स्तज्ज्वाब्बादने तत्रेऊटुवधारणे पुरादि ण्यतः तरीरिति स्त्रियोत्तौ स्तरणी स्तरीरित्य
 मरः यायोमाप्रापणे पापाने आभ्यो ई कित्स्यात् द्वित्वेव यागो लक्षः लक्षदर्शनां कनयोश्च

९०

रादि एपतः अस्मादीप्रत्ययस्यानस्य मृडागमो निलोपश्च लक्ष्मीपमाविभूतिप्रकृदिकारा-
 दिति डीषिलक्ष्मी इत्यपि भवतीति इति नः लक्ष्मी संयति शोभयोः ऋद्धौ षयो च यमायामिति
 मेदिनी ॥ इत्युणादिषु तृतीयः पादः ३ साधातो रिति माने किंवा यो गो रित्यालोपः वातप्र-
 मीचीन मृगा इत्यमरः अयमिति द्विचतस्रष्टपदो रगा इत्यमरेण चतः पादा विना स्रभयानि
 गत्वोक्तेः सभूतिवेदादिभिरपि वातप्रमीशाहस्यद्विलिंगलोक्तेः श्रुतिभावः तत्राहृदिकारा-
 दिति यासि को डीषूकैश्चिदिष्यति न च ह्रस्वादेव हृदि कारादिति डीषूभवति न न दीर्घादि-
 ति शोके वर्णानिर्द्देशोकारप्रत्ययस्य विधानेन दीर्घादपि हृदिकारादि डीषू संभवान् अ-
 नपव वातप्रमी श्रीलक्ष्मीति पदे येनास्मात्पावशतिरिति नः यतश्च डुर्गटग्रंथे स्पष्टं आशी-
 रापदिदं घ्राया लक्ष्मी लक्ष्मी हरिस्त्रियामिति द्विरूपकोशः अतपव आशी विशेषा विषयर-
 इत्यमरकोशः संगच्छते अशभोजन इत्यस्मादिण नादिभ्यश्च प्रत्यये उपधाहृद्धौ हृदिका-
 रादिति डीषूस्वीकारात् ऋतनि ऋगतौ तदुविस्तारे अंजव्यक्त्यादौ वनुयावने अंजसपव
 ऋगतौ एपतः मदीर्घं अतस्तान्प्रगमने अगिरात्पर्यः ऊषाद्वेषमिश्रणोक्तशतमकरेण

नवो.
कृ.
११
११

प्रसेगादाह अरलिरिति नरलिः अरलिरितितज्ज समासः प्रस्तोतुलिः सः हस्तः अरान्तेरित्य
र्थः दशमादी दृष्टौ तत्कलिनित्यत्र ककारस्य षष्ठ्या अर्जिरानि च म किन्वे विधाय अरान्ति साधितः
उत्तलदंता नुसारेणाह वायुः रात्रिष्वेति नन्यतः शब्दो मेवः अ। पानिजनन्यतरस्मिन्नेत्यपि यो
य्ये आविष्कृणा मितन्यतर्नदृष्टिमिति मंत्रेन न्यतर्गर्जितमिति सजादृष्टितनन्यतरिति मंत्रे च
नन्यतरशतितिरिति वेदभाष्ये व्याख्यात अंजलिस्तु पुमान् हस्तसं पुटे ऊडे वेपि चेति मेदिनी स्य वि
रात्रमिति वनिष्टो ह्यदयादपि इति मंत्रस्य भाष्ये तथोक्तत्वात् अजिष्ट इति केचिदे जेवि स्रवमि
ब्धेति नेषामेजि स्र रुदाहरेण अर्पिसरति अर्तिहीन्यादिना युक्त एरनिटीति एतिलोपः मदे
रिति मत्स्यामीने यमुभूमिदेशे इति मेदिनी अतिथि ऊश पुत्रे स्यात् पुमानागतके विधिति
च अंगुलिकरणायां कर्णिका योगजस्येति च कववः सत्राहः कंकठजातिश्च अच इति
कववो गर्दभो देव सत्राहे पर्यटे ये चेति मेदिनी यौते इति इरालभाचडः स्य शायसो यन्त यवा
सक इति यत्नान्निति चेटः कृशानपावकोऽनलश्च मरः अष्टहिंसायां शर्करा खंडविह्व
नौ उपलाकर्ष गंगशयो शर्करा चित्तदेशे च ऋग्भेदे प्राकले पिबेति मेदिनी पुष्पनेकरन्या

११

न्तचकिन् पुष्करेवैवुपमयोः नृपवक्त्रेखङ्गफलेहस्तिहस्ताग्रकांडयोः ऊष्टोषयेदीपनी
 र्थभेदयोश्चनपुंसकं नारागनागविहगन्तयभेदेषुवारणो इति मेदिनी कलंचप्रष्यतेः क
 लत्पात्तचकिन् पुष्कलस्त्रपूर्णश्रेष्ठेति हेमचंद्रः गेमः गह्वरगतौ भविष्यतिगम्या
 दयश्चापायेनाह गमिष्यतीति आगामीति इतिप्रत्ययस्यणित्वाडुपयावृद्धिः अगमिष्य
 तीत्यर्थः भवः भूसमायामस्मादितिः सचनित्पात् भविष्यतीतिभावी प्रेस्यः आगतिति
 वृत्तौ प्रपूर्वादस्मादितिः सचनित् णित्वायातोपुगिति प्रस्थापीगंतकामः परमेपरम
 शब्देउपपदेतिष्टनेरितिकित्पात् कित्वायातोलापः हलन्तादित्यल्लक् परमेष्टीपिता
 महश्चमरः मेशः मेशविलोडने मेशाश्चि पथिमथीत्यात्वेऽतोत्सर्वनामस्याने मेशा
 मेशतदंडेच वज्रवातेपिचस्सजः पतेः पल्लगतौ अस्मादितिः यस्मान्नादेशः पथिमाता
 वित्पस्मात् पवायच्चिग्रकारांतोप्यस्यवाडः पथममार्गश्चेतिस्मभूतिश्रेष्ठः सचिन्
 चः किरोपिस्मात् किरोप्राक्ताः पथः पथीतिद्विरुषेषुविश्वः इहऋभवोदेवाः सयंन्य
 स्मिन्निति विग्रहे अन्तेभ्योऽट्पणनश्चि इः ऋभृक्षः स्वर्गवर्ज्योविति विश्वः नतो

92

२२

षष्ठौ शालाका ग्रंथनयष्टिकायनाका वैजयेत्यावसौ भाग्ये के धने पिचेति विष्टः पताका
 वैजयेत्यावसौ भाग्ये तं टकांगयोरिति मेदिनी पिनाकायने प्राक् प्रत्ययानातिपात्येने
 पारतणे पिनाको स्त्री रुद्रयापेयो सुवर्षविशूलयोरिति मेदिनी असरोक्तिमाह स्त्रीव
 ग्रंथीरिति किंचपि स्तुसंज्ञाने मकारस्य एतत्वं धातोर्मुगागमः पिणाकी स्त्री निलक
 त्के हिं गुवाही कसिद्धे के इति मेदिनी कषिकविकषावपेति दंडको हिं सार्थकः इष
 वैकृत्ये एणनः दोषाणावित्पुपया उकारः असरोक्तिमाह ह्यषी केषाति किंच अक
 तेपि इ कति ह्ययने रचरिति इ प्रत्यये ह्यः कृदिकारादिति डीषि ह्यषी उभाभ्या
 मपि स्वार्थे कति ह्यषिका इ स्वमध्ये वकेण इति डीषोपि ह्यस्वादेशान् पिचे डी ह्यषि
 का ह्यषी पिचाटे च दृशोर्मलमिति विक्रमादित्यकोशः ह्यषिका ह्यषिकायां च महे
 स्थाहोचनस्येति मेदिनी अनि ह्यषि ग्रन्थानामे ह्यषतष्टौ आभ्यां कृत्यात्स च कित्
 ग्रंथीको स्त्रीरणस्येपीति मेदिनी ह्यषी के विषयी द्वियमित्यमरः चकणः कणधातो
 र्दत्तुकि प्रत्ययलक्षणान्यायेन सत्यदोरिति द्वित्व ऊहो म्भुरित्यभ्यासस्य चुत्वे लुगता

न.वो.
क.

१३

१३

नुनासिकोनयेतिनुकिंचकनण सिद्धसोस्तुचंकणः धातोवितिचेकणित्यस्या षृष्टृष्टृहि
सायोष्टपालनादौद्वज्वरणे यभ्यईकन् पषाद्विर्वचनेग्रभ्यासस्यरुगागमश्च शरीकश्या
दिउदत्तेरपरत्वं पर्वरीकादर्ईकंततायतेनियान्येते पफरादेशाति पतचोचलदेन
रीत्याकं वस्तुनस्तथातोद्वित्वंउकारः सलोपः रुक्वाभ्यामस्येतिदशपाथोयदुक्तं
तदेवत्यायंयरेनुच्युत्तरग्रंथानुरोधेनदेरुक्त्वादेरमुच्यतेन्यायत्वात् किमल्य
मिति नैतोशेवतर्करीपर्वरीकाशतिमंत्रस्यवेदभाष्यत्रयिफलावेशरणेष्टुपा
लणपूरणयोः पर्वप्ररणे पषांमन्यतमस्यनियान्तमिदमाश्रित्यशत्रूणांविदा
रपितारौस्तौत्वाणोपालकौईष्टार्थस्यपूरयितारौवेतिव्याख्याने ददरीकमि
ति दृविदारणे अस्मारीकन् धातोर्ददर्दादेशः कर्करीकमिति नृषव
योहानौ अस्मादीकन् धातोः कर्करादेशः वस्तुनस्तददर्दीक रीकाव
पि पर्वरीकवन् धातोद्वित्वंरुक्त्वाभ्यामस्यतकचतिमर्म कारस्य उकारः
अभ्यामस्यतुप्रतिनिडीवास्त्रिकेत्यमरेत शब्दार्थेवोप्यं यथाचनितिडी

१३

ताम्रिकाविंवातितिडीकाकपिप्रियेतिवाचस्पतिः अम्लीकावाहिकाविंवातितिडी
 काचनितिडीरितिचंद्रः अम्लीकाचुकासाम्नाशुकाशुक्लिका अम्लीकाविंवातितिडी
 कासतिडेतिथत्वेतिचंद्रः चरेचरगतिभक्षणयोः अस्मादीकनद्विर्वचने अभ्यासस्पनुमा
 गमश्चभुमरः श्वचरीकः स्यादोलंवेमभुसूदनः इंदिरः पुष्पकीटोमभुद्रोमभुकेश
 टइतित्रिकोडशेषः मर्मरीकरत्यादि मृदुप्राणत्यागेडकृन्करणेग्राभ्यामीकन् यातो
 द्वित्वंअभ्यासस्यरुट कर्कषीलर्गलंतिकेत्यमरः पुणकर्मणिशुभेणस्यंडः प्रत्ययस्य
 रुडागमश्चपुंडरीकंसितोभोजेसितस्त्रेधेभेधनेपुंसिवाच्चेअत्रिदिशगेकोशकारो
 नरेपिचेविमेदिनी इधःइधगतो अस्मादिकनद्रस्यश्च किन्वाहुणभावः इधविधा
 नसामर्ष्यादेवगुणः भावसिडेः पुतरार्थकित्वमित्याहुः ईधकास्यादिषीकापिवा
 नापुजवतापुर्जेरतिविश्वकोशः ऋजेः ऋजगतोसर्तं हगतोअस्मादाकन्यात् या
 तोर्नुमागमश्चहणीकास्यंदनीलालाश्वमरः मृदुः कीकवु मृदुहावने मृदुकीक
 नित्युज्वलदतादिपाठः प्रामादिकः मृडीकशब्दस्यचित्त्वेणअतोदातत्वात् मृडी

न. बो.

कु.

१५

१५

के प्रस्य समनो स्यामेत्यादौ चित्स्वरस्यैव दर्शनात् अलीकमद अलीकगप्रीयेच्छि स्याद्दी
वसन्तेन पुंसकमेदिनी अलीकमप्रीयेप्रोक्तमलीकमलीकमन्तेदिनीति विष्णुः
अलीकमप्रीयेभालेवितथेति हेमचन्द्रः तथाचाभिपुक्तैः प्रपुन्यते नेदृष्टिमात्रपक्षि
ताम्रपिकस्य तात्रतोभायप्रक्षमलदण्डमलकारवलाश्रुतीचाः सदैवसविलासम
लीकलयायेकालतोऊटिलतोचनसंत्यजेतीति इह अलाकलयाः भाललयाश्च
प्रियेलयाः इत्याचार्यो यथायोग्ये बोध्यं अलीकमप्रियायवेलक्षेष्वापि पीडनेनाना
गावेति मेदिनी बलसेवरो बलीकनीश्रेष्ठलप्रोतेत्यमरः बलतेर्मौगमेव
लीकं वामलरश्च ताऊम्वलीकं पुनपुंसकमित्यमरः बहतेर्द्विष्ववाहीकोगौः
याह्रश्चसप्रपूर्वादि एास्रद्वासप्रतीकः साम्यतेशामीकः ऋषिपवश्चत्येष्ट्या
त्याशयेनाह इत्यादीनि कृष्ट कृविज्ञेये नृपलनतराण्योः शृष्टृष्टृहीसायो सृ
पालतादौ आभ्यामीपत् किं स्यात् कृत इहातो रिति इत्थेपरत्तं शिरोपोट्टसभेदः
पृथं पुरीपं वर्वं सप्रस्त्रीविष्ठाविष्ठास्त्रियामित्यरः अर्जे अर्जसर्जते अस्मादीयनकि

न्यात् धातोः ऋनादेशश्च अमरोक्तिमाह ऋजीषमिति किंच उद्धतरसः सोमलतायाः
शेषोपि ऋजीषं रातञ्च ऋजीषिणं दृषणं सञ्चितमिष्ये आसत्योपात्तमद्यवां ऋजीषी इत्या
दिमंत्रिभाष्ये स्पष्टं अयमिति ईषन्प्रत्ययस्य प्ररुडागमश्चेत्यर्थः बोधालितोक्तिमाह
अंबरीषमिन्यादि लीवेपरीषं भाष्टेनात्यमरः अंबरीषं राणा भाष्टे लीवेपुंसित्वात्तरे
नरकस्य प्रभेदे च किं शोभे भास्करेपि च आभ्यातकेतनायेवेति मेदिनी कृष्णकृष्णविज्ञे
ये ॥ शृङ्गिंसायां ॥ सुपालनपूरणयोः कटेवर्षीवरणयोः उटकिटकटीगतौ घुरादौ पटपु
टेति दंडकः भाष्यार्थः शौट्गर्वे करीरोवंशो ऊरेकर्षादौ स्त्रीवृत्ताभिदृचटयोः पुमात्करी
रावीदिको योचदंतमूले च दंतेनामिति मेदिनी शीर्यत इति शरीरं शरीरेवर्षविग्रहः वा
झलकात् हिडिगत्य नादयोः हिंडते इतस्ततो गच्छतीति हिंडीरः हिंडीरोधिकः प्लुत
त्यमरः डिंडीरोपि च हिंडीर इति द्विरूपकेशः किमीरं नवीरं नृणीरदयोपि वा झलकाः दे
वबोधाः किमीरोनागरं गोचकर्बुरेरात्तसोतरे इति मेदिनी नवीरः प्रस्यप्रुष्यस्य तथा
देतशब्देऽमे इति च वशवशाकांतौ अस्मादेव न किं न्यात् किंवात्सं प्रसारणादि उशी

न. बो.

हु

५५

१५

रेवीरणमूलंउशीरोपि मूलस्योशीरमस्त्रियो अभयेनलदंसेव्यमित्यमरः कशः कश
रतिस्तोत्रोपातः अस्मादीरननस्पमृडागममृष्टोयरादित्वात्काप्रमीरः कृतः दुष्टज
करणे अस्मादीरनयागोरेत्यस्यउदादेशोरपरः चसेवमृष्टप्रदनेअस्मादीरन कित्प्या
न गमरुतेत्युपधातोपेकत्वेवत्वं व तीरेन्दुयेचनीरेवेतिविष्टः गंभीरगमृष्टगतोअ।
स्मादीरन भकारोनादेशः पक्षेतमागममृतिपात्यते मिमृगेभीरेगंभीरमित्यमरः वि
षाघोतकर्मणि श्रोताकत्यागे आभ्याविपूर्वाभ्या आप्रत्ययोनिपाते पचः दुपचष।
पाके अस्मादेलिमत्स्यात् कर्तर्ययेकृत्ययेषुतके मरउपसंख्यातः षीडुशीडुस्व
मेशरते अनेनेति शीघ्रमथविशेषः मैरेयमासवः शिधुरित्यमरः अर्द्धवाचपादान्
क्लीवंचापुनपुंसकयोर्दोरुजीवात्स्यात्शीथवश्चि त्रिकोडशेषः शीलंस्वभावेस
हते इतिमेदिनी जलनीलीतशेवालंशैवलश्चि मृकणि मृदुप्राणत्यागे कणश
द्वार्थः रुक् मृकामचरुकोकनौपतौ प्रत्ययोपथाक्रमेभवतः बलबलसेवराणे
उल्लूकः पुंसिकाकाकारौइंद्रीभारतयोधिमीनिमेदिनी वदेर्यदुत्तमेताहकाः

वाचोपुक्तिपटुकीमीवावहकश्रवन्नरीत्यमरः भट्टकश्रतिभलपरिभाषण इत्यस्मा
दूकः शमेः शम उपशमे अस्मादूकाः धातोर्बुगागम शोवृकोगज ऊंभोतोर्ध्वं चूदता
यसेरतिमेदिनी बाहुलकाटुकप्रत्ययेरुसमभ्योपि जंहुकं जंहुकं प्राहुः शोहुकमपि
शोवृकं इति द्विरूपकोशः जंहुकं बंधूकादयोऽप्यत्रैव द्रष्टव्याः जंहुकः रेफवेनीचेप
श्रिमाशायतावपीति मेदिनी विष्णुप्रकाशो बंधूकं बंधूजीवेस्यात् बंधूकः पीतसार
केशनिच शालिमंडि शालगतो मडिभूषायां स्मै च सौगंधिकं तत्कलारमित्याद्युपत्रम्य
शालूकमेव केदः स्यादित्यमरः यथा च सौगंधिकादीनां ऊमदकैरवांतातो केदो मू
लं शालूकमित्यर्थः मंडते वर्षा समयमिति मंडकोभेदः त्रियोमि नीमप्रापणेन य
निच क्रमितिनेमिः वक्रावयवः नेमिर्नीतिनिशेकपत्रिकाचक्रो तयोस्त्रियामितिमा
दिनी बाहुलकादन्यतोऽपि याप्रापणे यामिः स्वस्त्युल्लस्योऽपि द्विरूपेषु विष्णुः अ
र्त्तुव अगतावित्यस्मान्मितिः धातोर्लुकारोदेशश्च उच्चैतिवक्तुमुचिते रघात्वे हलिवे
ति दीर्घसंभवात् ऊर्मिः स्त्रीपुंसकयोर्विच्योप्रकाशे विगभंगयोः वस्तुसकोचरेखा

न. बो.
ह.

१६

१६

यो वेदनापीडयोरपीति मेदिनी भुवः भवते भूमिरचलानंतोत्तादित्यमरः अस्मोतेः अस्मूच्यामौ
अस्माभिः धातोः सादेशश्चरस्मिः पुमान् दीधितौ स्यात् पक्षप्रग्रहयोरपीति मेदिनी वीज्यावीग
तौ न्यावयो हानौ चररोगे अमरोक्तमाह वेणिः स्यादित्यादिकारादिति डीप् वेणी केशस्य वे
धने नद्यादेरंतरं देवतादेरिति मेदिनी वेणी खरागरी देवतागेनी मृत इत्यपीत्यमरः नृतिर्हो
नो अवंत्येति विष्णुः अरत्वेत्युपधायावकारस्य व ऊ डू नी णि स्त्री रोगः स्तृष्टि स्तृगता हृष्टुमे
वने अभ्यातिः किं स्यात् अं ऊ षो स्त्री स्तृणिः स्त्रिया मित्यमरः स्तृणिः स्यादं ऊ षो पुमानिति
कोशांतरं अतपवश्चरत्तममवगत्य स्तृणिं सिताग्रमिति माघे पुलिङ्गप्रयोगः वृत्तिस्त
जादवे मेघे वृत्तिः पाषंड चंद्रयोरिति विष्णुः पेद्रवृत्तिं घोडानी नृती यमिति अतौ वृत्तिं मे
घमित्यर्थः अंगेः अगिगत्यर्थः अग्निर्वैश्वानरेऽपि स्याच्चित्रका ल्योषधौ पुमानिति मेदिनी
वहिवहप्रापणे अिजसेवायो अश्रवणे पुमि अणे पुमि अणे उगतौ स्त्रास्त्रै हर्षदये आहा
कृत्यागे जित्वासे भ्रमे पभ्योति प्रत्ययः स्यात्सचनित वैद्भिः वैश्वानरेऽपि स्याच्चित्रका
ल्योषधौ पुमानिति मेदिनी प्रेणिः पंक्तिः निष्प्राणि स्वधिरोहिणी प्रेणिः स्त्री पुंसयोः पंक्तौ

दीर्घाङ्गीका

समानाणाम्पि संहिताविति मेदिनी श्रोणिः कटिप्रदेशः कटिश्रोणिः ककु मनीत्यमरः ज्ञानि
 स्त्रीपुंसयोश्च स्यादाकरेसरमंदिरेति मेदिनी स्नानिदौर्वल्यं स्नानिरपचयः क्षयश्चर्त्तुर्णिमानः
 दृष्टिदृष्टेचनेस्पृशसंस्पर्शनेषुषसेचनेचरगतौ दुभ्रजधारणयोः निप्रत्ययोः गुणाभावश्चति
 पात्यने दृष्टिपुनः श्रेष्ठज्वालातरंगेष्टिति हेमचन्द्रः दृष्टिरत्यन्तनादित्यमरः पालिः स्याड
 ऋदस्त्रियोस्त्रियोदृयोः सैत्यदृष्टेपादश्रेष्ठपर्येषितेति मेदिनी भूणिर्यरणि रितितक्कानक्कान
 भूणिरिति मेत्रस्य भाषेत भूणिः धारकः पोषकोचेति व्याख्यातं दृदादृजवरणे दृजग्रादेरेस्त्रि
 योक्कदिकारेति डीप् दर्वीजस्त्वयोक्तानौ स्तुहिंसायां स्तुजग्राद्यादनेजाग्रनिद्राक्षयेक्षितः
 क्षित्वात् ऋतश्चतोरितियत्परत्वे जीर्विरित्यादिवोङ् दिबुक्तीडादौ अस्मान्क्षित्वात् गु
 णाभावः दीदिविधिषण्ण त्रयोरिति विषयः दीदिविनायिषण्णेन दस्त्रियामिति मेदिनी विष
 णोदृहस्यतिः दीदीविर्द्धादशकरत्तासरगुरु- ति त्रिकोडशेषः दीदीविद्वादशकरर्चिः स्यात्
 जीवः प्राण फलानी सन इति हारावली श्रोदतोस्त्रीसदीदिविरित्यमरः अत्रसदीदिविदीदि
 विसहित इति व्याख्याने व्याप्ते अत्रसद इति विशेषण दीदिविः पुलिंग इति केषांचित् व्याख्या

न.बो.
क.

५०

११

नेनादनेयं सरतिच्छेदेन प्रस्थियामिति न लभ्येत ततश्चोत्रेन दक्षियामिति पूर्वोक्तमदिनी ग्रंथे
विरुद्धतेति थ्येयं गोपास्तने स्पदीदिविमिति मेत्रेन योजमानमित्यर्थः कृविः दुकृन्करणे वृषुसे
वने छेदनेष्टागतिनिवृत्तौ दिवुक्तीशदौ एते किमेताति यान्येते वृषिर्वगहा इति उग्रस्य प्र
नस्य विरस्पृष्टे रिति मेत्रेन वृष्टेः माकानां वर्षस्येत्यर्थः इति व्याख्याते वृषुसे च न इति यावत्
र्थानुगमान् कृविशोभारुचैर्षोषिदिति मेदिति अथ वषः कि। कीदिरित्यमरः विति मय इ
ति किकिदीविः किकीदिवाविति द्वित्वकोशः यातेः पारसणे दिवादिलोपः पतिथवे
नात्रिष्टीपोरिति मेदिनी शकेशल्लशक्तौ उच्चारवत्कारौ शमले शक्तु गत्येपुरीषेवर्च
स्ते अस्तीविष्टाविशोस्थियामित्यमरः अमेः अमगतौ अश्यामतिष्ठेति हिमपीदितिकाल
योरिति मेदिनी वहि वहप्रयोगे वसतिवासे ऋगते वहतिः सचिवेगवीति विष्णुः वसतिः
स्यात्त्रिषोवासे यामित्याचनिके तने इति मेदिनी अंचेः अंचुगतौ अस्मादतिः स्यादतिः स्या
त्सवतिन् रमनिर्नायके नाके पुसि स्यादिति मेदिनी नित्यमाद्युदात्तार्थे रतिरसि मतिरसि ह
इः छुडप्राणिपुसवे कितान् गुणाभावः यीमान् हुरिः कृती कृष्टिर्लेखवर्णे विचक्षणा इत्य

मरः दशपाद्योत्तमजोरित् दीर्घश्चेति पाठः तत्ररितोत्तमकारो नानुवंधः उत्तरसूत्रे कित्प्र
पारेभात् अनुवंधश्चेद्विलाचवादिहैव किं चोत्तम न्याचसूरिणोसूरिणारत्यादिह्ये अतए
वप्रमिधानमालायां सरीतिनांतमदाह्यतमित्यवयेये दशपादीवृत्तिकारैस्ततितस्वीकृ
त्यसूरित्युदाहृतं तदेतेन प्रयुक्तं स्वरविरुद्धमपि सदापश्यंति सूरयः विसूरयोह्यतो
विषयमापुरित्यादौ सूरिषाह्यस्येतोदान्तवदर्शनात् अदिप्रदभक्तोसहस्राततेभूतता
यांमुभयंभयोभार्योद्वयोदुमशोलाकाशत्यमरः भूरिर्नावासदेवेचहरेचपरिमेष्टिति
नपुंसकंसवर्णेषु प्राज्येस्याद्वाच्यलिंगकश्चिमेदिनी वंजादयः विकिकौटिल्ये उवप्रवी
जसंज्ञाने तिपातनात्संप्रसारणाभावः अहिपाठार्थः चुरादिपंतः अस्मिन्मतेनत्यारं
भेच मित्रिभयेनेद्रिनिजिकृदिकारादिति यसेडीप् तद्वितिदाप्रमीलयोरितिमेदिनी तंदो
तद्रिष्वतंद्रायामिति चिरूपकोशः विभज्यनक्तं दिवमस्ततेद्रिणा इति भारविः प्रत्ययस्य
किंवाहुणोभावमाशंक्याह बालकादिति राशदिरादाने राहुषाजते रात्रिसंभोयरेविसा
वितिमेदिनी रात्रिमग्रउपमांकेतमर्यइति मंत्रस्यवेदभाष्येन उपमातभूतेकेतप्राव्या

न. वो.
ह.
१५

नंरात्रिपतत्रामकंराजर्षिमिति व्याख्यातं आदेः अदभक्तो अत्रीभक्तकः अत्रिर्मतिभेदः
उत्सलदन अदेस्त्रिनिपटित्वा अत्रिरित्युदाजहार तत्रात्रियेवेष्टुसिद्धौ प्रत्ययान्तरवेप
र्यात् गोवर्यनस्तु अदेस्त्रिनिपटित्वा निदिवचदिवचनामकारस्येतेन संज्ञा अत्री अ
त्रिणो अत्रिणश्चाह नदपिन निते सत्याद्युदात्तायतेः न चेष्टायतिः न हीन्यत्रिणो पणिर
रेर्वाये अत्रिवाक्ये चिदत्रिणः अत्रेहं नित्य अत्रिणमित्यादौ अतोदानस्य निविवादत्वात्
अनपवनलुमतांगम्येति सूत्रे अदेस्त्रिनिचेत्येव कैयटोप्याहेति दिक् पतेः पल्ङ्गान्तो
पतत्रिरिति पक्षवाचकान् पतत्रशब्दात्मत्वर्थे इति पतत्री पतत्रिणा विन्यादि स्तक
णीम् । इ प्राणान्यागे कणशब्दार्थः कणरागान्तो मरीचिः कृपणे दीप्तौ ऋषिभेदे वृ
ष्पत इति विश्वः मरीचेर्मतिभेदे तागभस्मावत् पुंसकमिति मेदिनी कणीचिः पु
ष्पितलतां पुंजयोः शकटे स्त्रियामिति च प्रचयते दृष्टोऽपि र्गतिर्दृष्टो रस्मादीचिप्रत्ययः
स्त्रित्वात् वेत्रः वेजते न संज्ञाने अस्मादीचिः डित्वात् वीचिः स्वल्पतरगे स्यादवकाशस्त
त्वे द्वयो रिति विश्वमेदिन्यौ ऋद्वति ऋगन्तो हन् हिंसागन्तोः ऊषतः कित्वात् गुणा-

भावः पुरुषपुरुषे सांख्ये च पुनागयादयेति विष्णुमेदिनी पृथक् पृथक् लनपूर
 णयो नरुवंथने कलशाह संख्यानयोः परुषं कर्तुरेति पुनौ च वाच्यवदिति
 मेदिनी नद्रयोगजविषोषतागभिद्यपीति हेमचंद्रः उषचश्चित्ता नद्रशाहस्योतोदा
 तत्वे प्राप्ते ग्रामादित्वात् दृषादित्वाद्वाग्रापुदानत्वमित्याहुः पतच्च देवाग्रह एव त
 द्रस्य विष्णुमिति मंत्रभाष्ये स्पष्टं कलषं ताविलेन सौरिति विष्णुः पीयेः पीयूषम
 मृतं सयेत्यमरः पीयूषं समदिवसावधि तीरेतथा मृतं इति मेदिनी अमरोक्तमाह
 येयूष इत्यादिमस्तेः इमस्मै पुद्गो ग्रस्माद्वषत्प्रात् नुमागममथातोः सिद्धौत्या
 त्परः सस्यसुत्वेन शः जज्ञे तजः तस्य करो करीति वा लापः लापाभावपक्षे नकार
 द्वयं मंजुषाकाष्टमद्रव्यं पेटक इति यावत् पिटकः पेटकः पेट्ती मंजुषेत्यमरः गड
 गडिवदनैकदेशे गडो मखपूरणः अर्जे ऋगौ उकारो गोये प्रत्ययः नतसका
 रोत इति स्योरयति अरु अरु त्वत्पनेन वोकारोतत्वविवदितव्यं कंविद्यावारहं सु
 रमत्यं अपाररुमदेव यजनो जहीत्यादि मंत्रेषु तथा दर्शनात् अत्र व्यावर्तते मानः

न.वो.
कु.
५५
११

सोतोअररुष इतिमेत्रस्यभाष्यसोतोयमिति माधवोक्तोक्तं पक्षाप्रोठिवाधमात्रंरुष
इतिव्याख्येयंनतनस्यरुषेतल्यार्थंन्यादिनापूर्वपदप्रकृतिस्वरेमत्प्रादान्तंमिद्यति
शुरुहेषो अरुरुषेदयेत्यत्र स्वयमेवरातेः कुसेतस्यजनसमासइत्यादिव्याख्यातान्
योतोअत्रेअरविवांअथायुवित्यादिमंत्रोत्तरसंचाराच्चेति ऊटःऊटकोटिलेःअस्मादरुः
सचकिन् कित्वमिति गाङ्गादिभ्यइतिङि तेनैवगुणाभावसिद्धेरितिभावः पृष्ठाक्ता
वित्पस्मादटतित्यकेलीवेनः शकटोस्त्रीस्यादित्यमरः देवटइति देवदेवने करटइ
ति बुहृज्करणौ कृविदोपेइत्यस्माद्वाअटन् काकेभगंडौकरटवित्पमरः करटोमज
गंडेस्यात्कुसंभेतिंयजीविति पकादशाह्वादिप्राद्धंडेरुटेपिचापसेइतिमेदिनी कृकृ
दिबुहृज्करणौ कटेवर्षावारणयोः करंवोमिअनेवांतोभोतस्तदधिसक्तपुइतिविश्वः
कदेवंतिऊरुवेस्यात् नीपसर्षपयोः पुमानितिमेदिनी कदेवीणाक भेदेस्यात् कदेवशर
योः पुमानितिमेदिनी कदेवीणाक भेदेस्यात् कदेवशरयोः पुमानितिच कलिकलसंख्या
ते रुदकासितेशद्वे कलमः पुंसिलेवित्यांशालोपाटुचरेपिचेनिमेदिनी ऊणिपुलमह

तेकयेः ऊपक्रोयेग्रस्मादकिन्त्याद्वकारश्चांतादेशोविकल्पनातेमवायः ऊर्विदस्यादि
 त्यमरः वाङ्मलकादलभूषणादौ प्रलिंदः यस्यामलिंदेषु न च कुरेवसुगंधांगनागो
 मयगोमवातीतिमात्रः नौषेजसंगेतिपूर्वादस्मात्प्रथित्यात् उपसगात्सनेत्यादि
 नाषत्वेचजोरितिऊत्वं आभरस्यनिषंगथिः रसऊवरइत्यर्थः उदिऋगतौउत्पूर्वादा
 स्मात् वधित्यात् सचवित् सर्तःसुगतौ ग्रस्माद्यधित् द्वित्यात् नियेताप्राजिताये
 तासूतःक्षताचसारथिरित्यमरः खर्जिखर्जिभार्जने पिजहिंसाया खजादिभ्यः पिंजा
 दिभ्यश्चयथाक्रमेउरकचौस्तः खर्जरेरुप्यलयोः खर्जरः कीटहृत्तयो रितिहेमचंद्रो
 क्त्वापुस्तमर्थेवाङ्मलकान् कृपोरोलश्चिलत्वाभावः अथकपूरमस्त्रियेचनसारः
 वेदसंतःसितांभोहिमवालकेत्यमरः बलसंवरोवल्हरेउतमशुक्रमोसंस्यात् वल्ह
 रत्रिलिंगकमित्यमरः पवंशीलूरादयोद्रष्टव्याः भेकेमेडूकवर्षाभूषात्वरसवदंडे
 राइत्यमरः लेगेः लेगिगत्यर्थः लोमूलेषुक्लेशफलोतिमेदिनी ऊसूलइति ऊस
 श्लेषणे इत्यमकारवान् ऊसूलंचऊसीदंचमथ्यदेत्यमदाहृत्यमितिप्रः तांहुला

100

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

गर्भाशयोः नराशुः स्यात् उल्लेखकललोस्त्रियामित्यमरः शुक्लशोकचस्य लस्य गुणाभा
 वस्य प्राग्वत् शुल्लेतामेयत्तकर्मणावा रेजलसन्निधाविति मेदिनी हेमचंद्रौ वीरगति
 प्रजनकोत्पसतषादनेषु अस्पृश्यागमोद्भूतत्वं च वयोरभेदान् विवं विवस्त्रप्रति
 निविंवे स्यात्संदले पुंन पुंसकं विविकाया फले लीवें कृकलासे पुनः पुमातिनिमे
 दिनी स्यस्तः शुभगतिनिवृत्तौ संवृत्तलेत्तणादीनां प्रकोट इमेपि चेति विष्टः संवो
 प्रकोट इमं गुह्ययोरिति मेदिनी स्याद्भुक्कस्तस्तव करत्यमरः शाशपि शानत्कर
 णे शाय प्राकौशे शादोने वालास्य योरित्यमरः शाब्दवालत्तणाद्यास इति च शादः स्या
 त् कर्हमे शाब्दे इति मेदिनी शब्दानिनादः शब्दादयः यनेददनेनातिपात्यते श्वरत्तणे
 वस्यवः श्वः संवत्सरेवारिबारिस्तकयोः पुनातिनिमेदिनी कौतेः ऊशब्दे ऊंदोमा
 येः स्त्री ऊंदभ्रमिनिध्मेतरेषु नारतिमेदिनी वलिमलि वलसंवरेण च मलमलया
 रणेन तु विस्तारमलयः कंवरो गेनाकं कने पुंन पुंसकयोः मिति मेदिनी मलयः य
 वतौ नरो शौलोषे देशश्रारमे त्रिहृतायोतरो धिनीति च आत्मनस्तनुयस्मृतस्तनः

न. वा.

११

101

पुत्ररूपमरः वृद्धोः वृजवरणो वृजवरणो ह्यनवरणो ग्राभ्योक्तं पतस्यात् यथाक्रमेषुक उ
कावामौचभवतः कयनः कित्वेति ह्युणाभावाथैहियते विषयेति ह्यदयनमनः
मिथीभ्यो दुमिजप्रक्षेपणो पीडयाने मेरुसमेरुर्हेमाद्रित्यमरः पीयते रसातिमिमेरुः
पिवतेरिति पापाने हरवेदोक्तिमाह संवत्सरवपुरित्यादि जन्मादयः रूपप्रत्ययानाति
पात्यते जनीप्राडर्भावे नकारस्यतकारः जन्मसंस्कंदसेधिः संधीतस्येव जन्मणी इत्यमरः
तस्य पूर्वोक्तस्य संस्कंदस्य संधी इत्यमरः असुक्षेपणो ग्राभ्युवाभौ संज्ञाने च असुक्षु
चनयनजले शीटोद्गस्वत्वे गुणमश्च शिशुनीयाकमात्रोपिशोभोजनमदीरुहे इति
मेदिनीरुणाति रुषाद्देशाद् शातने एतः ह्यससाररुर्गर्भं ऊरुं ऊपोवरौ हिमा इ
त्यमरः रुरुदेत्यमरोपि चेति मेदिनी जनिदा जने प्राडर्भावे दुदाजदाने वृजगौ
मृगतौ वृजवरणो मदीहर्षषष्टामष्टमवैकल्पेण मप्रहृते शब्दे च दुभृजधारणपृष
णयोः पभ्योतचभ्येः यथासंख्येन वसुनेरित्यन् जनेरिदागमेतापि जनिष्येति रूपसि
द्धविकारोच्चारणसुत्रार्थे ज्योत्स्न इति ज्योत्स्नो गित्वात्तद्वृद्धिः स्तुतिरिति एतः कित्वात्

तुः=५

नगुणः निवेन ग्रायुदानार्थे स्तृषिभ्योकिदितितिप्रत्ययेत्वेतोदातः वृषाश्निषाकः कि
वानगुणः मत्स्यइत्यस्यप्रत्ययेचत्वेतदस्यतः अंतादातोये ऋतन्त्येजीति सूत्रेनग्रयुदातः
साधितः घटइतिवाञ्जलकाद्यान्वादेः सस्यसकारोतप्रत्ययादेहेस्यतुप्रयोजनाभावा
नेत्संताषामेर्दइति सूत्रेनतालव्याधिः साधितः सायेसायोभवेत् कोषाः कोषः घ
टश्चघोटचत् इतिद्विरूपकाशः शोबोचशथरइत्यमरः नटीतल्लोषधीस्त्रीस्याह्वैल
घाशोकयोः पुमानितिमेदिनी नटइतितमतेर्दः भारटइति विभर्तेरटच् अन्ये
भ्योपि इत्वंतादयोः नुवर्ततेयेवमिति पापानेग्रस्मादिनत् भृशामितिभृजः श
कऊसैः ऊसस्मेषणे ग्रस्मात् उभउमईदइतयते प्रत्ययाः स्रः ऊसंभेहेमनिहारज
नेनाकमंदलावितिमेदिनी ऊसुभेस्त्रीरजोनेत्र रोगयोः फलपुष्पयोरितिच ऊसी
देजीवनीवृद्ध्यास्त्रीवेत्रिषुऊसीदके इतिचपुह सूत्रेनलीयोद्गस्वादिः दीर्घादिश्चतेत्रे
णउपातः वृषाकप्यीति सूत्रेद्गस्वादिरैवेति वृत्तिकारहरदतादिग्रथोषष्टुभीतति
रितेपारलौकिक ऊसीदविति श्रीरुर्ध्वप्रयोगानुदीर्घादिरितिअपिमानसि सतो

न. बो.
ह.
१२

नेरितिषतुदाने वृत्तौनुक्तेति वृत्तवरणेप्रस्मादसिः दशायाद्योनुमानस्यधर्मेसीतिपटिकाभु
त्रोनुक्कथर्णसिलोकपालइतिव्याख्याते युक्तंचैतत् यर्णसीभूरिथायसमित्यादिमेत्रानु
गुणत्वात् यर्णसिरिति वृत्तपालनपुराणयोः प्रस्मादसिप्रत्ययोनुक्तातेउलारति उलवप्र
त्ययः नुमागमप्रधातोः नेधातेडुलात्विभजेत् इहचित्स्वरः नेडुलः स्यात्विहमेवधा
न्यादिनेकरेषुमातितितिमेदिनी अंकुशइति अयमपिचित्स्वरेणातोदानः अंशुस्त्रीरुणिः
स्त्रियामित्यमरः चषोरालइतिचषभाषणेप्रत्ययस्वरेणाशुदानः उज्जलदेतस्तुगालजि
नितितमारु नमचषोलेयेप्रचषप्रायानादितिचषालेवेतः स्वरवः शुथिव्यामित्यादौ
चित्स्वरादर्शनात् अमरोक्तिमारु चषालइति इत्त्वलइति इत्त्वस्वमप्रेरणयोः वलचुग
णभावः इत्त्वलातारकाराजभेदेनादैत्यमत्स्ययोरितिमेदिनी इत्त्वलातच्छिरोदेशात्
रकानिवसेतिया इत्यमरः पापाने प्रस्मात् वलचु लगागमः ह्रस्वत्वेच पंचेत्यस्मिन्
पल्लवममल्पमरः इकारइतियरत्वाभावात् प्रत्ययश्चेतिवाच्यं धिस्त्वस्यानेगृहेभे
ग्रौ इत्यमरः धिस्त्वस्यानाग्निमप्रसृज्जलेशान्नौवेतिमेदिनी पालेः पालगनौपाल्य

ननसियांशोको लीवत्वेडेपुनोमरे पदनइसावियोर्तेतिमेदिनी मूषकीमूडवंधते
 शाल्लुशक्रौ अविशद्वेमूलैशिकायोः मूलचित्तेतिके इतिमेदिनी शाल्लुप्रियेवदेशनि
 विशेषतिन्नेमरः अमेप्रति अमरोगेचुरादिण्यतः बाइलकादेवचुपचिह्नसः अस्त्रो
 रसविशेषेस्मादस्त्रीचंगेरिकोषिधा वितिमेदिनी माळामामाने छ्वाच्छेदतेषसस्वमे
 मायास्याच्छोवरीवुड्मार्मायः पीतोवरेः सरे इतिमेदिनी छ्वायास्मादानपाभावेप्रतिविवा
 र्कयोषितोपालनोक्तोचयोः कांसिस्वभावांस्त्रिषुस्त्रियामिति विप्रमेदिन्यो वृद्धादीनां
 फलमस्यमित्यमरः स्रुतोनेरिति पुन्र्जअभिषवेसद्यं वामेप्रतीयेचेतिमेदिनी जनेः ज
 नजनते पाकः कित्समन्नार्थं जन्तुं हृदयरीवादेसं ग्रामेवनपुंसकं जन्त्यामात्तवयस्या
 योजन्यः स्याजतकेपुमान् तृष्ट्यायजतित्रैश्चोन्नवोटासातिभ्रतिभ्रत्ययोः स्थित्येति
 मेदिनी आत्वपदोत्पत्त्याह जायेति अग्रादपुखीप्रच्यति यकः कित्वावगमहनेत्युपधा
 लोपेद्वाहतेरिति ऊत्तेतत्तस्यवः अडागममत्तुत्कान्तं पूर्वाद्धेतयगिन्य अग्रेतिस्त्रियाटा
 प् माहेयीसौरभेयीगौरुस्त्रामाताचपुंगिणी अर्मन्त्याचारोदिणीस्यादित्यमरः संपूर्वा

न वो
क

१३

१०३

येनोयक आतोयस्य संस्थापितप्रसूयंतयोर्गुणसंधिषु इति मेदिनी कत्याऊमारिका
नार्योरोषधीराशिभेदयो रिति विषमधिनेो व्यवभिबंयवंयने वंयसफलवृत्तादौ।
स्त्रियोस्पादप्रवृत्तियामिति मेदिनी कौतेर्यश्क ऊज्यमित्युच्चलदेनः यतोनावश्या
मुदातः उपकप्रत्ययोतोदानर इत्यने इति निवातेवातत्राणे इति सूत्रे वृत्तिः इति वाट्टि।
लोपे सति किकरणं व्यर्थं स्यात् इति गुणप्रतिषेधात् ककारात् उकारस्येतेनेति तत्रैव
हरदतः एवं स्थिते अच्चादयो यगेता इति प्रायोवायः सूत्रादिस्त्राशौ चे मदीक्ष्वर्षे पद
गतौ ऋगतौ प्रयालनपूरणयोः शास्त्रशक्तौ प्रवोतरेगमे मुंसिऊ न्तिनेवाच्यलिग
क इति मेदिनी पर्यन्तेवं महेर्ग्रंथो प्रस्तावे लक्षणतरे दर्शयति पदोः संयो विषुचस्य
भृतीषु पीति च डी ब्राविति वनोरेचेत्यनेत मुकुलिरिति पतच्च आशे हते द शाने शाऊ
रीममीत्यादि मंत्रव्याख्यायां स्पष्टं शाक्वरीब्धेदसोभेदे नदीमेखल यारपीति मेदिनी
शीडस्वमेक शशाहाने रोधने च रुहवीज जन्मनि प्राडुर्भावे च जिजये ति निवास
गत्योः हृगतो धृयारणे ध्यायोः ध्ये चिंतायां ध्ये इहृडौ आभ्याऊ निष्ठासं प्रसारणे

वधानोक्तलङ्घनित्वादिर्घः आदेः प्रदभक्षणे प्रस्नानकृतिप्रथकारप्रोतादेशः अधामार्गः प्रश्न
 ईरगतौ शास्त्रशास्त्रे आभ्याप्रपूर्वाभ्याकृतिप्रथमलस्यतडागमस्य प्रवृत्तिरिति स्थित्योक्तौ
 रचेति द्वौ द्वौ सर्वथातभ्यः इन् दुपचप्रपाके तदितोडने नोडनेथारणोहिंसणंच वलमे
 वरणे वटवेष्टमे यजदेवपूजादौ कास्वदीमौ यतीप्रयत्ने यमिस्त्रीपादविच्छेदेनिका
 रयतिनोः पुमानिति मेदिनी मलमलथारणे के ल्पचनेभादि केलाविलोमेकं ह्य
 दिः कित्वेन्यक्रीडनयोः तदादिः कटकोटिलेपहिल भावकरणे बुधप्रवगमने तु
 नदिसमृद्धौ कलशहृसंख्यातयोः गाडुऊटादिभ्यश्चिदित्वाङ्गाभावमाशाव्या
 बाङ्गलकादिति कोटिस्त्रीयवृषोत्रे औसंख्याभेदाप्रकर्षयोरिति मेदिनी चोधिः पु
 सिसेमाये च भेदेपि पलपादये रिति च मेदिनी चोक्तौ आनेदेस्त्रीनेदीकेस्यरे पुमानिति
 चरु रजितेवसूत्रे सर्वथातभ्यश्चित्प्रतिमं व्यर्थं चपवं सर्वथातभ्यश्च न इत्यादा
 वपिवोध्यमित्याहः ह्यविधिह्यनुरोपि ह्यसंबुद्धौ रुसभीजनतन्मतिप्राडर्भावेच
 दृत्तवर्तनेवर्ति दीपोपकरणं विदसमायां यत्तुपणमस्यामिति वेदिः परिकृता

११

न. वो.
१५
१०५

कृताभूमिः क्षिप्तिदिरेवैधीकरणो कृतसंशद्वमे हवतेः कीर्तयतेऽप्रचरविति ग्रामे
 इतरेषां न इत्युपदादिति कप्रामेवचनमिदं यमानिलेद्वेदार्कविसृष्टिं ह्युवाजिषु
 शुकादिकपिभेकेषु हरिनाकपिले त्रिष्वित्यमरः वर्तिर्भेषजनिर्माणेन यतो जलेव
 योः गात्रानुलेपनी दीपदशादीयेषु योषितीति विष्णुः **इत्युपधात् कृषविलेखने**
ऋषीगतौ शुचशोके लियउपदेहे इत्यादेरिगुपथाच्चाधानोरित्स्यात्सचकिन् के
 चित् इत्युपधात् **ऋषेयवाद्** किरिति पठित्वा शोपवाद् किप्रत्यय इति व्याचक्षुः
 नत्रप्रत्ययस्वरेण ऋष्यादीनामनोधातापतेः नचेष्टापतिः अग्निपूर्वभिः ऋषिभिः ऋ
 षिः विप्रकायेन शुचिचिप्रः शुचिः कविरित्यादौ ऋषिः शुचि प्रभृतीनामाद्युदात्तत्वं
 दर्शनात् नचैवमहौर्मादीव्यः कृषिमिन्कृष्येत्यादौ कृषिषाहस्यानोदात्तत्वं नमिदुरि
 तिवाच्यं वृत्तवादिभ्य इति इकप्रत्यये सत्यनोदात्तत्वमिदं ऋषिर्वेदवसिष्ठादौ दीधि
 नौ च प्रमानयमिति मेदिनी शुचिर्ग्रीष्मार्तिः शृंगारेष्वाघाटेऽप्युद्धमंतिरिति च भ्रमेः
 भ्रमपादवित्तेपे नमकांतायो शास्त्रभौमौत्रौ पभ्य इत्यात्सचकिन् पषोमेन इकारादे

शश क्रिमिलद्रुजंतः कुमिर्नामजयावास्तिनिमिंगिललोपस्तिनद्गीलोपस्तिनलोति
 वालरामायणसमसकेरामवाक्यकेचित्ततद्गिलोपस्तिराचवेतिपहिताराचवप्रतिलक्ष
 णवाक्यमित्याहः शिनिह्रस्मेसितेभूजेनासितीसितयोस्तिधितिमेदिनीमनेः मत्तज्ञाने
 अस्मादिन्यात्सचकिन् अकारस्याकारश्चस्यान् मन्यतेजानातीति मृतिः मृतिः पुमान्
 वसिष्ठादौवंगसेतनरौजिते इतिमेदिनी चर्णेः अस्मादिन्यान् सचकिन् वसिवसति
 वासे दुपमबीजसेताते यदेवशूजादौ रान्ददीप्तौ सजगत्तौ वरू विशरणादौ हनहिं
 सारात्पोः वाष्टशब्देवदव्यक्तायोवाच्येणतः वृज्वरणेणंपनः वासिरितिदेतिसका
 रवान् सूत्रेष्वष्टमस्तनालव्यशकारकारवान् वास्यादीणामिवकरणानां कर्त्तव्यापा
 र्यतनियमादिन्यवैशेषिकावास्पर्थमित्यत्र स्वारितिसलोपः प्राप्नोतीतिभाष्यं वा
 पिः उदकाधारः वायीप्रसिद्धाराजिः स्त्रीयेक्तिरेषियोरितिमेदिनी इहवादीतिणंप
 ततिर्देशेपिवाङ्गलकादणंपतादयिन् तथाच भूवादिसूत्रेवदंतीविवादयोवाच
 काशितिन्यासकारादयः वारिः स्मृतासरस्वत्यांवारिहीभेदनीरयोः वारीचटीभव

१२

न. बो.

कृ

१०५

१०५

यत्प्राप्तिविषयः स्रजहरणेश्रस्मादिजह्मः अधिकसंज्ञानयुतादि भोगयोस्त्रिया
 मितिमेदिनी नहः एतद्वेधने प्रस्मादिज्ज्ञान भस्मानादेशः स्त्रियामितिलिङ्गानुशा
 सने स्त्रियामित्यधिकारेनाभिरक्षत्रिय इति सूत्रे तत्तादिति भावः पुंसिपीति तथाच
 मेदिनी नाभिर्मुखात्तपचक्रमध्यतत्रिययोः पुमान् द्वयोः प्राणिप्रतीके स्यात्तस्त्रि
 यो कस्तूरिकामदे इति भारविश्वपुंसि प्रायुक्त समन्तासत्यं कजकोमलैः उपाहि
 तश्रीण्यपनीविनाभिभिरिति यद्वा भारविप्रयोगे सामान्यतपुंसकत्वं यदसंस्कारता
 चाभ्युपगम्यते तथाहिलिङ्गानुशासने हनौ नाभिरक्षत्रिये इति सूत्रे वक्ष्यते मूलका
 रेणेति भावः कृषेः कृषविसेखने प्रस्मादिनृद्विष्वायको गुणवृद्धीति इकः स्थान
 पवद्विद्विरिति उदाहरति कार्ष्णि रिति भाषायां नृद्विरित्येव प्रः शुद्धिंसायां प्रस्मा
 द्भक्तनौवाचे इज्ज्ञान शारिर्तात्सेयकरणे स्त्रियां शक्तिकोत्तरे .. इत्यर्थगजपर्यायोव्य
 वहारोत्तरेपि चेति मेदिनी कपिलकादिना लत्वशालिस्तक लमादौ च गंधमाजीरा
 के पुमानिति मेदिनी कृजः करोते रिज्ज्ञान उदीचो मने कारुषुवाचेषु कारिः स्त्रियाकि

यास्माद्वाच्यलिङ्गस्य लिङ्गिनीति मेदिनी जनिजनीप्राद्वि च ल्लप्रदने जनिवयोश्चेति
इति प्रतिषेधः जतिविति स्त्रीलिङ्गं कृदिकारादिति यद्देहीपूजनी मीमेति नीवयो रुत्पनावो
षधीभिदीति मेदि अजिगतिदोषणयोः अतमानत्यगमने वाङ्मलकादजेवीभावो नपादे
वोयपदे अज्यतिभ्यामिण पादस्य यदाज्यातिगो यदेष्टि ति यदादेशः यदाजिः पादचारी
पदानि यतिपदगपदाति कपदानयः पद्मपथिक स्येत्पमरः अशिपणयोः अशिप
णापि स्य अशिपणापीनयोरिति विग्रहः अश्व्यामौ पणव्यवहारे आयप्रत्ययोनः अभा
मिणस्यादनयो र्यथाक्रमेण सदायप्रत्ययल्लकोचभवतः राशिर्मेधादिषु जयोरिति मेदिनी
वागतिगंधतयोः अस्मादिणस्यात् डित्वाट्टिलोपः प्राप्रपूर्वात्वरतेः कृपेवाचेश्च णेस्येवा
धुप्रहीकृपउपादाने तपुंसिवेत्पमरः व्यञ्जवरणे स्त्रीकटीचस्त्रवंधेपि नीवीपरिपणेपि
चेत्पमरः परिगणो मूलयने समाने व्याप्रकथने शास्त्रादिति पत्नृत्तलदने नोक्तं इज्या
त्सवो दात इति ततसन्निहितेन जतियसिभ्यामिणित्यनेन वसिवपि पजीत्यादिना विहि
तस्येनो विच्छिन्नत्वात् यदपितेनैव नौ व्यश्नि पूर्वसूत्रे प्रुक्ते इत्यत्रानुवर्तनेन त्विण ३त

न. बो.

कृ

१६

106

रसूत्रे उदात्तवचनान् तापकादिनि नदयितुं संचोदा नदिति हि नायथातोः परत्र विहिते प्रत्यये
 निर्देष्टुं न लब्धः किंतु समानशब्दस्य स्थाने विधीयमानदेशे निर्देष्टुं शब्दस्य रूपपरः तथाच क
 थं तापनास्थानं यदपि स इत् उदात्त इति व्याख्याय समानस्य सभाव इति प्रक्रियोस्मरणमात्रे
 कृते नदयितुं सभावविधायकस्याभावान् यदपि स्वरसंज्ञरीकारादिभिरुक्तं समानस्य च्छंद
 सीति सूत्रेण संभवा इति नदयितुं लोके साविशब्दस्यासाधुतापत्तेः अपि च सावायमचुवी
 न् सावायस्तावद्वृमहे सावासाविभ्यपञ्चः इत्यादिमंत्रेषु सर्वत्र साविशब्दग्रायुदानयेवेति
 निर्विवादं यत्तच्च इत्तदान इत्तुज्जलदत्तो दिव्याख्याने वेदवार्तातभित्तमप्रपुक्तमेवेति दिक्
 ग्रादिभिर्न सेवायां हन हिंसागत्योः अमरोक्तिमाह स्त्रिय इति पवचसुप्रातसश्चेति सूत्रे
 चत्तरश्चेति नालव्यपाठः संगच्छतपवतत्सूत्रे केषांचित् रेत्येपाठस्त पतत्सपतत्सूत्रय
 र्यालोचनामूलकपवेत्येये नत्वेवेचत्तरसमिति देत्यप्रत्ययोगस्य कथंतिर्वाह इति
 चेदत्राहः प्रकारान्ते देत्यगर्भेण स्वशब्देन विग्रहेतत्प्रयोगः साधोयान्तचनादृशाशब्दे
 विप्रतिपत्तये अस्त्रः कोणे कचेष्टुं सिक्तीवमश्रुणिशोणिने इति मदिनीकोशादिनि अ

चदः अनेनाद्वातोरि स्यात् नृशशे पूजयवने पचिर्वचं नृत्तलवनतरणयोः तरिर्वस्त्रादि
 स्यापनभोडे स्त्रियो नौ स्तरणि स्तरी इत्यमरः ऊशहे कविः वाल्मीकिमुक्तयोः सौकावि
 करीये सि स्यात्तबलो ने नयो धिनीतीति मेदिनी ऋगमौ प्रविशन्तुः कपिलकादिना द्वे क
 ल्पिकत्वे अलिर्भ्रमरः खति खनु अवदारणे कषरवर्धेति देडकः हिंसा र्थकः अजगति
 सेपणयोः अससेपणे वस आच्छादने वनषण संभक्तौ वनुयाचने वनुपाते धनशोहे ग्रं
 थवंधने उभोडरादौ चलके पते यभ्योः स्यात् वलिप्रचुरिति च विभ्यश्चेति पाठो नरं च
 रगतौ चरति भ्रंशणे च विः पशुहृतेः वृत्तवर्तने अस्मादि स्यात् वाङ्मलकालोके पिस
 ज्यत्रिवर्ति संसृक्तमिति प्रयोगः वर्तिर्भेषजनिर्माणेन यना जन लेखयोः गात्रानुलीय
 नी दीपदशार्दयिषु यो धिनीतीति मेदिनी भजेः भजपालना व्यवहारयोः अस्मादि स्यात्
 चकित भजिराविः कृगृहृ विदेये गृह्णि गरोत्तं पृष्ठं हिंसायोः पृथालन पूरणयोः ऊटकौ
 टिले भिदिरविदारणे छिदिरद्वैधीकरणे वराहः सूकरो मृष्टिकालः पौत्री करिः किटि
 रित्यमरः इगुपथसाग्रीकिरिति कप्रत्ययेकिरित्यकारो तोपित्वचित्त्वे चः किरोय स्यात्

१५

त-चो.
क.
१०
१०१

किरोप्रेक्तः पथः पथिति ३३ति द्विपकोशः गिरिनीनेरुमिदिग्रदौगिरि नकेयोषित गीर्ण
 पूज्यपुनस्त्रिष्विति मेदिनी ऊदिरिति डीषित ऊटीशमीपुडाभ्योरः ऊटीरः ऊटिः कोटिषु
 मानसी चटेस्त्री पुंसयोगर्ह ऊटीस्यात्कुंभदास्यांच सरायां चित्रउच्छ्वके इति मेदिनी ऊ
 टिकपिचलने आभ्यामिः किंत्स्यात् धातोर्नलोपश्च कपिर्नासिल्लुके शाखास्तगाचम
 भुसूयते इति च सर्वधातुभ्यः उकृज चरगतौ चरति भ्रंशोपि जननने भसभर्त्सनदीभ्योः
 ष्टुहिंसायां शर्मसावे हागलिति वृत्तौ छदश्च यवारणे चुरादिः त्रेदपालने सुषुत्रो यत इति
 मुत्राभाः इन्द्रः कर्मव्याख्ये क्रियायां सखे च पुंसकयो मेतमिति रुद्रः चर्मकृतौ च फलके
 इति मेदिनी वृहं वृहिवृद्धौ अस्मान् मनिन् तुमोनस्य प्रकारककारस्य यणादेशः ब्रह्मन
 त्वतयो विदतद्वयोः पुंसि वेयसि ऋतिगो गविदो विप्र इति मेदिनी अशिअश्रुव्यामौ
 संचाते च शास्त्रशक्तौ शक्या इन्द्रः छंदसीत्यसराकिना संवेयो नत्वशिना अतपवश्च
 स्मान्मोरोपयतः स्मारेति प्रयोगः उभस्त्वमहरो उभजयाराणोपराणयोः धृयारो
 स्तगतौ वृज आख्यादने ष्टुहिंसायां शरिमेति यतश्चोच्चलंदंतरीत्योक्तं दशपांयातश्रु

एतन्निर्मयव्यतेन तस्यानेसूधात्तं प्रतिष्ठाप्य प्रत्ययेव दीर्घादिं निते च कृत्वा स्तुमभ्यो मीमन्त्रितिय
 व्यते छंदो ग्रहणं चानुवर्तिनं युक्तं चैतनं विष्टं तीतो भरी मधि दानस्य संगी अभवत्तरीमा
 णि स्त्रीर्णवर्हि संहरी मानसाणः यस्यामनिर्भा अदियुनत्तवीमणि द्विरापयाणिरित्या
 दिमंत्राणां तद्भाष्यं चानुगुणत्वात् उक्तयोगाणां भाषायां मदर्शनेन केदोनुवृत्तेन्यायसा
 न् च अनपववेजः सर्वज्ञेति सूत्रे सर्वत्र ग्रहणं करिष्यति जतिजनजनने मृदुप्राणत्यागे
 चेतः चेजनेन संज्ञाते तिपात्येन इति मतिः ता इति शेषः प्राग्रभ्यासे मलोपः साभावे
 चनाम संज्ञा विज्ञेयने सीमसीमे स्त्रिया मभे इत्यमरः व्येजं वरणे रुपादेरिमगात्रके
 शा लूज्ज्वेदने लोमशराव पापाने युगागमः व्येचिंतायां बाहलकायत्येभ्योपियत्तपू
 जायां तयः शोषश्च यत्सा चेत्यमरः वृषूरेण सोमवेदः दुधाज्ज्यामदे हे हेर प्रमोस्थाने
 जन्मप्रभावयो रिति मेदिनी मिथुने शुद्धिं सायां सुषुप्तातीति सप्तमी राजविशेषः
 कृडनरपदप्रकृति स्वरेण ग्रंथोदाजयदे मति तितु मभ्योदाते स्यात् सातिषो न कर्मणि
 ग्रन्थसागमने प्राभ्यायथा संख्ये मेनौ स्तस्यति इः पति डुरथे यत्वात्सा सा सामस्त्री

त. वो.
क

१५

१०८

वसुधायस्यभेदेदेवोतरेपिचेतिमेदिनी आत्मापुंसिसभावेपि प्रयत्नमनसोरपिधृतावपि
मनीषायांशरीरश्रमणोरपीतिचहति इतिहिसागत्योः मषाशब्देरोषकृतेचकामतिभेभ
रासीत्यादिनिहारावलीकोररनऊशब्देकवरः पाठकःववयोरैक्यान् कवरीकेशावित्या
सः ज्ञानपदेतिद्वीपू अन्यत्रकरागिरगृह्णितगणो केचित्सूत्रमिदंयत्न्येगकृताउपय
नइतिचिह्नस्यदीदीउप्रत्यये पुषादरादिस्वागरुतस्तकारस्योपेगरुडशब्देलेषानवित्यादये
निश्चे इतिपरमैश्वर्ये उज्जलदत्तस्तकमिमितिनिमित्तेपथाटनचिन्त्येदंस्वपात्रमिद्वयाने
इदंतेसोम्यमधुइत्यादौतिस्वराभावात् दशायायांतश्लीदमगितिस्त्रिते इदमितिसर्व
नामशब्दायंसनिहि तपरामर्शी कायतेःकैरोःशब्दे प्रयोजनाभावादेवमकारस्येत्संसा
विरहेसिद्धेडिमेऋकारउच्चारणार्थः उकारस्तटिलोपार्थः दशायायांतमानमेवडिमि
तिस्त्रितंकिमिति सर्वनामसर्वधातभ्यः दशायायांतअर्थान्सर्वधातभ्योभविष्यती
त्याशयेनपुनित्येवस्त्रितं अतपवाधिकंप्रतिममित्याहुः वसनिवासेअसत्तेपणेश
सहिंसायां कृदप्रपवारणोपेतः आसंप्रहरोच्चाये करवालेनपुंसकमितिमेदिनी प

नृगणौ पत्रं तवाहने यणं स्यात्पक्षे पारयतिरिति मेदिनी पापाने पात्रं चित्वा न्दीषया अमत्रे
 त्रिषु लीव सुवा दौ राजमंत्रिणि तीरह्यं जरे योगे इति मेदिनी देशदशाने ब्रह्मादिनाम
 तेषु तेषु नो द्वीषो धनित्यसेटापदंष्ट्रा भ्रष्टिभ्रसपाके गम्हगणौ नमप्रह्वलेशदेव हतः
 हिंसागण्योः विषाप्रवेशाने अ- व्यामो यभ्यः एत्स्यात् शुदादेशः वृद्धिश्च यातोः ३
 विः च दाते एव नु अत्र दारणे आभ्या एत किं स्यात् ३ एतः कर्मलकमपमहोगाश्च मरः
 सिविषिबुं न त संताने मूल मोक्षणे आभ्या एत किं स्यात् देहकादेशः सूत्रिभ्यो चुरा
 दिण्यताभ्यां परचाह्यसिद्धे राशुदातार्थमिदं सूत्रं न च च जानति हिः एतजित्यस्य च
 नोवायकत्वात् सूत्रं न च नाग्रंथे सूत्रं न व्यवस्येयोरिति विषयः अमिग्रमगगतिशब्दे
 भाक्त्रिषु चिज्चयने जिमिदासेहने शास्त्रहिंसायां श्रोत्रमिति अनुतासिकस्येति दीर्घः
 श्रोत्रिणं लं विपुरुषां त्रमेव लामितिकालिदासः श्राले व्याश्रययोश्चित्रमित्यमरः मित्रे
 सख्यदिन द्वयोः सूर्यपुसीति मेदिनी शास्त्रं लोहास्त्रियो लीवे चूरिकायां न योषिती
 ति प्रत्ययस्वरैरेण न श्रोत्रोदाताः पुन श्रोत्राण्येव चित्रं देवानामित्रं न यशस्त्रस्य शस्त्रम

न. वा.
क.

१५

१५९

सीत्यादि युवः पूजयवने प्रस्मानकः स्याद्वातोद्भूतत्वं च पुनानि स्वपानिति पुत्रः पुतन
रकस्तस्मात्त्रायते इत्यर्थे प्रतोतुपसर्गे क इति क प्रत्यये पुत्र इति व्युत्पत्त्येनरं स्थापयते रूपे
ष्टे शास्त्रसंघातयोः स्त्रीति टित्वाटित्वायोः लोपो व्युति पत्वायोः टित्वाल्दीप् स्त्रीयोषि
दवलापोषान्तासीसिमंतिनीवधूरित्यमरः गुग्गुलु प्रत्यये शब्दे धृज्धारणो वी गति
प्रजनादौ दुपचषपाके वचपरिभाषणे यमउपरमे बहुविशरणगत्यादौ सद इति सोत्रः
गोत्राभूगव्ययोगे त्रिः शैले गोत्रं ऊलाख्यायोः संभावनीयदोये च काननक्षेत्रवर्त्त
स्तिमिमेदिनी सत्रमाच्छादने यत्ते सदादाने वने पिचेत्यमरः सत्रे यत्तसदाताच्छादनार
ण्यकैतवे इति मेदिनी तत्र ब्राह्मणनेतरजातिः इयामाहुदनादनयोः याप्रापणो मामा
ने शुश्रवणो भसभर्त्सनदीनो होत्रमाहुतिः होत्राशब्दः ऋत्विजे पिस्त्रीलिंग इति होत्रा
भ्यश्च इति सूत्रे हरदनादयः पात्रानयातने पि स्यात्तगमनोत्सवयोः स्त्रियामिति मेदिनी
मात्राकर्णविभूषायां विने माने परिच्छेदे अक्षरावयवे स्वल्प लीवकार्त्स्न्यवधारण इति च
कर्णशब्दप्रदो श्रोत्रं श्रुतिः स्त्रीश्रवणं श्रव इत्यमरः भस्वाचमप्रसेविका इवामसेः

गम्यगतावित्यस्मान् वत्स्यामिज्ञानो राकारो नादेशाश्चागात्रमंगेलेवरो नादेशाश्चागात्रमं
 शकलेवरोस्तेवेरमाग्रजेजेचादिविभागोपिसमीरितमिति विषयः दादिभ्यः दापलवनेपवमा
 दिभ्यस्तत् पात्रेधात्यादि छेदनसाधने ष्यनियोग्यभाजनयोः पात्रमित्यमरः क्षितिवास
 गत्योः क्षेत्रमित्यादियोज्यं भूवादिभूसायां भावित्रैत्रैलोक्येवदव्यक्तायां वाचिण्येन वादि
 त्रैलोक्यादिस्तु निगारेणे चरेः चरगतौ अस्मानि वत्स्यादृते वाचे दृते यचे च वित्रे चेत्यमरः ननु
 यजप्रत्यये चरित्रमित्युक्ते नतश्च प्रतायणिचास्त्रिमिति सिद्धौ किमनेनेति चेन्नैवे स्वे
 विशेषान् आशिग्रुष्व्यामौपवमादिभ्य उत्रश्च स्यात् वहित्रमिति वह प्रापणेयस्तीति
 एतत्पारणेर्गौरादित्वा न्दीषु अमे अमगतौ अस्मादित्यत्र सच वित् उत्रस्तनानुवर्तते अस्व
 रितत्वात् मित्रमेति विग्रहेन मित्रमिति न पुंसकं आशागतावित्यस्मादा प्रत्ययेण
 सत्ययादेशः कषेरिति कषत्वेषेति दंडकः समयातिकषाशदौ समीपवाचकौ बाहुल
 कादृषः दोषादिवेराप्रत्यये बाहुल्यदेवगुणाभावे दिवस्वेदेराप्रत्ययः बाहुल्यकदेवया
 नाः पौतादेशाश्च स्वयेत्यादिचितेः चिनी संज्ञाने अस्मान् कनप्रत्ययः स्यात् कश्चाता

न. बो.
६.

११
११०

देशः प्रमरोक्तमाह चिक्रणमिति सूच्येः सूच्येषु न्येचुरादिः प्रस्मात्सत्सन्तिलोपः ऊत्त
षत्तेसूत्तं स्यात् कंटकेऽप्यात्मेपुंस्पर्णे त्रिषु चाल्पकीर्तिमेदिनी योनेः पारक्षणे प्रस्मात्
उत्सन्नस्यात् इति त्वाट्टिलोपः उकारप्रारणार्थः इत्युज्जलदेनः वस्तुनस्तुतिगित्कार्यार्थः
सुपुंसीति उगितप्रेनिङीप् नकारः स्वरार्थः पुंसोऽसुडिति सूत्रेन्यासरदिताभ्यां पुनाते
म्वत्तन इत्यस्येति पठिते पूजोऽसुसुनित्यस्येभाष्येन सूतेः सप्रत्यये च पुमानित्युक्ते
उपपत्त्यपत्त्यर्थोऽप्यायाप्रव्यवस्थिता इति वदिते इति तत्त्वं रुचिरुचदीमावभिप्रीतो
च भजयास्तनादौ भजिष्यस्तस्वनेत्रैव हस्तसूत्रकदासयोः स्त्रियादासीगणिकयोरि
तिति मेदिनी वसेवमनिवासे वसग्राह्यादने वसिर्हयोर्निर्हदिताभ्यथोभूमिदशास
चेति मेदिनी षास इति षासु अनुशिष्टौ प्रपतीति असुदेयणोः अगस्तिः ऊंभयोः
नौच वंगसेनतसौ पुमानिति मेदिनी सावसेः असुभविभुवि प्रस्मात्ता उपपदेतिः
स्यात् वहुलवचनान् भूभावः वीतसु उपदोये प्रस्मादि पूर्वोतिः स्यात् प्रगुष्टस्यात्
वितस्तिर्हीदशां गले स्त्रीपुंसयोः वितस्तिः स्यादित्यमरमाला यदिपदगतौ प्रथमप्राव्या

ने प्रभ्योतिः स्यात्सचतिन पतिरिति पदातिपथिरिति रिप्राव्यातिः नितत्रेष्टिति ग्रहादि
 वादिदागमनिषेधोनेति भावः दृष्टान्तेः दृष्टिदारोण्यस्मातिः स्यात्तथातो द्वस्त्वं च दतिः
 चर्मपुटे मत्स्येना इति मेदिनी कृत् कृविज्ञेयेत् सवननराणयोः कृष्णसामर्थ्याकिरीटं
 मृजटेन स्त्रीति चेदगोभी कृषीटमदरेनीरे इति विषयः दशपायात् कृष्यकृषिक इति
 पठित्वा कं पीट इति पठित्वा कं पीट इति चतुर्थमदाहृतं रुचिच विरुदीभवभिप्रीनौच
 वचपरिभाषणोक्तचशब्देनारे अथवा कंच कौटिल्यात्पीभावयोः लिङः कित्वात्सूत्रे
 नलोपः नतिर्द्वेषः ऊटकाटित्य उचितमिति वचिसपीत्यादिना संप्रसारणे ऊटि
 ऊषि ऊटिलोमकिले पुंसिनद्वयोर्नरकोतरे इति मेदिनी ऊषानिष्कर्षे ऊषालेब्ध्या
 दतं विकसितमित्यन्ये सर्वथातभ्योः स्रुतदशपायात् असतित्वेव सूत्रे चिती सौ
 तानेचित्तसंचेतने चुरादिः स्तगत्तौ गौरादित्वात् डीप् सरसीत्तमहासर इति शाब्दा
 र्णवः महो निसरासि सरस्य इति भाष्ये यपगतौ पीडुपाने ययस्यात् दीरनीरयो वि
 ति मेदिनी ष ह्रविशारणादौ सदः सभावर्चदीप्तौ वर्चानपुंसकं रूपे विष्टायाम

६

न.बो.
हो.
१११
॥

पिनेजसि पुंसिचंद्रस्यतनये इति मेदिनी रुदिरग्रशुविमोचने रोदश्वरोधसीचापिदिवि
 भूमौष्टयकसह प्रयोगेयतयोरोदस्यावपिरोदसीरिति विष्णुः वीगन्यादिषु चयः पत्ति
 णिवाल्पादौ यौवनौ चतुस्रकमिति मेदिनी अतः प्राणाने अतो भक्तं अने षण्णयः सारसं
 जाति संतयोरिति दचित् अदंता पाकस्थाने महान समित्य मरः नमस्तनौ नमः स्त्रीवेगु
 रोपोकोमैहिके योयकारयोरिति रभसः नमो धोते गुणो रोको स्त्रीवंचाना विधुं न दे
 इति मेदिनी सह मर्षणे सहो बले ज्योतिषि च पुंसि हेतु मार्गयोरिति मेदिनी नपसं
 तापेन यो लोको नरे पितृ चंद्रायणादौ धर्मं च पुमान् शि शिरमार्धं योरिति च सह अत्सव
 नेन सौरिति च मेदिनी लभ हिंसायो भौवोदिकः कैपादिकः अत भौग रिते गगतमित्य
 मरः नभंतनभंतनभसार्धं तपंतनपसा सह सह च सह सा सार्धं महं च सह सा सह
 तपंतनपसा सह सह च सह सा सार्धं महं च सह सा सह तमेन च तमः प्रोक्तं रजेता पिरजः
 सममिति द्विरूपकेषाः नन्वसुगप्रत्ययेन भस्म सह स्तमश्न्यादि सान्ता द्वास्तिथ्येति पचा
 यचित्तनभं सहं नमसित्या यजेता अपिसिथ्येति परं त्रज इति अकारो न सकारो नौ नलो

पवच्छ्रौ नसिध्यत इति रजेमापिरजः सममिति कोशाभिन्त्यपवेति वेदवाङ्मः रजरागे इत्य
 स्मादसुनिभुरेजिभ्यां किदिति च वक्ष्यमाणेन ग्रसतः कित्वा त्रसोपे रज इति सिध्यति च जर्थ
 कविधानमिति कप्रत्ययेन रज इत्यदन्तोपि सिध्यतीति रथेः रपव्यक्तावाचिग्रस्मादसुन्या
 न् अतएकारश्चरेपोऽवयमिति श्रेयसानन्तेति मन्त्रेनिरवयवेपि भाष्ये उक्तं न नृपूकरे
 यशः शब्दस्यानवयवाचकत्वात् अशः प्रभूव्याप्तौ संज्ञाते च ग्रस्मादसुन्यात् दानोर्युद्धा
 गमश्च यशः कीर्तिः उज्जैः उद्गमार्जवेग्रस्मादसुन्याद्वलेवाच्येव कारस्य लोपश्च श्रोत्रोदी
 माववष्टुभेप्रकाशवल्लयोरपीति मेदिनी श्वेः दृशो शिरगतिदृष्ट्याः ग्रस्मादसुन्यासंय
 सारणं च अयनेः श्रित्सेवायोग्रस्मात्स्वार्गेवाच्येग्रसुन्यासव कित्वातोः शिरादेश्च उत
 मोगं शिरः शीर्षमित्यमरः च जर्थकप्रत्ययेन शिर इत्यदन्तोपि शिरोवाची शिरोदन्तो राज्ञी
 वाची रजस्तथा इति कोशांतरं पिंडदयानगयाशिरे इति वायुराणे ऊडलोदृष्टगंडानो
 ऊमाराणोतरस्त्रिनो निचकर्त शिरानदौणिनालेभ्यश्चपेकजानिति महाभारते अर्तेः ऋ
 गनौग्रस्मादसुन किन्त्यातथानोरुत्वं चरपरत्वं वरोवत्सः वक्ष्येत्यमरः व्याधौ अर्तेरेव व्या

न.बो.

क

११२

थोवाच्येप्रसन्नतस्यनुदागमश्चस्यात्प्रणीति याणीयमित्यर्थः इणः इणगतौप्रस्मान्
यापिवाच्येःसन्स्यात्तस्यनुदागमश्चपनः पापेरिवेःरिचिरेवने रिचिवियोजनसंयमेन
येरित्यस्माज्ज्ञानेवाच्येप्रसन्न रेकपरितिचजेरितिऊत्वेअह्मसादितिणत्वंइददशापादी
वृत्तौ नुटेनानुवर्त्यरेकः सीत्पुदास्यतेतम उत्तरसूत्रेनुडुनुवृत्तेर्निर्विवादान् मंडकस्त
तौ मानाभावात्तद्विषयवादाच्च उज्जलदंतेतत्ररिचिरेवनेचिक्किचेनितिपठित्वानुवृत्त्ये
कित्वान्गुणाभावेनुटस्युत्तेनजकारेअश्रितिसाधितेतलोकवेदयोरप्रमिद्वत्वाडुपेक्ष्य
तित्येरेकणोअमर्षी परिषव्येस्वरणास्यरेकारइत्यादिमंत्रेषुरेकाश्रितिशब्दस्यप्रमिद्वत्वा
त्तत्सर्वणमर्षीयेषुतथापादान् वेदभाषेतप्रकृतसूत्रेणैवतस्यसाधितत्वात् रेकाश्रिति
प्रयोगश्रितिसाधीयतित्तिदिकक चाष्टपूजातिशामनयोः प्रस्मादत्रेवाच्ये प्रसन्नस्या
तस्यनुदधातोर्ह्रस्वत्वंच यलोपः चनोदधिष्वपचनासनेदधिष्वतश्चइत्यादिमंत्रेषुप्रमि
द्वोये चतशाब्दः पतेनचणोतमित्युदास्यतावाज्जलकास्मत्वे मितिबदेतोदशापादीवृत्ति
कारास्तदनुसारिणः प्रसादकारादयश्चपरास्ताः वृद्धसंभक्तौ शीङ्गस्वमेवाभ्यायथा

क्रमेणैवैवाद्ये असन्त्यान तस्य यदागमश्च व्योममिति च न किञ्चिददेवी अभि
 वः पसाभूदित्यादिमंत्रेषु प्रसिद्धमिदं शेषः स्यात् दृष्टान्तेन मिति सुभूतिचंद्रः अका
 रं नोपयं शेषपुच्छलां गलेषु अमरति वातिके शेष इति निर्देशान्न यस्य स शतः प्रहस
 मशेषमिति वैदिकप्रयोगाच्च सरीभ्यो सुगमौरीदुःश्रवणे आभ्योससन् न सतद्व
 स्यात् स्तोत्रोद्येन्द्रिययोरिति विष्टः रतः मुक्ते पारदेचेति मेदिनी पातेः पारहणे अ
 स्माद्वलेवाद्ये असन्तुडागमश्च मुद्देत्येन स्यादिपाठस्तत्त्वलदेन स्य प्रासादिकः
 पृथुपाजाग्रमर्त्य इत्यादिमंत्रज्ञाप्यविरोधात् उदके पाते रुदकेवाद्ये असन्त्यान
 तस्य पुडागमश्च कवेयमदके पाथत्यमरः आदेः अदभक्षणे भिस्मास्त्रीभक्तमंत्र
 नज्ञाप्यविरोधात् भिस्मास्त्रीभक्तमंत्रज्ञाप्यविधान्तः शः भिस्मास्त्रीभक्तमंत्रोत्तमि
 त्यमरः द्विजातिविशेषेण यदेतदंथ सारतिरविः स्कंधेः स्कंदिरगतिशेषावणयोः
 अस्मात्सो गेवा असन्तः श्रान्तादेशः आयः आस्तव्यामौ अस्मात्कर्माव्यायामस
 नद्वस्वधानिप्रत्ययस्य तुडागमोस्त वास्यात् अमस्वतीमस्विताप्रयासियास्मिन्

न. बो.
क.

॥३

॥३

धिसंदधुः वाङ्मलकादिन्युपलक्षणं इत्यनुदौवास्तुतिव्याख्यातस्याधिसंभवात् न
थाचक्षुर्वते कतमेपितुंसकमायशतिकोशामदाहृत्य सर्वमायामयेजमादितिप्र
योगोऽवटवृत्तौसर्वार्थितः शेषवाच्ये ग्रामोत्तरसुत इत्यनुमागमोभ्रंतादेशः
नहेः तद्वयते अस्मान्गमने अस्मान्गमने दृव्यप्रसन्नभ्रंतादेशः स्यात् न
भोभयेप्रावणेचयतद्गुहेग्राणे मृणालसूत्रेचवर्षासचनभः सुततिविश्वः नभः
खिप्रावणोनभा इत्यमरः नभेननभसाणर्द्धमिति रूपकोशादकारांतोपिशणः श्लो
सत्स्यादयराधेवाच्येधातोरागादेशश्च विष्णोक्तिमाह आगमश्चि अमेः अमगत्या
दौ अस्मादसुत इगागमश्चधातोस्यात् अमतिगच्छत्यनेन अथस्तादित्येहः डुरिते
रमेअरमेरसत्स्यात् दुगागमश्चधातोः रेहीवेगः ग्रहिरहिभ्यामसुतासिद्धेग्रहि
रहिभ्यामसुति अंघोरंगश्चिमाभूदिति सूत्रद्वयमिति गोवर्द्धनः तथाचस्यान्मथो
ष्यचनर्थसंभसारभसस्तथेति द्विरूपकोशः पवंचदर्तावीमिहसंघेर्विदयतवृण
यः शीघ्रमेघोविद्योतमिति रेचः संवः सराणोजगदुपकृतयेतित्य युक्तस्ययस्यास्तौति

ग्रीतिः प्रसन्नोऽसहमहिक इति वदेति देशे देशवाच्ये रमे रसम् हकारश्च तादेशाभ्यान्
 रहस्त्वरेने गुह्ये इति मेदिनी अचि अचि अचु गतिपूजनयोः अंज् व्यक्तिप्रसाकांति
 गमिषु गुजिरयोगे गुजसमाधौ एजी भर्जने अंकः अंकांसि अंगः अंगसी अंगांसि योगः
 अंगसी योगांसि भगस्तेज इति हरस्वरहरो भर्ग इत्यत्र भर्गशब्दो वज्रतः पुलिङ्ग इति
 बोध्यः उच समवाये अस्मादसति वा इति कान् कुत्वेत्यक्वादिनाद्या आक आश्रय मत्रे
 पि मेदिने पि न पुंसक मिति मेदिनी भूरं जि भूमतायो रंजरागे आभ्यामसन् कित्स्यात्
 भवः अंतरिक्षं षष्ठ्यंत प्रतिश्रुपक मव्यय मिदे रजोरेणः रजः स्त्रीविगुणांतरे आर्जवे च
 परागे च रेण मात्रे पि दुश्चपत् इति मेदिनी यजर्थे कप्रत्ययेन अकारांतोप्ययं रजोयं रज
 सासाहं स्त्रीपुष्पगुणश्लिष्टि न्यजयकोशः वसेः वसति वासे अस्मादस न्यान्तवर्णान्
 णितान् वृद्धिः चंदेः आदि आहारे अस्मादस न्य अदेः हकारश्च चंदः पयप्रभेदे पि
 स्वेराकाराभिलाषियो रिति मेदिनी अकारांतोप्ययं ह्वादावभिप्रायवशात्पमरद्धि
 रूपकोशी यचि दुपवषूपाके वच परिभाषणे आभ्यामस न्यात् नस्य सजगमश्चस्य

न. वो.
कृ.
११५

ऊनेसस्पसने पक्षःपक्षसीपक्षोसि यथाशालायेपक्षसीइति प्रति-पूर्वोसरेद्वेपक्षसीइति
शानीकादिकारणेषाचरभाष्ये माथसपक्षपरिग्रह इत्यस्मादसतित्याह वह्निवह्न्यापणे
श्रीहाकन्यागेडुपान्धारणादौ यभ्योःसन्त्यात् अत्रपूर्वस्त्वानुष्ठ मनुवर्तयतो उज्जल
दनादीनांगतेनोदाहरणमाह वक्षःहोसाःपासाइतिप्राचोइति सकलवृत्तिकृतःप्रसाध
कारादयश्चेत्यर्थः पतञ्जल्युक्तंउक्तोदाहरणानिहिलोकेननदृश्यतेनवासंभवेतिसूत्रेऽ
स्मिन् वृन्दसीत्युक्तान् वेदेनविपरीतान्येवोपाहरणानिदृश्यन्तइत्याह वस्तुनस्त्विति
वेदभाष्यकाराश्वेदा नुक्तलाभ्यवयेयं शाःशागतौग्रस्मादसिःस्यात् मिथुनेपुप्रशा
इति अशोर्देवनेयुद्धमेत्यादिपूर्ववत् सपशाःससोताइत्याद्युदाहार्यम् नजिहेतेर्नश्रुप
पदेअसिःस्यात् पातोरेहादेशाश्चट्टुशानस्य रुदंसेत्यादिनासाचनडु विधानःडुपान्
धारणादौ विपूर्वादसिःस्या द्वेधादेशाश्चसोपसर्गपातोः वेधाःपुसिहृषीकेशोबुधेवप
रमेष्टिनीतिमदिनी नुवःनुस्तनौ ग्रस्मादसिस्स्यात् नस्यात्स्यभडागमश्चनोयाइतिस
द्योभवद्दीर्घायनोदाइतिमंत्रेनोपाकृषिर्भवतीतिरुक्तम् नवदधातीतिवर्तैरुक्तंयु

न्यतेनरेवोप्यं गतिगतोकारकेचोपपदग्रसिन्म्यान नपसेतायेविदत्ताने विह्वलाभे
 चेदेचेदेरजतमस्तनेचनदिचमीयने असौचेदमारतिहरदतः सचडिदिनि डिताटिलोपे
 चन्द्रमसश्चादिसिथिति वयसिश्चाज्ग्रस्माद्वयवस्यपपदेग्रसिःस्यात्सचडित् प्रयो
 धातिपयः शास्त्रेउपपदेउपाजः पूर्ववत् पुरसिपुरःशायतिवत् पुरोधास्तपुरोहित
 श्यमरः सौतेयितिरुशास्त्रेपुरुवावुयसुनोराजविष्णुपुरवारित्यमरः चलेःचक्षिउ
 व्यक्तायावाचिग्रस्मादसिस्स्यात्सचवङ्गलंशित्शित्वात्सार्वधानकसंतायाख्याजनत्तल
 ताः राक्षसःशित्वाभावयदोनख्याज्जादेशोःप्रेताःप्रजापतिः उषःउषयाहेग्रस्मादसि
 स्यात्सचकिन् उषःप्रभाते दशायाचानवसःकिदिनिपादः वसतिसूर्येणसहेतिउषः
 देवताविशेषः अयोभीतिसूत्रेउषसप्रेष्यते इतिवार्तिकस्यसमवहिरित्युदाहरणविष्ट
 एवङ्गिहरदतादिभिरपेपादः पुरस्कृतःदमेःदस्यपशमे समार्चिदसताः पुक्कश्यमरः
 पक्षेग्रन्थेषामपिटुष्यनश्निदीर्घः ऋष्टोदसताःदसूतसेग्रहयतिचरेण्यदशायाचानदमे
 रुतसिथितिसूत्रपवदीर्घःपाठ्यते नन्मनेवाङ्गकाङ्गस्त्रेवोप्यः अगिरः अगिरात्यर्थः

न. बो
हृ.

११५

११५

अगिराऽरविभेदः सतैरिति स्तग्नौ प्रायेणेति स्थियो बह्वृषपस इत्यमरः स्थियो बह्वृषपस इत्यमरः
स्यादेकत्वेऽप्यस्य शब्दाणि वः अस्मरः अस्मरः प्रोक्ताः समताः समनस्सवेति द्विरपकोशः
पकाप्सरः प्रार्थितयोर्विवारदश्चिरचुः विदिविताने भजपालना व्यवहारयोः आभ्यां विष्
शब्देऽप्यपदे असिः स्यात् शब्दस्वरूपपरस्याद्विशेष इत्यत्र सिन्नादेशान्नक्तः उदाहरणे विषेवे
ति भुक्तेः इति विग्रहेः यत्तत्पुरुषे कृतीति सप्तम्या अलक विषेवेदाः अग्निः विष्मभोजाः
इन्द्रः इत्युच्यते तेनोक्तं तत्र नष्टासति सिन्नादेशास्य उर्वा रत्नापतेः सप्तलीको भवत्वविष्म
भेदाः पूषा भागः प्रभृथे विष्मभोजा इत्यादि मंत्रेषु सप्तम्या लक पवदशीनात् द्वेत्पतेरेतथे
वोदाहरणाच्च वषोः वषाकोत्तौ उपसनः भार्गवः कविरित्यमरः इत्युणादिषु चतुर्थः पा
दः भग्रादिभूवो अत इत्ययं आकासिकार्थेन सिन्नुपपदे भूधातो उत च स्याद्विज्ञादि
लोपः अङ्गुतमाप्स्यये गुप्तेः गुप्यपरिवेष्टने गुप्यते परिवेष्टने प्राणिभिरिति गोभूमानाग
रंगो स्यादोपधिवृत्तिभेदयोरिति मेदिनी मसः मसीपरिणामेस्यः ह्यगतिनिवृत्तावस्मा
द्वरत्किन्वादालोपः स्मृतो मनुष्य इति स्मृतस्मरायो वृद्धतौ पर्येष इति मंत्रे तयो गपुरस्मा

रास्थिरस्येत्पर्यतिव्यानेपातः पारतणेवानेः वागतिगेषतयोः रभसकोशास्यमाह वा
 तिरिति अर्तेः ऋगतो अस्मादिनिः स्यात्सचनित् नृहेः नृहृत्सार्था क्रस्यकित्वाहुणा
 भावः वृज्वरेण लटविलोडने ननुविस्तारेतदप्रधानेचुरादिः यम्यउलचस्यात् नडादेश
 यातो यद्यपिसाणसि धर्मासीति सूत्रेनेडुलशब्देनियानितस्तप्रत्ययस्वरेणमप्योदानः
 सः अयेतविवरेणोतोदानश्चिविवेकः दंसे दशिदेशानदर्शनयोः अस्मादृटनोस्यातो न
 कारस्यग्राकाराश्च दनौनकारग्रायुदानार्थः दासः श्रुद्धेदानपात्रेभृत्यधीवरयोः रपीतिवि
 ष्यः दंशोदंशदाने अस्मादपिटटनोस्तौनकारचग्रात्वेस्यात् कैवर्तेदासधीवरावित्यम
 रः उदिचिज् चयनेडैसोडित्वाहिलोपः सौरमक्रीडायो पूजः पूजयवनेमनोजेऽभिहि
 तेतथासकृतयर्मयोरिति विष्णुः स्त्रेसेस्त्रेस्रप्रथः पतनेकिंत्वेगुणाभावार्थम् अर्तेः ऋ
 गतावस्मात्प्रत्ययः स्याद्दानोरुत्वेचरत्वेयुवोरनाकौ भेदोर ओरणेण्युमेमवृत्त्यय
 यउकेइत्यमरः हिंसेः हिंसि हिंसायो उदिदृविदारणे डित्स्त्रेतेखनु अवदारणेअस्मालौ
 दजस्तः मखेनिसरणेवक्त्रेप्रारेभोपाययोः रपि मय्येतेरनाटकादेः शाब्देपिचनपुंसकमि

न. बो.
कृ.

११६

११०

तिमेदिनी अमेः अमगतौ संख्यौ भुजशिरो सोस्त्री इत्यमरः अमेः संख्ये विभागे चेति दंत्यां ते विष्णुः
 मुहेः मुहवैचित्ये अस्मान्त्वप्रत्ययो धातोर्मुगदेशात् अस्त्वनीति मूर्ध्वः अस्ते मूढयथायातमू
 र्विवैये यवालिशा इत्यमरः नहेः एहवंधने अस्मात्तवः स्यात् नावः कर रुहे शो दे गे पद्रव्ये
 नखंतवी इति विष्णुः नखीस्त्री जीवयोः पुको नखर पुंन पुंसक मेदिदिनी शीरुशीरुसमे
 अस्मान्त्वः स्यादतो रुसश्च रुसविधानसामर्थ्यात् गुणाभावः शिखाशावर्हि चूडा लोमलि
 काग्रमात्रके चूडा मात्रे शिफायो च ज्वालायां प्रयदे पिचेति मेदिनी माडः माडमामे मपूर्वे
 स्तिटकरज्वालास्त्वित्यमरः कले कलशाह संख्या नयोः गलप्रदने आभ्यां फक स्यात् धातो
 रकारस्योत्वे च गुल्फ इति नक्षिथिचुटिके गुल्फावित्यमरः तयोः यदयोः ग्रंथीत्यर्थः स्पृशः
 स्पृश संस्पर्शोपार्श्वकदापरे च कोपात्ते यर्गुगणे पिचेति विष्णुमेदिनौ प्रमतिप्रिजसेवाया
 मस्मान् प्रमनुपयदे दुन्स्यात् दिवाटिलोपः नहुडौ प्रमपुंमव्ये इत्यमरः पुरुषमुखेने
 वा रोमां नहुडौ प्रमपुंमपुंमव्ये इत्यमरः अस्मादयः अष्टव्याप्तावस्मान् रुन्प्रत्ययान्तज
 पूर्वाकृ प्रयते ईन् वायन् जलदंतेनाकं अश्रान्ते इतरुदं चेति नदपुक्तम दिवाटिलोपे

सन्निधानोरप्रवणप्रसंगान्न चटिलोपाभावे निषात्पतइतिवाच्यं तथासुतिदितोत्प्रेक्षण
स्यनिष्फलतापत्तिरितिदिक् जनेः जनेप्रादुर्भावेप्रसादनं प्रत्ययः स्याद्धानोरेत्यलोपश्चुज
लाप्रकचेमूलेमास्यास्तत्पुनर्दीर्घातिसेदिनी जेचेति जनेरच्यप्रत्ययेसति अजायतइतिटाप्
हंतेदेहावयवेवाच्ये हंतेरच्यप्रत्ययः स्याद्वित्वेवधातोः अभ्यासकार्येअभ्यासाच्चेति।
ऊमेअमरोक्तिमाह यस्मान्नितेइतिजचनेचस्त्रियाः श्रोणिपुरोभागेकटावयीनिमेदिनी
क्लिशोः क्लिष्टविवायनेप्रसादनस्यात् कशोः स्यात्सुसिवरुणेहीचेरेऊंडलेषिचेतिमे।
दिनी फलेः फलनिष्पन्नौ फलितंरजसाशोक्तामित्यमरः पलितंशोलसेतायेकेषा।
याकेचकर्दमेइतिमेदिनीकृजादिभ्यः उद्धृजकरकः कमेडसुः करकाब्धष्टिपाषाणः
कटेवर्षावरणयोः कटकोवलयेसातौ कृन्शिल्पिसंज्ञयोरिति कृन्नाप्ययंसिद्धस्तथाच
गुणभाजश्चेद्ववुनिउदाहार्याः गुणनिषेधभाजस्त ऊनिउदासीनास्त यत्रऊत्रचिदिति
भावः न्तयोस्यान्नारकस्तनरकास्तनयोडर्गतिः स्त्रीयामित्यमरः नरकः पुंसिनिरेये
देवारातिप्रभेदयोरितिमेदिनी उदयनाचार्यास्तमच्चनरकाणेपवसंतीतिक्लीवंप्रमुन

तेन निर्मलमित्याहुः स्वगतौ सरकोस्त्री सिंधुपात्रेशीधुपानेक्षणीधुनीरिति मेदिनी ऊषादेको
 न. बो. शोस्त्रीक इत्येसात्कृत्कोलक मरणालयोरिति मेदिनी विचकारकोरकानीति माचः कोरकः
 हुं पुमानित्यमरोक्तिस्तनार्तव्येत्याहुः अथवरविपर्ययः विषयविषयारित्वं चानुपपदेव रूपमाणा
 बाहुल्यलभ्ये बोध्यं केचकोदैत्यभिद्यानाह न वसस्वनवेषपयोरिति मेदिनी उपचषपाके उत्प
 केरिणः पुच्छमूलोपोते च मेचकेत्यमरः पेचको गजलंगलमूलोपोते कोशिके इति मेदि
 नी सचकस्तमपूरस्य चंद्रके श्यामले पुमान् नमुक्ते वाच्यवत्स्वीवे स्त्रोतो जनाय कारयो
 रिति मेदिनी वचिवचपरिभाषणे मनस्ताने आभ्यामरप्रत्ययः स्यात्सचवित् ढष्वात्तादेशः
 बटटकुट्टेवंटेशादेवेति मेदिनी रुजिहृविदारणे अस्माह ज्युपपदे अलटो प्रत्ययौ स्तः क
 दरादयश्च कृस्स्तरानदव्ययपूर्वकहृणानि प्रकृतिकालजंतातिपात्येते हते हनहिं
 सागत्याः क्रिमिक्रमुपादवितेये गमृगतौ तमृषमहने यभ्यः स्तन स्यादेशो वृद्धिश्च ह्ये
 गतिकोम्याः हिरण्येरेमसिद्रव्ये शान्तं भवाराटयोः अक्षये मातभेदे स्यादकुप्ये च न पुंसक
 इति मेदिनी कृजः उकृज जतेन रूपं विभक्तिं कंजने स्तप्रत्यययोरेकश्चात्तादेशः स्यात् रु

एतेन एतेन आह्वदनेन प्रसाहुः स्यादित्वाहिलोपः टाप्ठुणामिषादिलोमिस्पादावर्तेचा
 नराभवावित्पमरः भवोर्मध्येयः अवर्तस्त्रित्यर्थः अंतराश्रितरिति द्वितीयादधातेः उ
 धात्रधारणादौ प्रसायत् प्रत्ययः स्यानुडागमस्यथान्यब्रीहिसुधात्याकेरिति मेदिनी जी
 र्धनेः ऋवयोहानावस्यात्किन्स्यात् कृतइडातोः रपरत्वेरेकस्यचकारादेशः मव्यतेः
 मव्यवंधनेत्यस्येति वकारस्यत्यर्थः ऋजगतौ तनोतेः तनुवित्तायेप्रसात् इत्यन्यपरु
 स्यसन्वद्वाहितमभासस्येत्तं वडित्वाहिलोपः एषुः उच्चारणसामर्थ्याद्गुणोत्तितितडचा
 लनी सक्रमिवतितडनापुनंतोपत्रयीरामनसावावमक्रनातितडः पस्यपतेभवतीति
 पस्यशायाभाष्ये चालितीति तडः पुमानित्यमरः चालनेतितकोशोत्तरेस्याद्वास्तुहिउ
 तितंइति पुत्रपुंसकवर्गत्रिकोडशेषः अर्भकपतेति पात्येतेति पातप्रकारमेष्टाह ऋथ
 वृद्धावित्यादिपृथेयिति प्रथमप्राव्यानेपिदिकमिति पाकः पोतः याकोअर्भकोऽर्भकेडि
 भः एषुः कः शावकशिष्टुरित्यमरः अर्भकः कथितोवालेमुखेपिचकृशेषपिच पृथुकः
 पुंसिचिपिटेशिषोस्पादभिधेयसत्पाकः परिणतोशिषोः केशस्य जरसासौलेस्याल्पा

न. बो.
हं.

॥५

॥४

दोषवनेषु च इति मेदिनी अवचापने ऊस्तिने निपात्येते वदव्यक्तायो अवरत्तणादौ ऋगतो
ऋभकन्यनयुद्धनिंदाहिंसादानेषु निरुष्टावारेफपाप्मावसाधमा इत्यमरः कृष्णऊस्ति
तावयवेटगर्हानकाः समा इति च अथमः स्याद्गुह्यरुनेपीति मेदिनी अर्वात्तरंगमेपुं
सिऊस्तिने वाचिलिंगकः रेफोरवर्णे पुंसि स्यात्ऊस्तिने पुनरेन्यवदिति च मेदिनी लीड
रीडी लिङ्गशेषणे रीडप्रवणे वमादिति शेषणे वाचेन प्रत्ययः ऊत्सने वाचेन प्रत्ययः ३
त्यर्थे लिङ्गविषाक्तै च वाच्यवत्स्यात् विलेपने इति विष्णुः क्लिेशक्तिश्च विवाधनेनामा
गमश्चेति प्रत्ययस्येति शेषः चिन्त्यमिति इत्विधात सामर्थ्यादेव गुणभावसिद्धेरिति भा
वः कीनाशः कर्षकः सिद्धोपांशूकलिषु वाच्यवत् यमेना इति मेदिनी अश्रोतेः अश्रू
व्यामौ अस्मान् वरदस्यात् आशु कर्मवरदानादिक्रियायस्य कस्मिन् वाचे शीघ्रदानरी
त्यर्थः ईश्वर इति स्त्रियोत्तुटित्वान्दीप् ईश्वरी प्रत्ययस्य रेण मभ्योदानः ईशः वति यिवतो
रचेति द्वीवयोस्तु यात्सरेण आशुदानाः पुयोगलक्षणो दीपि अतोदानाः स्वेषाभासपि
सहस इति वरचितेनादपि ईश्वरेति विवेकः ईश्वरो मन्मथे शोभोनाये स्वा मिति वाच्यः

वत् ईश्वरो मत्तये शोभो नाये स्वामिति वाच्यवत् ईश्वरो मायामिति मेदिनी ईश्वरो उन्नमा
 यामिति छेदः ईश्वरः शोको रोपी शोतव्यत्वात्मीश्वरीश्वरा इति बोधायनिः धित्यस्तमंगल
 महौषधि विश्वराया इति भारविः दशपाद्योत्तसूत्रोत्तरमपि हते रतश्च हनहिंसागत्यो
 रस्माद्रतप्रत्ययः स्यात् यश्चांतादेशः हन्यते गम्यते अतिथिभिरिति चरः वने याचने अ-
 स्माडरतस्यादकार उच्चारणार्थः चतरनुहुहोरामुदात्त इत्यामप्राजतेः अतसागतगम
 नेग्रपूर्वादस्मादरतस्याद्रेफादकार उच्चारणार्थः स्वरादि पाठादव्ययत्वे अमेः अमराति से
 भाक्तिषु अस्याद्रत्स्यात्तस्य तडागमश्च अंतशाद्वोपि प्रातः शाद्वदव्ययत्वसुदहे दहभस्मी
 करणे न गोमहेरुहेषौलेभास्कोरपवनाशने इति मेदिनी सिचैः विचत्तरोहकारादेशा
 तिथानोरंन्यस्येत्यर्थः सिंहः कंठी रेवशाशो मतमेवात्तरस्थितः सिंहोत्तहृहयोः स्याद्वा स
 कोराद्रमातरीति विश्वः व्याडिच्चागेथोपादाने अस्माजानोवाच्येकः स्यात्किंवा दादोला
 यः व्याघ्रः स्यात्पुंसि शाहूलरत्नै रेडकरेजयोः अष्टनराडजरस्यः कंटकार्याचयोषिमी
 ति मेदिनी हंतेः हंतेरच् स्याद्वा तोचुरादेशश्च दोरेभी मेहरेचोर इति विश्वः लमेः लमृष

न.चो.
कृ.

११५
११९

सहनेत्साः निर्मेदिनीमन्यमरः नरतेः नृसवतनरणायो रस्माद्भिः स्यात् दिनादिलोपः ग्रहेः
ग्रहउदादाने जीषिनि कृदिकारादित्यनेन ग्रहिनीरुक्कवाहिकेत्यमरः प्रथेः प्रथप्राव्या
नेप्रथमस्तमेदेवेदादौ प्रधानेपिववाचवदिनिमेदिनी प्रथमचरमेतिवैकल्पिकस
र्वनामकत्वापदेजसः शीभावः प्रथमेप्रथमा चरेच्च चरयति भक्षणयो रस्मादमचस्या
न चरमेचरमाः योगविभागश्चित्प्रयोजनः प्राथिविभ्यामित्येवसचचंसगेः अत्रउवी
त्यादिदंडकेगत्यर्थकेपरिः पठितेकल्याणमेमल्लमुभेमेगलासितपूर्वायामयायां
सिभूमिजे नष्टसकेतकल्याणसर्वार्थलक्षणोपिचेतिमेदिनी भावव्यजिमांगल्यं तत्रसा
धुरितिपयत् मेमल्यः स्यात्रायमाणस्यविकल्पमसूरकेसियोशस्यामथः पुष्पीमि
त्यपुल्लवसासचरोचनायामथोदभिल्लीवेषिकरेत्रिधितिमेदिनी इत्युणादिषुपेच
मःपादः ५ ॥ इतिदक्षिणामूर्तयेनमः उणादिप्रत्ययासतिपादोतरणात्रये तेषांवि
वेचनेत्तत्रतानेन्द्रस्वामिभिकृतं । प्राचातकतिपयाणामेवोणादीनामपत्यामः कृतो
नतसवेसासोपुपत्यासोः नेकप्रचटनयाकृतः किंतविच्छियेतिस्पष्टं तत्रापिकेचित्प्रसा

दामनोरमायां दर्शितास्तेष्वेव काश्चित्प्रमादात् दर्शयामः भगोणिवरिति एोप्रकरणेच्छं
 दसिमहः बह्वृषेति उपन्यस्यपरोब्रजेवः पदोनेति एवीस्तेनैवषः पवित्रादित्ययेदिश
 चोयंथस्तद्याख्यायोन्योत्रेणपंचपाशुणादि सूत्रेइदं पश्यतइत्युक्तं ननुभयमपिप्रामा
 दिकम् किंचिद्वीनिकिप्रदीर्घादिप्रक्रम्यपरोब्रजे निसूत्रस्यापाठान् अस्मिन्नशीपंचपादी
 दशाया चोरेकवाक्यत्वात् यदपि यनर्तिचदिउ वपितपिजनितियनेरुम् इतिपठितेनदप्य
 नाकरं तथाहिजनेरुमिः अर्तिवृवपियज्जितियतिनपिभ्योनिज पतेणीच्चवक्षेः शिञ्चे
 ति सर्वसंमतेः पाठः तपेवितस्तेवपुष्टिरमित्यादिमंत्रेषु आयुदार्तेता आयुदार्तेता
 अनुकूलश्चवेदभाषेयेवस्थिते इत्यादयोद्वितीयपादाः तृतीयपादेपिस्तनिद्विषिपुष्टि
 गदिरुदिभ्योरितिलविनिग्राचापठिते तत्रद्विषिरुदीकोषामपिदृतिरुक्तां ग्रंथेनपठितौ
 द्विषिपिलः रुदया लुगितिप्रयोगापि आकरेणदृष्टः स्ततिरुविपुषिगदिमुदिभ्यइति
 द्विपंचपादीपाठ पुषिगंयिमंदिजतिनमिभ्यइतिदशायायामधिकं पठितमित्यन्यदेतत्
 नदपिपुदक्षिस्वहिगृहिदृष्टम्प्राप्यइतिपठित्वादराप्याजरायइतिप्राचोक्ते नदपिभ्रम

न. बो.
क
१२
१२०

युक्तमेव कृविशेषे गृह्णति गणोस्तजग्राच्छादने इति प्राचो ग्रंथ विदु एव ता मुक्तिरपि मूला
शुद्धो वा शुद्धा जृष्टा जाग्रदभ्यः किन्निति हि पाठः उणादिदृष्टि कृतां मायवादीनां च समतः
जीर्णेषुः शीर्षिः हिंस्रः स्त्रीर्विः प्रधुर्गुरितित हुंथे पूषपादितस्त इत्यस्य दीर्घांतत्रय
वत्तरतश्चातो रिति इत्वं लभ्यते न तद्गुह्यतत्वेपि तस्माद्यथा करमेव हि प्रहीतमचित्
मिति दिक् यदपि प्राप्नोते स्माज्याहान्तरभ्योतिरिप्यतदप्यनाकरम् आकरेहि वीज्या
त्रिभ्योरिति यद्विवास्तुत्रिद्वयोत्तरं वहि श्रीतीति सूत्रे स्मार्क त्रिभ्योतिरिति सूत्रि तस्मा
त् नृणीं रथः सदानवश्चादावायुदातदर्शश्च न च स्त्रिया किन्नित्याभिकारस्यैवार्तिक
मेवेदं प्राचो ह्यदास्यते नन्नादिसूत्रस्य मिति वाच्यम् यवमपि तत्र ते पाठस्यानुचितत्वा
त् न ह्यसौ वार्तिके स्त्रीति दिक् एवं सस्यायते ऊट इत्यपि प्राचो दाहरणमना करे स्त्र्या
यर्त ईद इत्येव सूत्रस्य आकारे मेव पायोदश्यां चोपलंभात् संस्थाने स्य यते डुह स्त्रीसू
तः सप्रसवे शुभाति ति भाष्यस्यो कर्षटो न तत्सूत्रपाठस्य नष्टात्तेदृश्यते एवं न हुंथ
व्याख्यान्त एवमपि प्रमादा रुह्याः न यथोपाणिन्यादि मनीति ति व्याख्याणैरुक्तं स

नोरुचोपधायाश्च न ह्येवंविधे सूत्रे पंचयाद्यादशायाद्यास्ति अतश्चानुवर्तमाने म
 नेरुच्येव सूत्रितत्वादितिदितिक इतिवत्तर्थादे प्राचः प्रमादाः उणादयोऽङ्गलं वर्त
 माने लडित्यतो वर्तमानो ग्रहणो युवसेतायामित्यन्यतसेताग्रहणे चानुवर्तने नदाहप
 तइति अत्र हि सूत्रे धातोः प्रत्ययः कृदि निडि ति चानुवर्तनेन कृत्वा निमीत्याना विहि
 तानामष्टाध्यायीवहिभूतानामप्युणादीनां प्रत्ययसेता कृत्सेता च सिध्यति तथा चोणा
 दिप्रत्ययाः सर्वे धातोः परत्र कर्मविकृदितिक र्थं भवति उणादिप्रत्ययान्तस्य कृतद्धि
 नेति प्रातिपदिकसेता यो स्वाद्युत्पतिरित्यादि सर्वमपीष्टं सिध्यति अथ रिपूणां नाम
 णादीनां परिपूणार्थवद्भलग्रहणं तस्य फलमाह केचिदविहितान् अयं निरूपेण ल
 जिहितः शकृशंकेरपि भवति ऊशलेति प्रयोगदर्शनात् किंच किडफिडप्रत्ययो ऊ
 त्रापिनहितौ अर्तेरुह्येते ऋफिडः फिड इति तयोः किंच च कल्पते तथा षंड इत्यत्र स
 त्वाभावश्चेत्यादिसेतास्ति अनादिसेतास्ति अनादिसेता सेवनत्वं सर्वसित्याङ्गः
 ह्येष रुलजति प्रत्ययं दृष्टुं शंकिः प्रकृतिरुह्यते तेन संकलेति सिद्धं ऋगतादिभ्यः

न.बो.
कृ.

१२१

१२१

फिडाफिडादिप्रानियाः गृह्यते कार्याद्विद्यादिभिः फिडा ३ इत्यादौ गुणप्रतिषेधादि कार्या
 नुरोदायनुरवंपेककारादिकं विद्यात् अनुवंपमित्यत्रोपसर्गस्य ॥ नीतिदीर्घः पतङ्गणा
 दिषु शास्त्रेषां सितव्यमित्यर्थः भूतेषु दृश्यते नन्वेवैवर्तमानग्रहणोवाणादयो बहू
 लमित्यत्र नानुवर्त्यते पतञ्जोत्तरसूत्रेन नन्वित्यत्रोपसर्गशेषेण कालत्रयेऽपि प्रत्ययलाभा
 दिति चेन्नैव दत्राहः वाङ्मतेन वर्तमाने भवेति भूतमविष्मते स्तुक्विदेवेकप्रदर्शना
 येदमिति गम्यादय इति गमिष्यतीति गमीग्रामे आगमितीत्यागामीगमैरितिः आ
 डिणित्याङ्पूर्वस्य तडित्वाङ्पथाट्टिः भीमोभीम इति भियोहिति भयेषु गिति मप्रत्य
 यमं नियोरोतवेकल्पिकः शुक् प्रस्कंदत्यस्मादिति प्रस्कंधतः अयादनेत्सुटप्रेरह
 (स्मादिति खलनिति निष्केषः) स्मादिति प्ररक्षयवाच्यम् गुह्यतस्मादिति मूर्खः महेवोमू
 र्खः मखलत्यस्मादिति खलत्यस्मादिति खलनिति निष्केषाचार इति प्रागुक्तेनाभ्यासिती
 तिताभ्यासितीति नुक्तौ न सन्निहितायादातस्यैव परामर्शादयादानादत्यत्रेत्यर्थः स्या
 दिति भावः नतोसाविति नतोतेः कर्तरिक्तः अनुदातोपदेशात्पुनरुपदेशात्पुनरासिक

लोपः असौ न तो भवति विरुद्धो भवतीत्यर्थे ततो ते रूतं दृष्टमिति समतादिना निष्पत्तेः
 यत्तद्वर्तते कर्मणि मतिरुच्यते ननु त्वमसि त्वमसि त्वमसि त्वमसि त्वमसि त्वमसि त्वमसि त्वमसि त्वमसि
 जने यस्य सा क्रिया र्था तस्यो अत्रेदं बोध्यं ननु म एव लोका कृत्वा विशेषेण अत्र यत्कृतो भाव इ
 ति वचनाद्भावेन मन एव लोका कर्तृ क्रिया यामिति सप्रमीतिर्देशात् वाचकस्य यातीत्या
 स्तत्रोपपदे सप्रमीत्यमित्युपपदे त्वमिति कृत्स्नं दृष्टमिति कृत्स्नं कर्म कथं विषय दर्शने
 न त्रयो जत के या न मित्यर्थः कृत्स्नं दर्शक भविष्य दर्शन कर्तृ क दर्शने न त्रयो जत क
 या न मित्यर्थः कृत्स्नं दर्शक भविष्य दर्शन कर्तृ क दर्शन प्रयो जत के च या न मित्यर्थः
 क्रिया या कि मिति चेन्न इत्यस्य जटाः इति मिता र्थी जटाः नास्ति न द्रव्ये तत्र क्रिया भित्ति तं जटा
 इति प्रयोगस्तथा रयतीत्यव्याहारा समर्थनीयः क्रिया र्थी यो किं भाव तस्ते पति देउः
 अस्य त्रया व इति क्रिया तत्तसौ देउ या न तार्थवत्ते तदेउः पतने हेतु भवति तत्तद्देश मि
 ति दिक् समान कर्तृ केषु अक्रियार्थेति भोक्तृ मिच्छतीत्यत्र भोजन विषयीकृतं ति प्रती
 यते न तत्र भोजार्थेति अतः पूर्व एवाग्नीमिति भावः सूत्रस्य समान शाब्दिकता वचन इ

न.वो.
ह.

१२२

न्याह पक कर्त्तुं केति यदाभावे पुत्रस्य पटितमिच्छतीति काशिका अत्र काशिकायाः
नृच्छन् करोतीत्यत्रानभिधानस्येपि अत्र निष्कर्षमाह उक्तविषये पक्षकर्ममिति प्र।
योगाभावेपि इच्छन् कर्त्तुं गच्छतीत्यादौ तत् सगुणवाला विनिसूत्रेण स्यादेतत् तच्चिन्त्ये
करोतीत्यर्थत् पुनः प्राप्तेरेवाभावात् तस्य भावार्थकत्वात् इह चलटा कर्त्तुं प्रतीतेः किं
च वन् कर्त्तुमिति प्रतियोगोनेष्यते इति रिक्तं वचः कर्त्तुमिच्छन् इति प्रयोगस्य सकलं
संमतत्वात् यदानुपूर्व्याश्चाह रयात्रमात्रमाह। रेत्यादाविवस्तेष्वयतत्वात् विसृज्य
यं मनोरमादावतु संशेयः वहीति कष्यकोतौ कोति रिद्धेति वसुधात्तरपीच्छार्थकः श
कधुषु अयमपि क्रियार्थो ययदार्थ आरंभः भोक्ते शक्तेति धृत्वेति जानाति इत्यहि स
न्यर्थो विषयतया संवेद्येतात्तु पुण्यं च गम्यते स्नाययति भोक्तमित्यत्र भोजविषयिणी
शक्तिर्मस्यते भोक्तृवदन्त इत्यत्र भोक्तृमर्हतीति योग्यता आरभते भोक्तृमित्यत्र भोक्ते प्र
क्रमते उत्सते इति भुजोराचवस्थालभत इत्यत्राप्रत्याख्याने अस्ति भोक्तृमित्यादौ तत् स
भवमात्रं पर्याप्तो भोक्तृ इति उपलक्षणार्थमिति तस्य फलमाह अनेहा इति कालो

दिष्टोप्यनेहापीत्यमरः तेनेदतेति अनुवादेनभवतीत्यर्थः यागाययोतेतियष्टमित्यर्थः
 यागाययोतेति यष्टमित्यर्थः उपलक्षणार्थमिति तस्यफलमाह तमर्थीचभाववचनादि
 निवर्तनी एवलोपवादइति अव्ययकृतोभावइतिभावेविहितत्वात्सुतः प्राप्तिरेवनास्ती
 तिभावः यदरुजययतेसावितिकरणस्यकर्तृविज्ञात्रवोप्याययनेगच्छेयेनेतिफलितार्थः
 स्थास्थिरेकर्तृरितिभावेर्जहात्यादिश्चग्रहणंप्रत्ययार्थसकृद्विशेषणंतत्पदमितिधृत
 पत्राहस्थिरेकर्तृरितिप्रद्वंछादिषुसारषाहृपाटोत्रमानेव्याधात्यादिप्रस्थिरार्थमिदंवच
 नेनेनविसारोमस्यइत्यत्रविविधेसरतीत्यर्थः संगच्छतिप्रतीसारइति उपसर्गस्यचजी
 तिदीर्घः सारवलमिति अनामिस्थपानुरेतर्भाविनएवार्थः सारयतिवीष्टयतीत्यर्थानुरोधा
 त् वलेवानेवहिचेष्टनेमिद्धावस्थापन इतिपिबतीत्यादौनसाध्यपत्रोपात्तार्थइतिभा
 वः आचमेतिनोदातेतिसूत्रेप्रताचमेरित्युक्तत्वादितिभावः तत्रैवसूत्रेऽनाचमिकमि
 वमीनामितिवार्तिकावृद्धिनिषेयोनेत्याह कामोचामइतिअमेरुदातोयदेशात्वाद्यत्र
 वृद्धेर्लभत्वात् यदिनमुयान्विश्रामयेत्यादाविठनिचिठिमाश्रित्यतिज्ज्ञादेरव

न. बो.

क.

१२३

१२३

क्रियते न दाहये सिद्धाति न वणि चपि वृद्धि निषेधः शंक्यः नो दातेत्यत्र कृत्तु न्यनुवृत्त्यातिणिच
निषेधाभावात् न चैवमपि मितोद्भवः स्यादिति शंक्यं वेत्यनुवृत्त्यवस्थितविभाषाप्रय
णोति ह स्वाभावसिद्धेः परंतु निजं न कल्पनायामर्थो नित्यते इति भावः वस्तुतस्तु निवृत्तये
षण्णयातोः प्राकृते र्थे णिजनि विवक्षायां तत्तदोषरत्नवयेयम् एवं च रोगी चिरप्रवासी य
यत्तमोगी परावसथ शायी यजोवतितत्तरणं तस्य विस्मामरत्यादिक विप्रयोगाः साधव
पवेति बोध्याः अत्रोपश्रुति उदीक्ते दने प्रपूर्वः च निजलोपो निपात्यते य इति ईये च निज
लोपो गुणान्प्रतिपात्यते न यान्तलोपो गुणान्प्रतिपात्यतेः उग्र इति देदे रौणादिके मनप्रत्य
यान्तलोपो गुणान्प्रतिपात्यते पूर्वस्मिन्मथर्वस्मिन्चाद्यनित्यात्प इति बोधे प्रायक मिति सर्वा
त्मना संज्ञा ग्रहणान्प्रागेकतः कृतान्मात्रा उक्तिपरिच्छिते कृतौ सत्यामित्यर्थः कस्यपु
पुनः परिच्छितिरिति चेत् प्रत्ययार्थस्य तु च्यते आख्याग्रहणे हृदि निरासार्थे तेन परिमा
णाग्रहणे सर्वेभ्यः किमन्यथापुस्तकादयवादन्यायेनाचमेव च वाचो न त्वत्वे तत्तल्लिवा
य इति निवीयते राशि क्रियते निश्चायः अत्र राशे कवेन समुदायितो परिच्छितिरथाहुः ।

ये

मने परजित्यविश्रांमेचज निष्पूरतिशोध्यतेतत्रघाययनयनसंउलादिः सतिष्ठावः ऋदोरवि
 त्ययश्रांमेचज सूर्येणानिविनीयोनस्यकल्लकरणोक्तोवडमिजिसमासः अत्रसूर्यमदानपाते
 दुलादिरपिपरिच्छिन्निः सूर्यद्विजंतमर्थकेनतत्रशाद्वेतिष्ठावगतद्विजंततशाद्वेयदिपितिरभ्याः
 पूलोवितिवजलभ्यतेनयापिसर्वग्रहणावसादनेनापिभवितर्महतीतिभावः अप्रत्ययस्य
 मवोदाहरणामाह ह्योकारावितिह विक्षेपेकर्मणिचज सूर्यादिनावितिभोयान्यादिराशि
 कारः इहप्रकृत्याप्रयपवापवादौनतत्रार्थाप्रयः सर्वभ्यः इतिपंचमीनिर्देशो नतथैवरा
 मानतेनायंप्रकृत्याप्रयोचज किनोपवादेनभवति यकानिलोहेतिः वत्पूर्वकाद्रयनेक
 मणिभावेवाक्तिन् रुद्धीकृतोराशीकृतश्चनर्थः नवेतत्सूचयितमुक्त अजयोरयवादरति
 नयोरपिप्रकृत्याप्रयत्वादपचायापवादयोः समानविषयित्वौचित्यात् स्थियोक्तिनतर्था
 प्रयश्चिदिक दारजारावितिप्रकर्तरिकारकश्चन्यधिकारादृदोरवित्यस्यचजयवादत्वाच्चक
 र्तरिचजर्थमिदंवचनेणिलक चेतिवाचज लोपेहेसतिचजाप्रयादृदिर्नस्याज णिलोप
 स्पस्थानिवद्भावेनव्यवधानात् नचत्रिमितैव वृद्धिरस्तिनिवाये तारशब्देमितोदस्वश्चि

न. बो.

हो.

१२५

१२५

इत्यापतेः जमो ज्वातो एमिनात् लुकिन सतिन स्य परमिनिनत्वाभावेन किल गुपयेति
कौलमस्य निषेधेन वा स्याति वत्ताभावात् नाररति वृषं सिद्धातीति भावः पतेन दीर्घनेये
दाराः जार्यनेनेनेति नाररत्पणता भ्यामेव करण च न सक्त किमनेन वनेति केषां चिदुक्तिः
परास्त्वारदोरवित्यपवादविषये उत्सर्गस्य च नो दुर्लभत्वात् स्यादधिका दृष्टे वा सत्पवि
येरनेगीकारादपवादोपपत्तु करणयो रिति अधिकरणयो रिति लुटावापारह दुर्लभ इत्यन्य
देनत् उपेत्येति गुरु समीपमेव मेत्यर्थः आयादाने इति पुरस्तादपवादस्यापेन इदं स्येन्यस्या
पवापवायत्वात् स्त्रियोक्तिन्यादिति न द्वायतायायमारंभः च ननु कमणमजयोविषय
इति वचनात् स्त्रियो च न तस्यादिनि स्त्रियो ग्रहणे उपधायेति या स्वयमथ्यमयतिन स्यामिदं
रूपद्वयेषु योगेन हीषेव अमुगागममश्रयात्तिकरत्तुक्तं करणेन कृतिवृत्त वरण इत्यस्या
दित्यर्थः तीषाररति उत्सर्गस्य च जीति दीर्घः ननु प्रदक्षिणप्रसव्यगामिनो शरणा इति
कथं प्रयोगावापुर्वो न्यर्थपरिगणतादिति चेदत्राहः अतपववार्तिकप्रयोगादौ हेतुष्वपि
आणानेवृत्तिरिति रचरति ऋदोरवित्यपूराज्ञान इति तीज प्रापण इत्यस्मान् देवाय न यत्ने

समि अधिकरणे लुटोपवादे ये च जब्दो शास्त्रविषयणान्पूर्वेण प्राप्तवचने केचित्तप्र
स्तारयोक्तिरिति प्रयोगानुरोधेनाववाचिनिमानुवर्तियेति उदिग्रहः भावादौ च न स्यात्
ग्रहवृह इति प्राप्तस्यापवादः परित्याः सूत्रादिभिः क्रीडने चूने यथाशमकरणम
शेषः परावनुप्रव्याचखुः द्विः परिग्रहणमिहव्यर्थं सकृदेव कर्तुं शक्येन याहि परौ
तियोचने शोनुपात्ययेनावशेषे रहरण इत्यनुवर्तनादिनोनुपात्य इत्यत्र परावित्यनुवर्त
नाच्चेष्टमिथ्यतीति तनुपूर्वसूत्रे अनुपात्यः पर्यायार्थकत्वेव व्याख्यानः तथाचतद
नुवृत्त्येव सिद्धपर्यायग्रहणमिहव्यर्थमिति चेदत्राहः पर्यायग्रहणं पुनर्विधानार्थं तेना
त्राभिविधिविवक्षायां परमपि अभिविधौ भावश्चापि निरणीतुं वा धित्वाः यमेव च न भ
वतीति आकायमिति आचीयेनेस्मिन्निष्टकारत्याकार्ये अधिकरणे च न अग्निस्य लवि
शेषः चिनीतचपतेति व्यादेयेदिति श्रुत्यर्थः संज्ञेयानौ उत्तरे चापरे चोत्तरास्तेषां भावयो
नराथये सूकरेति स्तनपरनार्थं उत्तराथरभावेन सूकरः पारते तदेदं प्रत्युदाहरणे यदान
भिचवत् पृथक्पृथगेवावतिष्ठति तदेहामवत्येव च न कर्मव्यतिकर्मव्यतिहारः परस्य

न. बो.
ह.

१२५

रकरणमिति यावत् न च वर्तमानाद्धानोरित्यर्थः साधनमिति कर्तव्यमिति कारकेन भव
त्यनविधानादित्याहुः भावादाविति प्राचोक्तं यत्तदुपेक्षमाकरविशेषात्तच्च स्त्री अनेन
एवमिति चकारोत्रविशेषणार्थ इति धृतिर्न स्त्रियां किं व्यतिपादको वर्तते पत्रेति न याभ्या
मिति प्राप्तस्य निषेधेनादिदृष्टिरेव न च नस्तद्वित्तत्वाभाव एव नस्तद्वित्तत्वादिभावः कृद्
णोत्तगति कारकपूर्वस्येति परिभाषाया सोपसर्गधातोर्णजेन मानेनो जितत्वादिदृ
ष्टिरुपसर्गन्याशयेनोदाहरति व्यावक्रोशीति ऊश आह्वाने स्यादेतत् स्त्रियां किति ति
प्रकरणपवायेण विधेयः एवं च स्त्रियामिति न कर्तव्यमिति लाचवमिति चेत् मैवं स्त्रि
यामित्यधिकारे वा स्वहूपविधिनिषेधायतेः ३ अनेन व्यावक्रोष्टिरिति स्त्रियां किं नपि
अपवादादविषये व्यावक्रोशीरहणोपसर्गधेरिति पुत्र्यामः व्याप्तुदीशत्रगुरोश्चरुल
इत्याकरे प्रत्ययप्राप्तः क्वचिदकारपदे ष्यते न तत्र च व्यतिहारः सैषा व्यवस्थान्यायतो
इलभापि वा इलकात्स्नीकार्या अभिविधौ किं सारवः वासहोपेण यजुक्तमभनभवति पुन
र्भावप्रहणान्न च कर्तव्यमिति कारक निवृत्तये भावप्रहणमिति वाच्यं पूर्वसूत्रपुवशा

क्रि स्वाभाव्यादेवेतुलोः प्रवृत्तेः त्पुटात्त सभावेष्वर्यते सरावणमिति तच्च वाङ्मलकाच्चल
 भ्यते इत्याकरः अणितुणः अनेनेनुणोणानुबंयोविशेषनार्थरिति धृतिते सरावणमि
 तिसमेनाच्चदृश्यर्थः संशब्दाभिविधियोतकः पूर्ववत्संगतिकरणान्नतस्तद्वित्तत्वादा
 दिवृद्धिः स्वाभावतश्चदमणितुणेतंतपुंसकं आत्रोशेग्रहृदृइत्यप्राप्तेः यमारेभः अ
 वग्रहयदस्येतिच्छेदविशेषस्यर्थः निग्रहेतिरोयः प्रलिप्सायां लिप्सायां देवदनस्यग्रहः
 प्रकृष्टाभितवेषास्यर्थः पात्रप्रग्राहेणोतिभिदा पात्रोपादानेन पात्रे गृहीतेन यावत्
 वृत्ता उपपदेवृत्ता भावादौ च न्यात् निचकान्येतिग्रहृदृइत्यादिना कर्मण्यत् नत्वस्ती
 त्वविशिष्टकर्मणि परत्वात् किना भाव्यं अजभ्योस्त्रीस्त्वलता इत्यन्ते वनग्राहकि विषये
 तीति तस्यामभियेयायोपे उपपदे च जास्यात् भावादौ रूढिहृत्तौ ग्रहिरुषानः शाक
 देवत्ववक्तृं शाक्यः तथा हितदिग्रहः समिमुष्टौ आत्रोशे वनिजोः प्रलिप्सायां यरोय
 ते अवेवर्षप्रतिवये विभाषाप्रवणिमित्यादिपरो भवो वस्ताने इत्यस्यानेन गेराडिरुसु
 वो वित्यस्तन यात्तन हृतमित्यवृत्तेति आच्छादने किं प्रवररोगैः प्रशास्त इत्यर्थः

परिभावश्चिप्रतादरः परिभवः परीभावस्तिरस्त्रियेत्यमरः परत्वादिकृत्वदो प्राप्नोत
 यावपूर्वविप्रतिषेधोयेफलितः यवेचवासहपत्यायोत्रनप्रवर्ततेऽनुपवायत्वादितिभा
 वः वर्षमितिदृषभोवर्षणादिति भाष्यप्रयोगात्तत्रापिपर्वणञ्जदोरम्बुञ्जवउच्चतयोः स
 माहारेसौत्रंमुस्त्रञ्जदोरित्ययननकारः किंनद्विदकारः निरः भ्योपोलो रित्यवपादतथा
 चञ् विधानाहायकादीर्योभावमुदाहरतिलवः श्रवः इति निष्प्रयश्च्यत्रादयः प्राप्तिरत्य
 चञ्जिति विवेकः हस्तादानेत पूर्वकाचिनोमेचञ्जदान्तः वशिरन्त्यारितिचञ्जिप्रामेवच
 नेवशनेवशः शान्तिशब्दकृत्वन्त्यस्मिन्नितिरणः संग्रामः विद्यमेविशेषणभक्तनश्चिविद्य
 सः वैस्वदेवशिष्टमत्रशब्दोवालत्रयेणचासश्च्यमरः उपसायोमेत्रभेदः शब्देतितादति
 नदधानरवसतः स्नानश्च्यमरः कृणोतिक्वाणोतिक्वाणः क्वाणमनित्यपिदीणायाः कृ
 णितेप्रादेः प्रक्वाणादयः ३त्यमरः अनुसर्गसप्युपेदेनित्यमप्याभावादौप्रसदप्रसभ्यो
 वरुर्षश्चित्तोक्तंप्रसमदः संप्रसर्गश्चिह्नमाभूदिति प्रतिनेमर्तः प्रजतसंप्रजः भावेचञ्
 जतिव्योवितिदृष्टिनिषेधः प्रशब्दवचनावतनेरर्थोत्तरत्वेप्रतिष्ठितश्च्यत्रप्राडर्भावेयथा

नदेनदाहप्रथमे द्वितीयवेत्यवाग्रहः किंनगर्भग्रहणमित्यस्यवयः अतोदाजइति सूत्रेवय
शब्देनोदाजतयोर्चीरितइतिभावश्चघोरैकाप्रथाप्रथणालिंदावर्हिद्वारप्रकोष्ठकेश्यमरः स
सथोथोमतलिकामवर्चिकाप्रकोष्ठमृगतलजोप्रशास्तवाचवान्यमृन्यात्यमरः पहितः अथ
मिति अतपवपाकेनतिर्हृत्यामितिगृह्यते तत्तपक्वेतेति यत्तप्रायोक्तंभावादावितिभा
वादावितिभावः त्रैमयातद्वितेतिव्याख्यातमिदंनितित्यग्रहणादितितत्रहितित्यमिति
प्रयोगोविभज्यतेतत्सार्थादर्थ विशेषाणादेरणैवमविययसंनिर्णीयतेयकयोगस्तुति
वृत्त्यर्थधिकारातिवृत्तार्थस्याविवक्षायांस्वातेअप्रसज्यतनतप्रसयेविमाधिकिरितिप्र
योगः स्यादितिप्रभावः अत्रिममितिप्रभावपर्यजादिसात्कितिसंप्रसारणेवायेततिवृत्तमि
त्यर्थ यज्ञायावभावेऽकर्तरिकारकेचेतिवर्तते अतपवयतेनयत्तमयेजतदेवाश्चत्रश्च
तइति यत्तइतिव्यावृत्तानेउपसप्रचरित्यादिकित्वाप्यतोलोपः अंतर्धिरिति अंतशब्दस्याहिः
विधीतिवातिकाउपसर्गत्वेउपाधीयतेनेतेनितियतिनोपसमीये स्वधर्ममाददानीत्युपाधिः
वाङ्मलकात्कर्तरिकिरितिमायवादिप्रयोगोदर्नाव्यइतिधनितेविधाताविष सृष्टिधिरि

न. बो.
क

१२०

तत्रापि कर्तारिमाभूत् किं न विधाने इत्यस्यादिगुपधाक्तिदत्तातिरूपसिद्धेः स्त्रियाक्तिजं च
 ज्ञापवाद इति यत्प्रक्रियायै यं व्यावसायिकाः भाषेत अधिकः कारोऽधिकार इति च न
 पुदारुत्तर इति नदतिरभस्यात् न हि तत्र स्त्रीत्वविशिष्टेनाद्यर्थः किं न पुंस्त्वविशिष्ट इति ये
 यं अजयौ निति तयो रवकाशः च यः लव कितोऽवकाशः कृति इति चिनौ न स्त्रीतिभ्यात्
 स्त्रियाम्भयप्रसंगे परत्वाक्तिमित्यर्थः पुंयजीति परत्वाकरणाधिकरणयोश्चेति लु
 टि प्राप्ते वचनेऽप्रतिः श्रात्रे यदोरिति यजेः किति वचस्वपीति संप्रसारणे ब्रह्म ब्रह्मेति षत्वे
 द्विष्टिरिति रूपे इत्यनेऽनयेति विश्रुः पवेऽप्यनेऽनपाऽष्टि सूर्यनेऽनयास्ततिने न न लमिति
 कीर्णरित्यादौ रदाभ्यामित्यने न न ल्वे लूतिरित्यादौ न सादिभ्यः तेनेति विवेकः ह्वा
 द इति ह्वादोतिष्टायोमित्यत्र तपःभूर्तिरिति चेतिः चरफलो रत्वेर्वोरुपधायादीर्घः
 किति नपीति अस्त्रियामिति प्रतिषेधेन स्त्रियो वामः विथेरभावादिदमत्तेऽप्रादोरपवाद इति
 पुरस्तादपवाद न्यायेन स्यादिभ्यः श्रात्रेऽपसर्ग इति चेत् न षिङ्गिदादिभ्यः श्रात्रेऽपसर्ग इति
 वादो न न एवलिङ्गोरिति भावः एवलिङ्गोत्तर परत्वाद्भवत्पवकां कान्ते स्याप्यमिति भाष्यका

वप्रयोगान् प्रास्थितिरिति स्यात् सास्यामि न्यातस्वे सगीतिरिति युमा ख्यत्यादिना ई उदात्त इती
 ति मं वृषेति सूत्रादनुवर्तत इत्यर्थः एववक्तिततस्माद्युदात्तत्वे प्राप्तेरुति युतीत्यादयो मोदा
 ना इति पर्यवसन्नोर्थः इत्याभाव इति ह्यति स्यतीति प्राप्तस्याभाव इत्यर्थः हंतेति निमकार
 स्यत्वे हि तो जेस्त् गुण इति बोधे कीर्तिरिति कीर्ति एषा स प्रेप्तेति युचि प्राप्तेति निपात्यते
 उदात्तत्वे च तो स्वती कीर्ति ब्रजयतो उदात्त इत्येवपि क्त्वरणं तत्तरगुणयंगतपार्श्वेति तया हि
 कुडोत्तापित इति भावः शरतेः स्यामिति शाय्या भरणं भृत्या जीविका कुमार भृत्या ऊषा
 लेशपिष्टित इति रजुः संसाया किं मतिः मृतिः आश्रुति तया च व्यहृतः मति बुद्धि पूजार्थं भ
 श्रकर्मणि भृत्यै रजः कृष्या सतो न्यादिपतेन मति बुद्धित्यादिसूत्रप्रयोगादेव मति भृत्या
 दीना साधुत्वमिति इर्वदा युक्तिर्यो तपदा भावकर्मणोः शततदा सार्वधातुके यकारिडस्ये
 स्वतिरिडादेशः अन्यत्र तयगा भावे विशय भो रिडादेशा कृते यडि सति ह्येन ल्ये इच्छा इच्छा
 इये भाव इति नन्वकर्तृविकारकेपीत्यर्थः अतएव करणे ऽर्थे इच्छते धनया इष्टिरिति प्रायक
 यकारतिवृत्तिरिति हलादिशेषस्त नास्ति षाष्टद्विते वाभ्यास संज्ञास्वीकारात् इह च न द

३५

न. वो.
ह.

१२५
१२४

उभयाभावादिनिभावः अलटीनियदान् अठेतेर्यडे नादप्रत्ययादिन्यकारास्तदाऽतो लोपः
 निमलोपः टाद्युतिरूपेणोप्येदित्वेदलादिशेषे सति दीर्घा इति भ्यासस्य दीर्घप्रवृत्ते जायते इति
 शेषरतः सार्वभानकं यकजाग्रा विचिणिनिगुणः गुणोऽसदा तोरित्यनुवृत्त्या हल इति यातो
 विशेषणानन्दतवियौ हले तो यातुर्लभ्यते न स्वये गुरु रिति संभवति अत्रिषयोदियरुः अ
 तो मत्वर्थो लभ्यते तदाह गुमत इति तनु वियरीतमस्तुर्वती हत इति तावृषा स्यापि यातोर्दुकी
 नित्यादेः सत्वादिनिचैवेवेष्टया मतधनि आशसाया भूतवद्धेति निर्द्देशात् वियरीत आ
 शकायो आ प्रवृत्तेः सद्भिदा कथं न हि सखा जगं यलव्ये रिति प्रेक्षा विरिन्पमरप्रवित्वादङ्गि
 लभ्यते वायुचितं सत्ये अतर्धकास्तप्रतिवर्णिमनुमलव्ये रिति भाष्यप्रयोगाद्वा हलका
 क्तिनपिवोप्यः विसरस्ति ह मनोरमा यो वोप्यः भिदति यवमावयोऽदन्ता समदाया
 यवगणोपह्यति तत्र ये प्रकृतिभागाभिदशत्यादयस्ते आदिशब्देन सूत्रे निर्दिष्टा गणवि
 शिष्टमाहस्तलोकप्रसिद्धार्थविशेषस्य क्वचिदलाक्षिणिककार्यस्य संग्रहार्थः भिनि
 विन्यभिनिस्तेषु यते इति भिनि कृत्येच्छिदेति द्वे भी करणपवाये अन्यत्र त्विति द्विदं

नतिमृत्तुश्चो अस्याधितोहिदादोपाहः चितिपूजिवकारोनुक्तसमञ्चयार्थः नेतनोलयते
 स्तलेतिहरदनः अतपवत्तलोमदारोहिनिदंतवासमेतिनेषदकृदाह युवोपवादइतिन्या
 सप्रंथेतिवत्पमाणस्यत्यर्थः आसनेतिग्रस्यामितिचिग्रहः ऋहलोपिदितिपप्रयेत्वास्या
 नवस्त्रीप्रत्ययेवासृपविधिनेतिशंक्यं अयवादस्यप्रचः स्त्रीप्रकरणस्यान्वेषि उत्तरगस्याप
 नस्तदभावात् अटिवंदिचिधिलीभार्थोऽहत्त्यनेतामार्थस्यतस्मिन्नि ३धेरितिअतिव्यर्थस्य
 युच् इच्छार्थस्ययुच् इच्छार्थस्यविशेषिच्छेत्तेवरोपयातोर्वङ्लेणदुल्लस्यात्प्रयोक्तैचेद्भाग
 स्यसेत्ताकिन्नदौनामयवादः प्रवृद्धिकेतिच्छदिवमनेप्रवाहिकेतिप्रवाहइतिमृदुसंज्ञः प्र
 वर्तयतीग्रहणीविचचिकेति वर्चप्रथनेप्रत्ययेपसर्गाभ्योरोगप्रतीतेः यामयामाप्रचर्चि
 केत्यमरः शिरोतिरितिशिरः पीडाप्रदं हिंसायांतत्रेतिनेद्रयान्वर्थनिर्देशातिक्रियादिर्श
 र्देशइत्यर्थः आशिकाषापिकेति आशिनशायनमित्यर्थः एकप्रियोभाजोनिर्देशानुकरणं
 वङ्लमित्यनुवृत्तेः कुक्षिपूजकिञ्चः सन्भजोबुगल्लितोः पतिनिविनि उपसर्गान्मृना
 तिसुवनस्यतिधायनेः संप्रसारणंचेत्यादितिर्देशादकर्तृविवाचिन्यपिसावभातकेपरेषा

न. बो.
रु.
१२५

वाद्यः एवं भावकर्मवाचिन्यपि सार्वथात्तक क्लृप्तिवियकविभाषालीयते रितियथान
 त्रहि लीली डोर्यकातिर्देशो नुत्तगमनेत्युक्तं यत्तत्राचार्यतयः शिक्करणसामर्थ्याच्चावा
 दयश्च नुत्तं तत्रापि वति स्मायति रित्यादौ मिवादेशा प्रवृत्त्या यशितस्य च रितार्थत्वात् वण
 दिति वर्णानुकरणादित्यर्थः ननु वरणादुच्चार्यमाणानादिति तथा हि सत्यकारश्चादा
 वेव स्यात्तल्लकककारश्चादौ अत्र हि संयोजस्योच्चारणान् अनुकार्यविह वस्ममात्रे
 प्रकारस्योच्चारणार्थत्वात् कथंती हि संयोजार्थश्चकारपकारो न्यतिवृत्त्यर्थश्चादिप्रयो
 गाश्चिदत्राहुः कचित्संज्ञानादपि भवति उच्चैस्तरो वाच्यमट्टकारश्चिद्वृत्तिदेशान्
 सर्ववकाराप्रत्याख्यायंति भाष्यप्रयोगाद्वज्रवचनाच्चेति इहकारप्रत्ययस्य धातोर्विहि
 तस्य चैपि धात्वधिकारस्य त्वात्कृ संज्ञानेन कृदे सत्वादप्रा तिपदिकत्वे प्रयोजनाभावा
 त्कर्मस्य तत्सत्ता श्रार्थत्वात्तकत्वाभावादिहा गमो न प्रस्माच्चा वित्यादौ तकारप्रत्ययाभावा
 वाङ्मलकादेवरादिकः वासूयविधिना कर्मवर्तिनेन रकारादीनि नामानिष्टा एवतो मम
 पार्वतीत्यादिप्रयोगः साधुरेव प्रकारलोपश्चि श्रुतद्वि नपरत्वादभावाच्च यस्येति लो

पस्याप्राप्तिरिति भावा कृदेन तात्प्रातिपदिकस्य पूर्ववद्वाच्यः न सौ मरच इत्यत्र वाङ्मलका
 ल्योनशेषिकान्तकः त्रामहृपदिन्यवनवाङ्मलकादेव मनुवर्षशब्दाच्चः अन्यत्वेन तत्कृदेन
 मत्वर्थभव इति विग्रहगर्हादिना ल्यप्रत्ययात्तद्विज्ञातमेवेत्याहुः इत्यजायात्वर्थतिर्देशात्
 मस्य एव लोपवादे यं पवमग्रेपि अजैरिति वाङ्मलकादेर्नैवाभावेन संज्ञायां अधिकरणे
 एव लर्थे यस्मादेभः उदात्तकाः प्रोक्ताः तस्य पुष्पाणि भजते यस्याक्रियायां सा तथा भजते
 निकाभावे एव ल उदात्तकपुष्पाणां भजिके ल्यन्त्यसूत्रे आख्यातशब्दस्याल्यच्च नरत्वेन पूर्वनि
 पाते प्प्राख्यातस्य प्रसङ्गपूर्वकमव्याश्रयतः प्राप्तक्रममनुसृत्या व्याचष्टुपरिग्रहे आख्याते
 चेति परिपाटीति यटगतौ परिपूर्वशजादिभ्यः इतीनकृतकारादिति डीष् क्रोशे आक्रोशे
 आक्रोशः शापानपुंसके भावे कः ननु तनौ योरेव कृत्यक्तस्त्वर्थ इति लिंगत्रयमाधारणे
 न भावकर्मणो कृत्वादि विधानात् नैव तपुंसके भावे कः सिद्ध्यति किमनेन पुनर्विधानेन
 ति चेदत्राहुः भूजे इत्यधिकृत्य निष्ठेति सूत्रेण विहितस्य क्तभावार्थस्तयोरेवेति सूत्रेण विहितः
 अन्ये तत्कालसात्तेन पुंसके भावे कौ विधीयते पवंसविषये परत्वाद्वा ज्ञाप्यावायके इति प

विशेषानेषां पुंविषयसं सित्तिकिंतु इहभावेचाकर्मकेभ्यश्चस्यासंनिधानात्तत्कर्मकेष्व
 येभवति यदादिद्यत् गततिरश्नीनमनूरुसारथेदित्यादिदर्शनात् नद्याचमारूपत्रशंकेति
 तत्तेवेनयोगेकर्मणिद्वितीयास्यात् कृद्योगलक्षणसंज्ञानलोकेनितिषेधात् एवंचचट्ट
 संभितंभिनमित्यादिप्रसज्येत अनूरुसारथेत्यत्रतु कर्तृरितितीयायायाद्यनेकारकसंज्ञा
 निषेधेतिशेषत्वविवक्षायासहीति समाधानसंभवादितिचेत्तैवे नपुंसकेभावेनस्ययोगे
 षष्ट्याउपसंख्यानत्वात्कर्मणिद्वितीयायाग्रभावात् शेषत्वविवक्षामाश्रित्य वार्तिकमि
 दंप्रत्याख्यातमाकरतिचेत्तर्हि तत्प्रमाणप्रायेणशेषत्वविद्यात्तैवचैवचेत्प्रस्तनयाचय
 ट्टकृतमित्यादितजप्रसज्यपवक्कचित्द्वितीयापिटृष्यते भ्रान्तदेशमनेकदुर्गविषयमिति
 कर्मणिवक्तृरिति कर्मणउभयप्राप्तौ कर्मणीतिनियमाद्येनेतिरतीयातदाह येन
 स्पृष्टाकर्तृरिति स्पृष्टस्यादिति नपुंसकेभावइतिवोध्यं अतएवाहपूर्वणेतिस्पृष्टेत्यनेनेत्य
 र्थः नेहेति स्नानकर्तृत्वेपिस्नानेनपुरुकर्तृकिंतुशिष्यइत्यर्थः शरीरग्रहणंकिंपुत्रस्य
 परिषेजनेसखमानसीप्राप्तिरनकरणाधिकरणयेतनाप्राप्तिन्यायेन चनोपवादेयंअजयो

स्त्रीप्रत्ययापरत्वाद्वायने उक्तं हि अजवभ्यं स्त्रीत्व लभः स्त्रियास्वतनो विप्रतिषेधेनेति इथेति
 इथेति नित्यं येन गोदुहने यस्मादिति विग्रहः प्रकृतेनादित्यन्य ऊर्वन्त्यस्मिन् व्यवहार
 मित्याकरः उत्पत्तिस्थाने उच्यते उपपदेन ह्यभ्यासकवायोः पुंसि संज्ञा च ज्ञात्वा ह्यस्यापवादः
 व्यवहारेत्यादि वृत्तिकास्माधारावायपादोऽसूत्रप्रतिष्ठाप्यकारेण व्यवहारपादं संज्ञाह
 नदसंवहमिति स्पष्टं मेवं उदेको हलश्चेत्येवमिदं उदकप्रतिषेधार्थमिदं उदं च न इति पुंसि
 संज्ञायामिति चेत्प्रामेयं निहितः उदकेन यप्रतिषेधेन च न पक्षस्थानतत्पुडित्ति चैतौ वे प्रतिषे
 यसामर्थ्याद्वैसाय्यप्रवृत्तेन हि ह्येयजित्त्वे विशेषोऽस्ति न च स्वरे विशेषः येमति ह्येन इतर
 पदकृतिस्वरेणोदात्तता षजिपिष्ठायादि स्वरेणान्येवेति जालमाल याते जलति किं
 सनेत्याह इति एतत्प्रत्यये जलपादः सिद्धः तेन जालपादोऽत्र निमात्यते इति अभिनवोऽस्वतोऽय
 क्करणमिति आस्वत इत्यादौ च जेति कृतस्य प्रसक्तोभावादिति भावभगः पदमिति
 ननु पदमित्यत्र यस्य किं प्रयोजनमिति चेदत्राहुः करणाधिकरणयोः पुंसि संज्ञायां यदि चः
 स्यात्तदापदमिति न पुंसकं तस्यादनेन चेदेषा भवति तदानीं सिद्धिर्विति पतेति आ

त्वमादयः। तदित्यर्थः। ईषडः। सङ्घर्षः। हसामानोक्तावपि योगितावलादिशेषस्य विषयविभागाल
 भ्यनेडुरिक्तकार्योऽतरोत्तकृत्कार्यः। तपतदर्शयमिक्तत्वेऽः। करः। श्यादिताभवनेति। तलोकेतिष
 टीतिषेयार्थकर्तृरित्तीयाकृत्त्वेऽः। करः। श्यादिकिं ईषत्कार्यं स्वल्पकार्यमित्यर्थः। तलितिल
 कारस्वरार्थः। विकरणोत्तरत्रसमर्थेति। मिमीति। मीनाति। मितोति। दीङोत्पिचविभाषालो
 पतेरिति। प्राप्तिनिष्पत्तेरिति। तल यश्यादिपञ्च उपसर्गात्स्वत्वयोः। लभश्चेत्यनेनैव सिद्धेति। यमा
 र्थमिदमित्याहुः। उपसर्गादेवेति। यदासतीति। सः। पूजायां प्रतिरति। क्रमेण चेति। तयोः। कर्मप्र
 वचनीयत्वे कर्तृकर्मणोः। चकारः। सन्तियोगार्थः। यदाकर्तृकर्मणोः। रोषदोदीनोचयुगपत्प्रयो
 गस्तदैवप्रत्ययोयथास्यात्। नचकर्तृकर्मणोः। प्रत्ययार्थास्वमेवास्वतत्त्वं यदत्वमिति वाच्ये
 ईषदादीनामेवोपपदत्वे। तलः। स्त्रित्वस्यैव यर्थापपत्तेः। समर्थद्विजन्। समूचानव्ययस्य
 विधीयस्यतेतस्मात्कर्तृकर्मणोरित्युपपदत्वे। तलः। स्त्रित्वस्यैव यर्थापपत्तेः। समर्थद्विजन्।
 समूचानव्ययस्य विधीयस्यतेतस्मात्कर्तृकर्मणोरित्युपपदत्वे। तलमेव तदेतदाह। ईषदादिषु चेति
 कर्तृकर्मणी द्वेभक्तौ नौ द्वौ न यो र्थथा संख्यप्राप्तेः। सीकृतिचकाशिकाकृतात्यासकाररुदना

दिभिः प्राचापितयेवोक्तजह्यात्वा तस्मिन्नुमादिदंतत्सर्वनादंतव्येयथासंख्यसूत्रस्य भा
 ष्यविरोधादिति धनं यत्ताह यथासंख्येनोच्यते इति तन्मप्यदयो संख्ये पूर्वपरीभावस्यानसि
 ह्यति भूक्तजोरविवक्षितत्वं कर्तृकर्मणो रेवेष्टते तत्त्वोपदीदीनां पवंच कथमवेष्टतव्यव
 स्यासिद्धातीति चेदत्राहुः लग्नहणानुवृत्त्या इरात्वं भवति भाष्ये दाहुराणां चेष्टव्यवस्यासि
 ह्यतीति तदेतदभिप्रेत्याहुः कर्तृकर्मणोः चेति भवते कर्ममुदाहरति ग्राह्याः क्रियत इति श्रुत्या
 दीनि आदिशेष्टत इदर्शितः इर्थर्षणाः इर्मर्षणाः क्रिचर्कौ क्रविष्मकारो न क्रिविशेषणार्थः न
 क्रविष्मकै हि क्रिमोपि ग्रहणे स्यादिति भावः तत्र पवकानुबेधपरिभाषयेव क्रिनो व्यावृत्ति
 सिद्धेरिति हरदत्तः यत्तवेदं तितितत्रे तत्र सामान्यग्रहार्थश्चकारः अन्यथा पकानुबेधत्वा
 दस्यैव ग्रहणस्यात्वमिति तत्र न तद्रभसान् तितत्रेतिः नुबेधविशिष्टरूपानुच्चारणे कानुबे
 धपरिभाषा उक्ति संभवस्यैव भावान् एतेन तितत्रेति सूत्रे पकानुबेधत्वा निवेव गट एतेन प
 क्रि नतदितीति रूपेन स्यादिति शंका पयाभूरिपय पीह परत्वात् अकः कितीति चेति धेयो
 न्यापि स्यापि वेति नं योरिति धेयार्थमावश्यकत्वात् फले विशेषाभावात् तितत्रेत्सुपत्ता

स्तदीर्घानुनासिकस्येति अनुनासिकस्येति अनुनासिकस्य क्विप्रकरोरिति दी स्यानुदात्तोपदेशो
 न्यादिनानुनासिकलोपस्य च प्राप्तिरिति बोध्यं येनिरित्यादौ यम उपरमेरसुक्तीडायांच
 नुयाचनेन नुविस्तारे अस्तेखलो पूर्वार्थमिति मनुविकल्पार्थमेवास्तेखलं रुदिवाऽलं
 रोदनेनेति रूपद्वयमिद्वयमिति चेत् मेवेवासहपन्यायेनैव सित्तिहेऽनचक्रत्पुटतम
 त्वलयेषु वासरूपविधिर्मिति सिद्धांता ल्पुटिवास रूपन्यायो नास्तीति च्येत्तलुडादयोप
 वायमूतस्ववायेनित्यं वायेत इति हि तस्य निरुपेक्षः इह न ल्यटोपवादभूक्तेति वैषस्यात्
 ननु प्रेषादिषु कृत्वा भेदवचनेन स्याधिकाराहर्द्धे वासरूपविधिर्नोवश्यमस्तीति तापितमिति
 चेत्किंततः तापकसिद्धेन सद्धेन सर्वत्रेनीष्टानुरोधेन नदभ्युपगमेवायकाभावात् अलं
 दत्वेति अत्रात्रेन देयमिति फलितोर्थ उदीर्घावाविहारो व्यतिक्रमः इति निर्देशो नातुर्वेय
 कृतममेजनत्वमिति परिभाषा तापयति नत संतायां देयोप्यदातिः पर्युदासः सिध्यति अ
 यमित्येति समासेन त्पूर्व इति वक्ष्यमाणेण न को ल्यपित कया चिन्ना प्राणिददानीत्यर्थः
 परावरप्रप्राप्येति दक्षिणदेशस्थानां गंगामप्राप्यविध्यः गंगा प्राप्तिविरहि विधिष्टदेशस्य

विंध्यश्चर्यः अत्र विंध्यरागे गेति गम्यते अतिक्रमेति दक्षिणदेशा स्यातामेवायमपि
 प्रयोगः अत्र हि गंगायाः पूर्वो विंध्य इति गम्यते ह त्रिसूत्रात्काप्रत्ययस्य भावमात्रार्थत्वेपि
 विषमं सर्गो विभिद्यते इति नास्ति वैयर्थ्यमिति दिक् समानकाले इह धात्वधिकारेपि समा
 नकर्तृत्वं क्रिययोरेव संभवतीत्याशयेनाह धात्वर्थयोरिति निर्धारणं यद्येवाकालो य
 स्य धात्वर्थस्य नास्ति च मानादित्यर्थः एवं च तिद्वारा विभक्तिरवपूर्वकाल इत्यस्य व
 ह्नीहितयोपिकेति फलितं का स्यादिति सच भावे अद्यप्युक्त इति वनात् भावोपि य
 नादा विवनेह मिहावस्यः किं तसा धावस्यः स च धातु नैवलब्धः काप्रत्ययाभूता क्रि
 या तरे प्रतिविशेषणं धात्वसंबंधाधिकारान् संसर्गश्च दत्तामानाधिकरणसुतरकाल
 संबन्धतत्र संसर्गविशेषतात्यर्थं ग्राह्यं काः क्काणमुत्वादयः अत्र च समानकर्तृकयोः
 तिसूत्रोपोत्तमानाधिकरणस्य निवृत्ते द्वाहयानव्यापारा अयस्य कर्तृनया तथापर्यव
 सानादिक द्वित्वमिति तन्वमीषां ब्राह्मणानां पूर्वमानयेत्पुनरेव मध्यमानानीयेतेत्येहा
 पिवद्वा क्रियासमभिध्याहारे मध्यमक्रियावाचकात्काप्रत्ययो न स्यादिति चेदत्राहः इहा

के

न.वो.
क.

१३३
१३७

व्याख्यानवाच्याक्रियाप्रथामेनोप्रनिकानोः पस्थिताक्रियासर्वापवविशेषणतातता परस्पर
 संबंधः गुणानोचपरार्थत्वादितिन्यायात् अतएवस्मात्प्रभक्तप्रजगीत्यायतियमेनप्रयुज्य
 तेतिस्वरसूतिस्वतीत्यादिताविकल्पेप्राप्तेतिन्यार्थमाह स्वरत्वादेरिति किंस्केदिरुगतिशेषा
 शोषणयोः ३२३त्वेनेतिवार्तिकादिकारमात्रस्येत्संज्ञानेदितामितिपर्युदाशोत्रनप्रवर्तनर
 तिस्केदकाचरतिनेहमृदमृदफस्रवनेमृदतोदेगुयपरिवेष्टनेगुधरोषेचक्रुषनिष्कर्षेक्षि
 स्तृहिंसायोदिवादिः स्तृः स्रविवायनेत्रादिः वदव्यक्तायावाचिवसतिवासकिदितिअमे
 योगातिटकिदित्यतः किदित्यनुवर्तनरतिभावः उदिशेतिपजादितात्सेप्रसारणेउधितत्वे
 तिवसतिल्लयोरितीटयजादितात्सेरणंशाशिवसीतिषः गृहीवेतिगृहीजेतिसेप्रसारणे
 गृहीहोतिटीतिइटीदीतिदीर्घः नोपदाब्जः श्रंगप्रहणं स्रष्टार्यः यफादित्युक्तेपिपातोरे
 वक्ताप्रत्ययविधानाद्विशेष्यसंनिधानेननदंतविधिनाथफानादितिलामान कोथित्वा
 राफित्वेति ऊथियुताभावोरिफकथनयुद्धनिर्दारिंसादानेषु ३२३त्वेव्यपथादिति विक
 ल्यातभवतिनोपथाप्रहणसामर्थ्यात् वचित्वेति वंचप्रलंबेनत्वचित्वेतिनेचप्रयनयने

कृतित्वेति कृतिः सौत्रोपासद्वयार्थः तस्यार्थात् कविष्वये ऋतरीयद्वितस्यैवैकल्यिकसा
 तदभावकित्वमनेन विकल्पते त्वधिमृषिति त्वधिमियासायोरुषमिति तयो कृशजबकरणे
 नोपयेत्तौत्पवेत्यनोवेत्यनुवर्तनात् काण्यप्रहणं पूजार्थं अवेरिति उदिनोवेति विकल्प
 प्रामौप्रयमारंभः अन्वित्वेति तत्कामंडितिकित्वाभावात्तलोपो नेति यवेचेरु तांचे पूजाया
 मितिनलोपोनेति प्रसादकारोक्तिरुथेत्याहुः नृजम्भोः नृजस्यस्मान् शुभकः कितीति निषे
 ये प्राप्ते जम्भेरुपित्वादिकल्पे प्राप्ते वचने मिदं जरीत्वेति हतोवेतीदीवादीचः ब्रश्चित्वेति इह
 नृक्कामंडिति कित्वनिषेधाद्ब्रश्चित्वेति संप्रसारणं भूत्वेति उभावपदेच्छोरित्युह हलादावि
 नितीजो ननशामिति सूत्रे कैवक्यमिन्पर्थः त्वात्वावतिवेति उदिनोवेति वेद जाचेति क
 रोजरीति यासिकोदलोपः समासनजनज मिनेनज सदृशं प्रत्ययमिति पाठात् तत्पूर्वपू
 र्वपदेयस्य समासस्येति व्याचष्टुः व्यायेति प्रकृत्येति प्रशङ्कः काप्रत्यये गतप्रकर्षस्येति
 कः सत्तुक्रगति प्रादयश्चिक्ते न नित्यं समस्येति पर्युदमिति प्रसन्नप्रतिषेधात् प्रयरे गत
 स्यादेवात्र ल्याविति भावः सत्तवेत्येष शासंगिक सत्तविषयमदाहरति कोसिचदिति कोश

न. बो.
कृ

१३५

१३५

सिचदिति स्थिते यदुःपदानानि पूर्व रूपमेकादेशः तस्यानादिग्वच्चेति परादिवत्तेन सात्त्वदा
द्योवितितिसंवाभावादिनाः परत्वेण वत्त्वं प्राप्तं यकादेशस्यासिद्धत्वे सति प्रकारेण व्यवधादि
णः परत्वाभावात्तभवति प्रकृतं ल्यपि कार्यं सदा हरति ग्रथीत्येति विधायेति दधानेर्हितेन
प्रदायादोद्देशेनः प्रावत्य जनमतवतनेत्यालंता प्रस्थापयति स्थनीतिरत्नेन अक्रम्यक्रम
मस्य कीतिदीर्घान आष्टुष्ठाष्टदीव्या ककारवकारवकारयोश्चरिष्येष्टो नशुभावस्यादा
हरणेन प्रत्यदीयेत्यातावेव तस्यपि कश्चेतर्हि नियामस्येति श्रीहर्षप्रयोगश्चेदत्राहुः
योदुषानशतिदिवादिगणस्याल्पमिदोषश्च ३३ प्रशास्यप्रकायेत्यत्र शाब्दरन्त्यतस्या
मिति प्रप्रस्येत्तस्याप्यभावो बोध्यः लघुपूर्वादिति लघुपूर्वायस्मादङ्गीत् लघुपूर्ववर्णान्य
रत्वं नास्ति नवारेभसामर्ष्यात् अनुगमयेत्यादौ मित्तुवनिता र्थत्वात् अत्रोच्यते पूर्व
स्माद्विधौ स्थानिवत्त्वमनित्यं निष्ठायां सेटीति लिङ्गात् तथाचात्र स्थानवत्ताभावान्नैरयादे
शाभवत्येव निष्ठायां सेटीत्यस्मान्नित्यत्वतापकेत्वचः परस्मिन्निति सूत्रपदास्माभिरुपया
दितमिति नात्रोपपद्यते प्रणित्येति अमेतत्वात्प्रवेमिनां ह्रस्वः प्रवेमिदयेति भिदेर्दृङ्ः

नाहेभिद्येत्यस्मास्मिच्छलोयेयस्यलःनियलोपः ननुइत्यलोपाणामाभीयतेनासिद्धत्वा
 लपूर्वकवर्णान्तरोनिर्मासीतिक्वथमिहोपदेशः स्यादिनिगणयनीत्यादौवाक्येस्या
 दितिचेत् मैवं अमिद्वदत्राभादित्यत्रसमानाश्रियेनास्मिन्कर्तव्येनदसिद्धतादितिहि व्या
 व्यानेतेनात्राष्टवैकनास्तिद्वत्वादयोहिणोणोर्योदेशस्तत्पिपरतश्चिद्व्याप्रयत्नान्
 विभाषायःअत्राप्रिविभाषेयंप्राप्तेनेरिति यद्यपीदोषाविपरत कीदृशीनांविन्यासेऽर्ति
 होत्यादिनायुक्तिप्रविशद्वोपितथापितस्यनेहग्रहणंलाहणिकत्वादितिभावः प्राप्तेनिय
 मेवायमेवोगिरयुवययानकीभ्रमिमवापिदिवःत्वत्प्राप्त्यनेइतिश्रीहर्षप्रयोव्याख्यातः
 अवाप्येत्यस्यावायथेतिसेभवान् एनेननेत्रोतर्भाविणपर्यन्तिकेष्टप्रभुभवेनः परस्ताःल्य
 यःस्थानितःकिंवाहवसपीतिप्रत्येसंप्रसारणेनिभूतक्रामत्ययदुर्लभः तद्विधौपूर्वकाले
 इत्युक्तेःनचेह नदस्तिपूर्वस्यसोखपितपश्चात्तावव्याप्यत्रापदेवदसतिनदेवनेत्रमेमील
 इतिनष्टाप्रवक्ताप्रत्ययस्यदुर्लभात्ययः प्रसक्तिरेवतासीतिप्रश्नः समाधत्तव्यापनेत्या
 दिनापनेनेस्वरः सर्वव्यापिवर्तनेतात्वातिष्ठनीत्यादिव्याख्याने श्रीशैलशिखरेदृष्टपुर्न

४२

न. बो.
क.

१३५

१३५

ननविपुनरत्पादौ निसमानकर्त्तकत्वा निवाहार्थस्थितस्येत्यादियथासंभवमप्याहार्यग्रासी
 द्यणमल ननुवासरूपन्यायेनकाप्रत्ययोभविष्यतीतिवग्रहणमितिष्यर्थमितिचेनैवे
 उक्तन्यायस्वीकारीतलडादिरपीह प्रवर्तेततवेष्टायतिः विभाषाप्रेशति वक्ष्यमाणसूत्र
 स्यविभाषाग्रहणस्यैवयर्थप्रसंगान् नत्रैवहिकानमूलौ विभाषाग्रहणलडादि समा
 प्यविकल्पेते यद्यप्यवासरूपन्यायेनैव लडादिः सिध्यतिनयापिनमूलासहैवका
 प्रत्ययोयत्रविधीयते तत्रवासरूपविधिनप्रवर्तेतइतितापनार्थभाषाग्रहणमन्कले
 तग्रभीहोपनमूलन्यत्रलडादिप्रवृत्तिः ततश्चकारेणैवकाप्रत्ययोलभ्यतइतिता
 ल्येवपर्थकिंच वासत्यविधिनेवकाशयोःस्वीकायेतनययकीत्यइत्यउक्ताप्रत्य
 वतलडादिरपितिषिधेतानथाच पदयेभेकेतदापठतीत्युदाहरणेतस्यात् सिद्धोते
 तग्रभीहोपनतल्पेतिविशेषर्पिहि तयोक्तानमूलयारवतिषयान्तामान्येविहितलडा
 दिर्भवत्येतिनास्तेवानुपपत्तिरितिदिक् पूर्वविषयदति समानकर्त्तकयोःपूर्वक
 सइत्यर्थोपायवाममिति अतोपुक्वादीर्चगमेरार्थेनाणमलिमितौद्वस् इतिद्वस्व

कृते वा दीर्घ इत्यर्थः त्वेन स्थायीति पुनः प्राचा एतेन मार्गे चित्तपुलोवावद्विरिति मतम्
 पत्यस्तदपाणिनीयमिति भावः नयदिग्रन्थाकाश इति पचाद्येतेन न नमामासस्तदेव
 नदेश्यताकोत्तमिति चेदिति इहेति नवं तस्मै नित्यायास्तस्माभूज न कालसमान
 कर्तृकयोः रितिसूत्रोत्तरेण स्यादेवेति चेत् अत्राहुः पूर्वकाले यस्यामिति तत्रेति व्या
 ख्यानान् काप्रत्ययोपितं भवतीति विभाषाये यथा यथादेशविशेषवचनोप्यस्ति
 प्रवोदयेसुक्ते रित्यादिप्रयोगान् तथा माह कालविशेषवाच्येव गृह्यते अथमशब्दसा
 माहवर्षात् प्रथमेभुक्तेत्यादौ कालयवहि प्रलीयते प्रमेभुमिसंस्तस्य स्यात्तु करणे
 प्रकृतिवददनुकरणमित्यस्यैकल्पिकत्वादिभक्तेस्तदु न कृतः प्रस्यवाभोयामि
 ति वत् अथेभोममिति अमेवायव्ययेनेति पियमाद्यस्तमवदनतत्रोपरदसमासाः
 नन्वग्रेप्रमपूर्वशब्दैः पूर्वकालत्वमुच्यते इति कथमिव काणमलौस्यातामिति चेद
 आहुः अन्यभोभोक्तभ्यां कृजतीति हि वाक्यार्थस्तत्राग्रे प्रभृतिभिर्भोक्तृपेक्षया
 पूर्वमुच्यते वेदप्यन्येभ्यो भोक्तृव्यः पूर्वव्रजतीति व्रतनापेक्षया पूर्ववत्तत्काणम्

न. बो.
कृ.

१३६

१३६

लभ्योद्योत्पत्तश्चाशेकैवनास्तीति नित्यमेवेति धिरिति अग्रे मन्त्रे रश्मे वे लडादिर्न प्रयुज्य
 इति भावः स्वाडमित्यथोपाहणं व्याख्यानादतदाह स्वादर्थे धिनि मातृत्वमिति ननु स्वा
 दौ रश्मे वे सूत्रमस्तस्मिन्नामल एव मन्त्रे दानुवर्त्यन्तो अरुर्हि धिदिति मन्त्रमभविष्यति पव
 च निपातने विनापि मातृत्वं सिध्यतीति महत्त्वाच्च वमिति चेत् ये धेच्छन्त्ये मन्त्रे न स्याद
 न व्ययस्येति वचनात् नतश्च स्वाडेकाकारमित्यत्र यो चेति दीर्घस्यान् संपन्नकारमित्या
 दिषु अस्मिन्नामिनीत्वे स्यात् किंच स्थियो वानो पुन वचनादिति दडी धि स्वादिकारमिति
 स्यात् अतो त्रस्वाडमीति रूपनिपात्यतो नतश्चान्तमेव न्वाच्चेत् दीर्घो न वा दीर्घनिपातमिद
 भावप्रत्ययमात्रविषयके तेन स्वाडकृतेत्यपि सिध्यति स्यादेतत् उक्तदोषपरिहाराय स्वी
 डमीत्यवसूत्रयंगी कृत्यं तमलतत्पत्त्यतो भक्तः एवमिति कृत्यपि स्वाडेकारमित्यादि
 यमिति सिद्धिर्न चेत् मैवेन या मन्त्रे रश्मे वे सूत्रेषु मन्त्रिहितत्वात् वामन्त्रे दानुवर्त्यन्त इति केन्या
 दर्शब्राह्मवेदमित्यादिषु पूर्वपदस्य मन्त्रागमः दिति दिक व्यर्थत्वादिति निःप्रयोजन
 तादित्यर्थः तदेनाद्वयेषां नित्यमेव इत्यर्थ इति इह शाथवाये विशेषसत्वेपि फलिना

यंकनपरतथाकारमिति नमुलेन स्यतिः फलत्वमुक्तमनति प्रयोजनसा विसारस्तमनो
 रमादावनु धेयः शिरोन्यथेति ३३ शिरोन्यथा कुर्वोदनादिकं भेक्त इत्यर्थलाभाय करोतेः
 प्रयोगावश्यकः नदभावतु भजिक्रियागति पवप्रकारोगम्यते नतशिरसीन्यथाकर
 णे अतः करोतेः प्रयोनाहं मस्तीति एमुलेन करोति रिहत्तप्रयुज्यत इति भावः यथाकार
 मिति प्रष्टुप्रतर्हः सन्यदिष्टुत्तितदेदमन्तरे अत्रापि वासहयन्यायेन पक्षेकाप्रत्ययो
 बोध्यः कन्यादर्शमिति अत्र दर्शनविषयो भूतानां सर्वो कन्यानां वाक्यार्थः स्वयान् साकल्प
 बोध्यां सर्वे इति दर्शनविषयीभूताः सर्वा इत्यर्थे अतिशयप्रतिपादनपरमेतताद्वालुण
 वेदमिति विदत्ताने विद्वत्तामेविदविचारणे इति यास्वरथान्यर्थो लोच्यवाच्ये जानातीत्यादि
 सत्तार्थस्य विधेरेने कार्यत्ताने ह्यग्रहणमिति भावः यावन्ति मिदे विदेत्ताभार्यस्यानुकर
 णतस्य हि विंदतेत्यादौ शेषमुचादीनामिति यावलभत इति असाकल्पमनेन दर्शयति शा
 कल्पे हि कर्मणि दशि विद्वा रित्यनेनेव सिद्धे वर्मी कर्मणीत्येवेति पवंचपूरेरिति न्यनस्यति
 देशो ननु केवलस्य स्तिपाशयोः कानिः देशः नस्यानकत्वादिति भावः चर्मपूरमित्या

धप

न.बो.
क.

130

137

दि चर्मपूरयित्वा उदरे पूरयित्वा उदरपूरणविशिष्टाभजिक्रियेत्यर्थः ३२ पूर्वकाले शनित
 संवत्सरे संभवादप्रतीतेः सवयमन्यत्रापियथा संभवे बोध्यं चिलेनादर्थग्रहणं मित्यादि
 चेत्यर्थेऽपि चेलक्रोयमित्यादि यथावर्षणे चलादिति शाब्दायनेन शाब्द इत्यर्थः अन्ये
 नक्तयोः शब्दे देहे चालीरुआदीभावेलादिति इत्येवं क्रोयमिति नामुलेन स्पष्टं न्यर्थय।
 शावर्षणेन चेलान्यादीभावेति तावद्भूतिव्याख्यः निमूलमिति निगते मूलमस्य नि
 मूलेन समूले निर्मूलसमूलकषणाभिनेकषमतिपि शाब्दबोधः तेनेति अत्रेदं बोध्यं
 सामान्यविशेषविशेषणं अत्रोक्तत्वात् इत्यादौ अत्रो विशेषणं हस्तस्त विशेषमिति सर्वत्र
 नानुभवान्न तत्रात्र निमूलकषणादिके विशेषणं न विशेषमि स्तेरुनोपपन्नकर्ण
 निसूत्रे पदस्तेरुनग्रहणं न कृतं न तत्र हि कर्मणिदशविदेरिति सूत्रात्कर्मणीत्यनुवर्त
 ने ३२ न पूर्वत्रात्करण इत्यनुवर्तनतापमिति हलोहदन्त्यत्रग्रहणं तदाहेरुस्तार्थे इति
 संज्ञायाम् अनधिकरणार्थप्रारंभः तथैवेति निमूलकार्यकं वतीत्याद्युदाहृतमित्यर्थः
 मूलकोपदेश इति अयमर्थः मूलकेन भुक्तौ किं कृत्वा उपदेशाकिमपदस्या अर्थान्तर

लकमिति संवध्यते पतावतेवेति शब्दानुयाभावेपि आर्थिकान्वयमात्रेणान्वयः वचन
सामर्थ्यादिति यदिहिल्लनीयातेन शब्दानुयासेन सत्येव प्रत्ययो भवेत् तर्हि करणं हनति
वदपदेशः करण इत्येव कृपात् न तस्मात्क्रियान्तरे प्रतिकरणत्वं मूलके तेन स्येष्टमिति भा
वः एतच्च मनोरमाग्रंथानुसारेणोक्तो अत्र केचित् ननु पदस्य पदेशः कर्मणीत्येव सूत्र
मस्तु अथवा पदेश इत्येवास्तु उयमाने कर्मणीत्यनेः कर्मणीत्यनुवर्त्य कर्मण्यप्यपदेश
पपूर्वकादेशेण मूलितिव्याख्यायता किमनया ऊह्येति न चैवं कर्मण्यप्यपदेशेन स
समासः स्यादिति वाच्यं करणोत्पत्तेः पुक्तदोषस्य तत्पत्त्यात् न च ल्लनीया प्रकृतीति सू
त्रे करणं प्रभृतीनीत्युक्तेर्नास्त्वदोषः करणं हनति त्वारभ्य विकल्प इति संदेह वारणाय
व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिरिति संदेहालक्षणमिति परिभाषासीकारादिति वाच्यं
ल्लनीया प्रभृतीनीति सूत्रे कर्मणि प्रभृतीनीत्यपि दोषाभावान् कर्मण्युक्तेः शून्यः
त्वस्य कर्मणि दृशि विदित्वारभ्य वाच्यकल्प इति संदेहस्य व्याख्यानतो विशेषप्र
तिपत्तिरिति परिभाषाया वारयितुं शक्यत्वात् तस्मादपदेशः करण इत्येव ब्रूयादिति

न.चो.
कृ.

१३५

१३६

मनोरमाचिन्त्येन्याः वस्तुनस्तु कर्मणि प्रभतीत्यन्यतरस्यामि नुक्तेः उपगाने कर्मणि चेत्य
 नः कर्मणीत्यनुवर्त्य उपदेशश्चेत्यवसूत्रमिति स्वीकारपक्षे कषादिषु यथाविध्यनुप्रयोगोपि
 विकल्पेन स्यात् संदुकसुन्याप्रयोगेन गतिः उपदेशकर्मणी सूत्रस्वीकारपक्षे मूलकोपदे
 शमिति समासस्य वैकल्पिकत्वात् समासाभावपक्षे मूलकमुपदेशमिति वाक्यस्यादिष्य
 नेन मूलकेनोपदेशमिति सिध्यत्येवकरणे लृतीयायाः प्रवृत्तेरिति दिक् कालपतीति क
 लवितेयेनुरादिः प्रवृत्तीत्यर्थः देउतामिति तदुच्चायाने प्रयमिपि चुरादिरेव उपपूर्वभ्य
 इति सूत्रादीनां समाहारहेतुत्वात् उपपीडरुथकषरत्पुनरप्रभवतीत्यर्थप्रदणमिदं
 र्थतथापि यनुनेतात्वाथे उदर्शमिति दुप्रत्ययानसंग्रहार्थप्रदणवत्फलने द्वेथीकृत्या
 दिप्रयोगः लृसीमिकजोनिवृत्त्यर्थान्नप्रदणं अन्वयानन्वितावश्यकारलोपेचादि
 ति पूर्वस्यानोदीर्घः वृत्तावितिर्देष्टुमचित्तेन पुत्रागयागिति सूत्रे प्रतीचोयादिति पवेतिर्यस्य
 षवर्ग इति सूत्रेपि निश्चयेन निर्देष्टुमचित्तेन दत्र केचित् शास्त्रार्थकार्यमर्थवदेव भव
 ति अर्थस्य लोकाप्रसिद्ध पदग्रहणे अभिव्यक्तपदार्थाय सन्ते जालोकविभ्रताः शास्त्रा

न. बो.
ह.
१३५
१३९

यस्तेषु कर्तव्य इति न्यायान् अनोक्तकारणमवति घनीत्यनुचीत्यनुचीति सम्प्रगेवेति तच्चि
त्येपवेगर्हि सियोदीर्घादिन्यादाघ्रियडादिकं न स्यात् प्रतीचोपदितपितसिद्धेदिनिवस्तनस्त
प्रकृतिवदनुकरणमित्यस्यैकल्पिकत्वादन्वचीत्यादितिर्देशान्न दोषः वैकल्पिकत्वे च
यत्तदेनेभ्य इति भूत्रे न्यदावत्स्य करणादेकदेशे शेषाभावदर्शमानिर्णय इति प्रयोगप्र
योगप्रयंचितं प्रग्रण इत्यादि ईहान्त्वशब्देनानुक्तलोऽनुक्तलोवेति न स्पष्टपते न स्पष्टेशवि
शेषमात्रे वर्यवसानान् प्राणान्तराणां कचिदाहानुक्तल्यलोभेपि अन्वक शब्दस्य नत्सम
र्पणो व्यापारभावाणामुल्लङ्घनं केवमभवतीति व्यवस्थावो यथा ॥ इति परमहंसपरि
ब्राजकाचार्य श्रीवामनेन्द्रस्वामिचरणसेवक सानेन्द्रसरस्वतीकृतनायोसिद्धान्तकोश
व्याख्यायान्तस्ववोधित्याख्यायां कृतं न संमाप्तम् ॥ शुभम् ॥ ॐ ॥

२३२

कृदंत तत्वकोटि श्री समस्त

